

Christelyke gezangen : wederom overgezien, verbeterd, met verscheydene nieuwe vermeerdert, en op muzyknooten gestelt

<https://hdl.handle.net/1874/36403>

Beschouw de gewone Jesablon-voegen & den
sant' magistraat: gebed des Heeren,
konen hier voor navolgende:

Melodien: O Kersnacht 23. 157. 228

Nae schoon licht om de morgen
Jeux ducis memoria (d. Gerson 175). 33

Nae schoon licht om de morgen 38. 74. 80

de "Wie schön leuchtet da Morgenstern" D. E. Geb. II. 102.
Ev. gel. II. 2. 170. 181.

O saligh heyligh *Psalmum* 33. 124. 205

Stadion der godelykheid - 98

Geswinte *Psalm* van de vante. Hier. 161

Rozenort die las gedoken - 164

Draffaber in *Herzlicht* 177

Jeux ducis memoria (antreunst) - 184

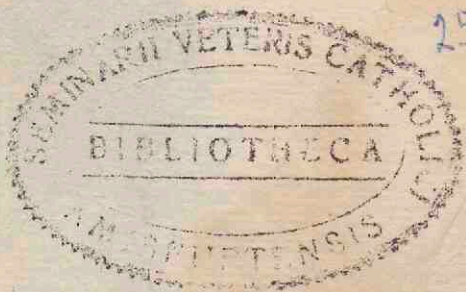
Zou als by eest d'uygen Toon' die
men gebruikt heeft op den *Morgenstern*
achten 't Noek der psalmen.

Hier is overhaals d' Jubilius de no.

"mine Janu" (Dahiel I. 274) met zegen
de Heerna

48 strophen. De "Cuerent sapientia"

(Alon I. 258) heeft de 24 genoteerde

J. J. Willens. "Oude Vlaemsche liederen"
vermeldt alleen (Indien juist) een "Twaalfde
Stuk Amst 1685", en verwijst naar
"Schotel. Letteren en Overheiden. Amst. 1713."

De "Oude & Nieuwe Kerstliederen" in ¹⁷⁶¹ Albert Tays
verwijst naar dit werk in de aant. op n° 61: "Hooft, oorspronk
geboort kind gezegt." Zie stelsel bijlage de wjs van Dr. 24, 24
Poulsen, door Hylentabek bl. 18 & 102 gebruikt

T'AMSTELDAM,

By de WEDUWE van GYSBERT de GROOT,

op de Nieuwendyk.

gec
Plm. V. 17.
006 236

HENDRIK UILENBROEKS
CHRISTELYKE
GEZANGEN,

Wederom overgezien, verbeterd,
met verscheydene *Nieuwe* vermeerderd,
en op *Muzyknooten* gestelt.

Den Dertienden Druk.

Met een vervolg, of tweede Deel, 't welk op
nieuws met twee Gezangen is vermeerderd.

Col. 3:16. *Leert en vermaant malkandéren met Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liedeken, zingende den Heere met aangenaambeyt in uw herte.*

AMSTERDAM,

By de Wed. van Gysbert de Groot, Boekverkoopster / op de Nieuwen-dijk / tusschen de twee Paarlammiet-sluypen / in de Grootte Wybel / 1713.

Met Privilegie voor 15. Jaren.

HENDRIK UILENBROEKS

CHRISTELYKE

Extract uyt de Privilegie.

DE Staten van Hollandt en West-Vrieslant, hebbende
Daan *Johannes van Someren*, Boekverkooper tot Am-
sterdam op zyn verzoek geöctroyeert en toegestaan, gelyk
zy Octroyeeren en toestaan by dezen, dat hy alleen in on-
ze Provincie zal mogen drukken, en doen drukken, uyt-
geven en verkoopen, **HENDRIK UILENBROEKS**
Christelyke Gezangen, met of zonder Muzyk-Nooten, op
nieuw zeer veel vermeerdert, en dat voor den tydt van
vyftighen achter-een-volgende Jaren: Verbiedende dat nie-
mant de zelfde hier of op andre plaatzen gedrukt, 't zy
in 't groot ofte kleen zal mogen uytgeven of verkoopen, op
verbeurte van de nagedrukte Exemplaren, en een boete van
hondert en vyftigh guldens, t'appliceren als by 't Origi-
neel is blykende. Gegeven in 's Gravenhage onder Ons
Groot Zegel den 8. April 1669.

Vt. JOHAN de WITT.

Ter Ordonnantie van de zelve Staten,

HERBERT van BEAUMONT.

Het recht van de bovenstaande Privilegie heeft de Wed.
J. van Someren, over getransporteert aan de Wed. *G. de*
Groot.

M A D R I D

Printed by J. de la Cueva, in the City of Madrid, in the Kingdom of Castile, in the Year 1669.

VERKLARINGE
Van de
TITEL-PRINT.

GY die uw sinaren maakt gereedt.
Die herte, mondt, en tijdt besteedt,
Van heylge stoff den Heer te zingen.
Die dertle *Venus Liedren* haat.
En dezen drek der werelt laat;
Die spreekt en zingt van hoogre dingen.
Komt en beschouwt eens van naby;
Op 't hoest van 't Boek, die schildery;
En ziet wat lessen gy zult vinden.
Hier houdt de *Eendracht in de handt*,
Een zoete *Vree- en Liefden-bandt*,
Om zoo de herten zaam te binden.
't Verstant van 't Hemels-licht bestraakt.
De wijsheyt die van boven daalt;
Geeft een oprecht verstandig oordeel;
De heylge stoff wel overdacht,
En toegepast, aan 't hert gebracht;
Geeft aan de zielen nut en voordeel.
De *Aandacht* houdt de ziel aan 't werk.
En bindt de zinnen binnen 't perk
Van haren plicht. *Zy hecht haar ooggen*,
In haar zoo naarstig onderzoek!
Geduurig op het sichtig boek,
Met haar gedachten opgetoogen.
't Verhemelt herte streeft om hoog;
't Verbest naa boven *bandt*, en oog;
En 't *klimt*, en vliegt al boven d'aarde.
Die ziel die *hemels is gezindt*.
Vertreedt watz' in de *werelt* vindt.
En acht het aardse kleyn van waarden.
O een *verhemelt* hoog gemoedt!
Vindt geen vermaak der werelt zoet.

Het heeft zijn Ichat, en vreugde boven.
Die ziel ten hemel opgelicht,
Geniet het zalige gezicht,
Door d'oogen van 't oprecht geloue.
Devoci waare *Innigheid*,
Waar door de geest is *uitgebreidt*:
Van 't *Liefde-vuur* tot Godt ontstecken.
Die hier het *brandend herte* biedt,
Waar door de doffe lauwheyt vliedt;
En d'yver krachtig door komt brecken.
Gy ziet hier een die *treurig* ziet.
Die zucht en zingt een *klagend liedt*!
Met d'handen over een *geslagen*!
Die leggend' op het droevig hert.
Gaat haar bekommernis en smert!
Ootmoedig aan den Heere klagen.
Zy offert een *gebrooken geest*.
Dien Godt behaagt dien hy geneest
Die haar van quaad eens zal bevrijden.
De *Blyfchap* op de harpe speelt
Terwijl het hert van *vreugde* queelt
Als Godt het zelve komt *verwijden*!
Dit is dan zingen in den Geest!
En 't is een Hemels *vreugdenceest*!
Hier met des Heeren *Lievelingen*;
Verzelt in *liefde eenigheyt*,
Tot *stichting*, en Gods heerlijkheyt,
Een heilig Liedt dus op te zingen.

O P D R A C H T
Aan de Edele, zeer Godvruchtige
M E V R O U W
ELIZABETH de VLAMING,

van **O U T S H O O R N,**
*Huisvrouw van den Groot Achtbaren, Wel-
geleerden, Godvruchtigen Heer*

M^r. ELBERT SPIEGEL,

Ontfanger Generaal, van het Collegie
der Ed. Mog. Raden ter Admiraliteyt tot
A M S T E R D A M.

t **G**eeene aan *V. E. E. Mevrouw*
met nedrige Eerbiedinge wort
opgedragen; zyn eenige Gee-
stelyke Langrymen, die te vo-
ren zonder onder den luyster van iemants
aanzienlyke Naam te schuylen, het licht
gezien hebbende, nu hervormt, en met
verscheydene Nieuwe Gezangen ver-
meerdert zijnde, my doen ommezien na
iemant die de zelve zoo wel een aange-
name luyster zoude mogen bestralen als
* 4 moge-

mogelyk met Godvruchtige genegtheit
ontfangen: onder welke wy boven andere
V E. E. aanzienlyk Huis, en daar in
V E. E. Persoon ontmoette, in welke
deze dingen beyde als iets ongemeens za-
men komen, wordende het eene van een
ieder met Eerbiedinge erkent, en het an-
dere (Steunende op de gewisse kennis van
V E. E. genegtheit tot alles dat tot
verbeerlyking Gods, en opwekkinge van
den Geest onder Gods Liewelingen kan
diennen.) van my verwacht.

Ontfangt dan Godvruchtige Mevrouw
deze geringe Zangrymen, volgens V E.
E. liefstallige bescheidenheit, en laat de
volkomentheit die het aanzien, en den
luister van V E. E. Huis, Persoon, wel
vorderde van een werk dat zich met den
name van die beyde ciert, en nochtans
door myn konst of arbeydt, niet hebbe
konnen geven, van V E. E. met een ge-
heyligt verstand in de stoffe gezien wor-
den.

Ik zal my gelukkig achten, zoo dit myn
geringe werk tot sichtiging gemaakt,
maar iets tot geestelyk voordeel van V E.
E. en aanzienlyk huis kan toebrengen.

Ik

Ik verhope ook dat deze mijne Eerbiedige genegenheit, en misschien al te groote vrymoedigheid, voor de oogen van de werelt getoont, noch zal ten goeden opgenomen worden.

De Godt nu aller genade, beware, zegene, en heylige, meer en meer v E. E. persoon neffens den E. E. Heer, mijn Heer v E. E. waarde Echtgenoodt, en gantze aanzienlijk Huis, en Geslachte, in het Lant der levendigen, als zoo veel zuilen, en Cierpylaren in Gods Tempel, (aan welke zoo veele van het zelve als levende steenen reets gebouwt zijn, die anderen tot voorbeelden van ware Godsdienstigheid, en Godvrucht strekken.) En geeve u zamen eyndelyk met Christo te zitten, op den Troon der Heerlykheit, in alle Eeuwigheden.

Dit wenst, en bidt,

Met hertelyke toegenegenheit,

M E V R O U W,

U E. Dienstbereide

HENDRIK UILENBROEK.

ZANGERS en ZANGERESSEN.

Hoe menigmaal wort ons het zingen van Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liederen in Gods Woordt aanbevolen? Dikwils zegt den lieflijken Zanger Israëls in zijne Psalmen: *Gy oprechte zingt den Heere. Psalmzingt Gode. Wederom, zingt den Heere een nieuw Liedt. Een Lofzang onzen Godt, enz.* Dit is niet alleen een plicht welke in de *openbare vergaderinge* der Geloovigen moet geschieden, maar kan, en behoort in alle gelegentheden, mede in onze eenzaamheyt betracht te worden, Jac. 5. vers 13. *Is iemand goets moeds, dat hy Psalmzinge.* Gelijk den Heiligen *Job* en den Koning *David* die zelfs by nacht hier in bezig waren, Job 35: 10. Psalm 42: 9.

In, en met onze Huisgezinnen behoort het te gaan als men leeft Psalm 118: 15. *In de Tenten der Rechtvaardigen is een stemme des gejuichs en des beyls,* door Lofzangen Godt prijzende.

En wanneer Christenen by malkandren komen in plaats van ydele zotte redenen, Achterklappery, en van den Naasten, (helaas! nu een gemeene zonde) en andre onstichtige zamenprekingen. Of der-tele oneerlijke Gezangen (waar door de kostelijke tijdt verloren, Godt vertoornt, onze naasten ont-eert, en menige ziel ontslicht en ontrult wordt) behooren zy met aangename stichtelijke Godvruchtige redenen haer herten en monden zamen te voegen,

gen, en Godt met Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liederen, te vereeren, en malkanderen te stichten. Gelijk den Apostel leert, 1. Corinth. 14: versl. 26, 27. *Wanneer gy samen komt een iegelijk van uw, heeft hy een Psalm, heeft hy een Leere, of Uitlegginge, enz. laat alle dingen tot stichting gescreven, Ephes. 5: 19. Spreekt onder malkanderen met Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liedkens. Zingende den Heere met aangenaamheyt in uw herte. En op dat dit den Heere aangenaam zy, moet het geschieden, niet uit gewoonte, en alleen met de stemme, maar*

1. Met *verstant, aandacht, en den geest des onderscheyds*, dat wy de stoffe van 't gezang op onze byzondere gelegentheyt, of andere voorvallen, wel toepassen, 1. Cor. 14: 15. *Ik zal met den geeste, en niet den verstande zingen. En 1. Cor. 2: 15. De geestelijke mensche onderscheyt alle dingen.*

2. Alzoo dat onze *genogentheden en herten toeboren* worden opgewekt na de stoffe, van den Psalm of Liedt welke wy zingen. 't Zy tot droefheyt, blijfchap, gerustigheit, verlangen, begeerte, liefde na Godt, na zijn Woordt, na zijne Kinderen, enz. Deze bewegingen ziet men doorgaans in de Psalmen Davids.

3. Moeten wy trachten hier in *Gode te verheerlijken*, te loven, te danken, te bidden, en malkanderen te *vermanen*, te troosten, op te wekken, en zoo te stichten, in deugd en Godzaligheyt, Ephes. 5: vers 19. Col. 3. vers 16.

Dit is 't zingen van *herten met aangenaamheyt* voor Godt; stichtelijk, en profijtelijk voor den
men-

menschen. Van zoodanig zingen zeyde *Augustinus*; Daar is niets op Aarden; dat het Hemels leven meerder afbeeld als een geselschap van Godzaligen die den Heere Lofzangen zingen. En *Christomus*, daar is niet dat de ziele zoo opwekt, zoo van de Aarde los maakt, zoo van de banden des lichaams ontbindt, de liefde tot wijsheyt ontsteekt, de Werelt doet verachten, als een versjen wel gezongen. Ook *Bernardus*, 't gebruik van 't zingen vertroost de bedroefde herten, 't verblijdt de gemoe deren der Menschen, 't vermaakt de zaffende, 't wekt de trage op, 't noodigt de sondaars tot tranen, enz. tot dezen eynde hebbe ik deze Zangrijmen op verscheyden stoffe en gelegtheden gemaakt. In dezen Druk met eenige Nieuwe verrijkt, en tot dienst der Zangers zijnder *Muzijknoten* by gestelt. Doch zal de Boekverkooper deze Compleet verkoopen, ook sonder de *Muzijknoten*, tot ieders genoegen. Ontfangt onzen arbeyt in liefde, en gebruikt dien tot uwen nutte. Nu de Heere bereyde onze herten, en opene onze lippen, op dat wy zijnen lof verkondigen. **A M E N.**

Door uwen Dienstverpligten Broeder in Christus,

Amst. den 9. October,

1678.

HENDRIK UILENBROEK.

Krankenbezoeker in de Gereformeerde
Gemeente tot Amsterdam.

Blad.

Blad-wijzer van deze GEZANGEN.

O ntwaakt mijn ziel om Godt te prijzen.	<i>Morgen-gezang.</i>	pag. 1
Alwijze Godt die hier beneden.	<i>Christelyk Beroep.</i>	4
O Vader van de eeuwigheit!	<i>Avond-gezang.</i>	8
Des Heeren dag is weer verscheenen.	<i>Zondaags-gezang.</i>	12
Wie zal derwaardt, wie zal ô Godt!	<i>Ziels-worfteling.</i>	18
Droefheyt heeft mijne ziel bevangen.	<i>Zondaars-klachte, Troost, enz.</i>	23
Weldadig Godt wilt de Lofzangen.	<i>Lofzang na 't H. Avondmaal.</i>	29
O Heer wie kan u loff naa waard?	<i>Dank-liedt na 't H. Avondmaal.</i>	33
O lang gewenste dag! ô vreugdenrijke tijdt.	<i>Vreugden-gezang op de Geboorte Christi.</i>	36
U Heer zy lof, en dankbaarheid!	<i>Lofzang op de komste Christi.</i>	38
't Oud' Jaar is heen, en 't nieuwe weer verscheenen.	<i>Geestelyke Nieuwe-laars Reekening.</i>	40
O ziel met 't pak der zonden zwaar belaan.	<i>Christi lyden in 't Hof.</i>	42
Ziet nu u Jezus is gevat.	<i>Christus voor Caïphas.</i>	45
Jezus van den Raadt verwezen.	<i>Petri verlaochening, enz.</i>	48
Schouwt mijn ziel hoe 't met u Heylandt staar.	<i>Christus voor Pilatus, enz.</i>	50
't Was nu in 't Richthuis uitgepleit.	<i>Christus verwezen, enz.</i>	56
Mijn ziel volgt Jezum achter aan.	<i>Christus op Golgata.</i>	58
O ziel die Jezum voor uw Heylandt kent.	<i>Gezang over de zeyn Woorden, enz.</i>	66
Gekruiste Jezus heylig Offerlam.	<i>Aan den gekruisten Jezus.</i>	72
Rijst op mijn ziel gy hebt nu stof.	<i>Lofzang over Christi lyden en opstanding.</i>	74
Verheft nu weder uwen Toon.	<i>Op Christi Hemelvaars.</i>	77
		Over

Over de komste des H. Geests.

O groote Godt der Heeren Heer.	80
<i>Geestlijk Mayliedt.</i>	
Ontwaakt mijn trage sluimer-geest.	83
<i>Christelyk H.-liedt.</i>	
Zingt ô mijn ziel de heerlijkheyt des Heeren.	86
<i>Geestlyk Veldt-liedt.</i>	
Vriendelijke Godt, enz.	90
<i>Veldt-gezang.</i>	
Hoe wonder schoon is dit gezicht.	94
<i>Vermaaklyk gezicht.</i>	
Des Heeren heerlijkheit.	96
<i>Ziels-opwekkinge.</i>	
Rijst weder op mijn ziel, zingt Gode lof.	99
<i>In Rogem-tijdt.</i>	
O Heere ziet van boven neder.	101
<i>In Goedt weder.</i>	
Al 't schepsel dat op aarden leeft.	102
<i>Op 't Iagen, Visschen en Vogelvangen.</i>	
Wanneer Godt den mensch formeerde.	103
<i>Op 't zwieren en stekon der vingen.</i>	
'k Hoor de kleyne vlugge dieren.	107
<i>Christelyk Waterliedt.</i>	
Zingt ô mijn ziel van 's Heeren mogentheden.	109
<i>Op 't aanschouwen des Hemels.</i>	
O aarden-worm verheft u oog.	120
<i>Op de Maen en Sterren.</i>	
God die den dag en nacht.	122
<i>Geestlyk Winterliedt.</i>	
De groote Godt heeft deze Wet.	124
<i>Treur-liedt, enz.</i>	
Treur Zions volk in deze dagen.	127
<i>Klachten onder de Pestroede.</i>	
Heere Godt u zwaare plagen.	135
<i>Over den Oorlog met Engelandt.</i>	
O Heer hoe toornig staar uw aangezicht.	142
<i>Nederlands-klacht, idem.</i>	
Treur Nederlandt om dat uw eer en luister.	145
<i>Nederlands-vreugd in overwinning.</i>	
Van der Heytscharen Godt verheffen wy den Toon.	150
<i>Christelyke Vrede-vreugd.</i>	
Wiens ziele berst niet uit te zingen van Gods lof!	154
<i>Bruylofts Eer en Vreugde-gezang.</i>	
Zalig is 't in den Heere trouwen.	159

Vrienden op dit Bruilofst-feest!	<i>Bruilofst Vreugden-gezang.</i>	161
Laat de Vreagt het hert ontsluiten.	<i>Bruilofst Vreugden-wans.</i>	164
Oneyndig Godt fonteyne van het leven.	<i>Verjaerings Dank en Bede.</i>	166
O groote Godt die rijk zijt van vermoogen.	<i>Christlijk Maaltijds-gezang.</i>	167
Wie is en zal gelukkig wezen?	<i>Liefden-gezang op de gemeenschap des Heeren.</i>	170
O Vader die in d'Heemlen woont.	<i>'s Gebedt des Heeren.</i>	177
Trekt Heer mijn ziel van 't aards gewoel na boven.	<i>Eerzang over Gods volmaaktheden.</i>	180
Jezu die u gedachtig is.	<i>Geestlijk Vreugden-liede, Bernardi.</i>	184
O Bron van 't licht, in u licht zien wy 't licht.	<i>Zoekend en Vindend herte</i>	197
O heylige drie-eenig Godt.	<i>Kinder Bede.</i>	205
O Vader van de lichten.	<i>Voor de oeffening van Gods Woort.</i>	208
O heyl'ge Majesteit.	<i>Om wel te bidden.</i>	210
Helaas my zelfs zoo onbekent.	<i>Om ons zelven te kennen.</i>	213
O Godt wie zal tot u komen?	<i>Over 't Ongeleene.</i>	215
Daar leyt een quaar inwendigh.	<i>Over een hart Herte.</i>	218
O Godt ik doe mijn klachten.	<i>Over ydele Gedachten.</i>	220
O Godt uw hooge Majesteit.	<i>Over de Lauwigheit.</i>	222
Wat groote goedtheyt gunst en zegen.	<i>Verheffing boven 't Aardsche.</i>	224
Waarom zou ik nu niet gerustig leven?	<i>Opwekkinge tot vergenoeginge.</i>	226
Groote liefd van mijnen Vader.	<i>Gods Kinderen roem, Plichte, enz.</i>	228
Wat is den Mensche vol elenden.	<i>Troost-liede in gevaren.</i>	230
Groot zijn Heer uw goedigheden.	<i>Bly-gezang in verlossing.</i>	234

Christelijke Loop-bane.

- Niet ongelijk is 's Menschen leven. 228
Zoetigheyt van de goede Wegh.
- Hoort vroomme ziel het deugden-padr. 240
Over den 23sten PSALM.
De Heer is mijn Herder.
- I. Laat hert en tong ô Hemels Liefelingen. 242
My zal niets ontbreken.
- II. Oneyndig Godt ô hoogste goet. 245
Hy doet my nederleggen in graxige weyden, enz.
- III. O Albezorger Menschen hoeder. 250
Hy verqustet mijn ziele.
- IV. Opper-Harder trouwe Borge. 256
Hy leydt my op 't spoor der gerechtigheyt.
- V. O Heere doet uwe Hemels-stralen. 264
Al ging ik ook in 't dal der schaduwe des douts, enz.
- VI. Israëls Herder zeer te prijzen. 268
Gy zijt met my, wien stot, enz.
- VII. Als een Leeuw noch jonk en moedig. 273
Gy dekt de tafel toe voor mijn aangezicht.
- VIII. O Heere maakt ons hert en tong bereyt. 280
Immers zullen my 's goede en weldadigheyt volgen.
- IX. O volheyte aller goedigheden. 286
Ik zal in 't Huys des Heeren blijven.
- X. O getrouw weldadig Vader. 294
Lofzang aan 't Lam Gods.
- O heylig Lam zoo lang verwacht. 301
Verleegen Zondaars klacht.
- Ach mijn ziel beroert, verduystert. 303
Een Liefde liedt tot den Heere Ierus.
- Gy hebt my door uw geest geraakt. 310
De klagende Kerke.
- 't Is steeds mijn lot verdrukkingen te dragen. 316
Christelijke Reyze.
- 't En staat niet in des Menschen macht. 326

O U I L E N B R O E K S
Hr. U I L E N B R O E K S
CHRISTELYKE GEZANGEN.

Hier vindt men stof
Om 's Heeren lof,
In zyne vrees, te zingen;
Hier kan het hert,
Hoe zeer verwert
In ondermaansche dingen,
Met lust en vreugd,
Met zielsgeneugt,
Op nieuw weer adam halen,
En aan zyn God,
Het hoogste Lot,
Zyn dankbaarheid betalen,
Daar stem en zang,
Als buiten dwang,
Ten hoogen Hemel ryzen,
Om de Opperheer
Steeds lof en eer
Met blyschap te bewysen;
Want perk noch tyd
Stuit lust of vlyt
Om God met zang te looven:
Geen storm, noch vloet
Van tegenspoedt
Kan 't geestlyk vuur verdooven.

**

O U I

MORGEN-GEZANG.

Pfalm 5: 4. *Des morgens, Heere, zult gy myne stemme hooren, 's morgens zal ick my tot u schikken, en wacht houden.*

Op de Wyze van den 5. Pfalm.

1.

O Ntwaakt mijn ziel om Godt te prijzen/
 Doet uw Gebedt ten Hemel gaan/
 Laat 's werelts-zorge buiten staan:
 Dat 't dankbaar hert in Gec-bewysen/
 Vroegh tot Godt ryze.

2.

O ziel! om op den Heer te wachten
 Ten dienste van zijn Majesteit/
 Zijt 's morgens met den dag bereit.
 Geeft hem de eerste ziels-gedachten/
 Met alle krachten.

3.

Ik danke uw' genadig Vader!
 Dat gy zoo trouwelyk de wacht

H

Veld?

2

Morgen-gezag.

Wield' ober my in deze nacht,
 Uw' goetheit komit ons by en nader/
 O heils-sprink-ader!

4.

Dooz ongeluk en tegenheden/
 Hebt gy my goediglyk bewaart,
 Uw gunst van nieuws geopenbaart.
 Ik zal nu booz u aanzicht treden/
 Met mijn gebeden.

5.

Doet boozts / o Vader van de Lichten!
 U goedheit ryzen met den dag,
 U zegen daale als ze plag.
 Dat my u vriend'lyk dangezichte
 Altoos verlichte.

6.

O Zonne der gerechtigeden!
 O Morgen-ster! geest dat u straal,
 In myn zeer duister herte daal!
 Dat ik / o Jezus! volg' uw treden
 En heil'ge zeden.

7. Nig

7.

Als uwe Geest mijn geest zal wekken,
 Dan ben ik tot den dienst bereidt/
 Dan u / o Heer! my opgeleidt;
 Doet mijn werk tot uw Eere strekken.
 'k Wacht naa uw trekken.

8.

Dus opgewekt, ben ik genegen
 In alle ding voor uw oprecht/
 Te wand'len als een trouwe knecht/
 Ik wachte voort in mijne wegen/
 Op uwen zegen.

9.

Behoed my dat ik niet verdwale,
 Dan u / tot zond' of ydelheit,
 Den vband die zijn strikken leidt
 Om mijne ziel ten buis te halen/
 Heer! zet hem palen.

10.

'A Beveele my in uwe hoede,
 Met lichaam / Geest / en al het mijn/
 Wilt eeuwig mijn bewaerder zijn/
 Stuur alle voor- en tegenspoeden,
 My doch ten goede.

CHRISTELYK BEROEP.

Pfalm 50: 3. *Wie zynen weg wel aanstelt, dien
zal ik Gods heil doen zien.*

Op de Wyze van de 10 Geboden.

1.

A U-wijse Godt! die hier beneden
 Een peder mensch hebt opgeleidt
 Zijn eigen werk, en bezigheden,
 Een dienste van uw Majesteit.

2.

Op alle Heer! zijn uw knechten;
 In ons beroep van uw gezet,
 Geleedt ons na de heyl'ge rechten,
 Dat wy doen na uw woordt en wet.

3.

Op dan / o ziel! stelt uw gedachten
 Te werk in uw beroep en plicht,
 Doet wat gy doet met alle krachten;
 Zijt trouw in al wat gy verricht.

4.

Schikt al uw werk tot Godes cere;
 En 's naasten voordeel / dienst en goedt/
 Temt zielen-tochten in 't begeeren
 Na groote winst en overvloedt.

5. Zoekt

5.

Zoekt eerst en meest Gods Koningrijke,
 Met all' des zelfs gerechtigheit,
 Zijn zegen zal hy laten bliken/
 Hy heeft u nootdrift toegeleydt.

6.

U wandel zy als voor Gods ogen
 Oprechtelyk, na zyn gebodt/
 Dat hert en ziele opgetogen;
 Haar lust en rust, geniet in Godt!

7.

Cracht steeds uw herte te bewaren;
 Het wordt zeer licht van Godt gerukt,
 Laat 's werlds-last het nooit bezwaren,
 't Wordt anders in de aard' gedrukt.

8.

Verheft de ziele, rijst na boven;
 Be-oogt dat in den Hemel is/
 Verwint de werelt dooz 't geloove,
 Zoekt daar een beter erffenis.

9.

Doet van u weg onnutte zorge;
 Die 't herte breekt en nederflaat/
 Zijt niet bekommert booz den morgen;
 In 't wettig zorgen houdt de maat.

10.

Waarom doch al te zeer bekommert
 In 't aards-gewoel dat smert bereydt?
 Waarom niet zoo veel last beslommert?
 Die ziel gequelt? 't is ydelheyt!

11.

Gaat uwen tijdt zoo noyt besteden/
 Dat ghy uw Godt! en ziel vergeet;
 Koopz' uit, van dingen hier beneden/
 Uw kortz' tijdt dient wel besteedt.

3

12. Bes

12.

Beveelt den Heer het eind' der zaken/
 In al uw doen be-oogt maar 't goedt/
 Hy zorgt voor uw, en zal 't wel maken/
 Rust maar op hem: doet wat gy moet.

13.

Mijdt onrecht in al uwen handel/
 Doet wat gy wilt dat uw geschied',
 Die oprecht is in zijnen wandel/
 Dien weigert Godt zijn zegen niet.

14.

Maakt Godt dan uwen weg voorspodig;
 Zijt dankbaar! maar verheft u niet;
 Geeft hy uw goed'ren overbloedig/
 Deelt mee dien gy behoeftig ziet.

15.

Ontmoeten uw ook tegenspoeden
 In uw beroep; houd noch de moedt/
 't Is beter weinig aerdsse goeden/
 Dan ziels-gebaar / met overvloedt.

16.

Hoe 't ook de Heer beliest te voegen/
 O ziele! rust in uwen staat, 6
 Neemt in uw lot een goet genoegens,
 Maakt Godt uw' Deel! en toeverlaat.

17. Laat

17.

Laat hoort uw licht voor andren lichten,
Die zwak of op een dwaal-weg is/
Komt met uw Woord en wandel sichten,
Geen aanstoot geeft noch ergernis.

18.

De Tong een werelt vol gebreken/
Houdt in den toom, bewaardt den mond
Dooz qualijk, los, en ydel spreken,
't Welck Godt onteert, en zielen wondt.

19.

Denkt op dien dag! dat Godt wil rechten,
Wat niet, en al, en hoe, gedaan?
Dan geeft hy loon aan trouwe knechten,
En booze doet hy van hem gaan.

20.

O ziel! gaat daaglijks reek'ning maken/
Beproeft u werk, dooziet uw boek,
Let op uw hert in alle zaken/
Doet by een naauwe ziels-doorzoek.

G E B E D T.

21.

O Vader! doet u aanzicht lichten/
Op ons in goedertierenheit/
Ziet gunstig aan, 't geen wy berichten/
Om wel te doen, maakt ons bereidt.

22.

Maakt ons gewillig en blymoedig,
Oprecht, stantvastig, in ons werk,
Getrouw, in 't goet doen overvloedig;
Uw eere! zy ons oogmerk.

23.

Zend uwen zegen op ons neder/
Verquikt ons onder moept' en last/
Als wy verzwakken / sterk ons weder/
Maakt ons in uwe wegen vast.

24

24. Om

24.

Om Christus uwen lieven Zone!
 Die aan uw / hoor ons / heeft voldaan,
 Wilt doch genadelijk verschoonen,
 Al het gebrek van ons begaan!

25.

Wp wachten van den arbejdt ruste!
 Als gy uw knechten zult ontslaan,
 U glory! koom de ziel verlusten,
 Wanneer ons leven is gedaan!

A V O N D - G E Z A N G .

Psalm 4: 9.

*Ik zal in vrede t'zamen nederliggen, en
 slapen, want gy, O Heere! alleen
 zult my doen zeker wonen.*

Op de Wyze van den 91 Psalm.

I.

O Vader! van de eeuwighejt/
 Die dag en nacht haar palen/
 Door uwe wijshejt hebt berejdt:
 De dag is nu gaan dalen,

De

Avond-gezag.

9

De duisterheyt dekt ons gezicht/
 De Zon booz ons verborzen/
 Geeft andzen nu haar helder licht/
 En rijst weer op den morgen,

2.

Hoe snel en bluchtig is de tijdt !
 Zy bloeit gelijk de stromen/
 Wy worden onze dagen quijt,
 Die noit te rugge komen.
 De dingen op de aerd' / ook wy/
 Zijn los en ongestadig:
 Den avond komt al nader by;
 Blijft by ons, Heer ! genadig.

3.

Gy hebt uw' goetheit dezen dag,
 Zoo rijkelijk gaan betonen/
 Gy hoed, en voed ons als gy plag/
 Uw gunst blijft by ons wonen/
 Waar onze ooge neemt zijn keer/
 Uw obergroote zegen,
 Staat booz ons allezins / o Heer !
 In alle onze wegen.

4.

Maar als eens de gedachten gaan
 Op al ons werk en handel/
 Wat al verzuimt is / of gedaan,

In onzen gantzen wandel/
 Hoe onze Reek'ning met uw staat?
 Wat vinden wy al schulden?
 Hoe wil u goedheit in dien staat
 Ons zoo lankmoedig dulden!

5.

Wy bidden uwe Majesteit!
 Komt doch met ons niet treden
 In 't Recht, na uw' gerechtigheit:
 Maar toont barmhertigheden/
 Neemt weg / dekt onze missedaat/
 Vergeeft al onze zonden/
 Geneest de ziel van 't grootste quaat/
 Door Christi Geest, en wonden.

6.

Houd ober ons getrouwe wacht,
 Wanneer des lichaams ogen
 Den slaap bevangt in deze nacht,
 Op dat wy rusten mogen/

Laat

Laat d'Engelen haar leger-perk,
 Rondom ons neder zetten/
 Derftoot den boozen / bzeekt zijn werk/
 Scheurt zijn verbozgen netten.

7.

Dooz moord en brand booz dievery
 En ramp, wilt ons behoeden/
 Dat de verderver ga boozby;
 Waakt ober ons ten goede.
 Besprengt de deuren van ons hert!
 Met 't bloet des Lams vergoten:
 Laat haaste doodt / onrust en smert/
 Zijn buiten 't huis gefloten.

8.

Wanneer dan Heer ons lichaam rust,
 Doet steeds de ziele waken,
 Dat die bereidt / en wel gerust
 In Jezus by u naake!
 Als dan de Geest aan 's lebens end
 Zich in uw handt zal geben/
 Laat die in vyzheit van elend
 En vzeugde by u leven.

ZONDAAGS-GEZANG.

Psalm 118: 28.

*Dit is de dag dien de Heere gemaakt
heeft, laat ons op den zelve ver-
heugt, en verblydt zyn.*

Op de Wyze van den 66 of 118 Psalm.

I.

Des Heeren Dag is weer verschenen/
Begeeft u / ó myn ziel! tot rust,
Dat 't aerds-gewoel nu zy verdwenen/
Maar Godt te dienen zy u lust.
O Heere! geeft den Geest van boven/
Maakt ons gewillig en bequaam/
Dan zullen wy van herten loben/
En eeren ulven grooten Naam.

2. **G**

2.

Gy zyt de oorspronck, en het wezen/
 Die 't al uit niet tot wezen bracht,
 De Aerd en Hemel zijn gerezen
 Uit uw oneindelijke macht;
 O Schepper! die tot aller uren
 Al wat'er is / of leeft / en zweeft/
 Dooz uwe handt zoo gaat bestuuren
 Als uwen Raadt besloten heeft.

3.

De mensch van u zoo hoog verheven
 Met reden, boben al 't gediert/
 Geschapen om met u te leven/
 En met u evenbeelt verciert:
 Is jammerlijk van u geweken/
 Dooz 's Duibels list geheel misleidt/
 Van uwe gunst geheel versticken/
 Beladen met elendigheid.

4.

Maar gy / o Godt! zoo vol genaden/
 Niet onze zielen niet vergaau/
 Doe wy der hellen padt betraden/
 Zaagt gy ons niet ontferming aan:
 Doodt en vervloekt, in onze zonden/
 Hebt gy van uw genaden-troon
 Tot onz' verlossinge gezonden/
 A eenig alderlieffte Zoon.

5.

O Jezus! die om ons te vryden/
 Decket des Hemels heerlijkhheit/
 Hoe willig vzoegt gy al het lijden,
 A onse Borge opgeleidt;
 Wat kondt gy meerder vooz ons geben?
 A Ziele stelt gy tot Rantzoen!
 Zou d'arme zondaar' eeuwig leven/
 Moest gy vooz hem Gods recht voldoen?

6.

De Doodt had uwe ziel ontbonden/
 Als 't lichaam wierd geleid in 't graf:
 Maar gij hebt zijn geweldt verflonden/
 En bzaakt der hellen poorten af.
 Dus zijt gij Heer; met macht verreezen,
 En zege-pralend op gestaan.
 Mijn ziel om schuld ter doodt verwezen/
 Zal nimmer sterben noch vergaan.

7.

Ten Hemel zijt gij opgevaren;
 Daar heerscht gij in u Koningryk,
 Als 't hooft van alle heyl'ge Scharen/
 Die God aenschouwen eeuwighlyk/
 Van daar hebt gij doen neder dalen!
 De gaben van den Heyl'gen Geest,
 Wiens over-rijke Hemels-stralen/
 Zoo blonken in het Pingster-seeft.

Pauze.

Pauze. 8.

Dit is de dag! die van den Heere /
 Geheiligt en gezegent is:
 Laat ons dien nu (tot zynere eere)
 Besteden tot geheugenis,
 Dat wy aandachtelyk bemerken
 Gods liefde / wysheit / goetheit / macht
 In alle zyne groote werken,
 Die hy voor ons heeft voortgebracht.

9.

Wel aan / o ziel! zyt opgetogen,
 Stuur u gedachten hemel-waards /
 Spant in uw' krachten en vermogen /
 Verheft u verre boven 't aerds.
 Dit is een dag van heil'ge ruste!
 Mijdt al wat u beneden trekt /
 Komt u geheel in Godt verlusten,
 Hy is de schat daar 't hert na strekt.

10.

Vermaakt u in des Heeren wegen.
 Hoort, overdenkt zyn heilig woord /
 Uw mondt die byzende lof, en zegen
 Tot Godt: en 's naasten slichting voort.
 Spreekt van Gods woordt / zingt van zyn daden:
 Helpt, troost, en dient die met elend'
 Bezocht zyn, Leert oock 's hemels paden
 Wan dien die dwaalt / of Godt niet kent.

11.

Doet ons / o Godt! dan vaerdig nadzen
 Ten Tempel, daar uw heylig woordt,
 Van uw volk dat'er komt vergadzen
 In uwe byzese werdt aangehoort,
 Daar uwe kindzen haar gebeden,
 Wan uw / doen na den Hemel gaan /
 Wanneer wy met haar voor uw treden /
 Doet dan de ziel met yver aan.

12.

Bereidt ons hert / doorboort de ooren/
 Als uwen Leeraar tot ons spreekt/
 Doet in de ziel u stemme hooren/
 Dat doch het herte smelt, en breekt,
 Maakt ons verstandigh, en aandachtig,
 Dat ook 't geloof u woordt ontfang,
 Bewerkt het dooz u geest soo krachtig/
 Dat onze ziele u aanhang.

13.

Opent / o Heer! der Leeraars monden;
 Begaaft haar met u Geest en kracht,
 Dat vele worden van haar zonden,
 Op 't padt der heyligheyt gebracht.
 Dat traage, blinde, droeve zielen,
 An 't bliuenst worden onderricht,
 Ook die zoo licht in zwakhheit vielen.
 Van zijn versterkt, getroost, gesticht.

14. Laat

14.

Laet d'offerhanden, en gebeden
 Bedaan aan uwen heyl'gen Naam /
 Van uwe kind'ren hier beneden /
 Door uw ó Godt! zyn aangenaam :
 Wilt de gebreken doch vergeven !
 Die wy in uwen dienst begaan /
 Die onze ziel zoo vast aankleben ;
 Ziet al ons werk in Christo aan.

15.

Daakt neer / ó Godt! met uwen zegen /
 Op 't volk dat voor uw aangezicht
 Verschijnt / en zoekt in uwe wegen
 Te wand'len / geeft de zielen licht.
 Ap! boed ons met de ryke goeden,
 In u Huys by u weg gelepdt /
 Neemt ons booz eeuwig in uw hoede /
 Kroont ons met goedertierentheit.

16.

Als gy ons Heer hebt opgenomen /
 In 't eeuwig Hemels Vaderlandt /
 Dan is de rust, en dienst volkomen /
 Als wy aan uwe rechterhant
 U met de hemels-scharen loben /
 En zingen steeds Haleluja!
 Na d'eeuwig-duurend Rustdag boven,
 Daar/ daar! zucht onze ziele na!

ZIELS-WORSTELING,

In 't naadren tot het H. Avontmaal,
en de overwinninge des Geloofs.

Matth. 11: 28. *Komt herwaarts tot my, alle
die vermoeit, ende belast zyt, ik zal
uw ruste geven.*

Op de wyze van den 24. Psalm.

I.

Wie zal derwaart / wie zal / *ô Godt!*
Op treden tot u heilig slot?
Om daar u goedigheid te smaken /
Wie zal aan uwen ronden disch /
Die vol van heil / en zegen is /
Tot zuet zielen troost genaken?

2.

Alk weet / *ô Heer!* het is de man
Oprecht van hart / en zuiver van
Geveinstheit / en verkeerde wegen /

Hy is 't / o Godt! en anders geen /
 Dien gy bekieft / hy is 't alleen
 Die uw gezicht zal zien in zegen.

3.

Uw Tafel houdt een reinen Wyn /
 En gy / Heer / wilt gehepligt zyn
 In al uw Hemelsche beveden /
 Het Rot der goddelozen zal
 Met 't volk / uw waart / en lief getal
 Van uwe gunste nimmer deelen.

4.

Verstout zich een verwaanden Geest
 Te naken tot uw Bruplofs-feest /
 Om ongeciert aldaar te komen?
 Uw Goddelyke oogen-straal.
 Doozstrebende de gantsche Zaal,
 Heeft zoo een Gast wel haast vernomen.

5.

Uw Boden staan ook by der handt,
 Om hem te wijzen aen een kant /
 En vast aan handt en voet gebonden /
 Te werpen in den jammer-hull /
 Daer wee-geklag / en naar gehuil /
 Bezolding strekken voor de zonden.

6.

Indien gy nu rein oogde Godt!
 My wouwt vergelden zulk een lot /
 Gelyk mijn zonden wel zyn waerdig /
 Mijn loon en zouw niet beter zyn /
 En 'k moest gewoopen in de pijn
 Noch roepen / Godt gy zyt rechtvaerdig.

7.

Woud gy my stellen tot een baak
 Da uw gerechtigkeit, ter wraak
 Van uw geschonden bond, en panden,
 Gy sloegt my daar ik neder zat /

En 't brood met uwe kind'ren at /
 Doch niet vermozzelt / van mijn tanden.

8.

Heest zoo u grinnigheid geblaakt /
 Wanneer een man alleenlijkt raakt
 Met handen onbedacht geslagen?
 Schoon goeden ernst / aan d'heyl'ge Kint,
 Wel zoo u luffen dan de twist
 Met my / wat volgden my geen plagen?

9.

Op mocht mijn Ziel op-eyschen daat /
 En 't Lpf in een gedenk-pilaar,
 Ten baak van and'ren doen verkeerren /
 Op dat het huichelachtig volk /
 Mit zoo een-ongewoone Folk,
 Uw vreeze beter mochten leeren.

Pauze. 10.

Maar hoe mijn Ziel te zeer beroert!
 Hoe vind' ik u dus ver-berboert
 In 't overwegen van Gods rechten?

Deel beter stof booz deze stondt
Was 't met Gods troostlyk heil-verbont /
't Hart neergebogen / op te rechten.

11.

Dat eischt byzonder deze tyd /
En 't heeft daar gy geroepen zyt /
Het toegerekende vertrouwen /
In d'asch van ongelobigheid /
Daar onder het bedolven leidt /
Weer op te welken dooz 't aanschouwen.

12.

En laat eens weiden uw gezicht
De kamer dooz / hoe vol van licht
En heil en troost zult gy die blinden :
Zie daar het Broodt, zie daar de Wyn,
Die enk'le liefde-panden zijn /
Van onzen Heer / aan zyn beminden.

13.

Zie! elk is als een nieuwe blyk!
Wel hier en is niets vrezelyk:
Maar alles is hier vol van zegen /
En liefd' / en gunst / en breed' / en heil /
Al t'zamen zonder een'ge peil /
Dooz 't bloedt van Godes Zoon verkregen.

14.

Geen and're stem / geen ander woordt
En werdt op deze plaats gehoozt /
Als goedertieren, vol genaden
Is Zions Heer / groot van gedult /
Vergevende de zond', en schult
Des zondaars / angstig en verflagen.

15.

Ziet / dat is 't ook / dat eischt hy meest /
Een treurig / en benauwden geest ,
Die zal / die kan hem niet mishagen /
Dat is de gabe die hy wacht /

Dat is het offer dat hy acht:
Wel aan mijn ziel wilt niet betragen.

16.

En vindt gy niet het geen gy woudt /
En dat de Wet afleecht / mistrouwt
Daerom noch niet; voelt gy uw zonden /
Hier is een waarde Medecijn
Tot lichteus van uwe pijn /
Hier is een balzem voor uw wonden.

17.

En Beek van zuib'rend harte bloet;
Geloost maar / en zijt wel gemoedt /
Hoopt op u Godt / waarom te vzezen?
Dat is de stemme meer geschiet /
In 't nieuwe verbondt, en vrees doch niet,
In J E Z U S is u heil gesezen.

18.

Vindt gy uw gaven niet volmaakt /
Zoo weet dat zulks met Sinai waakt /
Daar oudt / en blint / en kreupel offer /

In Godes Tempel toegebracht /
 Van zijne hoogheit wiert veracht /
 In kalf, en weer, en duif, en doffer.

19.

Maar Zion kent de strengheit niet /
 Alwaat men zelfs geroepen ziet /
 En blind' / en lamme vol gebreken /
 Verwachtend' dat des Hemels Heer /
 Tot zijn barmhertigheden eer.
 Een heil-woort tot haar ziel mocht spreken.

20.

Wel aan mijn Godt! zoo treed ik toe /
 Flauto in my zelfs / en zuchtens moe /
 Niet bindend' waert uw op te dragen :
 Maar wachtend' uit uw rijke hant
 Een gunst bewijs en Iesde-pant ;
 Och laat mijn veed' u niet mishagen.

S. Simonides.

ZONDAARS-KLACHT,

Troost, Gebedt, en Gelóve; te betrachten
 voor 't H. Avondmaal.

Rom. 7: 24, 25. *Ik elendig mensche! wie zal
 my verlossen, uit het lichaam dezès doods? Ik
 danke Godt door Jezum Christum onzen Heere.*

Toon: δ Kersnacht, &c.

Klachte.

D Roetheit! heeft mijne ziel bebau gen /

B 4

Ba

Da rust en troost is mijn verlan gen /

Wie helpt my uit dees' droeve staat ?

Wie zal mijn kranke ziel genezen ?

Wie bzeugt my tot een ander we zen ?

Hoe vind' ik troost ? op my ! wat raadt ?

Troost.

2. O Ziel! met elenden beladen /
 Komt haast ten Troone der genade,
 Op vindt vooz uw barmhertigheid,
 Uw Zaligmaker zendt zyn boden,
 Ja zelfs, come hy u vztendlijk noden,
 Tot zyne maalydt nu bereidt.

Klachte.

3. Hoe dorf ik arme zondaar! naad'ren
 Dooz Godt? die steeds noch toozn vergaad're /
 Die zonden tot mijn zonden doe.
 Hy mag' my van zyn Aanzicht dzyben /
 En laten my elendigh blyben /
 Hy heeft'er recht en reden toe.

Troost.

Troost.

4. Houdt moed / komt nader tot hem treden /
 Met zuchten, ootmoet en gebeden,
 Legt booz hem open 't zondig hert /
 Belydt oprecht uw misdaden /
 Zijt gy vermoeyt en zeer beladen /
 Hier is verlichting booz u smert.

Klachte.

5. Ach! was mijn harde hert doorsteken,
 Kon dat doorscheuren, smelten, breeken,
 Om al het quaadt / van my begaan /
 Dat ik dooz boozen Godi-versmader!
 Tegen myn goeden trouwen Vader!
 En hepl'ge wet / zoo heb mig-daan!

Troost.

6. Krijgt nu uw steenig hert' gevoelen?
 Merkt gy daar in een srydig woelen?
 Doelt gy een teete zielen smert?
 Tracht gy uw zonden te beweenen?
 Gy hebt in plaatze van het steenen,
 Een week gedweeg en buigzaam hert.

Klachte.

7. Ap my! mijn snoode boezem-zonde,
 Houdt mijne ziel zoo vast gebonden!
 't Goedt dat ik wil dat doe ik niet,
 't Quaad welk ik in mijn herte haate,
 Bestryd' en zoeker te verlaaten,
 Hangt my steeds aan. O groot verdriet!

8. Ach! hoe bloot vind ik my van krachten,
 Als ik het goede wil betrachten /
 En eenig leven in my voel,
 Als 't hert ten goede is geneegen,
 Hoe sryd het booze vleesch daar tegen?
 Wat is'er in mijn ziel gewoel:

Troost.

9. Sryd den geest tegen 't vleesch van blimen?

26 Zondaars klachte, enz.

Zoekt gy u lusten t'overwinnen?
 Hoe lief? hoe aangenaam en zoet!
 Tracht gy naa 's Heeren heyl'ge wetten
 In alles, uwen voet te zetten?
 Godt werkt in uw/ hebt goeden moet.

Klachte.

10. Ach! quam Gods Geest! in my van bo ven /

Op dat ik niet een vast gelo ve,

Je zus! kreeg tot mijn eygendom!

Maar 't ongelooft, komt my beletten.

Ik kan mijn hert niet vastie zet ten.

Maar zweeb' in twyffel, om en om.

Troost.

11. Dreeft niet / Jezus! wil zwakke sterken,
 Die 't willen geest zal bo'der werken,

Een

Een kleyn geloof. verwerpt hy niet.
 Laat uwe Ziele hem aankleven,
 Houd hem maar vast, gy hebt het leven /
 Hy verbreekt noyt 't gekrookte riedt.

Gebet.

12. Vader! Ik zal mijn schuldt beklagen /
 'k Heb my vooz uw' niet recht gedragen /
 Gelyk een kindt van uw betaamt /
 Den Naame zelfs! ben ik niet waardig,
 Verdoet gy my / gy zyt rechtvaardig!
 Met recht sta ik vooz u beschaamt.

13. Jezus! weest vooz mijn ziele borge,
 Ik draagze op in uwe zorge /
 Geeft vooz mijn schuldt u duurbaar bloedt /
 Aan 't kruis vergooten tot voldoening,
 Maakt tusschen my / en Godt verzoening,
 Spreekt vreed'! in mijn ontrufft gemoedt.

14. Trooster! troost mijn verlegen herte /
 Verquiktet in de angst en smerte /
 Weert van my ongelovigheid.
 Werkt en versterkt, het geestlyk leven /
 Ach wilt genaâ en krachten geven /
 Tot meerder deughd', en heyligheyt.

Geloove.

15. Waarom buigt gy, ô ziel! zoo neder?
 En zyt ontrufft? rijst op / keert weder /
 't Is noch den dag der zaligheit!
 De deur des hemels staat noch open /
 Wel aan! ik zal daar heene lopen,
 By Jezus! is genaâ bereydt.

16. 'k Zal dien Heylandt, mijn ziele's-verlangen /
 Aangrypen vooz 't geloof omvangen
 'k Zal hem niet van my late n gaan /

28 Zondaars klachte, enz.

Doo? dat ik zijne gunst en zegen,
 Over mijn ziele heb verkregen /
 Ik houd hem vast en kleev' hem aan.

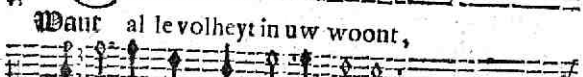
17.

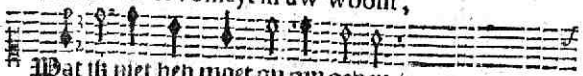
Zalig maker! 'k zal my verza ken,

Wat my ontbreykt / moet gy volma ken,

Want al le volhey in uw woont,

Wat ik niet heb moet gy my geven /

fonteyne van genaao' en le ven!

Die tot uw komt; die wordt verschoont.

18.

Uw' gerechtigheyt! is de myne,
 Daar mee zal ik voo? Godt verschijnen /
 En voo? uw Troon rechtvaardig staan.
 Mijn zonden zullen zijn vergeben:
 Gy wijst my toe het eeuw'ig leven:
 Dan zal ik in die vreugde gaan!

LOF-

L O F - Z A N G

Voor Gods weldaden, in 't H. Avond-
maal verzegelt.

Pfalm 56: 13, 14. *Ik zal u Dankzegginge vergel-
den; want gy hebt myne ziele gereddet van den
Dood: ook niet myne voeten van aanstoot, om
voor Gods aangezichte te wandelen in het licht
der levendigen?*

Toon: Pfalm 105.

I.

W El-dadig Godt wilt de lof-zangen /

 Door uwe goetheit mi ontfangen /

 Ons' herte rijst / en is verheugt ;

 De monde verklaart der zielen vreugt /

 Op roemen de weldaagheit

 In uwen Zoon ons toe geleic.

2.

Op maakt ook vast de liefde-banden
 Aan ons: en geeft de heyl'ge panden,
 Dan uw genaa en saligheyt /
 Door Jezus kruys vooz ons bereidt.
 Op voedt ons heer aan uwen dis
 Daar volheit aller zegen is.

3.

Doe d'arme ziele zoo beladen /
 Dooz veele zware misdaden /
 Lag in onmacht ter dood gewond /
 Vervloekt veroordeelt om de zond /
 Was onze kracht en hoop ten end /
 Tot Gy u liefde tot ons wend.

4.

Maar gy / o Godt! woudt niet verderben
 De zondaars / noch ons laten sterben.
 Gy zondt veel liever uwen Zoon!
 Op aarden neer van uwen Troon
 In 't vleesch / en hy wordt ons gelyk,
 Hy arm, wy dooz zijn armoe ryk.

O Jezus!

5.

O Jezus! wat hebt gy geleden?
 Om ons te lossen, zoo gestreden!
 Uw' ziel was droevig tot de doot,
 De smerten waren wonder groot /
 Uw Hellen-angst en zielen-srijdt
 Heeft ons van doot / en hel bevrijdt.

6.

Wat hebt gy al voor ons verdragen?
 Door Banden, geffels, wreede slagen,
 Door nagels, Spijs, en doorne-kroon;
 Wat lastering, smaat, spot, en hoon?
 Aan 't kruis doegt gy de vloek en straf,
 En legt voor ons uw leeven af.

7.

O snoode zond! wat bittere vruchten
 Draagt gy? hoe moet mijn Jezus zuchten!
 Hoe droevig riep hy in zijn noot /
 Wanneer hy streeft met hel en doot,
 Myn Godt! myn Godt! waarom verlaat
 Gy my? in dezen droeven staat.

Pauze. 8.

Ziet aan het kruys uw Jezus hangen,
 Zijn armen reiken uw t'ombangen;
 Komt hier en schouwt uw's levens-vorst
 Die zoo naa uw' verlossing dorst;
 Uw zaligheyt is uitgewacht /
 Hy riep / het is nu al volbracht!

9.

Ziet hier / O ziel! de wonder-stralen /
 Die eeuw'ge liefde nederdalen /
 In onzen Borg' en Middelaar,
 Schijnt Gods genade wonder klaar.
 Een recht heeft hy voor ons voldaan,
 Godt neemt ons in genaden aan.

10.

De zonden zal hy ons vergeven,
 Zijn Geest begint een ander leven.
 Hy geeft ons hoop van 's hemels erf/
 De ziel wordt wy van al 't verderr,
 O Godt! O algenoegzaam Godt!
 Gy zijt ons eeuwig deel en lot.

11.

't Zijn nu de aangename tijden/
 O ziel gaat uw in Godt verblijden!
 Een bang gemoedt / en dzoebe geest /
 Doegt nu niet op dit Bruylofts-Feest,
 Daar Jezus met uw' Bruyloft houdt
 Uw tot zyn Bruydt voor eeuwig trouwt.

12.

Wat zullen wy dan wedergeven;
 'e Is recht dat ons geheele leven
 In uwen dienst, zy toegebracht.
 want al wat gy van ons verwacht /
 Voor al uw goedt is dankbaarheid
 Maakt ons / O Heer! daar toe bereydt.

DANK-LIEDT,

33

Naa 't H. Avondmaal.

*Pfalm. 66: 16. Komt hoort toe, o alle gy die Godt
vreesft, ende ik zal vertellen wat hy aan myne
ziele gedaan heeft.*

Op de Wyze: *Jesu dulcis memoria.*
Of, Van den 100. Pfalm.

O Heer! wie kan uw lof na waerd
Betrachten / hier op deze aard?
Ons' hert en tong is onbequaam /
Om recht te pryfen uwen Naam.

The musical score consists of four staves of music. The first staff begins with a large 'O' and a treble clef. The music is written in a simple, hymn-like style with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The lyrics are printed below the notes.

2.

Nochans de ziele poogt en tracht
Da uwen lof met alle kracht;
Tot uwe eer en dankbaarheid,
Maakt ons dooz uwen Geest bereidt!

3.

Dan zullen wy u goedigheid /
Nan ons onwaardig toegeleidt /
Eckennen met een lof-gezag;
En dienen u ons leven lang.

C

4. *Ma*

4.

Wp lagen in der zonden doot,
 Van alle goedt berooft / en bloot;
 Wp ons was geene hulp noch raadt;
 Ach! hoe elendig was dien staat!

5.

Uw recht Heer! eyste ons ter straf;
 Den vloek sneedt al de hope af;
 Wp hadden / ach! zoo zwaar misdaan/
 Wp scheenen alle te vergaan.

6.

Maar uwe liefde obergroot;
 Die niet begeert des zondaars doot.
 En uw genade pleit ons vrp /
 Dus gink de toornigheit voorby.

7.

Gp zepde tot uw eygen Zoon,
 Daal neder uyt des Hemels Troon,
 Legt af uw glans en Majesteit,
 En bzengt den mensch tot zalighept.

8.

Wordt gp vooz hare schulden Borg,
 Draagt gp vooz de arme zondaars zorg;
 Maak gp de vree met my en haat/
 Als een verzoenend Middelaar!

O lieve Jezus! hoe bereidt /
 Quaamt gy op d'aard' in nedzigheid /
 En naamt op u al onze schult;
 Gy hebt vooz ons Godts rechte verbult.

10.

Gy gaaft uw duurbaar herten-bloedt /
 Waar dooz gy onze zonden boedt /
 En leedt de alderwoezetste doodt /
 Ong te verlossen upt den noodt.

11.

O grootste liefde die men bondt!
 Gy maakt met ons een trouw-verbondt;
 Wy zijn uw volk / uw deel / en lot;
 Gy onzen Konink / Heer / en Godt!

12.

Gy geeft aan ons dit liefde-pandt;
 De teekens van zoo nauwen bandt
 Ontfangen wy aan uwten dis;
 Tot onse Troost-gedachtenis.

13.

Ontfangt dan weer tot dankbaarheid,
 Een ziel gewilligh en bereidt /
 Tot uwten dienst / genadig Heer!
 U zy alleen den lof en eer.

VREUGDEN-GEZANG,

Op de Geboorte CHRISTI.

LUC. 2: 10, 11. *De Engel zeyde, ziet, ik verkondige u groote blydschap, die allen volke wesen zal, namentlyk, dat u heden geboren is de Zaligmaker Christus, de Heere, in de stadt Davids.*

TOON. Psalm 89.

O Lang-gewenste dag! o vreugden-ryke tijdt!

Waar in sich 't Christen volk met reden zeer verblijdt /

Wanneer des Hemels bood' die tjdinge dee hooren /

De Zaligmaker is op heden u gebooren!

Te Beth'lem in een stal, wort uwen Heer gevonden!

Daar leydt 't kleyn groote kindt / in doeken om-

gewonden.

The musical notation consists of ten staves. The first staff begins with a large 'O' and a treble clef. The notes are mostly quarter and eighth notes. The lyrics are printed below the staves, with some words in italics. The piece ends with a double bar line on the tenth staff.

2.

O wonder Godts! o groot geheim der zaligheid!

Hier

Hier ziet men zaam armoed/ ootmoedt / en majesteit.
 Godt is een mensch ! en komt by ons in 't vleesch ver-
 heeren ;

Godts een-gebooren Zoon ! dien selfs de Eng'len
 eeren/

Vernebert hem tot knecht, en wil aan 't knipce sterben/
 Om voor zondaars genaas by Gode te verwerven.

3.

Hoe heerlijk daalt / en straalt / de Heyl'ge Hemels-
 schar!

Die zingt Godts lof / en maakt zijn wond'ren open-
 baar /

Godt zy de eer, in d'hoogste Hemel ! was haar tale/

Dat zijne gunst in vree, op aerden nederdale !

By neme in den mensch / een gunstig welbehagen !

Om dezen Middelaar ! die alle schult sal dragen.

4.

O Jezus Vrede-Vorst ! dat doch uw vrede daal
 Op ons van God verzeemt / datz' in onz' herte straal!
 Maakt met den Hemel vree, dat byantschap ver-
 dwijne.

Doet vrede over al / en zaligheid verschijnen !

Nan ons ontrufft gemoedt wilt uwen vrede geven ;

Dat wy eendrachtelyk als Vredens-kind'ren leven.

5.

O ziel ! verheft uw toon / en zingt der Eng'len liedt.

Zingt Gode eer, nu op uw Zaligmaker ziet /

In wien dat straalt Godts macht, wysheit, genaad'
 en trouwe,

Goetheit, en Liefde is in Jezus te beschouwen /

Rechtvaerdigheyt, gepaart met Godts bermhertig-
 heden,

Laat zijn de stoff van vreugd / en van uw lof op heden.

L O F - Z A N G,

Over de Komste CHRISTI.

Esai. 25: 9. *Deze is onze Godt, wy hebben hem verwacht, en hy zal ons zalig maken: deze is de Heere, wy hebben hem verwacht, wy zullen ons verheugen, en verblyden in zyne zaligheid.*

T O O N: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

U Heer! zy lof en dankbaarheid
 Doo; uwe kerke ons bereidt;
 Die gy op ons laat straalen /
 Dat gy upt uwen hoogsten Croon /
 Uw eeuw'ig een-gebooren Zoon /
 Tot ons laat nederdaalen.
 O Godt! ons lot.

Hoe

Lof-zang, *Andly Jeshoo* 39

2.

Wat Zon beschijnt den aerden kloot?
 Zijn glans die is te wonder groot /
 Al wort hy arm gebooren,
 Zijt welkom / Aller Heiden wensch!
 Zijt welkom / Godt geworden mensch!
 Doo; uwe uitberkoren /
 O Zon! O Bron!
 Het genaden / die de quaden / wilt genezen /
 Welkom moet ons Jezus wezen!

3.

O Jezus! woont doch in myn hert,
 Geneest het van der zonden smert /
 Ik wil 't u overgeven /
 Neemt 'et aan Heer! het komt u toe /
 't Is nu der vreemden Heeren moe /
 Het zoekt met u te leven /
 Straalt dan / daalt dan /
 O mijn Koning! in uw wooning / met genaden /
 Gy alleen kondt dat berzaden.

4.

O heilig zalfg Hemels Broodt!
 Doo; ons bereidt doo; uwen doodt /
 Om onze ziel te voeden,
 Hoe zulle wy met dankbaathelt?
 U overgroote goedigheit /
 Maat eenigzins vergoeden?
 U Heer! 3p Cer

40 Geestelyke Nieuwe-Jaars Reekeninge.

Hier op Herden / maar na waarde u te loben /
Zal geschien volmaakt hier boven.

Geestelyke Nieuwe-Jaars Reekeninge met Godt.

2 Cor. 5: 17. *Die in Christo is, die is een Nieuw
schepfel, 't oude is voorby gegaan, ziet het is
al nieuw geworden.*

TOON: Psalm 90.

I.

O Ud' Jaar is heen / en 't Nieuwe weer ver-
scheenen.

Al zoo veel tijds van 't leven nu verdweenen /

't Welk loopt ten eynde? Dus ruffchen onze zaken

Wat wy voor Godt / ook laat en Reekning maken:

En volgen hier den wijzen koopman na.

Die overweegt zijn handel / winst / en scha.

2. Als

Geestelyke Nieuwe-Jaars Reekeninge. 41

2.

Als wy eens zien t'ontfangen goedt en zegen /
Wat vrucht en winst heeft Godt van ons verkregen?
Hoe slecht is onzen handel afgeloopen?
Wat blyftler al tot onzen laste open
Dan 't Oude Jaar? helaas / wat groote schuldt!
Lankmoedigh Godt! hebt doch met ons gedult.

3.

Noyt konnen wy die zware schuldt betalen;
Op Jezus Zorg / moet gy uw recht verhalen /
Die heeft zich tot voldoeninge verbonden /
Zyn bloedt en doodt / delgt wyt al onze zonden.
Doet dan de schuldt Heer in uw schuldtboek uit.
Nu Jezus zelfs vooz ons de Reekning sluit.

4.

Ach / goede Godt! die tijden doet verjaren,
Geest uwen Geest (die ons moet weder baren
Tot kind'ren Godts / die 't leven van u erven) /
Die d'Oude Mensch / en zonden uit doe sjerwen;
De Nieuwe Mensch, werdt in ons voozgeteelt!
En oppgericht des Heeren Jesu beeldt.

5.

Vernieuwt de ziel / de krachten / en de zinnen /
Vernieuwt 'et al / van buiten / en van binnen /
Dat herte / tong / en al des lichaams leeden /
Dooz Christi Geest van voozhuut zijn besneeden,
In 't Nieuwe Jaar ga 't Oude quaat voozby /
Op dat in ons uw Nieuwe Schepsel zy.

6.

Zoo gy ons Heer noch langer wilt verdragen /
Uw zegen blyb' op ons al onze dagen /
Geleid / beraadt / bewaart ons / t'aller wegen /
Sterk' / en bewerk' / ons herte nu geneegen /
In 't Nieuwe Jaar, tot levens-Nieuwigheit.
Tot dienst en eer van uwe Majesteit.

G E Z A N G,

Over het Lyden Jezu Christi,

Volgens de beschrijvinge der Evangelisten.

Efai. 53: 4, 5. *Waarlyk hy heeft onze krankheden op zich genomen, en onze smerten heeft hy gedragen.*

Hy is om onze overtredinge verwondt; en om onze ongerechtigheden is hy verbryfelt: de straffe die ons den vrede aanbrengt was op hem, en door zyn striemen is ons genezinge geworden.

Johan. 1: 29. *Ziet het Lam Gods dat de zonde der werelt weg neemt.*

I Cor. 2: 2. *Ik hebbe niet voorgenomen iet te weten onder u, dan Jezum Christum en dien gekruist.*

1.

Christi Lyden in 't Hof.

T O O N: Psalm 2.

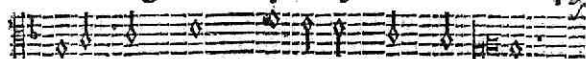
O Ziel! met 't pak der zonden zwaart belaan /

Gedenkt met aandacht 's Heplants bitter lyden!

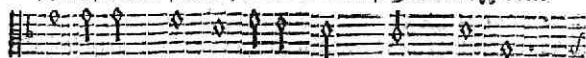
Ziet hem als Booge in uw' plaats staan.

Belast

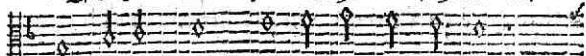
Gezang over 't lyden Jezu Christi. 43

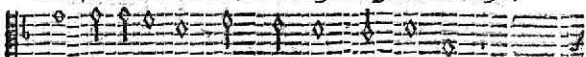
Belast met smert / om u van schult te byden.

O Jezus! om uw lyden recht t'aanschouwen /

Geest uwen Geest / die mijnen geest verlicht;

Dat ik op u met een need'rig vertrouwen /

O mijn gekruiste! hecht mijn ziels-gezicht.

2.

Naa 't Avondmaal gezongen Godes Loff,
 Gaat Jezus met de elf naa Cedrons Beeke,
 Ten lyden / in Gethsemane dat Hoff;
 Daar hy gewent was veel met Godt te spreken.
 Adam de eerste viel in 't Hoff van Eden,
 Dooz 's Satans list / met zyn geheel geslacht;
 Jezus den tweeden Adam / heeft vertreden
 Der Slangen kop in 't Hoff, dooz zijne kracht.

3.

Ziet hier uw Heylandt in de grootste noodt.
 Hooft hem beangst, benauwt / zoo droevig klagen /
 Myn ziel die is geheel bedroeft ter doot!
 Belaaft! hoe zwaar viel hem dien last te dragen.
 O ziel beschouw dit overgrootte lyden /
 Ziet Jezus zoo beroert, verbaast, bevreest,
 Der hellen macht komt tegen hem ten stryde /
 Gods bloek en toorn verschijntte zynen geest.

4.

Op ziet hem nu zoo roodt van bloet bezweet!

Doe

44 Gezang over 't Lyden Jezu Christi.

Doe hy de pers van Gods granschap moest treden /
 Doe hy der hellen angst en smerten leedt /
 In zijne ziel, en trof ook 's lichaams leeden.
 Zie daar u Heplandt vallen neer ter aerde.
 Daar kruipt / daar wijgt / daar wozielt hy in 't sloff!
 Gelyk een worm vertreden / niets van waerde /
 Dien Heer en Konink van het hemels-hoff!

5.

Hy riep myn Vader! kan het niet bestaan
 Met uw besluit / en heilig welbenagen,
 Dat dezen beeker my voorby mag gaan!
 Ach kan het zyn / 't valt my zoo zwaar te dragen.
 Doch Vader niet myn wil, maar d'uw geschiede!
 Moet dit zoo zyn / en kan het anders niet.
 Ziet hier ben ik / ik zal het niet ontblieden /
 't Is wel ô Vader! als uw wil geschiedt.

6.

Een Engel hem in zyn benaauwtheit sterkt,
 Ter wij-

Christus voor Caiphas.

45

Terwijlſten de *Discip'len* zorgloos ſlapen.
 Als d'Zatan tegen Jezum ſtrijdt en werkt /
 Dan op de Wacht! dan iſ' t' Gebedt ons wapen.
 Houdt op o ziel geen uur met Jezus waken?
 Komt de verzoeker aan u ziel te na/
 Roept *Beplandt!* wilt my ſlaper, wakker maken;
 Op dat ik waak / en zynen ſtrik ontgaa.

7.

Staat op, zeydt Jezus / laat ons van hier gaan,
 Hy is naaby die my nu zal verraden,
 Ziet Judas komt daar met de Bende aan:
 Myn uur is nu, mijn laſt iſ' niet t'onladen.
 O Jezus! dooz uw liefde aangedzeven /
 Tot onz' behoudeniſ' en zaligheyt.
 Op woudt u willigch booz ons overgeven.
 Op laat u binden, en wordt weg geleydt.

I I.

CHRISTUS voor CAIPHAS.

Toon: Psalm 35.

Ziet nu uw Jezus iſ' gevat
 Als of hy quaat bedzeven hadt /
 Zp zochten hem, hy liet zich vinden;
 Zp grypen hem, hy laat zich binden.

Das

Naa Annas, doe na Cajaphas,
 Die doenmaals Hooge-priester was.
 Wordt hy geseept en heen geleyt,
 Daar wierd terstondt zyn zaak bepleyt.

2.

Men onderzoekt / men vzaagt hem zeer
 Van zyn Discipelen en zyn Leer.
 Doch waar toe al dit onderzagen!
 Ik kan zeydt Jezus, my gebzagen
 Wan die mijn leering en mijn woordt
 Ook daaglijks hebben aangehoort /
 Ik sprak vry uyt in 't openbaar,
 Zelfs in den Tempel, voor de Schaar.

3.

Hier zat der Joden groote Raadt,
 Gedzeden dooz een bittren haat!
 Die zochten tegen hem getuygen.
 Om 't Recht te recht / nu krom te buygen /
 't Getuygen quam niet over een.
 Zy komen epudelyk met haar tweem;
 En tuygen tegen Jezum aan /
 Maar wat had hy doch quaats gedaen?

4.

Gants niet! 't was daar op toe geleydt /
 Om tegen recht en billikheyt /
 't Onnozel Lam, maar slechts te dooden /
 Hier toe was schyn des Rechts van nooden.

Zijn woorden dupdenze berkeert;
 De Hooge-priester die begeert
 Antwoorde / maar ziet Jezus zweeg,
 Nu d'onschult geen gehoorz verkreeg.

5.

Die bezweert hem by Godt die leeft,
 En wil dat hy nu oopning geeft /
 Of hy zy Christus en Gods Zone,
 Dit steint Jezus, en gaat voort tonen /
 Dat zy met schyik zyn heerlykheit,
 Zien zullen, als zyn Majesteit
 Komt in de Wolken ten Gericht /
 Voor Goddeloos' een naar gezicht.

6.

De Hoogepriester scheurt zyn kleet,
 Als of Gods naam hier laster leedt /
 Die bepnfert die het recht wil buigen /
 Zeyd wy behoeven geen getuygen,
 Wy hebben zyn Gods-lasterwoordt,
 (O laster!) uit zyn mondt gehoort,
 Wat dunkt u is dit quaat niet groot?
 Jaa! stemmen zy / dit is de doot.

7.

Hier op komt het moetwillig Rot
 En doet hem alle schimp en spot,
 Die hem d'smaadt! in't aanzicht spogen,
 En dekten spottelyk zyn oogen.
 Elk staat met vuisten wat hy mag /
 Dus krijgt hy meenig kinn' baks slag,
 Dan zeggen zy noch proffeteert!
 Wie u met slagen heeft bezeert.

8.

Onschuldig Lam! die bittren haat
 Dat onrecht bonnts / al die smaadt
 Bespottung / wreede kinn'-baks-slagen /
 Hebt gy geduldighk verdragen.

48 Petri Verlochening en Bekeering.

Als ik ook slagen smaat en spot
Moet lijden om de zaak van Godt /
Dit zij my troost / gy gaat my voor; /
Geef dat ik lydzaam volg' u spoor.

Petri Verlochening en Bekeering.

TOON: Psalm 42.

The musical score is written on ten staves. The first staff begins with a large 'J' and a treble clef. The music is in a simple, homophonic style with a single melodic line and a steady bass line. The lyrics are printed below the notes.

Jezus van den Raadt verwezen /
Wondt verlaten en alleen,
Zijn Discipelen die voor dezen
Wem naa volgden / vloten heen.
Petrus volgt van verr' en staat
Om te zien hoe 't Jezus gaat /
Priesters zaal in: losse drijven!
Daat komt hem de zatan ziften

2.

Petrus, op des dienstmaagds spreken,
 Staat verlegen en verbaart;
 Symon! hoe zo licht bezwiken?
 Gy die eertydts met het Swaardt
 Uwen Meester booz zoud staan/
 Ja met hem woudt slerven gaan?
 Gy/ diens pver plag te blaken/
 Gaat uw Heer / driemaal verzaken!

3.

Nch / hoe groot is 's menschen boosheit!
 Die zoo lichteljk bezwijkt/
 Tot wat gruwel / zonden / boosheit/
 Komt hy niet? zoo Godt eens wijkt/
 Heer behoedt ons booz den val!
 Als den Satan ziften zal.
 Dat wy ooit ons selts vertrouwen/
 En steeds quaadt gezelschap schouwen.

4.

't Haan-gekray gaat Petro leeren
 Denken / aan zijn Meesters woordt,
 Hy begint nu weert te heeren /
 Nu hem Jezus 't hert doozboozt /
 Ziende hem dus dwaalen gaan /
 Keert zich om; en ziet hem aan,
 Met zijn krachtig-dooziende oogen /
 In gena tot hem bewogen.

5.

Daar op Petrus woort na bnyten,
 Scheydend van het looze riot /
 't Hert geperst wil zich ontflupten;
 Stoot zijn traanen uit booz Godt.
 Dit geraakt' verbyzfelt hert- /
 Doelt de bit're zonden-suert /
 Met de misdaat zwaar beladen /
 Zoekt / en vindt / by Godt genade.

6.

- 6. Jezus!

6.

Jezus! wil ook aan my denken!
 Die zoo dickwils ben verleidt/
 Ach! wil my vergeving schenken:
 Groot is uw barmhertigheid:
 'k Ben ook van u afgeraakt,
 'k Heb u mijnen Heer verzaakt,
 Trekt my / wilt my vaster maken/
 Dat ik u noit meer verzake.

Christus voor Pilatus in 't Richthuis.

TOON: Psalm 22.

I.

S Chout mijn ziel hoe het met u Heplandt
 staat / Vroeg met den dag, woelt zeer den
 Grooten Raadt, Want een hert rust niet
 dat bezwangert gaat Om te beschaden.
 Jezus, van haar belast met veel misdaden/
 Verwijzen zp/ om nu de Doodt te sterben.

't Was

2.
Doozts wierd hy na het *Richthuis* heen geleidt:
Die na geen Recht meer vragen / noch na Wet/
Blijven buigen, om niet te zijn besmet:

o beinzers streken!
Maar eer den Richter vonnis wil uitspreken/
Draagt hy haar af / wat schuldt zy op hem laden?
Zy zeggen / was hy niet vol van misdaden,
Hy stondt hier niet.

3.
De Richter / die haar haat en boosheit ziet/
Slaat haar onrechten eys met reden af/
Den onnooslen verwijst hy niet tot straf.

't Recht moet niet buigen.
o Onschult van Jezus! moet hy zelfs betuppen/
Hy keert / en wendt / en zoekt verkeerde wegen/
Tot Jezus wyheyt schein hy zeer genegen/
En staat verstelt.

4.
Mits komt Judas! dien zijn gewisse quelt/
Hy zeldt (benauwt / dooz een beroert gemoedt /)
Ach, het rouwt my dat ik 't onnozel bloed,

Dus heb verraden!
Hy gaat / en moet zich van 't bloed-gelt ontladen.
Doch hy kan geen troost van menschen verwerben.
Hy zoekt Godt niet; maar gaat in wanhoop sterben.
o gruwel-daad!

Pauze.
5.
Der Joden Raadt verhart in bitteren haat/
Belasten Jezum dat hy had geleert.

't Geen tot Oproer strekt, ook het volk verkeerd,
 En daar beneben/
 Verboodt den Keyzer schattinge te geven.
 Dat hy zich noemt Christus, Konink der Joden.
 Op 's Richters vraag / acht Jezus het van noden/
 Dat hy mi zeidt.

6.

Dan zijne Koninkrijks gelegenheit/
 Dat geestlijk is / en van de werelt niet:
 Zijn heerschappij / en Koninklijk gebiedt/
 Gaat 't aardjs te boben!
 Zijn Koninkrijk heeft hy in die geloven.
 Tot een waarheits getuig was hy geboren.
 Die nit de waarheit is zal na hem horen
 Als Onderdaan.

7.

Maar ziet de booze Joden dzingen aan
 Om vormig: Pilatus die zendt hem heen
 Na Herodes, (als zijnd' nit Cahleem)
 Die hem verachtey

Die smadelijk zijn Koningdom belachte /
 Alt spot en hoon doend' hem *in 't wit bekleeden,*
 Op vragende / maar Jezus gaf geen reden:
 Hy liet hem gaan.

Pauze. 8.

Jezus komt weder voor den *Rechter* staan /
 Die voor zijn *onschuld* met de Joden pleit /
 Op bezwaart hem / maar 'k zie d'onnofelheyt,
 Zeidt hy / *o Joden!*
Ik vind geen schuld, om desen mensch te dooden.
 Maar nu op dringt / en wilt dat hy zal lijden /
Ik zal hem los laten; doch eerst kastyden.
 Een *snoode bondt!*

9.

Weg Pilatus! u doemt uw eygen mondt /
 Heeft hy geen schuld? waarom hem gekastijdt?
 Ook uw *Huisvrouw* tuigt dat hy t'onrecht lijdt.
 Zy laat u spreken.

Maar 't hielp al niet / Jezus die wordt geleken
 Met Barrabas! zegt / *o verharde Joden!*
 Zal men d'onnooz'len, of een moord'naar dooden?
 Kiest een van beide!

10.

Het Volk / *o schyft!* door d'*Overste* verleidt,
 Die riepen sterk / Jezus die moet aan 't kruis!
 Die haar roemden *Bouw-heeren* van Godts Huis:
 Nu gants versmeeten
 Dien waren hock-steen, zoo op hem verbeten
 Als wreede *Wolven* / en razende *Honden*:
 Zy rusten niet / dit Lam moet eerst ver slonden
 Zijn / en van kant.

Pauze. 11.

Weg / ziet Jezus met *Rooden slaan*, wat schandt!

En in zijn hoofte gedrukt een doorne Kroon,
 In 't Purper-kleedt, een Riedt, tot spot en hoon
 Moest hy nu dragen.

Het booze Hof geven hem kinn'-haks slagen,
 En groeten hem, dan noch voor Joden Koning.
 Pilatus brengt hem uit tot een vertoning/

Ziet daar den mensch!

 Ja / ziet Jezus! ô ziel / uw lust en wensch.

 Ziet dien Godt mensch! die hier ten roone staat

 Zoo mishandelt! wat jammerlyk gelaat

 Ziet gy voor' dogen?

 Ziet met aandacht/ zyt over hem bewogen/

 Ziet hem als Borg voor uwre schult/ vol smerten.

 Ziet hem niet droef hett / en ver schein de horen/

 Ziet met geloof.

Hier stont 't Lam Gods! den Wolven tot een roof/
 Die dorsten na zijn bloede niet ongedult/

Den

Den Richter zeyd noch al / *Ik vind geen schult,*

Maar 't magh niet baten!

Hy moest aan 't kruyce nu zijn leven laten!

Weg! weg! met hem! hier helpt doch geen verschonen!

Hy geeft zich uit voor Koning, en Gods Zone,

Dit was de doot.

Pause. 14.

Als 't gewoel van 't onstunpig volk bergroot/
Pilatus zocht noch Jezum te ontslaan.

Ziet daar, zeyd' hy / noch wven Koningh staan.

Hy wast zijn handen,

Doch al vergeefs / dit water wast geen schanden

Van 't onrecht af. *Ik vind geen schult, o Joden!*

Maar nu / gy wilt dat ik d'annooz'le doode.

Dat gy toeziet.

15.

Ach! dit verzet haat haat en boosheit niet!

Op roepen uit met een verstolt gemaect

Op ons, en onze kind'ren, mach zijn bloedt

Dyelyk komen.

Maar Godt heeft ook zijn wraak van u genomen

O boos geslacht! is 't noch geen tijdt te keeren?

Wanneer zult gy met ons dien Christus eeren!

Dien gy verstoort?

16.

O mijn Heyland! wat was uw liefde groot?

Tot ons / dies leedt gy 't alles niet gedult,

Gy onschuldigh; maar 't was voor onze schuld

Tot een voldoening.

O Middelaar! gy maakt by Godt verzoening:

Uw bloedt zy over ons, en onze kind'ren!

Voor onze zonden, die den toegank hind'ren.

't Zy bree niet Godt!

4

Christus.

Christus verwezen, en uitgeleidt.

TOON: Psalm 35.

1.

W Als nu in 't Rechthuis uptgepleit/
 Den Rechter van het Recht verleidt/
 Dien hy rechtveerdig heeft geprezen/
 Wierd noch van hem ten kruis verwezen:
 Doch gy mijn ziel! keert uw gezicht
 Wat hooger / ziet Godt in 't Gericht?
 Die bonnis geeft van zynen Troon.
 De doadt was onzer zonden loon.

2.

Nu Jezus voor ons Borge staat/
 Op onze zonden op hem laadt/
 Die bonnis is tot onzen voordeel/
 Hy was verwezen in Godts Oordeel,
 Op dat als Godt in 't recht zal gaan/
 Wy dan rechtvaardig voor hem staan,
 Die dan de zonden niet gedenkt/
 Maar ons om Jezus! 't leven schenkt.

3.

3.

Hy moest ten kruis zonder gena.
Men leidt hem heen na Golgotha.
 Zoo afgemat / verwondt / geslagen /
 Moest hy zijn eygen kruyce dragen:
 O wreedtheit! van dit boos gespuis!
 Als Jezus tozsten met zijn kruis /
Dwongen zy Symon van Cireen.
 Dat hy aan 't kruis zijn schoud'ren leen.

4.

O Jezus! die uw kruice doet /
 Wanneer gy my oock kruis toevoegt /
 Dat ik om uwent wil moet lijden /
 In deze laatste booze tijden /
 Geest my in alle dykt en sinert /
 Een willig / dweeg / een lijdezaam hert:
 Maakt my dooz 't kruis uw beeldt gelyk /
 Die kruis-weg leid ten Hemelryk.

5.

Jezus! op weg na Golgotha,
 Hem volghden groote scharen na /
 Ook vrouwen die hem zeer beklagen,
 Als zy hem onder 't krupte zagen /
 Hy keert zich om / 't was zijne stem
Gy dochters van Jerusaleem!
Weent over u niet over my,
 Want uwe plagen zijn na hy.

6.

Ja dagen van zoo zwaren dykt!
 Wanneer men 't achten zal gelukt,
 Eenzaam en kinderloos te leven.
 Als Godt ter wraak zich zal begeven.
 Vermurd 't Jezus! ook mijn hert /
 Dat ik beweent met doetse sinert /
 De zonde die ten Hemel schreit
 Om wraak. Maar toont barmhertigheit!

Christus op Golgotha aan 't Kruis.

TOON: Psalm 35.

Mijn ziel! volgt Jezum achter aan/
 Ziet hem nu op den kruis-berg gaan:
 Doch met het zware kruis beladen/
 En dragend uwe misdaden.
 Wanneer men hem daar laden zal/
 Men geeft Edik vermengt met gal!
 Als men uw bittere gal mischenkt;
 O ziele! dan aan Jezus denkt.

Wanschouwt wat hy hier verder leedt:
 Zijn kruyce was daar nu gereedt/
 Men gaat hem eerst sudaad'lijk ontkleden,
 Men rekt / en spanst met kracht zijn leden.
 En die met naag'len vast gemaakt;
 O smert! het lichaam scheurt en kwaakt/
 Wan

Van handen / boeten: zoo gehecht.
 Werde hy met 't kruis: om hoog gerecht.

d'Onnooz'le zonder misdadaad,
 Wierd opgehangen (o wat smaadt!)
 In 't midden van twee moordenaren;
 Als 't hoest van zulke boeven-scharen.
 Daar stondt den Titel boven 't hoest,
 Jezus van Nazareth! Gelooft
 Dit opschrijf / 't geeft getuigenis/
 Dat hy der Joden Koning is.

4.

Zijn kleed'ren deelen zy door 't lot:
 Hy' wordt van ieder een bespot/
 O herde / en versteende herten!
 Niemandt ontfermt zich om zijn smerten,
 Slaan zy tot hem haar oogen op;
 Al smadend' schudden zy den kop.
 Maar Jezus lijd'et met gedult/
 Als Middelaar voor onze schuld.

5.

Voorts zeggen zy / Zyt gy Gods Zoon,
 Zoo stelt uw macht nu eens ten toon?
 Komt af van 't kruis helpt u uit lyden.
 Die and'ren eertydts kon bevryden,
 Die gebe nu getuigenis/
 Dat hy Israëls Koning is,
 En heeft hy Godt aan zyne zyd',
 Dat hy hem nu van 't kruis bevryd'.

6.

Heen Joden! Jezus moest niet gaan
 Van 't kruis, totdat hy had voldaan/
 Den kruisdoodt moest hy voor ons sterben/
 Zijn

Zijn lijden ons gena verwerven/
 Hy geeft zijn ziel hier tot rantzoen,
 Dit offer moest hy eerst voldoen.
 Daar dooz heeft hy booz ons bereydt
 Genade / leven / zaligheyt.

Pauze. 7.

Hier hangt uw Jezus noch ten toon ;
 Van elk belast met smaat en hoon/
 Een Moord'naar zelfs heeft hem gelastert,
 Een godloos mensch verhardt / verbastert.
 Maar ziet / ô ziel! wat onderscheidt
 Maakt hy / die herten buigt en leidt/
 Wyl d'eene, na de helle daalt:
 Wozt d'ander, met gena bestraalt.

8.

Den eenen dus geraakt aan 't hert/
 Is spot en laster nu een smert/
 Hy moet booz Jezus onschult spreken/
 Vreest gy Godt niet? die qugat komt wreken.
 Wy lijden om de misdadaat,

(Zeidt

(Zeldt hy) maar Jezus dee geen quaat,
Spot niet meer / bidt / en vreeft de hel /
Zoekt Godt / 't is tyde! o medgezel!

9.

Hy riep / o Heer / gedenkt aan my!
Ik ben 't niet waard / u gunst is vry /
Gy gaat uw Koninkrijk be-erven!
Ontfermt u mijner in mijn sterben.
Jezus terstondt dit smeken hoorde.
Voorwaar, zeidt hy geloofst myn woordt /
Gy zult noch beden (vry van pijn!)
In 't Paradijs ook by my zyn!

Pauze. 10.

Ziet hier / o wonder wat gebeurt.
Den Hemel zelfs, staat hier en treurt /
De Zon verbergt haar licht, en luyfster /
En laat de werelt in het duyster,
Tot teeken van de dupsterheit /
Op 't Jodendom, nu uitgezeit /
Die haters van het Hemels-licht!
Godt toont haar hier een gram gezicht.

11

Hoorde / Jezus geeft een naar geluidt /
Hy roept met luider stemme uit /
In strijdt bekruelt; mach 't klagen baten?
Mijn Godt! hoe hebt gy my verlaaten,
Mijn Godt! uw vriendlijk aangezicht /
Dat een benauwde ziel verlicht /
Verbergt gy nu in mijnen hoodt /
Dit maakt mijn smert en angst zoo groot.

12.

Maar ziet dat haog verbastert Rot!

Bespotten zijn geroep tot Godt/
 Als Jezus schiet van dorst versmachte/
 Zp hem Edik met Mirrhe brachten;
 Maar ach / hy lijdt'et met gedult!
 Dewyl de Schryft moest zijn verbult.
 En andere zeyden laat ons zien,
 Of Elias hem help sal sien.

13.

 Voorts Jezus na zijn bittere klacht.

 Betuigt het is nu al volbracht!

 't Geen was voorgezegt. Ik heb geleden/

 Voldaan / mijn strejdt is uitgestreven/

 Mits roept hy / Vader! in uw handt

 Neemt mijnen Geest, dat waarde pandt/

 Hy baigt zyn hooft, de doot komt aan.

 Hy geeft den Geest. Nu is 't gedaan!

Pauze. 14.

Den Hemel komt als in de rouw/
 De aarde beeft, (dat vast gebouw)

Om.

Om Jezus doot. Wie moet niet treuren!
d'Voorhangzels in den Tempel scheuren.

De rofsen bersten zelfs in tweeën.

Scheurt herten! harder als een steen!

De graven oop'nen haren schoot/

En veel verrijzen van de doot.

15.

Een hepdens Hoofstman stondt bevreesst,

Beroert / en obertulgt van geest/

Hij zeydt (ja deze wond'ren toonen)

Waarlijk die stierf die was Gods Zone!

Veel staan verbaast / slaand' op de borst:

Maar gy die kent des Levens-vorst,

Nan 't kruys gedoodt / gy schouwt hem aan;

Laat die tot in uw ziele gaan.

16.

Zijt gy niet gants van liefd' ontbloot!

Of ongeboeltg lebend-doot!

O ziel! ontzet u / komt aanschouwen/

Uw Heylandt met d'heylige vrouwen,

Komt met een droebig dweeg ootmoet/

Schouwt aan u Borge die voldoet:

Zijn kruis-doot boet der zonden straf.

Beklaagt uw zonden / scheidt'er af.

17.

Men rust niet / of men weet gewis/

Dat Jezus nu gestorven is/

Men moest aan hem geen beenen breken:

Maar ziet zijn zijde word doorsteken.

Dus wordt de zaak van Godt belept/

De Schrift had dit ook lang voorzeydt.

Nan Jezus was 't nu al gedaan.

En verder konnen zy niet gaan.

Pauze

Pauze. 18.

komt hier o zeer onrustig hert!
 Verflagen / doo? de zonden smert/
 Hier is 't Rantzoen voo? uwz zonden/
 Hier is de heeling van uw wonden/
 Hier vloeyt uw Heylands herten bloedt,
 Dat Vrede geeft aan 't droef gemoedt/
 Hier vloeyt het water van zijn Geest
 Dat zielen hepligt / en geneest:

19.

O Jezus! trekt mijn ziels gezicht/
 Mijn herte zy tot uw gericht/
 Stort op my dien geest der genaden!
 Dat ik gevoel mijn misdaden/
 Die ook beklag met herts-berouw.
 Dat ik u doo? 't gelooff beschouw!
 O Heylandt! dien ik heb gewondt/
 En zoo doorsteken met mijn zond!

20. Jezus

20.

Jezus! nu doodt / men neemt hem af
 Van 't kruis / hy wordt geleydt in 't graf.
 Joseph zijn trouwe vriend in 't leven /
 Hoint na de doodt zijn graf-steek geven.
 Ook Nicodemus quam daar by /
 Met aangenaame specery.
 De trouwe liefd' blijkt in den noodt ;
 Want die is sterker als de doodt.

21.

Ziet Jezus! wierd ten graav' gebzacht /
 Verzegelt en bewaart met Wacht.
 Dit ydel doen zal Godt bespotten /
 Want Jezus zal in 't graf niet rotten /
 Die levens-vorst , dien sterken heldt /
 Die dood en duivel neder belt /
 Die zal ten derden daag' opstaan.
 Met zeege uit den grabe gaan.

22.

O ziel! dat gy aan Jesum kleeft /
 Al zelven weder aan hem geeft /
 Die zich uit liefd' heeft overgeven /
 Ten kruys-doodt , op dat gy zoud leven.
 Jezus! mijn leven / troost / en rust /
 Al liefd' zy in my noyt geblust.
 Ik gebe my / outfangt my Heer!
 Ik leev' / ik sterb' / my zelf niet meer.

23.

Ach Heplandt / vooz de zond gekruist!
 Der zonden macht doch gants vergruist.
 Bezijdt ons arme zonden slaven /
 Ach laat dit Monster zijn begraven?
 En doet ons dooz uw kracht opstaan.
 Op dat wy zoo ten hemel gaan:
 In ware lebens-heplighheit.
 Maakt ons dooz uwen geest bereydt!

E

Gezang

Gezang over de zeven Woorden,

Of laatste Reden Christi, aan 't Kruice.

Spreuk. Cap. 8: 6, 9. *Hoort, want ik zal vorstelyke dingen spreken, en de openinge myner lippen, zal enkele billykheit zyn. Zy zyn alle recht voor den genen die verstandig is, enz.*

TOON: Psalm 50.

O Ziel! die Jezum vooz uw Heplandt kent /

 Schout hem aan 't kruis, daar hy zyn leven endt /

 In smert / en smaat / dragend een doozne kroon /

 Dooznagelt / Ach! daar hangt hy dus ten toon.

 Begeerig hert; hoimt tot u Heplandt treden /

 Hy spreekt, hoort toe! ontfangt zyn laatste Reden.

2.

Daar hy noch hangt in d'aldergrootste smert
 Ziet daar zyn liefd' / en mededogend hert /
 Zelfs vooz zyn haters hy den mond ontfluit /
 't Zacht

't Zachtmoedig Lam! stopt zijn gebeden uit.
 Hy bidt *o Vader!* wilt haar dit vergeven!
 Zy wisten niet, wat quaat dat zy bedreeven.

3.

Ziet hier *o ziele!* hoe Jezus liefde leert.
 Doet goet / booz quaat. Geen wreake noit begeert.
 Bidt booz uw Vyandt, als uw *Beplant* doet.
 Komt hier ten kruis bezwaarde van gemoedt /
 Om uwe zonden / Jezus stopt gebeden
 Booz zondaars uit / die zwaarlijk overtreden.

4.

Uw *Beplant* ziet aan 't kruis zijn Moeder staan.
 Booz haar bezoegt spreekt hy haar vrendlijk aan.
 Ziet daar den liev'ling, die zal als ik schepd'
 Zijn uwen Zoon, tot uwen dienst bereydt;
 Zie hier Johannes! zie daar is uw Moeder!
 Zie Moeder! ziet hy is uw zorg en hoeder.

5.

Ook Jezus zorg is booz die booz den doot /
 Dan menschen hulpe schijnen gants ontbloomt /
 Ziet hier *o ziele!* hoe vere' zijn liefde strekt.
 Booz 't droeve herte hy weer troost verwekt /
 Als ons 't verlies van d' onze zal benouwen /
 Op zyne zorg kan men gerust betrouwen.

6.

Een Moordenaar, *o wonder!* wordt bekeert
 Aan 't kruis: hy spreekt tot Jezum, en begeert
 Gotmoedigh maar een gunstg-gedachtenis
 Van hem: hy die zoo goedertieren is /
 Die gaf hem meer als hy zou derven denken /
 Des hemels vzeugd'! *o liefd'!* wil hy hem schenken.

7.

Voorwaar zepdt Jezus, want 't zou zeker zijn.
 Gy die nu neffens my lijdt zware pijn /
 Gy eertijds Godloos / en een hellen-kindt!
 Gy een Godt hater / nu van hem bemindt!

68 De zeven Woorden Christi.

Zoo wreed en woest tot boosheit overgeven!
 Ik Schenk uw gena. Gy zult ook eeuwig leven.

8.

Gy die eertijds waart blindt en vzeemdt van Godt/
 In 's Duivels macht verzelt met 't boeven rot/
 Wan 't ergste slag / een wreedde Moordenaar!
 Zult zyn met my (dat zeg ik u) voorwaar
 In 't Parady's! Ik Jezus uwen Koning!
 Bespreek aan uw des Hemels zaal'ge woning!

9.

O zalig woordt! O wond're goedigheid!
 d'Gen Moordenaar! den Hemel toegezeit!
 Maar d'and're lastrend sterft en daalt ter hel.
 Ziet dese twee, en leert die lessen wel/
 Mistroutwt Gods gunst niet om uw' misdaden.
 En misbruikt nopt zo'glooslyk zyn genade.

10.

Hoe grondeloos is Godts barmhertigheid!
 Wien is die recht zocht / oit gena ontzeidt?
 't Gotmoedlyg herte dat tot Jezus gaat
 Met ziels-berouw / al leidt het diep in 't quaat:
 Dat

Dat liebe aan / en mijde twijffel-paden;
Hoe grooter zond / te meer blykt Gods genade.

11.

o Heplandt! trekt dan mijn weerspanning hert/
Geest dat het ook dooz 't kruis gebogen werd /
't Is hardt als steen! welk zond noch straffen bzeest/
Ach! maakt het weck / en bzeekt 'et dooz uw geest,
Dat ik in tijds mijn Schepper bzezen leere /
Dan 't zonden-padt weer tot mijn Dader keere.

12.

Hoozt aan mijn ziel! uw Heplands bzoewe klacht
In 't liden nu ten uitersten gebzacht /
Op dzaagt Godts toozn / en is met d' hel in srijdt.
(Wie dat wat angst? en smert zijn ziele ljd!)
Op roept / myn Godt! myn Godt! ('t gaat boben maten!)
Waarom myn Godt! hebt gy my dus verlaten?

13.

Myn Godt! 't valt bang / nu my uw toozn verschelkt
Ik voel geen troost / noch hulp die my verqukt /
Ik zoek verlichting / maar ik blinde geen.
Ik ben verlaten en in srijdt alleen.
Ik ben omzet met angst / smert / en elenden /
Als gy verlaat? waar zal men zich dan wenden!

14.

o ziel! die Godt / uw Heil-fontein / verliet,
Op bzacht uw Heplandt in dit zwaar berbziet /
Op hebt verdient dat Godt u gants ontbloomt
Dan alle goedt / en in elend verstoort.
Maar dank zp Jezus! die dit heeft geleden
En zoo verlaten, voor ons heeft gestreden.

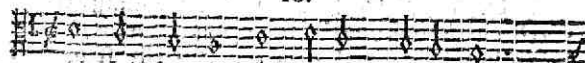
15.

o Heer! mijn ziel doch noit geheel verlaat!
In srijdt en angst / of in een doden staat /
Uw kracht / gena / uw geest / en aangezicht /
Geev' in my leven / hulpe / troost / en licht.

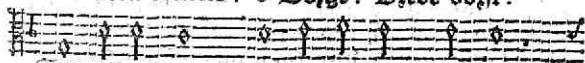
70 De zeven woorden Christi.

Gy waart verlaten om ons zoo gescheyden
Van Godt / (dooz zond) eent toegank te bereyden.

16.

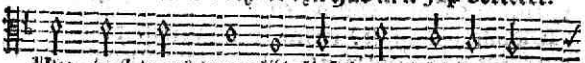
O Heil-fontein! o Borge! Drede-dorst!

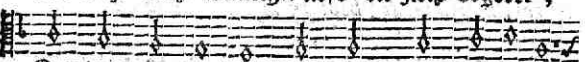
Zoo uitgedroogt! dat gy nu klaagt van dorst!

't Duuc van Godts rooyn had al u zap vertoert.

Uw dorst was waarlijk Iesd' en ziels-begeert';

Om vooz de zondaars den kruis-doodt te sterben;

En ons gena en leven te verwerpen.

17.

O ziel! dorst Jezus na uw zaligheid!
Hoe gy zoo traag / zorgloos / en onbereidt!
Is u begeert en pber dus verkoelt?
Dat gy na 't Hemels lust noch Iesde voelt?
Ach Jezus! wilt my graag en dorstig maken /
Dat ik uw gunst en heil mag eeuwig smaken!

18.

Wier eyndicht nu o ziel! uwz Veyplands klacht /
Hy zaid (o troost!) het is nu al volbracht!
Ik heb voldaan 't geen my was opgeleidt /
Om te verkriggen 's menschen zaligheid.

Ik

Ik heb volbracht, wat van my is geschreeven /
Ik heb voleynd, myn werk, myn finert, myn leven!

19.

O Vader! ziet ons in genaden aan!
 Uw eygen Zoon die heeft uw Recht voldaan /
 Hebt met ons arme Zondaars doch gedult /
 En rekent niet al onze zware schuldt /
 Nu gants betaalt / door Jezus bitter lijden.
 Zijn doot moet ons van doot en straf bevrijden.

20.

Uw Offerhand' / **O** Priester! Good' behaagt
 Onschuldig Lam Gods! dat de zonden draagt,
 Neemt doch de zonde wegh van mijne ziel /
 Neemt weg dien last die my zoo bange viel /
 Mijn ziel zoo naakt; met uw gerechtigheden
 (Door ons volbracht,) wilt die **O** Heylandt kleden!

21.

Hebt moedt **O** ziel; nu 't alles is volbracht.
 In zwakhheit kleeft aan Jezus, want zijn macht
 Zal voort volbrengen wat begonnen is /
 Door zijnen geest / 't is zijn belofte is:
 Doelt gy gebrek / komst wilt u zelfs verzakken /
 Vertroutot hem maat / hy zal zijn werk volmaken.

22.

Jezus op 't lest als hy zijn leven sluit /
 Roept sterbende met luider stemme uit /
O Vader! (steeds mijn toeverlaat geweest
 Gy zijt het noch) 'k beveel u mynen geest!
 Die gaat mi by. Nu breeken mijne banden.
 Neemt gy den geest **O** Vader in uw handen!

23.

O Edele ziel! die 's Hemels heelt'nis draagt
 In d'aardtze hut / zo lang het Godt behaagt
 Woont gy / maar boven is uw zaligheid.
 Van hier te schepden houdt u steeds bereidt /
 Keere af van 't stof / en klimt ten hemel nader

72 Aan den Gekruyften JEZUS.

Om in den doot / beveelt uw aan den Vader!

24.

Ik geev' myn ziel ô Vader in uw handt!
 Ontfang die in gena. Dat waarde pandt
 Geef ik u Jezu! dienze eygen is.
 Deemtz' aan en bzenz' in 's hemels erffens /
 Als in de doot / mijn ziel van hier zal schepden.
 Wil die / ô Heer! in 's Hemels-glorigden.

Aan den Gekruyften JEZUS.

I Petri 3: 18. Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, by rechtvaerdig, voor de onrechtvaerdige, op dat hy ons tot Godt zoude brengen.

TOON: Psalm 51 of 69.

G **G**heuyste Jezu! heylig Offerlam!

 Om aanzent wil gevangen en gebonden,

 Verwo dt, gegeeffelt, jammerlijk geschonden /

 O Zoone Godts! die ons verlossen quam /

 Die zoo veracht, versmaat, bespot, gehoont,

Ge-

Aan den Gekruyften JESUS. 73

2.

Myn ziels is geheel bedroeft ter doot!
 Als gy de pers des gramschaps Godts moest treden
 Hoe worstelt gy? met tranen en gebeden!
 In 't bloedig zweet, o angst! o sijden zoo groot!
 Der zonden last hoe heeft die u gepzaamt?
 Tot in den doot / o lijden boven maten!
 Gy riep (als 't lichaam hing als een geraamat)
 Myn Godt! myn Godt! hoe hebt gy my verlaten!

3.

o Heil-fontein! gezegend Lebens-boest;
 Smaadlyk ontkleedt, met nagelen door graben,
 Gy hangt ten toon als de verachste slaven /
 Zoo afgemat en flauto roept gy my dorst!
 Waarlijk gy dorste na de zaligheid!
 Van d' arme zondaars / (hupten uw verloren /)
 Gy hebt volbracht 't geen u was opgeleidt.
 En sterft uit liefde tot uw Aftberkoren!

4.

Dank zy u Vader! uw genaad is groot!
 U een'gen Zoon hebt gy ten kruys gegeven
 Voor ons / op dat wy eeuwig zonden leven.
 Dank zy u Jezus! uw verbloekte doot /
 In onze plaats gewillig uitgestaan!
 (Als gy by Godt u voor ons Worge stelde)

E 5

Heeft

74 Lofzang over d'Opstanding Christi.

Heeft ons verzoent / en alle schuldt voldaan.
Hoe zullen wy / o Heylandt die vergeldet!

O snoode zond die mijnen Jezus kruist!
Gy moet gekruist, gedoodt zyn / en begraven
O hoog gedrocht! gy maakt ons Satans slaven.
Gy moet verdelgt / ja gantslyk zyn vergruist /
Maar o mijn Jezus! in mijn is geen kracht /
Doet dooz uw doodt / in my de zonden sterven.
't Genaden-werk werd dooyts in my volbracht.
Dat ik uw leve, en uw Heil mag erven.

L O F - Z A N G

Over Christi Lyden en Opstanding.

Rom. 4: 25. Christus is overgelevert om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmakinge.

TOON: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

Rest op mijn ziel! gy hebt nu stof
om uit te zingen 's Heeren lof /
En zijne groote daden /
Als gy laagt in uw zonden doodt,

Dan

Lofzang over d'Opstanding Christi. 75

2.

Ⓞ Hebe vrouwe Middelaar!

Hoe viel u dezen last zoo zwaar?

Hoe veele moest gy lyden?

Ⓞ Op dat mijn doodt gewonde ziel/

Met eeuwig in den Afgrondt viel/

Hoe vreeslyk moest gy slyden?

Ⓞ Lam! dat quam

Om te sterven, voor de erven/ van het leven.

Jezus moest zich overgeven!

3.

Ⓞ Gy hebt o Heylandt sterke Helt!

Doodt, Duivel, Hel, ter neer gevelt,

Gy hebtze gang vertreden/

Ten-derden dage opgestaan.

Dooz onze schuldt genoeg gedaan.

Godt is met ons te vreden.

Ⓞ Borg! wiens zorg!

Ons

76 Lofzang over d'Opstanding Christi.

Ons doet rusten / en verlusten / zonder vreeze /
Jezus is nu weer verrezen !

5.
O Jezus! doodt dooz uwe kracht

Lofzang over d'Opstanding Christi. 77.

In my der zonden groote macht /
Op dat ik met u leve,
Delv' al mijn zonden in uw graf,
En breekt het rijk der hoogheit af /
Ik zal my aan u geven /
Wekt dan / trekt dan
Onze herten / die met smerten / na u haken /
Jezus moet het al volmaken !

6.

O groote Heer ! der heerlykheit,
Mijns levens kracht myn zaligheit !
Gy hebt de aardt verlaten,
Gy voert ten Hemel in uw rust /
Daar is de schat / mijns herten lust /
En bzeugde boben maten.
Ik zucht / ik vlucht
Met myn hzachten / en gedachten / na die ruste /
Jezus zal myn ziel verlusten !

G E Z A N G,

Over CHRISTI Hemelvaart.

Pfalm 68: 19. *Gy zyt opgevaren in de hoogte, en hebt de gevankenis gevangen gevoert, en hebt gaven onder de menschen uitgedeelt, enz.*

Joan. 12: 32. *Wanneer ik van de aerde zal verhoogt zyn zal ikze alle tot my trekken.*

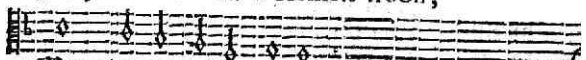
TOON: Pfalm 36: of 68.

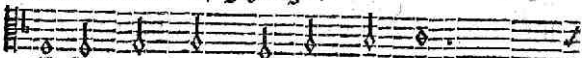
78 Gezang over Christi Hemelvaart.

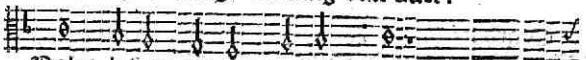
Thu Jesus vaart na 's Hemels-troon;

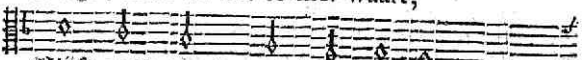
Met nieuwe lof-gezangen.

Ziel zoo traag / en laag van aart!

Dolgt Jesum na ten Hemel-waart,

Blijft doch aan 't aards niet hangen.

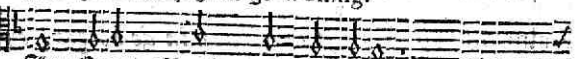
Ziet hier een wlk neemt hem uit 't oog.

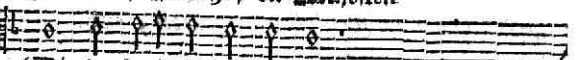
Daar gaat uw Heiland! heen om hoog /

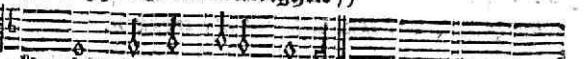
Na 's Vaders zaal'ge woning.

In Eere / Macht / en Majesteit

(Die hy bezit in eeuwigheit /)

Heerscht hy nu / uwe Koning.

2.

Zijn werk was op de aerd volbracht.

Der

De treden had hy 's Zatars macht
 Dies moest hy zeege pzaalen /
 In doods en-bels-gevankenis.
 Verbroeken en gewangen is,
 Moet hy de kroon behalen.
 Hoe juicht? en zong des Hemels-hof!
 Daar was opt vzeugden-ryker stof /
 Doo; zaal'ge Hemellingen?
 Als dezen Heylandt Triumfeert
 En ober Vyanden regeert /
 Wie moet niet vzoelyk zingen.

3.

Of hy schoon nit de werelt gaat,
 En na zyn menscheit die verlaat,
 Hy blyft geduurig woonen /
 Met raadt en hulpe / troost / en geest,
 Aan 't volk dat hem belijdt / en vzeest /
 Zal hy genaade tonen.
 Jezus aan 's Vaders rechterhandt!
 Geeft ons zyn geest tot onderpandt /
 Hy zendt zyn Gaven nedet.
 Die voorspraak voo; Godts aangezicht
 Verschynt voor ons in 't Hoog-gericht
 En maakt de Vrede weder.

4.

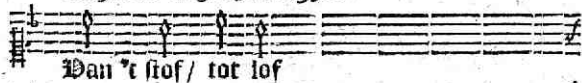
O ziel! met Jesus opgewekt,
 Da wten u lust en liefde strekt /
 Die hier leeft door geloove,
 Rijst hoger aan; van Trap tot Trap
 Daar is uw huis en Borgerchap,
 Al Wandel zj daar haben:
 O Heylandt trekt mijn trage hert
 In 't aerdsse ydel zoo verwert /
 Doert my doch meer om hooge!
 Bereidt daar woninge voo; my /
 Op dat ik eeuwig by u zy!
 Dat is mijn zucht en pogen.

G E Z A N G,

Op de komste des Heyligen Geest.

Psalm 143: 10. *Uw' goede Geest geleide my in
een effen landt.*

TOON: Hoe schoon licht ons de morgen-ster.

Dan

2.
 Als de Zon der gerechtigheit,
 Oprees tot zijne heerlijkheit /
 Zyn geest quam neder dalen,
 Nu zittend op zijn konink's Croon /
 Bereit hy ons een Hemels Kroon /
 En geeft genaden stralen:
 O Zon! O Bron!
 Laat u gaven, 't herte laben / en berryken /
 Dat uw macht in zwakheit blyke!

3.
 O Heil'ge Trooster! Hemels Licht,
 Die aan de blinde geest 't gezicht /
 Komt krachtig in my schynen,
 Ach dat doch maar een heldze straal,
 In mijn verduistert herte daal!
 Op dat de nacht verdwynne.
 Maakt my / maakt my /
 Tot een woning, voor mijn Koning / voor mijn Vader!
 Trekt myn hert tot hem al nader.

4.
 O Hemels vuur! ontvonkt mijn geest /
 Ik ben tot noch toe lauw geweest /
 Doet my in yver branden,
 Verteert in my het ydel kaf /
 Zeeft al de booze rochten af /
 Verwarmt mijn ingewanden /
 Ontsteekt, en queekt /
 Heyl'ge zuchten / doet my bluchten / zeer beladen /
 Tot den Croon van Gods genaden.

5.
 O sterke Geest! die als een windt,
 f

Pingster Gezang.

Ter needer waelt al wat gij vindt
 Zich teegen u verheffen:
 Werpt in my neer der zonden macht/
 Die steeds na mijn verderben tracht/
 Ach komt myn hert zoo treffen!
 Wekt doch / sterkt noch /
 In my 't goede; en behoede / my booz dwalen
 Dwaal ik, wilt my weder halen.

6.

O heilig water! maakt my klaar /

Wascht af myn smerten groot en zwaar /

Komt myne ziel verlusten;

Verkoelt doch mijnen brandt en doyst /

Mijn hert verlangt in myne doyst /

Doet mijn gemoedt eens rusten;

Sproeyt dan, vloeyt dan,

Levens-stromen, doet doch komen/op myn droogte
't Zaa-

7.

Komt nu / o Trooster in mijn hert!
 Vermurwt het eens / het is zoo hardt /
 Ach komt het heylig maken:
 Verciert het met u gaven schoon /
 En blyfter eeuwig in ter woon,
 Stuurt my in alle zaken /
 Leidt my, weidt my /
 In de paden / der genaden / hier beneden.
 Voert my in 't paleis der yreden!

G E E S T L Y K M A Y - L I E D T.

Over de vernieuwinge des Jaars.

Pfalm 104. vers. 14 en 30. *Hy doet het gras uitspruyten voor de beesten, en het kruit tot dienst des menschen, enz.*

Gy vernieuwt het gelaat des aardryks, enz.

TOON: O Zalig Heylig Bethlehem.

2.

O groote heil'ge Majestelt!
Laat uwe Geest my onderwijzen /
Ach maakt myn hert en tong bereidt /
Om uwe werken steeds te prijzen.

3.

De vogelkens met haar geklank /
Gaen ons in pber ver' te boven;
Zij tonen haren Schepper dank /
En prijzen ons om Godt te loben.

4.

De Boomen 's winters uitgeblust /
Betonen op het nieuw te leven /
Met Bladt en Bloezem, toegerust /
Beloven weder vrucht te geeven.

5.

Het Velt met Gras, en Kruit geciert /
Geeft met zijn geur een zoet vermaken /
Daar zwijert het wild, en tam gediert;
Om aan zijn boedzel te getaken.

6.

Al wat men ziet schijnt op zijn wijs /
Gods wonderheden t'openbaren /
Elk schezpel gaat Gods lof en prijs
Met vollen mondt aan ons verklaren.

7.

Hoe is myn ziel zoo levend' doodt!

Dat die zo weping v'zughts wil dragen?
 Zy is van lust en kracht zoo bloot/
 Om 't goed te doen na Gods behagen!

8.

Vernieuwt my dooz u Geest / δ Heer!
 Op dat mijn ziel in deugden groeje,
 En door u kracht af meer en meer
 Op 't padt des levens verder spoeje.

9.

Plant my / δ Heer! in uwen Hof,
 Aan Zions zuiv're Water-stromen,
 Dat ik daar wasse tot u lof /
 Dat veele vruchten van my komen.

10.

Laat dalen in mijn dooze ziel /
 Des Hemels Dauw van u genaden:
 En dijft daar uyt het boos gekrielt
 Van zonden / die mijn hert beschaden.

11.

\odot Jezus! die mijn zwakheyt kent /
 Geest blimen in my kracht en leven /
 Laat my u vast zyn in-ge-ent,
 Dan zal ik u veel v'zuchten geben.

12.

Als gy my van de aerd' verplant /
 In 't Hemels Paradys daar boven /
 Zal ik tot uwe rechterhandt /
 Uw eeuwig / en volmaaktlyk lobben.

CHRISTELYK HOF-LIEDT.

Op 't Aenschouwen van de groenende Velden,
bloeijende Bomen, groeijende Vruchten.

Pfalm 92: 13, 14, 15. De Rechtvaerdige zal groeijen als een Palmboom; hy zal wassen als een Cederboom op Libanon. Die in 't Huis des Heeren geplant zyn, dien zal gegeven worden te groeijen, in de Voorhoven onzes Gods. In den gryzen ouderdom zullen zy noch vruchten dragen: zy zullen vet en groen zyn.

TOON: Pfalm 8.

Zingt / o myn ziel! de heerlijkheit des Heeren /
 Al wat gy ziet / is waerdig n te leeren /
 Gods alle-macht, en groote goedigheit,
 Els schepfel zingt van 's Scheppers wys beleid.

2.

Zyn levend-woordt doet alle ding herleven,
 Het dorr' gelaat des Winters is verdzeven;
 De gantze aerde schjut als weer verjeugd,

Ja al wat leeft is op zyn wijs verheugd.

3.

Hoe groent het veld! 't geboomte staat te bloejen,
De plant, en kruidt zyn willigh om te groejen,
De knop ontsluit de bloem. Dan zet de vrucht.
Ziet hoe 't gewas, als na zyn rypheit zucht!

4.

De schoone bloezem, 't cieraat van de hoven,
Kromt overbloedigh hare vrucht beloven.
Hoe veel vergaat die nimmer ryp en wordt!
't Geen heerlijck bloeit, ook lichtelph verdort.

5.

Als haar de vrucht tot rypen wil gaan zetten /
Belaas! wat wil haar wasdom al beletten?
De vlieg, de risp, mist, droogt', of gaure windt,
Doendat men wepnig rype vruchten vindt.

6.

Op moet / o mensch! hier nutte lessen leeren,
Tot dit gezicht / verstandt en aandacht keeren.
Zie hoe natuur, herschapien weder leeft,
En gy! doorzoekt wat vrucht uw ziele geeft?

1. Pauze. 7.

Wanneer ik eens mijn leven had verloren /
Wierdt ik van boven door Gods Geest herboren,
Den stam, en wynstok Jezus, ingelijft /
In wien mijn ziele leeft, en eeuwig blyft.

8.

Du groey ik aan / en ryp; na maat' / in trappen /
Van deugd / tot deugden / zoek ik boozt te stappen /
'k Jaag na volmaaktheit / tot myn merk gezet /
Maar 'k vindt in 't booztgaan veel dat my belet.

9.

Dikwilg begint de deugd al zeer te bloejen,
In zucht / in lust / in opzet om te groejen,
Een goet begin! maar lichtelph verdort.
Wat is een bloem, waar uit geen vrucht en wordt?

30000 000 000 000 000 000 000 000

10.

De Zatan komt met zyn vergiften vliegen,
In 't zondig hert / gezet om te beoriegen.
Doo? werelt, vleech, met haar begeertens lust /
Wordt kracht / en geest ten goede uitgeblust.

11.

Als gy ook Heer / verbergt de Zonne-straalen,
Dan uw gena; en niet laat nederdalen
Op myne ziel uw geest / en 's Hemels dauw.
Dan quyt de vrucht, dan is myn leven slaauw.

2 Pauze. 12.

Myne ziel! de kracht om veele vrucht te dragen /
Kont niet van u. Godt werkt na zyn behagen.
Widt hem om geest / die u dan wassen doet /
En gy werkt ook met vlijt al wat gy moet.

13.

Zoo wie begeert veel rype vrucht te plukken /
Het ongediert moet hy in tijds verdrukken.
En snoejen af wat overtollig spruit,
Ook 't boos onkruid moet al ter herten uit.

14.

Gods wet doo? ploeg d'harde woeste herten,
't Gena-verbondt / verlicht' der zielen smerten
Die in Gods woordt en dienst zijn ziele mest /
Groeit meerder aan / zyn vruchten rype u best.

15. In

15.

In 's Heeren hof, aan Zions waterplassen;
Daar zal de ziel / in deugd en gaven wassen;
Daar straalt gena / daar schynt der zielen-zon.
't Hert wo:dt besproeit doo: Jezus 's levens bron.

3 Pauze. 16.

Wast dan / o ziel! in kennis, en geloofe.
Doert uw verstandt en herte meer na boven.
Bedenkt / omhelst 't geen in den Hemel is.
Steunt en vertrouwt op Godts belofte.

17.

Laat 't vuur der liefde meerder zyn outsteken!
Dat konw en slauwte van u zyn geweken.
Dat al u doen / beroep / Godg-dienst en plicht
Doo: liefde Godts, en menschen zyn verricht.

18.

Leert al het sehypsel meer en meer verzaken,
Gaat uit u zelfs: en Jezus! zal u nakien.
Draagt ook zyn jok: genoegt u met uw Lot.
Geeft beter vrucht, tot eeren van uw God!

19.

Het booze vleesch met zyn verkeerde lusten
Doet zyn gedooft: laat nolt de zonde rusten!
Ja dat 'er geen' in uw / o ziel! regeer /
Maar zupvze deugd en heyligheit vermeer.

4 Pauze. 20.

⊙ Levens Bron! deelt my doch van uw leven.
Hoe kan een doode ziel u vruchten geven?
Ach geeft nu geest! zoo wo:zt mijn geest verjeugt!
Dan groeit, en ryp, in my gena en deugt.

21.

⊙ Zon der liefde! doet u liefde dalen.
Mijn vrucht die groeit niet zonder uwe stralen.
Verwarmt mijn hert dat anders is te koel /
Dan leeft mijn ziel als ik u liefde voel!

22.

o Heere! stort doch neder uit de hoogte
 Dan uwen geest, op mijner ziele droogte;
 Giet gy niet neer eens groote regenplas;
 Zoo druij' uw dauw! op mijn teer deugd gewas.

23.

Breekt 't harde hert / tot dat het zo vermozfelt
 't Onkruid ban 't bleesch / welk tegen 't goede woizfelt!
 Goit uit. Verdrijft ook 't schaad'lijst ongediert,
 Ja al wat doet dat mijn vrucht niet en ciert.

24.

o zegenrijke Godt! zoo misldt en goedig.
 Geest my gena dan geed' ik oberbloedig
 Vrucht tot uw eer: Ach laat in Jezus naam!
 Mijn teere vrucht booz u zyn aangenaam.

G E E S T L Y K V E L D T - L I E D T.

Pfalm 65: 12, 13, 14. Gy kroont het jaar uwer goedigheid, en doet uwe voetstappen druipen van vettigheid. Zy bedruipen de weyden der woestyne, en de heuvelen zyn omgord met verbeuging. De valden zyn bekleedt met kudden, en de dalen zyn bedekt met koorn, zy juychen, ook zingenze.

Op de wyze.: Pfalm 81.

Hoe

Geestlyk Veldt-Liedt.

91

Hoe zal ik u loven?

Allerhoogste God!

Verheft mijne ziel /

(Die licht nederviel /)

Dan de Herd' na boven.

2.

Daar mijn oog keert,
 Boven of na ond'ren /
 Steeds wortze geleert /
 Van uwe goedtheit:
 Daar in al 't zoet leidt /
 Altoos zietze wond'ren.

3.

'k Zie op Berg en Dal,
 Allerley gewassen;
 Gy geeft dat het al
 Zoo weeldzig op-groeit,
 Als gy 't maar besproeit /
 Met u regen-plassen.

4.

't Wildt, en tamme Vee,
 Laat gy daar op weyden,
 Elk in zyne stee /
 Uw Haudt die voedtze /

Geestlyk Veldt-Liedt.

De mensch verdoetze /
 Dien ops' hebt beschepte.

5.

't Zie de boomen staan,
 Groeyende om hooge /
 Met haar groene blaau
 Dercleren de lucht /
 Beladen met vrucht
 Door de sinaak, en 't ooge.

6.

't Vliegende gediert
 Komt zyn huis daar vesten /
 't Zingt daar / 't vliegt en zwiert,
 't Weet van geen onlust /
 't Kan veruoegt niet rust /
 Woonen in de nesten.

7.

d'Arde draagt haar kruit,
 Voedsel voor de menschen.
 Schatten deeltze uit /
 Groot in overbloedt.

Alterhande goedt
Geestze / na ons wenschen.

Pauze. 8.

Op dan mijn gemoedt /
Om u Godt te ryzen
Dooz het eeuw'ig goedt /
Al wat gy hier ziet /
Is daar by als niet /
Gy moet hooger ryzen.

9.

'k Ben dooz 's werelts gront
In Christo verkoren.
'k Sta in Godts verbondt,
De Heer is mijn Godt!
Ik ben van hem tot
Zijn kindt / nieuws herboren.

10.

'k Heb het Rykste erf.
'k Ben een Hemels Koning!
'k Dreeze geen verderf
Door 't Middelaars Bloet /
Dat mijn zonden boet /
Hirp ik d'hoogste woning.

11.

'k Heb het vrye recht
Aan Christi weldaden,
'k Ben hem tot een knecht,
Die zynen dienst doe /
Hy geeft my loon toe /
Enkel uit genaden.

12.

Wat zal ik nu Heer?
Dader! van de lichten /
Doen tot uwer eer?
Die 't beste deel geeft /
Daar door de ziel leeft /

Veldt-gezag.

Dooz uw aangezichte.

13.

Myn ziel is bereidt
 Steedt's voor u te wand'len
 In gehoozzaamheit /
 Na 't heilig gebodt /
 Sterkt my doch! ó Godt!
 Dat ik trouwelyk hand'le.

14.

Gez in 't Hemels hof,
 Zynde opgenomen /
 Zal ik uwen lof
 Volmaakt en buurg /
 Eeuw'ig geduurig /
 Tot u laten komen.

VELDT-GEZANG,

Op een vruchtbare plaats.

Pfalm 104: 24. *Hoe groot zyn uwe werken,
 ó Heer! gy hebtze alle met wysheit gemaakt,
 het aartryk is vol van uwe goederen.*

TOON: Pfalm 24.

H De wonder schoon is dit gezicht!

 Waar in Godts macht en wysheit licht /

 't Is als den lust-hof van het Eeden,

Jaa

Gaa ren vermaaklijk Paradys,
 Wie is bequaam de waard' en prijs /
 Daar van te utten met zyn lieden?

2.

De boomen, velden, berg, en dal,
 De kruyden, vruchten, 'k zie het al
 Dooz mensch / en beesten toebereyden.
 Al wat de aarde dyaagt / en geeft /
 Hoe veele vruchten dat zy heeft /
 't Is al tot 's menschen nut bescheyden.

3.

De oogen zien al dit vermaak /
 De tonge proeft de zoete smaak /
 Van veelderhande lustigheden.
 Op Heer! houd vooz ons open Hof,
 En geeft ons overvloedig stof /
 Te roemen uwe heerlykheden.

4.

Wat eere / prijs / en dankbaarheid /
 Komt tot uw heyl'ge Majesteit?
 Hoe kunnen wy genoegzaam lobben
 Uw goetheit, wysheit, groote macht,
 Die 't al vooz ons heeft voort-gebracht?
 Noch straalt u gunst op ons van boven!

5.

Doch op mijn ziele! blyft niet staan,
 Op dingen die doch al vergaan:
 Stuurt uw' gedachten meer om hooge /

Daar

96 Vermakelyk Gezicht.

Daar is een Hemels vreugden licht!
 Daar schynt Godts heerlyk aangezicht/
 En zal verzaden hert, en oogen.

Vermakelyk Gezicht.

Pfalm 8: 5. *Als ik uwen Hemel aanzie, het werk
 uwer vingeren, de Mane, en Sterren, die gy
 bereidt hebt, Wat is de mensche dat gy zyner
 gedenkt? enz.*

TOON: Nadien de Godlykheit.

D Es Heeren heerlykheit /
 Berzeit met goedigheit /
 Blykt in alle zyn werken,
 Gy moet / ó traage ziel!
 Handachtelyk meken /
 Dat voer uw oogen viel.

2.

Op zlet den Hemel aan,
 Daar Zon, en Maane gaan /
 In haar bepaalde kringen;
 Zp loopen in haar perk;
 Gelyk alle dingen /
 Doenz' haar bestemde werk.

3.

Daar boven is Gods Stad!
 Daar is myn hoogste schat /
 Daar zijn de heerlykheden /
 Daar is mijn Bruydegom!
 Die vooz al zijn leden /
 Bereidt een Koning-dem.

4.

Daar is der zielen Rust!
 Bredde en herten lust,
 Daar is al myn verlangen
 Daar is mijn eeuwig deel
 Dat zal ik ontfangen /
 En my vernoegt geheel.

5.

Daar heeft de zond een end/
 Wyheit van all' elend,
 Zal daar ook eeuwig wezen /
 Daar is geen stryd, noch val,
 En geen quaat te bryzen /
 Godt is daar al in al!

6.

Der wolken schaduw breed /
 Dekit ons als met een kleedt!
 Dooz heete Zonne-stralen,
 Dan komt een regenplas,
 Uit de wolken dalen /
 Op 't groeyend veldt-gewas.

B

7. Zon

7.

Zoo is beschermings wolk,
 Dan Godt / steeds op zyn volk /
 Dat schuilt onder zyn vlerken.
 Ook straalt Godts goedigheid /
 Binnen zijne Kerk.
 Daar hy zyn kind'ren weidt.

8.

Op ziet dat boom, en kruidt,
 Groejen ter aerden uit.
 Tot nut vooz Beest en' Menschen.
 O wat een goedigheid!
 Heeft Godt boven wenschen!
 Dooz ons onwaerd' bereidt?

9.

Wat is de mensch, o Heer!
 Dat hem uw' gunst zoo zeer /
 En rijkslijc komt beschenken /
 Met allen overvloed,
 Wie kan 't al bedenken /
 't Goedt dat gy aan hem doet?

10.

Op geeft hem met uw Zoon,
 Een Hemels Croon/ en Kroon!
 Genade, o Genade!
 Wat zullen wy dan Heer/
 Dooz die groote weldaden/
 Vergelden tot uw eer?

11.

Op zijn geheel verplicht/
 Heyligh dooz uw aanzicht
 Te leven/ na uw rechten.
 Maakt ons/ o Godt! bequaam/
 Om te zijn uw knechten;
 Van eeren wy uw Naam!

ZIELS-OPWEKKINGE,

In een vermakelyke plaatze.

Pfalm 103: 22. *Loovet den Heere, alle zyne werken: aan alle plaatzen zynere heerschappye: Looft den Heere myne Ziele.*

TOON: Pfalm 104.

R *Ist weder op myn ziel/ zingt Gode lof/*

 Al wat gy ziet geeft overvloedig stof/

 Gods wysheit, macht, en goedigheit, te prijzen.

G 2 Ziet

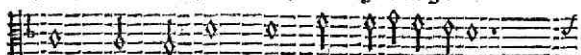
Ziet alle ding u na den Schepper wyzen.

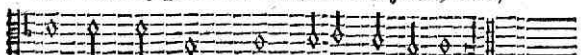
Wch dat myn ziel met haare krachten vloog!

Naa boven toe / en niet zoo laege boog!

Da 't aerds gewoel / vol smert en ydelheden /

Zy bleef om hoog / en schejde van beneden.

2.

Al wat gy / o mijn ziele! hoort en ziet.

Was aan 't Gezicht of Oor verlusting biedt /

Wat met zyn geur en Reuke kan vermaken /

Wat aan 't Gehemelt' lieffelyk kan smaken.

Het vlug gediert, 't Vee, bomen, 't velt, en kruidt,

De water-stroom, die alle roepen uit;

Gods volheit / nietig mensch / geeft deze dingen /

Godt byengt die boort booz u zyn Lievelingen.

3.

O volle Bron van goedertierentheit!

Die d'aerd' en hare volheit hebt bereidt

Dooz ons / en zelfs ook in dit zondig leven:

Woe lieffelyk 't is! gy zult noch beter geven /

Een eeuwig goed / van onwaerdeerb're pyns /

Een kromingryk / in 't Hemels-paradys /

Dooz Jezus toe bereidt. o Ziel! na boven!

Met alle kracht / tracht uwen Godt te loven.

In overvloedigen, en schadelyken
Regens tydt.

Ezra 10: 9. 't Volk zat op de straten van God
huis, zitterende van wegen den slagregen,
enz.

TOON: Psalm 28.

O Heere ziet van hoogen neder /
Verandert eens oit droevig weder ;
Verdient doo? onze misdadaaden.
Gedenkt in 't straffen aan genaden.
Weert doch 't verderf van landt, en vrucht.
Hoopt mensch, en vee, in haer gezocht!

2.

't Heeft u van ons zoo lang verdooten /
Dat hert en ooren toegesloten /
Geen tranen om de Zonden gieten,
Dies laat den Hemel water vlieten /
Vermoest Heer! ons hardt gemoet /
Van stopten wy een tranen vloedt,

G 3

3. Komt

102 In goedt en aangenaam weder.

3,

Komt ons van onze zonden wassen,
 En droogt doch op de water-plassen,
 Stilt deze buyjen; en den regen!
 Verderft niet die beloofden zegen/
 Verleent ons Heer een goeden oogst,
 Da d'zoesheit geeft ons weder troost.

In goedt en aangenaam weder.

Handel. 14: 17. *Godt doet ons goedt van den Hemel, ons reegen, en vruchtbaare tyden ge vende.*

TOON: Psalm 24.

A

L 't Schepsel dat op aerden leest /

't Welk daar zijn plaats en woning heeft /

Verheugt zich in de held're stralen /

Als 't aangename Zonne-licht!

En 's Hemels klaar en schoon gezicht,

Zoo steffelyk komt nederdalen.

2. Dankt

Op het Jagen, Visschen, enz. 103

2.

Dank zy u Heere! hoor dit goet
Dat gy ons van den Hemel doet /
Gy zendt uw zegen op ons neder.
Het veldt, met al zyn vrucht, en kruidt.
De hoven, bomen met haar fruit,
Verquikken haat in 't groeiend weder.

3.

O dat uw blyd'lyk aangezicht.
In Jezus! 't droevig hert verlicht.
Dat zielen duisterheit verdwynne /
Wetzedigt ons beroert gemoedt /
Da al 't onweder in ons / doet
Uw gunst / en goetheit weer verschijnen.

Op het Jagen, Visschen, en Vogel- vangen.

Psalms 8: 7, 8, 9. *Gy doet hem heerschen over
de werken uwer handen: gy hebt alles onder
zyne voeten gezet: de Dieren des Veldts,
't Gevogelte des Hemels en de Visschen der
Zee.*

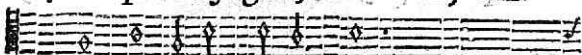
TOON: Psalm 61: of Vrolyck weezen,
lacchen, zingen.

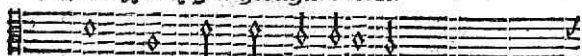
G 4

Met

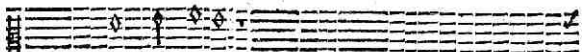
104 Op het Jagen, Visschen, enz.

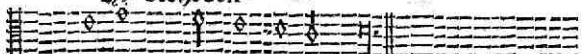
Wet zyn eugen heerlijk Beeldt.

Was hem heerschappy gegeven.

Hu verheven

Boven 't geen de werelt teet.

2.

Al wat leeft onder den Hemel /

Al 't gewemel /

Op de aerd of in de zee,

Liet zich dooz zyn handt regeeren ;

Van zyn Heere /

Elk van haar zyn plicht voldee.

3.

Maar de mensch van Godt geweken

Tot gebzeeken /

Dooz moetwil en hovaerdy.

Die na Satans staedt ging horen

Heest verloren

Zyne macht / en heerschappy.

4.

Veele hebben haar ontsagen

Dan te dragen /

't Jolk van Onderdanigheid.

Zy ontbluchten / en zy pogen

Da verinogen /

Weer te staan met wzevelheit.

5.

Doch de Heere oberbloedig

Die

Die zoo goedig
Ons weer in gena ontfing/
Heeft ons in zyn Zoon gegeven
't Eeuw'g leben.
En ook recht tot alle ding.

6.

Al wat Lucht, Aerd', Water-vloeden,
Teelen/ boeden/
Al die Schepsels na haar aart:
Geest Godt tot gebruik des menschen/
Na ons wenschen
Mit zyn gunst/ wy zyn 't niet waerd.

7.

Ziet op Bergen/ Boffchen/ Dalen/
Achterhalen,
Dooz de Honden niet gestilt/
(Afgericht tot lopen, Jagen)
Per 30 dragen
Tot haar Heer/ 't gevangen Wildt.

8.

Netten, Strikken, opgehangen/
Om te vangen/
('t Geen in 't Velt of Boffchen zwiert)
Zoo verbozgen booz de oogen/
En bedzoogen;
Dangt de mensch het vlag gebiert!

9.

Visschen die in 't water leben/
Zwemmen/ zweven/
Worden dooz het Aas berleit.
Of in Fuik, en Net geschoten/
Vast bestoten/
En zoo tot den Dis bereidt.

10.

Laat, ons zonder te vertzagen/
Lopen Jagen!

106 Op het Jagen, Visschen, enz.

Na de Vree en Heyligheid:
Ziel! wilt op uw paden letten/
Strikken / Perren/
Zpnder in den weg geleidt.

11.

Jezus gaat Godts Koninkryke,
Dergelphen
By een Net, daat goet en quaat /
Zamen werdt by een getogen;
't Dient gewogen /
O myn Ziel! hoe 't met u staat?

12.

Die Godts Ryke na wil trachten /
Moet hem wachten /
Dooz den Angel, en het Aas
Welk de Satan gaat bereyden
Te verleyden
Den zorglozen blinden dwaas!

13.

Dank zy Godt! booz zyne zegen /
Weer verkregen /

Op het zwieren , en steken , enz. 107

Die ons zulken overvloedt
Dan zijn Schepselen gaat geben /
En daar nehen ;
In den Hemel beter goedt.

Op het zwieren en steken der
Muggen , enz.

Nehem. 9: 6. Gy zyt de Heer alleen die ge-
maakt hebt de Hemel , en al haar beyr , de aer-
de en wat daar op is , de zee en wat daar in is ,
en gy maakt die alle levendig.

TOON : Als vooren.

The musical score consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). A large 'H' is placed at the beginning of the first staff. The lyrics are written below the notes. The music is written in a simple, rhythmic style with quarter and eighth notes.

H Oor die kleyne vliegende dieren ,
Om up zwieren
Zuyzen met een scherp getuit.
't Lukt zy blazen met Trompetten /
't Staat te lessen /
'k Merck zy geven lessen uit.

108 Op het zwieren, en steeken, enz.

2.

Spiessen; wapens / niet ontzeken
Want zy steken
Ong / en zuipen dan het bloedt /
Waarse ons maar konnen maken
Zy slechts raken!
Tot zy koelen haren moedt.

3.

Crage mensch! om u te leeren /
Godt te eeren /
Geben deze Diertjens stof:
Die haar 't wezen heeft gegeben /
En doet leven;
Geest dan nwen Schepper lof.

4.

Vliegen zy u om de ooren /
En verstooren
Nwen slaap / en bzyken rust /
Dit moet uwe ziele wekken /
Zich te strekken
Tot haar plicht niet meerder lust

5. Laat

5.
 Laat ons Godt in alles kennen ;
 En ons wennen
 Tot dienst zner Majesteit /
 Van / en doo? / wien dat wy leven ,
 Hy wil geven /
 Leven tot in eeuwigheit.

CHRISTELYK WATERLIEDT,

Op 't aanschouwen , of varen in de Zee,
 of andere wateren , enz.

Pfalm 107: 23, 25. *Die met Schepen ter Zee afvaren , handel doende op groote wateren. Die zien de werken des Heeren , en zyne wonderwerken in de diepte , enz.*

TOON: Pfalm 78. of 90.

Zingt / o myn ziel ! van 's Heeren mogentheden /
 Zijn werken geven stoffe aan uw' reben /
 Al wat gy ziet wil u Gods grootheid wijzen /
 En leeren hem in zijne schepsels prijzen.

Maakt

2.

Die 's Hemels-kringen dooz uw woordt ging
sichten.

De Zou / en Maan / met zoo veel Hemels-lichten.)
De aerd' ter woon / dooz mensch / en and're dieren.
De Zee, de Waterstroomen, en Rivieren;
Zoo in / zoo dooz / en om / de aerd' geboert /
Maer in zich meenigh schepsel boedt / en roert.

3.

De groote Zee, geplaatst in hare kolkken /
Wien's baren dikwils rijzen na de wolken /
Zoo vast bepaalt in hare sterke Wallen,
Daar 't groot geweldt gestut / komt neer te vallen.
Hoe zou de aerde dooz haar vloedt bestaan?
Zoo niet Godts macht haar stutte voort te gaan.

4.

Daar ziet men op de grondelooze baren,
De volkeren zo bezig heene varen.
Een groot getal die op de wat'ren wand'len /
Ma verre landen / om aldaar te hand'len /
Ma Oost / en West / na 't Zuid / en koude Doozdt /
In 't dryvend' Huis; en in zoo engen boordt!

5.

Daar vaaren zy / bewaart dooz Godes handen /
Dooz storm, en klip, dooz vyandt, breuck, en stranden.
Als ook de doodt staat dooz haar aller oogen /
Geen hulp noch raadt! alleene Godts vermogen
Stilt d'ongestuyne windt, en 't woedend Meer,
Op dat het volk / op Godt betrouwen legr.

6.

Zp zeylen heen, gedreven van de winden,
 Tot datze haar gewensie haven vinden/
 Van jupchen zp: en die den Heere blyzen/
 Die loven hem / voor 't goet aan haar bewezen:
 Dat Godt haar voert dooz 't woeste Element.
 En al 't gebaar / van hare oogen wendt.

1. Pauze. 7.

't Aerdtrijck vereiert / met schoone water-vlieten,
 Die met haar vloedt dooz bergen hene schieten.
 De sterke stromen, ook de klare beeken,
 Die rusten noit / maar loopen hare streeken,
 Zp vloejen heen / tot in het groote Meer,
 En keeren zoo tot haren oorspronk weer.

8.

De blychtb're zee; de stromen, water-plaffen,
 Die brengen voozt zoo veeler ley gewaffen.
 Hoe kriegelt het Meer van Monsters, Water-dieren?
 Die daar in leven / wemelen en zwieren.
 Het water geeft de Vis in overbloedt /
 Waar dooz de mensch wordt rijkelyk geboedt.

9.

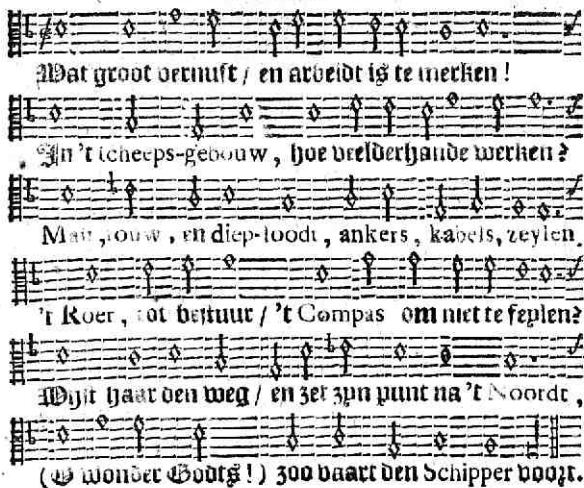
Langs d'oeveren van zoete water-stromen,
 Daar groejen zeet / de sierelyke bomen.
 En 't veldt daar by / geeft groene vette weyden,
 Ook koorn, en vrucht', voozt mensch / en heeft bes-
 schepden;
 Als een vermaaklyk blychtbaar Paradys,
 Myn siele rust / geeft Gode lof en pyjs.

2. Pauze. 10.

Wat ziet men schepen heen / en weder varen,
 Elk gaat zyn weg / beladen met zyn Waren.
 Zp zeylen heen / of moeten aan 't laveeren,
 Naa dat den stroom is / of de winden keeren.
 Elk doet zyn best tot zynner reizen spoedt.
 De zoete winst maakt al haar moeyten goedt.

11. Wat

11.

Wat groot vernuft / en arbeid is te merken !
 In 't scheeps-gebouw , hoe vreelderhande werken ?
 Maar , rouw , en diep-loodt , ankers , kabels , zeylen.
 't Koer , tot bestuur / 't Compas om niet te feylen ?
 Wilt haar den weg / en zet zyn punt na 't Noordt ,
 (O wonder Godts !) zoo baart den Schipper doort.

12.

Daar wepnig helpen zeylen stromen , winden ,
 Weet noch de mensch een ander hulp te vinden /
 Op dat zyn reis niet lange zou vertragen ;
 Moet niem , en paert , het schip of schuitje jagen ,
 't Welk met der vlucht heen doot het water glydt /
 Het volk komt aan / op zyn bestemde tydt.

13.

Wilt gy / o mensch ! den stichter eens beschouwen /
 Van zulken konst ; 't is Godt / die zelfs deê bouwen /
 Dat groote Schip : daar Noags gants gezinde /
 En zoo veel Dees behoudenis kan vinden /
 Ten tydt des Vloedts , heeft hy de Ark bereidt /
 Da 't wijs ontwerp van Godt hem voorgeleid.

3. Pauze. 14.

Stapt hooger op / mijne ziele! om te leeren /
 Wat gij hier ziet / kondt gij te nutte keeren.
 Ziet gij de zee, den afgrond daar de stromen,
 Der wat'ren uit / en weder hene komen /
 Daar in zoo meenig schepzel groeit en leeft /
 Die ook den mensch zoo veel te nutten geeft.

15.

Denkt wat een volheit, is 'er in den Heere!
 Hoe veel hij geeft / noit kan hem iets ontbeeren.
 Die volle bron; Fonteyne van het leven /
 In wien de Schepsels leven, zyn en zweven,
 Dooz wien 't bestaat / al wat de aerd omvangt /
 Van wien het is / en noch geduurig hangt.

16.

Wat geeft hij ons uit zijne overvloeden,
 Na ziel en lichaam / beelerhande goeden?
 Maar wat hij geeft / moet weder tot hem keeren.
 Gij moet / ó ziel! den Gever weer vereeren.
 Gij hebt van hem u wezen en bestaan.
 U dank en lof / moet weder tot hem gaan.

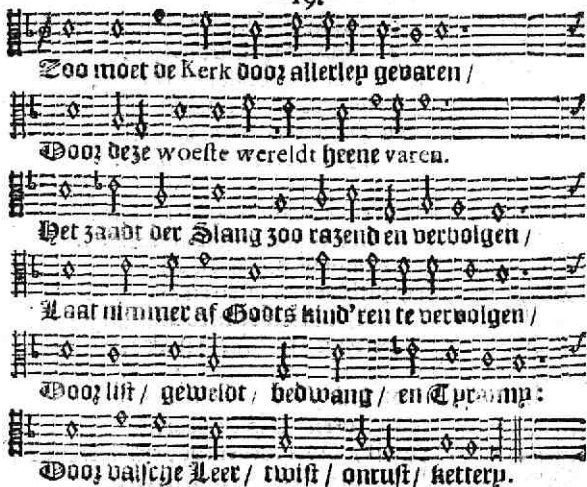
4. Pauze. 17.

Gelijk de baren op malkand'ren volgen /
 Met groot gedruis / en dreygen zeer verbolgen;
 Schip, mensch, en goed'ren dikwils te verdelgen /
 Ja niet haar vloedt, de aerde te verzwelgen.
 Zoo is het hier vol moeyten en verdriet /
 Op deze aerd' / is onze ruste niet.

18.

Gij ziet de schepen dooz zoo woeste baren,
 Met veel gevaars en tegenspoeden varen,
 Dan in de windt, zoo heen en weder zwaegen;
 Dan helpt geen stuur, 't kan na geen streken drijven:
 't Schip krijgt een ramp/het lekt, het scheurt en kraakt,
 't Schijnt anders niet of d'ondergang genaakt.

19.

Zoo moet de Kerk dooz allerley gevaren /
 Dooz deze woeste wereltd heene varen.
 Het zaadt der Slang zoo razend en vervolgen /
 Laat nimmer af Goots kind'ten te vervolgen /
 Dooz list / geweldot / bedwang / en Tyramp:
 Dooz valsche Leer / twist / onrust / kettery.

20.

Op ook mijn ziel ! terwijl gy hier moet zwerben /
 In 's werelts-zee , om 't Vaderlandt te erben.
 Vaart tegen stroom , van wereltze gezinden /
 En tegen zwier van alle wervel-winden.
 Hoe worden wy dooz moeyte omgevoert ?
 Bestreen / belet / onrust / en steeds beroert.

21.

Als 't eene / 't and're kruis komt achterhalen ,
 In zulken stant / laat doch de moedt niet dalen /
 Wel Heere helpt / en zal het roepen hooren.
 In bit're wat'ren zult gy niet versmooren.
 Oe zee , en windt , heeft onder zyn gebiedt :
 Oe silt den storm , en helpt u uit verdriet.

22.

Wp hebben moedt! in stroomen van elende
 Die om ons gaan / Godt! zalze eenmaal wenden.
 Wp bzingt ons in de haven zijner ruste.
 Daar zal de ziel na d'roefheit / haar verlusten!
 Wp zyn geveest op Jezus! onze Rots!
 Geen doot / noch hel / rukt ons / uit de hant Godts.

23.

Als Godt zijn gunst / laat dalen op ons neder
 In onzen weg / en geeft voorspoedig weder,
 Van zonneshyn, ook zeer bequame winden.
 Denkt / hoe ontmoet de Heere zijn beminde?
 Met gunst, en troost, bestraalt hy haar gemoedt /
 Van vord' ten zy de reis, met goeden spoet.

c. Pauze. 24.

Ziet gy de stroomen zoo geduurig vloejen,
 Die zonder rust / haar zee-waarts heene spoejen:
 Dus loopt de tydt, de dagen, van ons leven
 Na d' eeuwigheit; daar ruste wort gegeven
 In Godt! den oorspronk; aan die dezen tydt
 Tot zijne eer / en ziele nut verstopt.

25.

Leidt 't schip gereet? zijn zeilen opgetogen?
 Wordt 't los gemaakt? zal men ter liepze pogen?
 Maekt goede windt? past men ook op geryen?
 Of trekt een paerdt? doen riemen schuyten glien?
 Doo? vaart, en stroom? neemt zoo de reis haar spoet?
 O Ziele! tracht / dat gy dan ook zoo doet.

26.

Maakt los den bandt van alle pdelheden.
 Die 't hert zoo bindt, aan d'ingen hier beneden.
 Houdt u gereedt / te varen, t'aller uren /
 't Genaden-ty! dat zal niet altydt duren.
 Spoeit wat gy moogt / en ziet niet achterwaart
 Als Roeyers doen: ziet voor uit, op uw vaart.

H 2

27. Breidt

27.

Breid 't herte uit, met vurig ziels verlangen /
 Tracht dat gy moogt den windt des geests ontfangen /
 Om spoediglyk / rechr aan / en zonder seylen
 Na boden toe / ons Vaderlandt ! te zeylen.
 Of stroom en windt, al dikwyls tegen loopt;
 Houdt insedt en kours, 't is niet vergeefs gehoopt.

6. Pauze. 28.

Ziet gy een Schip, dat menschen heeft geladen /
 Daar zamen varen goede onder quaden ;
 Zoo is 't met Godts gemeente hier beneden.
 Daar d'huychlaar schuyldt / by Christi vrome leden ;
 In waan-geloof, en schyn van Heyligheit.
 Doch 't epnde toont van beyde 't onderscheidt.

29.

Terwijl wy hier noch onder 't booze leven /
 Laar' wy ons noit tot haren weg begeben :
 Maar dooz de deugd', haar tot de deugd' verwekken.
 Haar met ons voorbeeldt tot de vroomheit trekken.
 Dat ook de vree, en liefd', en herten bindt
 Van Zions volk ! en maakh' die eens-gezindt.

30. Hoe

30.

Hoe lieflijk is 't / wanneer wy ons bevinden ?
 Te zijn verzeft met Hemelze gezinden ?
 Wat glans ! is daar ? als zoo veel held're lichten,
 Door eenen Geest malkanders zielen stichten ?
 Daar twee of drie zijn eens / in Christi Naam.
 Komt Jesus zelfs ! en voegt zich met haar zaam.

31.

Gelyk de Reyfers ! op de zee , en stromen ,
 Al nader aan en by de haven komen.
 Wat men ook doet / goedt ? quaet ? of beuzel zaken ?
 In ledigheid / in slapen / of met waken.
 Men vaart al voort ! en eer den Reyzer dacht /
 Is meenigmaal zijn reis ten eind gebzacht.

32.

Ons haasten wy geduurig na het enden ,
 Ons leven staat niet stil / noch 't zal opt wenden /
 Laat ons dien tyd , die vliedt , dan wel besteden ,
 Op dat ons uitgank zy in rust en vrede.
 Die hier zijn tyd verliest in pdelheyt /
 Hem is daar na geen eeuwig goet bereidt /

33.

't Schijnt booz ons / of de oevers haar bewegen ,
 Wanneer wy daar booz by te varen plegen /
 't Is of zy vliën : zo is dit aerdze wesen /
 Hoe vast het schijnt ? hoe heerlijk uitgelesen !
 't Is al te los / 't gaat haastelyk voorby ;
 Daarom / ô ziel ! mydt 's werelts slaverny.

7. Pauze. 34.

De Stuurman gaat door 't roer een schip regeeren /
 't Moet na zijn wil zich heen / en weder keeren ;
 Zo gaat de Heer de werelt ook bestuuren !
 Inzonderheit zal zijne zorge duuren /
 Meest ober 't volk / booz hem ten dienst bereidt :
 O Ziel ! begeeft u onder zijn beleidt.

H 3

35. Ziet

35.

Ziet gy 't Compas, zoo noodig in het varen,
 Zal men den weg recht vinden / en bewaren.
 Dus wipt Gods Woordt aan ons de rechte streken,
 In onzen weg / het toont ook de geuzeken /
 Volgt waar het wipt / vliedt, daar het vlieden leert /
 Dwaalt gy daar van / ziet dat gy wederkeert.

36.

Gelyk de Naald met zeilsteen aangestreeken /
 Als gy maar iets van 't Noorden is geweken /
 Is zonder rust! gy trilt / en staat te beven;
 Zo ook / mijn ziel! wat kan uw ruste geven?
 Als gy van 't Woordt, en van uw Jezus! dwaalt?
 Daar is geen rust / tot hy u weder haalt.

37.

Gy ziet een schip, in zee, op stroom, en kusten,
 In storm, en buy, zeer vast op anker rusten;
 Zo moet de ziel in 't kruis haar toegesonden /
 De hoop op Godt! en zijn getrouwheit gronden.
 Wat hy belooft / is waar / en eeuwig vast /
 Op dezen grondt is rust, in zorg / en last.

38. Als

38.

Als wy dan eens na lang en ernstig pogen /
 De stadt, of plaatze zien booz onze oogen /
 Daarom de reis van ons was aangehangen /
 Waar hene strekten onzes zielg-verlangen:
 Men is verblijdt! wat is 'er vreugd in 't hert?
 Dan is zeer haast vergeten alle smert.

39.

Wanneer gy ziet dooz d'ogen van 't gelobe;
 't Jeruzalem! van Godt bereidt / daar boven /
 Wiens poorten staan dooz Jezus doodt geopent.
 Daar gy na by komt, strydt / en wacht / al hopen /
 Zyt bly / en juicht! vergeet al het verdriet
 Dan uwe reis, nu gy de haven ziet.

G E B E D T.

8. Pauze. 40.

O volle zee! ô Godt! uw goetheits stromen,
 Uw zegen vloedt! laat in / en om ons / komen /
 Schenkt uit uw volheit aan de ziele 't leven,
 In uwen Zoon! ja komt ons alles geven
 Tot zaligheid / en uwes namens eet /
 Dan keert uw gaaf, tot u / ô Gever! weer.

41.

Blyft by ons Heer! in 's werelgs woeste baren,
 O Jezus! komt in ons gezelschap varen;
 Zit gy aan 't stuur, en voert ons arme slaven
 Mit al 't verdriet / tot in des Hemels-haven!
 Als noodt / en doodt op reis, ons treffen aan /
 Behoedt ons Heer! op dat wy niet vergaan.

42.

Uw goede Geest! wil onze zielen dryven;
 Op dat wy niet dooz traegheit achter blyben!
 Blaast in ons hert / dat liefd' / en pber / branden.
 Dat werelgs liefd', noch sterffelyke banden,

120 Op 't zien van den Hemel.

Ons op den wegh niet strekken tot belet /
Maar dat de ziel / zich steeds na boven zet.

43.

Als gy ons uit de werelt vol elenden
Gens overvoert / en doet dit leven enden.
Doet ons na al het pogen / en verlangen /
Dan rust, en vreugd', verzadiging ontfangen
Doo; uw aanzicht : in 't zalig Vaderlandt,
Ontfangt de ziel ! & Jezus ! in uw handt.

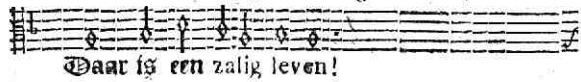
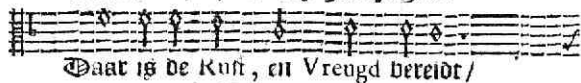
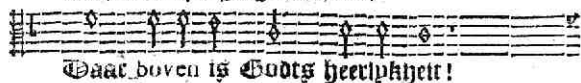
Op 't Aanschouwen des Hemels,

Coloss. 3: 1, 2. Zoekt de dingen die boven
zyn, bedenkt de dingeu die boven zyn, niet
die op de aerde zyn.

TGON: Psalm 68.

O Werdn woym ! verheft uw oog
Van t nietig stof / en ziet om hoog,
Den Hemel komte beschouwen !
Ziet na uw Huis, en Vaderlandt,
Welk Godt doo; zijne sterke handt /

Dus

2.

Daar is de Stadt! zo schoon geboutwt /
 Wiens straten zijn van zuiver goudt,
 De poorten / en haar muuren /
 Paalen, en Eedel-steenen zijn.
 Daar hoeft geen Zon, noch Maneschyn,
 Haar licht zal eeuwig duuren.
 Daar is geen zond' / of elend meer /
 Alles in allen, is de Heer!
 Wooz zyne Hemellingen.
 Die eeuwiglyk wooz zynen Troon,
 Met een volmaakten Hemels-toon
 Halleluja! staan zingen.

3.

Waarom / o mensch ! dan dus gewroedt ?
 Waarom zo laege van gemoedt ?
 Is uwen schat op aerden ?
 O neen ! het alderhoogste goedt /
 Daar eens uw ziel in rusten moet /
 Oneindig groot van waerde !
 Is in den Hemel weg geleidt.
 Zoo, Jezus ! zoo, ons toebereidt.
 Wel aan de ziel om hooge !
 Vergaet dat hier beneden is /
 Daar boven is uw erffenis /
 Heert daar uw hert / en voge !

Op 't aanschouwen van de Mane,
en Sterren.

Ezai. 40: 26. *Hest uwe oogen op om hooge, ende ziet
 wie deze dingen geschapen heeft, die in getale
 haar heir voortbrengt, dieze alle by name roept,
 enz.*

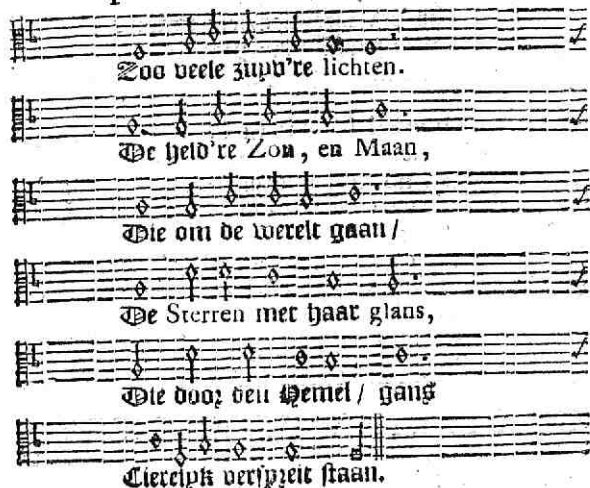
TOON: Psalm 97.

 Goo! die den dag en nacht
 In hare ozder vacht /
 Glink aan den Hemel sichten /

Zoo

Op 't zien van de Maane, enz. 123

Zoo veel' zuyd're lichten.
De held're Zon, en Maan,
Die om de werelt gaan /
De Sterren met haar glans,
Die door den Hemel / gang
Gierlyk verijpzet staan.

2.

De Maan in haren kring
Zo vol verandering /
Kromt haar geleende stralen
Dan 't Zonnlicht onthalen.
Zo is / o ziele uw staat /
Die 't oog' op Jezus staat ;
Op dat zijn licht, en straal,
Geduurigly in u daal /
Tot donkerheit vergaat.

3.

Wat flikkert meenig licht,
Zo klaar in ons gezicht /
Des nachts in duyternisse,
Als wy de zonne missen.
Is 't Firmament zoo schoon ?
Hoe heetlyk is Gods Throon !

Daar

Geestelyk Winter-liedt.

Daar 's Vaders aanzicht straalt?
 Daar onzen Konink praalt?
 Daar krygt mijn ziel de kroon.

4.
 O vrome! die hier leeft:
 En onder booze zweeft/
 Geeft uwen klaren luyster,
 Als Sterren in het duyster,
 Elk van u gebe licht,
 Uw tong, en wandel, sticht'
 De blinde kromme schaar:
 Dan zult gy Zonne klaar
 Blinken, vooz Godts aanzicht.

GEESTELYK WINTER-LIEDT.

Pfalm 147: 16, 17. *Hy geeft sneeuw als wolle:
 hy stroyt den rym als affche. Hy werpt zyn ys
 benen als stukken: wie zoude bestaan voor zyne
 koude?*

TOON: O Zalig Heylig Bethlehem.

D Et groote Godt! geeft deze wet/
 Dooz lent, en oogst, dooz hitte' en koude,
 Dooz dag, en nacht, zoo vast ge zet/

Om tot het eind' te on oer houden.

2.

De Zon nu van ons afgegaan,
Maakt lange nachten / korte dagen,
Het plant-gewas moet stille staan /
Doo; al de guure winter-vlagen.

3.

De koude lucht, en scherpe windt,
Doen 't vloeyend water zo verstyven,
Dat men betreden paden vindt /
Op 't dunne vocht, daar stromen dypven.

4.

De witte sneeuw bedekt het veldt /
Dat groen / en lieflyk plag te wezen /
Ja mensch / en beesten zijn verstelt /
En wachten op een ander wezen.

5.

Hoe is 't met u / o Ziel! gestelt?
Wie doo; de liefde plag te blozen!
My dunkt dat u de koude knelt /
Uw kracht / en geest / schijnt ook bebrozen.

6.

Och ja! ik ben van kouw zo styf,
Het innig vuur is my ontweken /
Die koude dyngt doo; ziel en lyf /
Mijn krachten zijn byna bezweken.

7.

Mijn ziele is zeer dorr', en doot'
Ach! onbequaam tot goede vruchten!
Van leven / lust / en kracht / zo bloot.
Dat doet my dikwils innig zuchten.

8.

O Vader! die my hebt gemaakt /

komt

Komt doch myn herte weer verwekken,
 Als uwe geest myn ziele raakt,
 Dan zal mijn liefde tot u strekken.

9.

O Zonne der gerechtigheit!

Op! wpat van my doch nu niet verder,

Mijn ziel wordt door u licht ge leidt

Op mijnen weg / o trou we Heraer.

10.

O Hemels-licht! dat neder quam /
 Om in de zielen te ontsteken,
 Een wederstraal, een liefde-vlam,
 Om alle duysternis te breken.

11.

Geest lust en kracht in mijne ziel /
 Dat nwen Geest, mijn geest verwerme,
 Die schier verkleumt, in slauwte bled /
 Ach / wilt u over my ontfermen.

12.

Uw liefde is een krachtig vuur!
 Dat koudt', en lauw't in my verteere /
 Dan heeft mijn wederlied' haar duur /
 En brandt in yver, voor u Heere!

13. Dan

13.

Dan zal ik u met vuurigheid,
 Vereeren in mijn gantze leven.
 Mijn hert / en mond zal zijn bereidt /
 Al eeuwig lof / en prijs te geven.

T R E U R - L I E D T .

Over den droevigen staat van de Christenheit, der
 Kerke, en des Vaderlands.

2 Chron. 7: 14. *Ende myn volk, over de welke
 mynen Name genoemd word, zich verootmoe-
 digen, en bidden, ende myn aangezichte zoeken,
 ende zich bekeeren van hare boze wegen: zo zal
 ik uit den Hemel horen, ende hare zonden vergeven,
 ende haar lant genezen.*

Op de wyze van den 28. Psalm.

Treur Zions volk, in deze dagen!

Du Godt bezoekt niet zoo veel plagen.

't Zijn herten hardt gelijk de steenen;

Die om d'elenden niet en weenen,

Du 's Heeren handt slaat slag op slag,
 O wee! wat is een duytt'ren dag!

2.

Den Hemel drijft vol gramschaps wolken,
 Die Godt uitstoot op alle volken.
 De Christen-wereldt is in roere:
 't Volk dat Godts Name noch wil voeren /
 Lelt gants verdeelt van een gescheurt.
 Van ramp / en straf heeft elk zijn beurt.

3.

d' Ontsteken brandt van d' Oorlogs-vuuren,
 Van verr' / en by de Nagebuuren,
 Verwoest / verberst nu landt / en steden /
 Gaat recht / en ruste gants vertreden.
 Wie weet waar dit noch einden zal?
 't Komt nader by / en dzeigt den val.

4.

Uw kerk, en volk hoelt ook de roeden /
 O Heere! neemtze in uw hoede.
 Den Antichrist, en Babels volken,
 Verleyders, rechte Satans tolken
 Staan op / en quellen steeds uw erf,
 Zy zoeken niet als ons verberf.

5.

Ons Vaderlandt krijgt zware slagen
 Van uwe handt: die veele dagen
 Uw gram gezicht hebt laten merken;
 Gy stelt uw wrake vast te werke /
 Gy tooznt / en straft ons dag op dag /
 Uw gunste schijnt niet alsze plag.

6. Gy plagt voor Nederlandt te strijden/
 O Godt! gy hielpt ons uit het lyden.
 Al was den Staat noch zoo verlegen/
 Gy kroonde die met heil, en zegen.
 Maar ach! de Raadt, en moedt bezwijkt/
 Als gy met uwe hulpe wijkt.

1. Pauze. 7.

Men ziet al uit / men wacht na vrede,
 Na redding uit de tegenheden.
 Maar ach! het goed' blijft achter wege.
 De voorspoedt vliedt / 't gaat alles tegen.
 't Is al verlies, en ongeluk.
 Elk dag brengt ons in nieuwe dukt.

8.

Dit doen / o Heer! de groote zonden,
 Waar in wy voor u zijn bevonden/
 Wy alle zijn van 't pakt geweken.
 Dies komt gy onze daden wreken.
 Ons quaat / en ongerechtigheit/
 Heeft voor ons dese straf bereidt.

9.

Wy hebben tegen uw geboden,
 Wy ons / o Godt! veel vreemde Goden.
 Uw dienst, en Eer wordt zeer vertreden.
 Uw Naam gequeest, met vloek, en Eeden.
 Uw Woordt, en Rustdagh klein geacht.
 Ons hert aan 't schepzel toegebracht.

10.

Hoe koudt, en doodt zijn onze zielen
 In uwen dienst? maar ach / hoe krielen
 Van blanen d'ydele gedachten?
 En booze tochten, zonden krachten/
 Traag, ongeloovig, zorgeloos,
 Ondankbaar, trots, is 't hert / en boos.

11.

Hæt, gramschap, nijd, en bitterheden,

3

Naast-

Naamschending, achteklap, qua zeden,
 Ontrent den mensch is bozen handel.
 Waar is d'oprechten Christen wandel?
 Voor Godt, die na den Hemel leidt /
 Waar liefd', ootmoedt, en heyligheit?

12.

U volk! is zelfs van 't recht gewoeken /
 En wegh geboert tot zonden streken.
 Zp die als sterren moesten lichten,
 In 't krom geslacht, en and're stichten;
 Gaan ook helaas! den dwaal-weg in /
 De werelt steelt haar hert, en zin.

13.

Dus leggen wy in zware schulden,
 Hoe kondt gy ons noch langer dulden?
 De misdaat van uw bontgenoten,
 Heeft u al langen tijd verdozen;
 Om dat uw gunst, en goedigheit,
 Ons noch tot geen bekeering leidt.

14.

Ach! 't meeste quaadt van al die quaden /
 Waar meed' ons herte gaat beladen /
 Is dat wy in al 't zondig woelen /
 Zijn levenloos in ongevoelen.

Hardt als versteent, en zorgeloos,
Gantz zonder kracht, ja even boos.

2. Pauze. 15.

Waar gaan wy dan in deez' elenden?
Waar zullen wy ons hene wenden?
Daar is geen hulp als by u Heere!
Wy zullen ons weer tot u keeren,
Niet achter blijven zonder moedt/
Wie tot u komt dien doet gy goet.

16.

O Vader! der barmhertigheden /
Dooz wiens Genaden-throon wy treden /
Met zuchten, klagen, bidden, smecken,
Daart doch niet voozt aan ons te wreken /
Al't quaat van ons vooz u begaan:
Heer! helpt ons noch / eer wy vergaan.

17.

Ontfangt ons arme! in genaden,
Al onze groote misdaden /
Wilt die / o Heere! niet gedenken,
Maar ons uw' gunste weder schenken.
Ontslaat ons van de strenge straf,
Ach! keert de plagen van ons af.

18.

Dat uwe handt noch eens verschoone /
Om Christus, uwen lieben Zone!
Dat 't heylig bloedt uit zijne wonden /
Afwassche onze wyle zonden.
Dooz zijn verdienst, en waerdigheid /
Zy ons gena, en heil bereidt.

19.

Laat ons niet langer van u dwalen;
Uw Geest die koom' ons weder halen,

Laat die ons dwalend hert geleiden/
 En tot uw dienst / en lof bereyden.
 Keert weder met uw aangezicht,
 Dan worden wy geheel verlicht.

20.

Doet uwe goedheit weder schijnen/
 't Gevoelde quaat van ons verdwijnen.
 Golt alle plagen die noch dreygen:
 Gedenkt / ó Heer! wy zijn u eygen,
 Het volck van uw gena-verbondt?
 Verdelgt ons niet tot in de grondt.

3. Pauze. 21.

Laat uwe tucht ons krachtig leeren/
 Van onze zonden tot u keeren/
 Dat wy ons tot een beter leven
 Aan u gewillig overgeven.
 Vernieuwt ons hert, schrijf uw gebodt!
 In 't binnenste, ó goede Godt!

22.

ó Heere! komt de boosheit stikken!
 Van die geen vree, maar oorlog willen.
 Geest eendzacht onder Christen Vorsten,
 Bedwingt haar die zoo glerig dorsten

Da roof, en bloedt; zeekt macht / en list
Van den verbloekten Antichrist.

23.

Geest aan uw' Zion rust, en vrede,
Uw volk heeft lang zoo veel geleden!
Zeekt doch de roede der elenden.
Mit d' Hemel wilt verlossingh zenden.
Verhoort uw Bruidt! die tot u vlucht/
Zy weent / en geeft een naar gezocht.

24.

Laat u dan Heere! eens verdzieten/
Het roven, moorden, bloedvergieten,
Het vangen, schenden, en't verjagen.
Dat droevig schrepen / weenen / klagen/
Verwerpt doch niet / want ziet de noodt
Van d'oorlogs-plage is zeer groot.

25.

Bestuurt / o Godt! all' onze Goden,
Dat zy het volk na uw geboden
Beheerschen; die hoog-gaande zonden,
Gemeen / en openbaar / bebonden/
Uitroejen / die ons Vaderlandt
Nu brengen in dien droeven standt.

26.

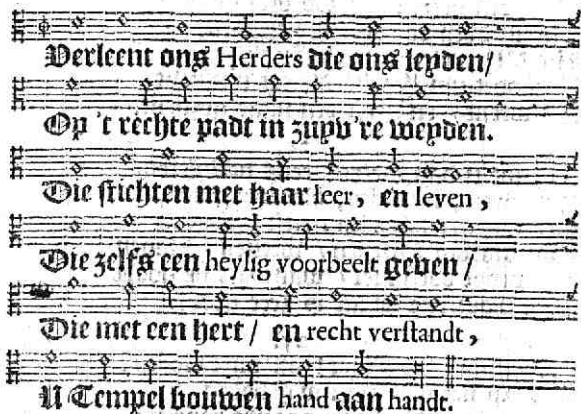
Doet d'onderdaanen in uw breeze/
Haar buygen, en gehoorzaam wezen.
Dat wy met vree, en ruste leven:
In't goede landt aan ons gegeven.
Tot waarheit / liefd' / godtbzuchtigheyt/
Maakt d'herten van het volk bereid.

27.

Trekt met 's lands heir, en sterkt de Machten.
Maakt in't gebaar met onze wachten,
Geleide / en helpt / als 't volk moet strijden,

Geest overwinning t'onzer zijden.
 Strijdt vooz ons met uw rechter handt/
 Ach / helpt 't verlegen Nederlandt!

28.

Verleent ons Herders die ons leyden/
 Op 't rechte padt in zupv're weyden.
 Die sichten met haar leer, en leven,
 Die zelfs een heylig voorbeeld geven /
 Die met een hert / en recht verstandt,
 U Tempel boutwen hand aan handt.

29.

Ontfangt / o Vader! onze beden.
 Ziet op uw kind'ren hier beneden/
 Tot ons geroep leent uwre ooren.
 Ach komt ons nu in gunste hooren!
 Doet hulp van uw Genaden-troon/
 Amen, om Christus uwen Zoon!

KLACHTEN, en GEBEDEN tot Godt, onder de Pest-Roede.

2. Chron. 7: 13, 14.

Zoo ik de Pest onder mijn volk zende, en mijn volk over dewelke mijnen name genoemt wordt, zich verootmoedigt, en bidden, en mijn aangezicht zoeken, en zich bekeeren van hare booze wegen, zoo zal ik wyt den Hemel hooren, en haar zonden vergeven, en haar landt genezen.

Toon: Van den 38 Psalm.

H Gere Godt! uw zwaare plagen,
 Die wy dragen/
 Treffen ons zoo diep in 't hert.
 Zal dan noch die felle roede
 Langer woeden?
 En ons brengen smert op smert ?

2.

Met u scherpe toorne-schichten,
 Komt g^o richten
 Onze zond, wie kan bestraan!
 Door u doodelijke pijlen,
 Die daar plen/
 Om zoo vele neer te slaan.

3.

Huis! aan huis! wert vast geslagen/
 Alle dagen
 Gaat dien slaande Engel voort.
 Met te quetzen / wozgen / dooden/
 Ach / wat nooden!
 Waar men ziet / en waar men hoort.

4.

Waar wy keeren / waar wy wenden/
 't Zijn elenden.
 Over smert, benauwtheit, pijn,
 Hoort men kermen / klagen / steenen/
 Bitter weenen.
 Wie kan ongevoelig zijn?

5.

Bange koortzen, bloeden, braken,
 't Stadigh waken,

Zieken

Breken alle moedt / en kracht.
 Etterbuylen, booze zweeren,
 Duile zeeren,
 Zijn de stoffe van de klacht.

6.

D'Eene zal onrustig woelen,
 Dooz't gevoelen
 Van benauwtheid om het hert.
 't Ingewandt wordt hem doozsmeden/
 En de leden
 Zijn verbijffelt dooz de smert.

7.

Mocht ik eens de brandt verkoelen?
 Dien ik voele
 (Hoept de kranke) in mijn borst,
 Kander niets mijn hert verquikken!
 'k Moet verstikken,
 'k Moet versmachten van den dorst!

8.

D'Ander leidt geduurig razen
 Als de dwazen/
 Nu't verstandt, en reden dwaalt.
 Of ook zoo in slaap gezonken/
 Als verdzonken.
 Wordt de kranke weg gehaalt.

9.

De Bekenden, Vrienden, Magen,
 Zien de plagen/
 Die van verre blijven staan.
 Als zich menschen van ons keeren/
 Blijft dan Heere?
 Wy ons neemt ons utwer aan.

10.

Ach hoe vele gaander sterven!
 Die verderben

138 Klachten, en Gebeden,

In haar zonden / zonder boet:
 Haastig doet de Doodt haar 't leven
 Overgeven/
 Zonder een bereidt gemoedt.

11.

Deel bedroefde Weezen klagen /
 Die deez' dagen
 Van haar Ouders zijn ontbloot,
 De verlaat'ne droefte Weeuwen
 klagen / schreeuwen /
 Om 't verlies haars Echtgenoot.

12.

Mannen! die als Hemels-Lichten!
 And're sichten/
 Worden schielijk weg gerukt.
 Meffens bozen / worden vromen
 Ons ontnomen/
 Welker doodt ons 't herte drukt.

13.

Godt schiet met vergifte pijlen,
 Ach! de bijle!
 Is tot kappen toe gestelt/
 Boomen die geen vruchten dragen/

Doodt

Door de plagen,
 Worden neer ten vuur gebelt.

14.

Heere! dus in toorn ontsteken/
 Om te wreken
 Al het quaadt van ons begaan.
 Ach! wy roepen om genade/
 Weert dit quade/
 Helpt ons / eer wy gants vergaan.

15.

Wy bekennen / 't zijn de zonden
 Die ons wonden/
 Die verdienen dese straf/
 Vader! Wilt ons doch vergeeven,
 Laat ons leven/
 Keert doch uwen toren af.

16.

Dan uw padt zijn wy geweken
 Tot gebreken;
 Zorgeloos is ons gemoedt.
 Tot verkeerde zonden wegen
 Gants genegen/
 Traag, en laauw tot 't ware goedt.

17.

d'Aerde steelt ons hert en zinnen/
 Wy beminnen
 's Werelds-lust! Ja ydelheit.
 Kan ons herte beter smaken/
 Meer vermaken/
 Dan 't geen' ons na boven leidt.

18.

Uwen naam, en rustdag Heere!
 Wy onteeren.
 't Heylig Woordt wordt klein geacht!

140 Klachten, en Gebeden,

Onze trotze stijve harten,
Die u tarten/
Woorden dooz geen slagen zacht.

19.

Hoog van moed, en hardt van nekke/
Niet te trekken/
Dooz uwo goetheit / noch dooz straf.
Boos, ondankbaar, booz uwo zegen/
Steeds genegen
Zijn wy / om te wijken af.

20.

Geldzucht, ongerechtigheden.
Quade zeden.
Overdaadt, en dertelheit.
Haat, en nijdt, en bitt're twislen.
Booze listen,
Daar men mee verleidt, en vleit.

21.

Ware deugd / en 't heilig leven
Zijn verdoeben;
Daar is niet dan woordt, en schijn,
Christ'nen zijnder veel in name,
Maar zy schamen
Haar de kracht, en 't ware zijn.

22. Heer ?

22.

Heer! wy vallen booz u neder/
 Keert doch weder
 Met uw gunst/ en weert het wee.
 Dat uw wraak-zwaardt uitgetogen
 Niet meer moge
 Slaan: maar steekt'et in de schee.

23.

Jezus! maakt booz ons verzoening/
 U voldoening/
 Maak' ons van Godts toorne hup;
 Komt nu booz den Vader treden
 Met gebeden/
 Dat hy ons genadig zy.

24.

Op dat wy ons tot u keeren;
 Stort/ o Heere!
 Uwen Geest (in ons gemoedt)
 Van genade, en gebeden,
 Doet ons treden
 In den weg van ware boet.

25.

Van verlaten wy de quade
 Zonden paden.
 En wy zullen t' uwer eer
 Ons geheelijkt overgeven,
 Om te leven/
 Tot uw wil, en dienst, o Heer!

26.

Uwe Leeraars, en Dienaren,
 Wilt bewaren/
 Die nu in de scheure staan:
 Die met troost de Kranken sichten/

En berichten

Dooz het kruis tot God te gaan.

27.

Wilt ons in gena behoeden

Dooz die Roede,

Weert die plage van ons Huis.

Of zo gy die / Heet ! doet naken,

Ong te raken /

Troost, en helpt ons in dit kruis.

28.

Laat ons al in tijds bereyden,

Eer wy scheyden

Uit die brosse aarde-tent,

Neemt de Ziele uit de banden,

In uw handen.

Heere ! geest een zalig endt.

Nederlands Gebeden tot Godt,

Over den Oorlogh met Engelandt.

Psalm 122: 6, 7.

Bidt om de vrede van Jerusalem, wel moeten zy varen die u beminnen. Vrede zy in uwe vestingen, welvaren in uwe paleyzen.

TOON: Van den 74. of 116. Psalm.

O Heer ! hoe toornig staat u aangezicht !
 U scherpe Roe geeft ons zoo harde slagen.

Eerst

2.

Koninkrijken / Volkren van groote macht /
 Gaan zich ten Oorlog tegen ons bewegen:
 Misgunnende dien voozspoet / rust / en zegen /
 Die uwe goetthejdt ons heeft toe gebzacht.

3.

Belaag! van Christnen! die dooz een geloof,
 En Geest, tot vree, en Eendracht zijn verbonden.
 Wozt liefde / trouw / dooz krijgs-gewelt geschonden.
 Nu dozstende naa Broedren-bloedt, en Roof.

4.

Dit doen de zonden van ons Nederlandt,
 En van het Volk die uwen Naam belijden.
 Wie wijkt niet af in deze booze tijden?
 De deugd bezwijkt / de zond neemt d'overhand.

5.

Den voozspoet / Rijkdom / Dzeed / en Overbloedt
 Van 't aerdze goedt; en hemelse genaden /
 Derepschen dank! maar ach! al die weldaden
 Misbzupcken wy / en doen steeds quaat vooz goet.

6.

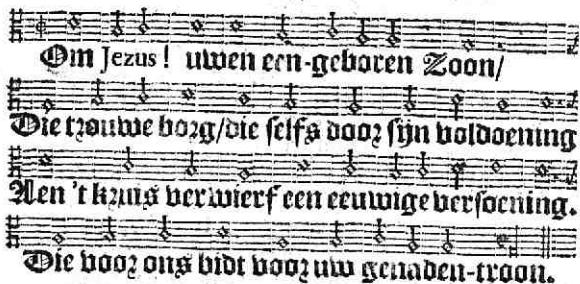
O gruwel-zond! o snoo ondankbaarheid!
 Is dit vergelding? vooz zoo grooten zegen:
 Die Landt, en Kerk, jaa ieder heeft verkrege:
 Is dit de vrucht vooz Godt? hoe dus verlept!

7.

O Heer! vooz u bekennen wy de schulde
 Van ons gemaakt / dooz zoo veel zware zonden /
 Laat noch versoening vooz ons zijn gebonden.
 Verschoont / vergeeft / en hebt met ons gedult.

8. Om

8.

Om Jezus! uwen een-geboren Zoon/
 Die trouwe borg/die zelfs dooz syn boldoening
 Men 't krus verwierf een eeuwige versoening.
 Die vooz ons bidt vooz uw genaden-troon.

9.

Laat ons Gebedt u wezen aangenaam;
 Wilt dooz uw Geest ons herte buigen / bzekten/
 Maakt ons / die verre van u zijn geweken/
 Tot wederkeering, willigh! en bequaam.

10.

Als wy ook komen vooz uw Aangezicht/
 Dat onze beed' u tot gena bewege.
 Hoozt ons; geest voozspoet / vrede, heil / en zegen!
 Schept uit deez' duysternisse weder licht.

11.

Ach! straf ons niet met een bergramt gemoedt!
 Maer wil in liefd' ons matiglijk kastijden/
 Tot zielen nut. Dat ons uw handt bezijde
 Van al dit quaat / en doe ons weder goedt.

12.

Doet wel aan Zion! uw beminde Bzuidt/
 Bewaar uw Kerk in deze laaste dagen;
 Geest dat uw Volk veel Hemels-bzuchten dragen.
 Deelt dooz uw Geest ons meerder gaben uit.

12. Der

13.

Verschoon in gunst 't Vereenigt Nederlandt.
 Neigt krygs-gezinde herten tot den vrede,
 Zo niet; helpt ons / als in den tijd voorszeden /
 Strijdt voor, en met ons, dooz uw sterke handt.

14.

Maakt gantz te niet den trots, en hogemoedt
 Der haters, die nu zoeken ons verderben.
 Laat d' Antichrist nopt zynen lust verwerpen.
 Stilt vyantschap / verschoont het Christen bloedt.

15.

Maakt ober 't Landt, geleidt ons' oorlogs-macht,
 Dooz uwen Arm wilt ons verwinning geven.
 Op datw' in rust, en vrede weder leven.
 Met Broeders, van geslachte tot geslacht.

16.

Geeft ons ook Heer! hier na de zaal'ge rust!
 Daar geen beroert / noch droefheit wordt geleden /
 Alwaar in vreugd / en volle heerlijkheden
 Dooz uw Aanzicht; de ziele haer verlust.

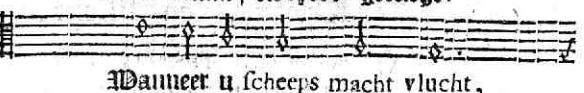
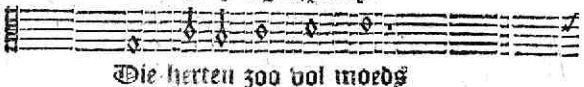
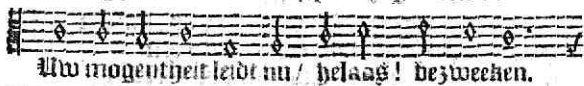
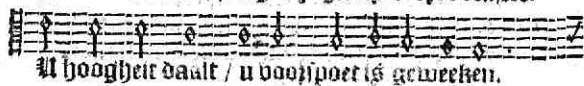
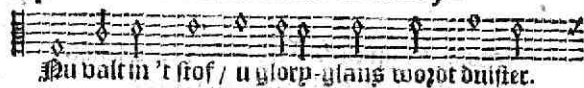
Nederlands Klacht, en Plicht,

In hare nederlage en tegenspoeden, 1665.

Psal. 44: 10, 11, 12. *Maar nu hebt gy ons ver-
 flooten en te schande gemaakt, dewyle gy met
 onze krygsheiren niet uit en trekt. Gy doet ons
 achterwaarts keeren van den wederpartyder: en-
 de onze haters berooven ons voor zich. Gy geeft
 ons over als Schapen, enz.*

TOON: Psalm 79.

T
 Heer Nederlandt! om dat uw eer en lust
 Nu

2.

Creur Nederlandt! om dat uw' dapp're Helden,
 Die vol van moedt haar leven vooz u stelden /
 Peer zijn gevelt / uw' zee-sterkten doozschooten /
 Verbzandt / gerooft / en zoo veel bloedz vergooten.

Uw

Uw heir-kraft wiert verzaagt /
 Als Schapen weg gesaagt /
 Wan-oyder maakt' verflouwen.
 Wat hielp uw' groote macht ?
 Zo haest ter blucht gebzacht!
 Dus valt u los vertrouwen.

3.

Zie Nederlandt Gods gramschap verder rooken /
 Die uwe macht al meerder heeft verbzoken.
 Dooz storm verstroit, de Schepen heen gedreven
 In 's Dyands hand / haar tot een roof gegeven.
 O smertelijke slag!
 Noch was 't een dups'tren dag /
 De Dyant komt te lande,
 (Een slaaf van d' Antichrist
 Dol wrebel-moeds / en twisft)
 In breken, roven / bzanden.

4.

O Nederlandt! ten Hemel hoog gestepgert /
 Gp hebt aan Godt gehoozzaamheit gewepgert.
 Wat eer / en dienst heeft hy dooz al dien zegen /
 Dooz zo veel goeds / tot dankbaarheid verkreagen?
 Uw-trotz, en hoogemoedt,
 Pracht, weeld', in d'overbloedt /
 Die 't gantze landt verbulde.
 Uw walg' van 't Hemels Bzoot!
 Uw zorgloosheit zo groot!
 Was langer niet te dulden.

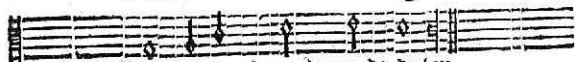
5.

O Nederlandt! dooz boozspoet niet betwogen
 Cot beterschap: hoe hooger opgetogen!
 In eer / en macht / hoe verder afgeweken
 Van uwen Godt / tot zonden / en gebreken.
 Als boozspoet u niet baat /
 Zoo helpt geen ander raadt /
 Om u van 't quaadt te heeren;

Dan dooz de scherpe tucht /
 Waar onder gy mi zucht /
 U beter weg te leeren.

6.

Creuc Nederlandt! doch niet zoo zeer om plagen /
 Als om u zond' / waarom gy woort gestagen.
 Gy hebt misbruikt Godes goedigheid en zegen.
 Tot ydelheit, en werelts-lust, genegen.
 Ten goede yverloos,
 Ten quaden dylftig / boos,
 Gewent van Godt te dwalen /
 Keert tot u Vader weer;
 Bewijst hem dienst / en eer /

Laat uwen hooghmoedt dalen.

7.

Hoop Nederlandt, geeft den moedt niet verloren.
 Om Jezus wil zal Godt u smeken hooren.
 Bidt hem / die druk in vzeugde kan verkeeren.
 Steunt op geen vlees, maar zoekt de hulp des Heeren.
 Godt plag dit Nederlandt
 Te redden dooz zijn handt.
 Hy quam booz haat te strijden:
 Was Staat, of Kerk in noodt /
 En riep tot Godt / hy boodt
 Zijn hulp / die u bevrijde.

G E B E D T.

8.

Verhoopt / ô Heer! de klachten / en gebeden /
 Doet Zion wel / geeft Nederlandt de vrede!
 Keert die na roof, en bloedt, van Christ'nen doofsten.
 Dercert in vzeer / Koningen / Staten! Doofsten.
 Vzeek doch de Oorlogs-koe.
 Cy slaat niet verder toe!
 Wy smeken om genade /
 Om Jezus onzen Heer.
 Ontfermt u onzer weer.
 Bevrijdt ons van die quaden.

9.

Maar Vader! is 't uw heplig welbehagen /
 Dat wy die straf noch langer moeten dragen:
 Ja wilt gy 't kruis op ons uoch zwaarders maken /
 Geeft dat wy ons dan t'eenemaal verzakken
 Dat onze wil / en lust /
 In d'uwe zy gerust.
 En na uw handt ons voegen /

Is't beter tegenspoet?
 Dat zich dan ons gemoedt
 In u / ó Godt ! vernoege.

Nederlands Vreugd, en Dankzegginge

aan Godt, over hare gezegende Overwinninge,
 in den Vierdaagze Bloedige Zee strijdt,
 tegen de machtige Engelze Vloot, den
 11, 12, 13, en 14. Juny, 1666.

Pfalm. 18: 47, 48, 49, en 50. *De Heere leeft, ende gelooft zy myn Rotzsteen; ende verhoogt zy de Godt myns heyls: De Godt, die my volkomene wrake geeft, ende de volken onder my brengt: die my uyt helpt van myne vyanden; ja gy verhoogt my boven de gene die tegen my opstaan; gy reddet my van den Man des geweldts. Daarom zal ik u, ó Heere, loven onder de Heydenen; ende uwen naam zal ik Psalm-zingen.*

TOON: Psalm 89.

V

An der Heiricharen Godt, verheffen wy den

Toon:

Wy zingen van zijn eer / die heerscht in 's Werelds-
troon.

Die Konink! boven al / die Richter van de aerde /
Die groote Majesteit! wie geeft hem lof na waerde?
Die heeft wondren gezocht / voor ons, in deze dagen.
Wien zouden wy de Eer, als hem alleen op dragen?

2.

Ons Vaderlandt, gepzangt / benantwt aan elken
kant /
Gequest / berooft / gedrukt / te Water, en te Land'!
Brecht smeeking / en gebeën / om hulpe voor Godts
ooren /
Die van den Hemel / eens het bidden wou verhooren.
Godt! breekt het groot geweldt / van forsse Dwinge-
landen,
Hy temt haar trotze moedt, en redt ons uit haar
handen.

3.

Die tijdt was nu verjaart, van dien zo droeven
slag!
Wanneer men Neerlants Vloot, verstroit / en vluch-
ten zag.

¶ 4

Maar

Maar dank zy Godt! die keert met zegen en genaden
 Zy Nederlands heirkracht: wat kond' doe Vyandt
 schaden.

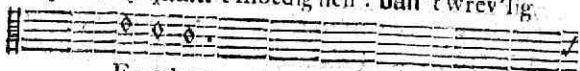
Die zeer gevreesde macht! verslagen; vliedt met
 schanden.

Die ons verslinden wou / breekt Godt zijn sterke
 tanden!

4.

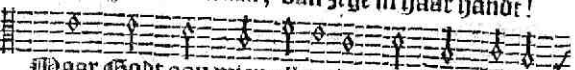
Doe trots quam't moedig heir! van't wrev'lig

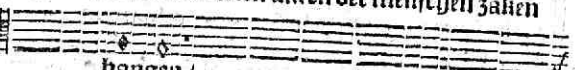
Engelant,

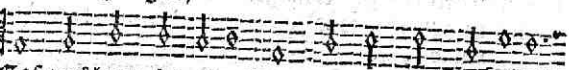
Met ingebeelde waan, van zege in haar handt!

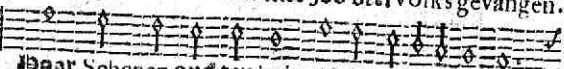
Maar Godt aan wien alleen der menschen zaken

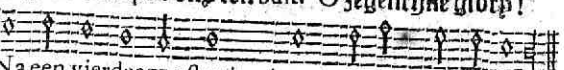
hangen /

Gaf ons haar Admiraal! met 300 beel volks gevangen.

Haar Schepen ons ten buit. O zegenrijke glorp!

Na een vierdaagze strydt, krygt Nederlandt Victory?

5.

Zoo Godt des vyandts Macht, niet had booz ons
gekeert /

Wy waren haar ten roof / Wy waren overheert ;
Wy waren onder 't jok. Wy wierden hare slaven.
Zy heerschten op de Zee. Zy slooten onze haven :
Maar Godt die overlast, en wrevel wil beletten :
Bz'ak haren strik ontwee / en scheurt haar sterke
netten.

6.

Gedenkt / ô Nederlandt ! dat u Godts goedigheid
Verblindt tot uwen plicht, en tot bekeering leidt.
Dooz weldoen wil u Godt tot hem al nader trekken.
Uw aardze trage ziel tot yver meer verwelken.
Laat dan de voor'ge tucht / en nu die groote zegen !
U tot afstand van zond, en meerder deugd bewegen.

7.

't Is Nederlandt ! wat groots / dat u de Heere doet.
Wojd' nu niet zorgeloos, weeld'rig, of trots van
moedt.
In need'righeit, dient Godt, zijt dankbaar, doet
gebeden,
De Roede is 'er noch ! Ach dat eendracht en vrede,
Weer van den Hemel quam ! dat Broeders, en Ge-
buuren,
Maakten een Vreë-verbondt, dat eeuwiglijk mocht
duuren !

8.

Verheugt u Nederlandt ! gy hebt nu vreugdeng's stof /
Geest dank aan uwen Godt ! zingt hem nu eer en lof.
Hy ging met u ten stryd', en bz'ak des Vyands
krachten /
Die dol hoogmoedt, en nydt, u te vernielen dachte.
Godt gaf uw Helden moed ! hy leert haar handen
stryden ;
De Overwinning / (ô vreugd!) aan uwe zijde.

H 5

9. Onz'

154 Christelyke Vrede-Vreugd.

9.
 Onz' hulp is van den Heer! die Aerd', en Hemel
 maakt,
 Die Herder Israëls! die vooz de zijne waakt /
 Die is een sterke Rots! vooz haar die in 't benoudwen /
 Op zijne macht / en hulp / vast steunen / en vertrou-
 wen.
 Erkent dan Nederlandt! uw heil is van den Heere!
 Niet ons / niet ons / maar hem behoort alleen de eere!

Christelyke Vrede-Vreugd', en Bede over
 het Verdrag, tusschen den Koning van Engelant,
 en de Vrye Vereenigde Nederlanden: Besloo-
 ten binnen Brede, den 31. Julii, en ver-
 kondight den 24 Augusti, 1667.

Psalms 147: 12, 13, 14. *O Jerusalem! roemt den
 Heer: ó Zion, looft uwen God: Want hy
 maakt de grendelen uwer poorten sterk. Hy ze-
 gent uwe kinderen binnen in u: die uwe landt-
 palen in Vrede stelt.*

TOON: Van den 89. Psalm.

W

Ziens ziele berst niet uit te zingen van Gods lof?
 Du d'aangenaame Vreë geeft zoo veel vreugde-stof?
 Het hert van blyschay vol / hoe kan de tonge zwijgen?

De

Christelyk Vrede-Vreugd. 155

The musical score consists of five staves. The first four staves contain the melody and lyrics for the first part of the hymn. The fifth staff is a bass line with no lyrics. The lyrics are: 'De vzeugde moet'er uit, en't binnenst' oop'ning krygen. Wel aan / o' Egypsten volk! laar hert en tongen paren / Singt op / een nieuw gezang den Heere der heilseijaten!

2.

Om 't zondig wanbedryf dat vzeendt tot vbrand
maakt:

Heest Gods heet-grimmigheit zoo vzeesselyk geblaakt.
En Landt, en Zee, ontstelt: de herten zo verfflagen /
Om al die tegenspoen / zo bitt're Oorlogs-plagen!
Van wreedtheit, rovery, dat branden, bloetvergieten
Van Broeders zo genoeint / wien moest dat niet ver-
drieten?

3.

De gantze Werelt dooz klonk 't nare Krygs ge-
rucht,
Daar Babels Volk om lacht' / maar Zion klaagd' /
en zucht.

Terwijl dat Engelandt, en Nederlandt kralceelen /
Zo scherp en wrebelig; de wond scheen niet te heelen;
Dat Buur, en Bondtgenoot! malkanderen vernielen /
Die Broeders moesten zyn / bereent met hert / en zielen.

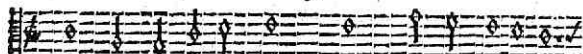
4.

Godt die de Rechter is / gezeten op zyn Troon /
Deed' als een Vader doet / in twist van zoon / en zoon /
Hy haat de wrebelmoed / en geeft haar beyde slagen.
Hy wil dat zy in Vred, en liefde weer berdzagen.
Zoo sloeg Godt Nederlandt, en Engelandt, die beyde
Ge-

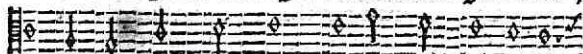
156 Christelyke Vrede-Vreugd.

Gevoelden Daders wzaak / die Broed'ren twist wil
schepden.

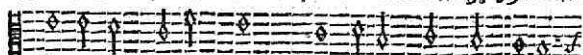
5.

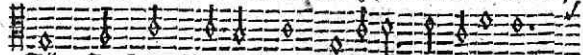
Godt die het al beweegt! woont eeuwig in de rust,

Hy leeft het vreedzaam volk / daar in neemt hy zijn lust.

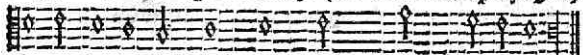
Jesus is Vrede-Vorst! Godt is de Godt der vrede,

Zijn Geest een Vrede Geest! in alle Chrysti leden.

't Is ook den Eng'len wens / (die Gode eer op dragen)

Op aerden zy de Vreë! den mensch Gods welbehagen.

6.

Hoe zoet is Broederschap! daar Vreed', en Een-
dracht woont /

Daar nijdt / en boogheit vliet / daar zich de liefde
toont.

't Is 't merk van kind'ren Godts / en Jesu Bondt-
genooten.

't Is als een Balzemgeur op 't hoofd Aarons gegoten ;
Die tot der klee'd'ren zoom lieflyk quam nederdalen.

Dat volk kroont Godt met gunst / leven / en zegen-
stralen.

7. Dankt

7.

Dankt God / o Nederland! met lippen / en gemoedt /
 Dooz nieuw bewezen gunst / 't is groot dat hy u doet /
 U staat / uw eeren-giang / onlangz 300 laeg / en
 duyster!

Ryft nu / en klaart weer op / tot u boozgaandeluyster.
 Godt zett' u op het hooft een Kroone van Victory!
 En nu de Vredekrans; tot groote eer / en glorp.

8.

Godt boert uw zake uit / tot hell van Staat, en
 Landt,
 Ontmoet hem met ootmoedt / geeft weer aan hem
 de handt.

Blijft trouw in zyn verbondt: maakt Godt uw weg
 boozspoedig /

Wort niet los / zozgelooz / noch dertel / of hoogmoedig.
 Bemindt zyn Woord / en Dienst / houdt u aan zyne
 wegen;

Dan is uw Vrede vast / in zyn genaed / en zegen:

9.

O zegenrijke Godt! nu op de Vrede zendt /
 Heeft rovery, geweld, en vyandschap een end?
 Het arm gevangen vold; raakt uit der wreden handen:
 d' Een zal den and'ren niet beschaden, dooden, branden.
 De Koopman zal ter zee zyn handel veylig drijven /
 In welvaart / stille rust / zal elk by 't zyne blijven.

10.

- ⊙ Vrede! lief en waerd / een moeder van de rust.
- ⊙ Vrede zoo begeert! vermaak / en hertenlust.
- ⊙ Vrede, zoete bandt! die boeit de Oozlogz-scharen.
- ⊙ Hemels Vred-muzijk! die wreede kan bedaren.
- ⊙ Vred! die zegen baart / en weert de booze twisten /
- ⊙ Vrede, heyl'ge bandt! een ciersel van den Chyften.

11.

⊙ Vader! van de Vred, geeft zegen van uw handt?
 Geeft

158 Christelyke Vrede-Vreugd.

Geest Vrede in gena. Doet dat dien vrede-bant.
 Met Engeland gemaakt/en Neerland, eeuwig duuren;
 Dat Christi Koninkrijk bloep' in haar beyder muren!
 Dat zy eendrachtelyk haar zamen zoo verbinden,
 Dat nydt/haat/lijst/of twist noit plaatsge weder vinden.

12.

O Koning van de Vreed! zeydt dan uw Koninkrijk
 Op aerden wyder uit / op dat uw eere blyk :
 Weert valsche Leer, en schyn, van yd'le menchen-
 vonden,
 Uw volk zy als een hert, en ziele zaam gebonden.
 Dat kennis/heylighen/ in uw Gemeenten bloepen.
 Dat vruchten van geloof/en liefde meerder groepen.

13.

O Jezus / Vredenvorst ! maakt vrede dooz u bloedt.
 Geest ons de zaal'ge Vreed' ! die rust geeft in 't ge-
 moedt:

Dat

Bruylofts Vreugde-zang. 159

Dat uw verdienst de blam van 's Daders gram-
schap blusse.

Dat de Gerechtigkeit, en Vreed' malkanderen kussen!

Dat Goedertierenheit, en Waarheit zamen kleben!

Zo sp' t beginzel hier: 't volmaakt' in 't eeuw'ig leben.

Bruylofts Eer-en Vreugdezang.

Pfalm 128: 2, 3, 4. *Uwe Huisvrouw zal wesen, als een vruchtbaren Wynstok aan de zyden uwes buyzes, uwe kinderen als olyf-planten rontom uwe tafel. Ziet, alsoo zekerlyk zal die man gezegent worden, die den Heere vreeft.*

TOON: δ Kersnacht.

Zelig! is 't in den Heere trouwen /

Om zaam' een huis booz hem te bou wen.

Ge zegent zijne in haar staat /

Daar twee bereent met hert en zielen

Gaan

2.

Daar de deugden als sterren stonk'ren.
 Wat nacht kan haren glans verdonk'ren:
 Die wand'len in Godtzaligheid;
 Zijn Erfgenamen in dit leven /
 Van zegen; of Godt zal haar geven /
 Veel beter goedt in eeuwigheit.

3.

Ziet dit Paar, van Godt uitgelezen /
 Om d'een des anders deel te wezen;
 Vereenigt tot een vleesch / en geest.
 Die twee! in Jezus! vast verbonden:
 Wiens bandt weer nimmer wordt geschonden /
 Noch ooit gebroken is geweest.

4.

d'Algenoegzame Godt! uw Vader!
 De alderwijste Ziel-berader!
 Gelepd' / en stuur' uw over al /
 Op geef' u raadt in alle zaken /
 En leer u hoe gy 't wel zult maken:
 In al wat u ontmoeten zal.

5.

Jezus! uw' Bruid'gom, Vrient, en Broeder!
 Zy voor uw beid' een Zielen-hoeder!
 Zijn troost / zijn heil / genaden-hjon;
 Wil uit de volheit der genaden /

Bruilofts Vreugden-Gezang. 161.

Uw Ziel verquikken / en verzaäen.
 Hy zy uw schildt / en vreugde-zon.

6.

d'Heilige Trooster ! kom nederdalen /
 Hy doe zijn gaben meerder stralen
 Over dit nieuw vereenigt Paar !
 Hy help / en troostz' in alle quaden /
 En leidtze in des Hemels paden.
 Hy woon' / en blyb' eeuwig by haat.

Bruilofts Vreugden-Gezang.

Toon : Gezwinde Bode van de Min, enz.

Vrienden ! op dit Bruilofts-Feest,
 Zingt eens vrolijk uit,
 Hier past u geen droeve geest /
 Die de vreugde stuft.
 Stelt u Toon, maakt accoordt /
 Heft u stem ; dat men 't hoort / zeer luidt /

L

Dooz

162 **Bruilofts Vreugden-Gezang.**

The musical score consists of five staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, rhythmic style. The lyrics are printed below each staff. The first staff has a slur over the first four notes. The second staff has a slur over the first two notes. The third staff has a slur over the first four notes. The fourth staff has a slur over the first four notes. The fifth staff begins with a treble clef and a key signature of one flat, and ends with a double bar line.

Dooz de Brui de gom en Bruidt!
 Waar de ooggen gaan/
 Zien wy vooz ons staan /
 Stoffe van de vzeugd' /
 Die het hert / en ziele verheugt.

2.

't Cierzel van de Bruilofts-Zaal /
 Loovers, Palm, en Kroon;
 Wzalen met haar glans, en straal,
 Alle eben schoon.
 Wat men hoort, wat men ziet,
 Vreugde geeft / vzeugde biedt met een /
 Van de Gasten in 't gemeen.
 De verscheyden spijs,
 Poodt de smaak om prijs;
 Ook de eële Wijn,
 Roepen al tot vzolijk zyn.

3.

Maar de geest in vzolijkheit
 Rijze boven 't stof.
 Geeft de hoogste Majesteit,
 Den ge-epsten lof /

Dooz

Dooz zijn gunst / vooz het goet /
 Dat hy ons / rijklyk doet / om niet;
 Ja ons noch veel veterg biedt!
 't Is maar ydelheit /
 Waar ons oog na weidt:
 't Verdze moet vergaan;
 Maar het beste deel blijft staan.

4.

Ziet nu dit gewenste Paar!
 In de Echtebant;
 Trouwe minne straalt in haar
 Herte / ziel / en handt;
 Van te vooren in tweën,
 Zijn geblochten in een! wel vast.
 Dooz de liefde t'zaam gepast.
 Maar de minne rust /
 Wordtze nopt geblust /
 Tot dat zy geniet /
 Waar zy hare stralen schtet.

5.

Wensch den Bruydegom, en Bruidt.
 d'Algenoeegzaam Godt!
 Dieze in de Echt besluit
 Zy haar deel / en lot.
 Zy haar schilt / en haar loon.
 Zy het heil / en de Kroon / van beid.
 Hy neemt haar in zijn geleidt.
 Als haar leven endt /
 Hy zy daar omtrent:
 Deemt haar beider geest /
 In het Hemels Bruilofts-Feast.

Bruylofts Vreugden-Wensch.

TOON: Rozemont die lag gedoken.

2.

Godt die komt twee zielen! Voegen
 In de Echt, en maaktze een.
 Tot haar onderling genoegten /
 Geest / en lichaam wordt gemeen.
 Allerzoetste eenigheit!
 Tot haar beyder troost bereidt.

3.

Twee in een gevlochten herten!
 Daer gemaakt in d'Echte-bandt,
 Doozspoedts-dagen / ramp / en smerten /
 Saken beyd' gelijkerhandt :

Vreugde/ droefheit/ zuur/ of zoet/
 Dragen zy met een gemoedt.

4.

Godt komt zynen milden zegen/
 Storten over zulken Paar,
 Dat zich voegt na zyne wegen:
 Hy doet schynen over haar
 Zyn genadigh aangezicht/
 En geeft in haar wandel licht.

5

Dit is onzes herten wenschen/
 Aan de Bruidegom, en Bruid!
 Twee van Godt geliefde menschen/
 Die u in dien bandt besluit/
 Zp met u: en doe u goet!
 Als hy zyn kind'ren doet.

6

Godt! de algenoegzaam Dader/
 Stut uw staat! en bouw uw huis!
 Aller vreugd' en goed'ren ader!
 Weer/ of zegen/ druk/ en kruis/
 Ook al wat u hier ontmoet/
 Heert hy tot u beyder goet.

7.

Godt wil u nu zamen binden
 In den bandt van Jezus Trouw!
 Daar hy troost/ en heil moogt binden/
 Dit verbondt heeft geen berouw.
 O hoe zalig is de Bruid!
 Die met Jezus 't huw'lijk sluit!

Verjarings Dank, en Bede tot Godt.

Pfalm. 91: 16. *Ik zal hem met lankheit der dagen verzadigen, en ik zal hem mijn beil doen zien.*

TOON: Pfalm 12.

O Heindig Godt! Fonteyne van het leven!
 Die is / en leeft, van / en tot eeuwigheit!
 Uit uwe volheit! heet gy ons gegeven
 Een levens-stroom, bepaalt door uw beleyt.

2.
 Tot dezen dag! verlengt gy onze dagen;
 Gy hebt ons wel bezogt / geleidt / gespaart /
 Ook uw lankmoedigheid! heeft ons berdzagen /
 En voor veel quaats / en ongeluks bewaart.

3.
 Gy hebt / ô Heer! uw goetheit / gunst / en zegen
 Op ons onwaardig! rijkelijk neergestort /
 Uw vriendlijkheit toont gy nu aller wegen!
 't Schijnt dat gy 't weldoen nimmer moede wort.

4.
 Wy danken u! dat gy den tijdt verjaarde,
 Van die ons is zo lief, en aangenaam,
 Dat gy het leven, tot op heden spaarde!
 Dit geeft ons stof te loven uwen Naam.

Christelijk Maaltijds-Gezang. 167

5.

Vermeerdert Heer! den tijd, en levens-jaaren,
Zo't tot uw eer / en zielen beste is /
Of zo op haalt ons tot u wilt vergaren;
Bjengt ons dan maar in 's Hemels erffentis!

6.

Doet ons dien korten tijd, dan wel besteden.
Dooz uwen Geest ons na uw woordt geleid';
Ach! keert ons hert! van zond' / en pdeiheden /
En tot een zalig eind' maakt ons bereidt.

Christelijk Maaltijds-Gezang.

Handel. 2: 46, 47. *Aten zy te zamen met verheuginge ende eenvoudigheid des herten, en prezen Godt, enz.*

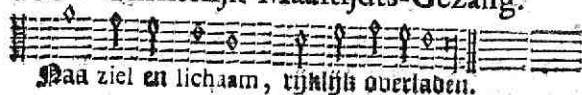
TOON: Psalm 23.

O Grootte Godt! die uyt zyt van vermoegen
Uw goetheit zien wy weer booz onze ooghen,
Op kroont ons steeds met uwen milden zegen,
Uw gunste straalt op alle onze wegen /
Op komt ons dag / op dag / met uw' weldaden /

H 4

Daa

168 Christelijk Maaltijds-Gezang.

2.

Gy dekt den Dis voor ons met zoo veel gaven,
 Als of wy u vergelding weder gaven /
 De aerde, lucht, en 't water moeten geven /
 Ons onderhoud, en voedzel voor het leven.
 Ook dat niet schaars: maar mildt, en overvloedig,
 Verzaad gy ons als onzen Vader goedig.

3.

Wat zijn wy Heer! dat uwe goetheits fromen /
 Ni wederom op heden tot ons komen?
 Wy zijn niet waard / dat gy aan ons zoud denken?
 Met zo veel goeds / en zegens ons beschenken /
 Met als aan veel van uwe Liefelingen!
 Uw gunst alleen geeft ons al deze dingen.

4.

Gy trekt ons hert door zoete liefde-koorden,
 En voed de ziel door uwe levens-woorden.
 Gy schenkt u Zoon, en met hem 't Eeuwige Leben.
 Dat

Christelijk Maaltijds-Gezang. 169

Wat kondt gy ons / ó Vader! beters geven!
Die Heil-fontein vol zegeng / en genaden /
Dit Hemels Broodt, kan onze ziel verza den!

5.

Dat wy ons hert geduurig wel bewaren /
En noit met zorge, spijs, of drank bezwaren,
Doet dooz uw' schepzels onze zielen rijzen,
Om u den oorspronk alles goeds te prijzen.
Geest by uw gaven, aan ons uwen zegen,
Dooz Jezus duurbaar bloedt / dooz ons verkregen.

Pauze. 6.

Laat d'arme ziele! nimmer zjn vergeeten /
Een and're spijs heeft die van nooden r'eten,
Een Hemels broot tot sterking in genade /
Dat ziels-gebrek, en honger kan verza den.
Geest dat altijd / dan groeit het geestlijk leven,
Dan leven wy om u veel vrucht te geven.

7.

Laat uwe liefd', ó Vader! ons vermaken;
O Jezus! komt by ons uw wooning maken,
Met uwen geest, en zjn genaden-gaven,
Komt zo ons hert / en ziel van binnen laven,
Dat die met u haar Avontmaal mag houwen.
En eeuwiglyk uw aangezicht beschouwen.

8.

Geest ons ook plaats in 's Hemels Opperzalen,
Wilt daar de ziel met volle vreugd onthalen,
Met Abraham, Izaak, Jakob, gezeten
Aan uwe tafel, laat ons daar dan eeten,
't Verborge Manna, in die rust, en vrede,
Daar volheit is in alle heerlijkheden.

9.

Hoe overbloedig! komt uw goetheit dalen.
Wie kan al't goed' / aan ons gedaan / verhalen;
Lof, eer en dank, zjn wy verplicht te geeven /
Met Lichaam, geest, in ons geheele leven.

¶ 5

Maakt

Maakt ons bequaam door uwen Geest van boven /
 Dan zullen wy uw Naam / o Heere! loben.

LIEFDEN-GEZANG,

Op de gemeenschap der Heyligen.

1 Johan. 1: 3, 4, *Dat verkondigen wy u, op dat ook ghy met ons gemeynschap soudt hebben, ende dese onse gemeynschap ook zy met den Vader, ende met zynen Zone Jezu Christo. enz. op dat uwe blijdschap vervult zy,*

Hebr. 10: 24. *Ende laat ons opmalkanderen acht nemen, tot opscherpinge der liefde ende der goede werken.*

TOON: Psalm 31.

W Je is / en zal gelukkig wezen?

 Wiens ziel bezit dat goet,

 't Welk herte / en gemoedt

 Vernoegen han? ja ook genczen,

dan

2.

't Is hy die met zonden beladen,
 Gebroelend' zijn elend /
 Zich haast tot Jezus wend!
 En komt ten Troone der Genaden,
 Om daar der zielen schatten /
 Dooz' t geloof aan te vatten.

3.

Man wien de Heer! zich wíl verbinden,
 En ganschlijk overgeeft:
 Met dat hy is, en heeft.
 Die zal genaad', en gunste vinden /
 By Godt zijn Hemels Vader!
 Der zielen heils-sprink-ader.

4.

Zijn zonden worden hem vergeven!
 En by van het verderf /
 Wordt hy Godts kindt, en erf.
 Zijn ziel begint in Godt te leven;
 Hy heeft geen quaat te vreezen /
 Want Godt! wil met hem wezen.

5.

Hy staat met hem in gunst, en vrede,
 Dooz' Jezus duurbaar bloedt,
 Dat vooz' de schuldt voldoet.
 Godts Geest blijft tot in eeuwigheden
 In hem; der Eng'len schare /
 Zal hem beplig bewaren.

6.

Hoe zalig! is haar staat bevonden/
 Die dooz dien nauwen bandt,
 Van 's Heeren sterke handt /
 Aan Christo eeuwigh zijn verbonden.
 Met al de Uiverkooren,
 Dooz zijnen Geest herboren?

7.

Zp zijn kind'ren van eenen Vader!
 En Moeder! opgeboedt.
 Van Jezus! Bles en Bloedt.
 Dies al uit eenen lebens-ader
 Dit innig zielen-leven,
 In Christo wordt gegeven.

8.

Op is haar hoofd, en zp de leden,
 In een geestlijk lichaam,
 Geroepen al te zaam;
 Dereent in geest, tot lief', en vrede,
 Tot een geloof en leere,
 Een hoop, een Godt! een Heere.

Pauze.

Pauze. 9.

Wel aan / mijn ziel! gij moet nu scheid
 Van 's werelts booze Rot,
 Het welk zich keert van Godt.
 En volgen die / die haar verlepden /
 Tot 't padt van ydelheden /
 In alle booze zeden.

10.

Hoogt steeds een metgezel te wezen /
 Van die Hemels-gezindt /
 Als een gehoozzaam kindt /
 Wil wand'len in Godts heyl'ge vzeze;
 Voegt u tot dezer wegen,
 Zo krijgt gij heil / en zegen.

11.

Laat ons malkand'ren gaan aanmerken /
 Tot liefd' in nedrigheit,
 Tot weldoen zijn bereidt.
 En d' een / den anderen versterken,
 Om 't goede na te pogen /
 Met al onz' ziels vermogen.

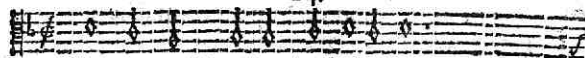
12.

Dat wy te zamen onze krachten
 Gaan voegen tot den strijdt,
 In deze booze tijdt /
 Staan tegen 's Zatzans list / en machten /
 Met 's werelts booze treken /
 En eygen ziels gebreken.

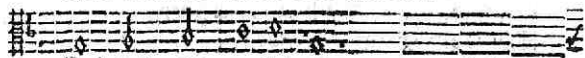
13.

Zo d' een / of d' andere raakt aan 't wijken,
 In vooz- of tegelspoedt /
 Die lichtelyk het gemoedt /
 Op 't nauwe padt wel doen bezwijken,
 En eenigzins vertragen,
 Van 't goede na te jagen.

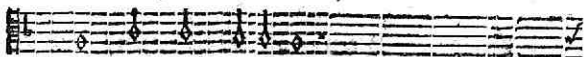
14.

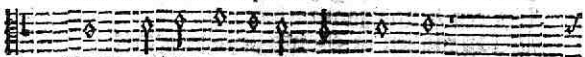
Zoo iemandt onder veel elenden /

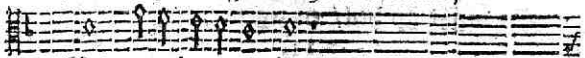
Bedroeft, en moedeloos,

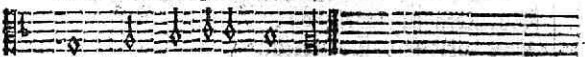
Let neer leidt hulp-loos :

Laat ons de oogen tot hem wenden /

Met teere ingewanden,

En hulp-bereyde handen.

15.

d'Onwetende, Godts kennis leeren,
 Die op een dwaalweg gaan /
 Dooz vziendelyk vermaan,
 Aanporren, dat zy haar bekeeren.
 De zwakke droeve herten
 Vertrooften! in haar smerten.

16.

Hoe lieflyk is dit zamen wonen!
 Als wy in eenigheid,
 Tot vreed', en liefd' bereydt /
 Ons broederschap zo gaan vertoonen;
 Als herten zamen kleven /
 In een Godtsdienstig leven.

17. Als

17.

Als onze gaven and'ren lichten,
 Dat onzer tongen-spraak,
 Steeds uitte van Godts zaak.
 En dus met onze reed'nen sichten;
 Ook zelfs met doen, en leven,
 Een heplig voorbeeld geven.

18.

Dat ons een innig medelijden,
 Om 's naasten kruis / en smert /
 Ga treffen in het hert:
 En ons verheugen met den blijden,
 Ook droevig zy met eene /
 Met broeders die der weenen.

19.

Dat wij gereedt te hulpe komen /
 De noodt van pder een.
 En goet doen in 't gemeen /
 Doch allermeeft den rechten vromen;
 Die zoo zijn plicht wil toonen /
 Godt zal 't hem eeuwig loonen.

20.

Dit is gemeenschap van Godts kind'ren /
 Van Christi volk / en lot /
 In hem vereent met Godt!
 Die niemant breekt / noch kan verhind'ren
 Zy (schoon de werelt blele)
 Zijn steedts een hert, en ziele.

21.

Wp bidden Vader van de lichten!
 Ziet uwe kind'ren aan /
 Die in u breeze gaan /
 En zoeken steeds uw' aangezichte.
 Doet uw' genaden stromen /
 En gaven tot haer komen.

22.

Jezus! als in uwen name,
 Uw' schapen zijn by een;
 Maakt u met haar gemeen,
 komt in 't gezelschap met haar zamen:
 Laat op haar neder dalen /
 Uw' Geest met zijne stralen.

23.

Doet bitt're nijdt, twist, hovaardye
 Zeer verre van ons zijn /
 Ook alle valsche schijn,
 Bedekte loosheit, veynseryen,
 Dat ergerlyk misnoegen,
 Die by geen Christ'nen voegen.

24.

Doet uw Woord! rijklijk in ons wonen;
 Dat de voorzichtigheit,
 Met yver in 't beleide
 Van onzen wandel / zich vertonen.
 Geest ons veel vruchte dzagen /
 Heer! na uw' welbehagen.

25. Als

25.

Als gy ons eenmaal zult vergad'ren,
 In rust, by u ter woon/
 Hoort uw heerlijkheits Troon,
 Daar wy met d'Hemel-scharen nad'ren/
 Zullen wy eeuwig zamen/
 Vereeren uwen Name.

26.

Daar zult gy al, in alles wezen,
 O algenoegzaam Godt!
 Onz' eeuwig deel en lot.
 Daar is de ziel volmaakt genezen,
 Uw lieflijk aangezichte,
 Zal daar in vreugden lichten.

't GEBEDT des HEEREN.

Toon: Onze Vader in Hemelrijk.

1.

O Vader! die in d'Heem'len woont/
 Die daar uw heerlijkhept vertoont/
 Uw kind'ren zwak / en onbereit/
 Die smeken om barmhertigheid.

M

Hoort

2.

Verlicht de ziel / maakt ons bequaam,
 Ge heyl'gen uwen grooten naam'.
 In al uw werken die gy doet/
 Waar in uw heerlijkheit ontmoet/
 Doet herte, tong, en werken Heer!
 In alles strekken tot uw eer.

3.

U Koninkrijcke koom' ons by.
 Heemt in de ziel / uw heerschappy!
 In vrede, vreugd', gerechtigheit.
 Tot 't Rijk der glory ons geleidt.
 Doet 's Zatan's macht, en Croon te niet:
 Bzengt 't dwalend volk, tot u gebiedt.

4.

Maakt dat uw wil van ons geschiet,
 Doet onzen boozen wil te niet.
 Dat wy tot onderdanigheit/
 In doen, en lijden, zijn bereid/
 Vrywillig, trouw, volstandiglijk,
 Als de Zaal'gen in 't glorprijk.

5.

Op uwe kind'ren! arm / en bloot/
 Verzoeken Vader! daag'lijcks broot.
 Ap! doet ons van den Hemel goedt,

En geeft al wat dit leven boedt,
Uw zegen, by uw gaven boegt/
Dan zijn wy in ons lot vernoegt.

6.

Vergeeft, o Heer! al onze schuld;
Coont uw genade / hebt gedult/
Met ons om Christi duurbaar bloed;
Verzekert dit aan ons gemoedt.
Wat quaat den naasten ons oit dee/
Vergeven wy dooz liefd' tot vree.

7.

Laat doch geen qua verzoeking toe!
Zend gy ons uwe tuchtigs-roe,
Vertrooft ons / doet ons onderstandt/
In 't stryden / biedt uw sterke handt/
Dat d'overwinning by ons zy/
Ach! maakt ons van den boozen by.

8.

U is / o Vader! 't Koninkrijk.
U mogentheit heeft geen gelyk:
U is ook alle heerlijkheit!
Dan nu tot in der eeuwigheit;
Maakt ons bereidt tot uwe eer,
Amen! dit zy also / o Heer!

E E R - Z A N G .

Over Gods volmaaktheden.

Van een Godt- $\left. \begin{array}{l} \text{lovende, en} \\ \text{verheerlijkende} \end{array} \right\}$ ziel.

Pfal. 145: 5. *De Heere is groot, en zeer te prijzen, en zijne grootheit is ondoorgrondelijk. Ik zal uitspreken de heerlijkheit der eere uwer Majeſteit, enz.*

Toon: Psalm 18. en 144.

Trekkt Heer! mijn ziel van 't aards ge-
woel na boven. Dat ik met 's Hemels
heir uw Naam mag loben; Gy houdt u
Troon in 't ontoegankelijk licht. Doert my om
hoog' en sterkt mijn ziels-gezicht!
Uw aanzicht geve zijn genaden-stralen!
Uw Geest koom in mijn herte neder dalen!

Lovende.

2. Jhova! Bron, en aller wezens-wezen.
 Uit welkers volheit alles is gerezen/
 D'Enige oorspronk! waar dooz peder ding/
 Al wat het is / en wezen zal, ontfing.

Verbeerlijkende.

Drie eenig Godt! die leeft van eeuwicheden.
 Die zijt, zult zijn, en waart altoos boozleden;
 De eerst', en lest', booz uw is geen geweest/
 O eeuw'ig' Vader, Zoon, en Heyl'ge Geest!

Lovende.

3. O geestlijk wezen! zeiss het licht, en leven.
 Wan wiens volmaaktheit niemant pets kan geven!

Verbeerlijkende.

Altijdt de zelfde, onveranderlijk:
 Ook eeuwig vast is Heer! u Koninkrijk.

Lovende.

Uw Raads-besluit kan niemant oit verhind'ren/
 Noch uwen wil verand'ren / noch vermind'ren;
 Hemel en aarde zullen eens vergaan:
 Doch uwe woorden blyben eeuwig staan.

Verbeerlijkende.

4. Oneindig groot' Heer! boven alle machten!
 Die geeft / en neemt / den schepzelen haar krachten/
 Almogend' Godt! u aller sterkste handt/
 Doet alle dingen zonder tegenstant.

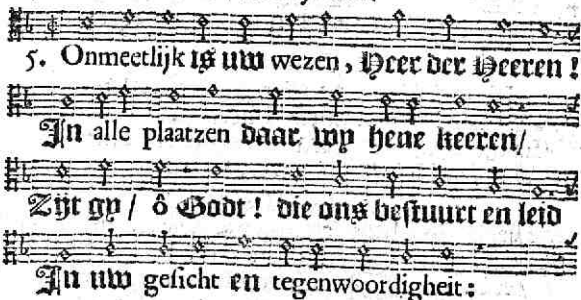
Lovende.

Alwijze Godt! uw al-dooziende oogen/
 Zien ober al / op aller menschen pogen;

182 Van Gods volmaaktheden.

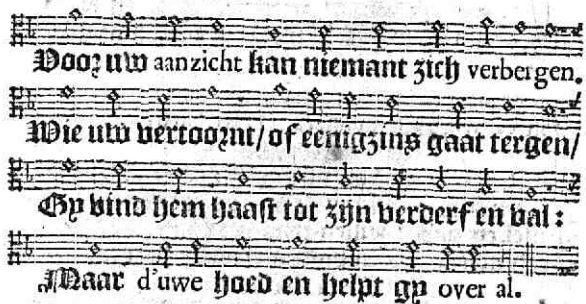
Gy weet wat is / zal zijn of heeft geweest /
Gy ziet het allerbinnenst' van den geest.

Verbeerlykende.

5. Onmeetlijk is uw wezen, Heer der Heeren!
In alle plaatsen daar wy hene keeren/
Zyt gy / ó Godt! die ons bestuurt en leid
In uw gesicht en tegenwoordigheid:

Lovende.

Doo? uw aanzicht kan niemant zich verbergen.
Wie uw vertoont / of eenigzins gaat tergen/
Gy bind hem haast tot zijn verderf en bal:
Maar d'uwe hoed en helpt gy over al.

Verbeerlykende.

6. O hoogste goetheit, barmhertig! genadig!
Vol trouw' en waarheit; daar toe zeer weldadig;
Gy zyt een Godt van volle zaligheid,
Die gy doo? d'arme menschen hebt bereit.

Lovende

Lovende.

O algenoezaam Godt gy laat de stromen/
 Van uwre volheit tot ons nederkomen.
 Wat doet gy al uit liefd' aan 's menschen kindt!
 't Welk in uw' Zoon' genaad' en leven vindt.

Zamen.

7. O Heylig! Heylig Godt! vol Heyligheden!
 Booz wiens aanzicht, de Eng'len haar bekleeden
 Diens reyne oog, het vuple zonden quaat/
 Verfoeit / bestrast / verbloekt / met toorn en haat.

Verheerlykende.

Uw oordeel is en blijft altijd rechtvaerdig,
 De zondaar is na recht, wraak / en straf waerdig/
 Dliedt dan / o ziel! tot Godts barmhertigheid;
 Booz Jezus bloedt is daar genaad' bereidt.

Zamen.

8. Wandelt / o Mensch! dan booz des Heeren oogen.
 Oprechtelijk: vertrouwt, vreesf zijn vermogen/
 Aenbidt, en dient de heyl'ge Majesteit;
 Looft, cert den Name zijner heerlijkheit/
 Laat uwven Toon zich met des Hemels-scharen,
 En 't Choor der Engelen te zamen paren;
 Is 't hier gebzekelijk! tracht / en wacht / hier na
 Zingt gy volmaakt / 't eeuwig Haleluja.

GEESTELYK VREUGDEN-LIEDT,

Des Oudt-Vaders BERNARDI,

Over den name Jesu.

Als men de twee laatste Regels van yder vaars af laat, (die niet van den *Oudt-vader Bernardus* zijn,) zinght men 't op d'eygen *Toon*, Of als den 100 *Pfalm*, Maer de twee laatste Regels by yder vaars op de wijze van *Onze Vader in Hemelryck*.

Hoogl. 1: 3.

*Uwen name is een oly die wytgestort wort:
daerom hebben u de maagden lief.*

J E Z U, uw's Naams gedachtenis/
Tot 's herten bzeugd' zeer krachtig is.
Derr' boven honing / boven al
Is uw bproezen lief getal.
O J E Z U zoet, ô liefste mijn,
Wanneer zal ik eens by u zijn?

2. Men

2.

Men zingt zo zoete geen muziek/
 Men hoozt geen Uet zo vzeugdenrijkt:
 Men dicht geen lieffelijker Toon/
 Als van ons Jezus, Godes Zoon.
 JEZU mijn lof, mijns herten-zang,
 Ik zing u al mijn leven lang.

Milcondus

3.

Jezu, de zondaars gy bekeert;
 Zeer vziens'lyk vooz die u begeert/
 Hoe goet zyt gy / vooz die u mint?
 Maar wat doch vooz al die u vint!
 JEZU mijn hoop, mijn wensch mijn lust,
 Wel is de ziel, die in u rust.

Leu opus

4.

Jezu der herten zoete schicht/
 Fontein des Lebens / Zielen licht!
 Gy overwindt al 's werelts vzeugt/
 En al dat pemandt hier verheugt.
 Bestraalt mijn ziel, doorschiet mijn borst.
 En laaft mijn hert, dat na u dorst.

5.

Geen tonge heeft het oit vertelt/
 Geen letter heeft het oit gespelt/
 Die 't heeft gepzoest / die weet gewis/
 Jezum te minnen / wat dat is!
 Die JEZUM mint (o hoogste lot!)
 Godt blijft in hem, en hy in Godt.

M. de Langen

6.

In 't bedd' mijns herten zucht ik staag/
 Mijn ziel verwacht hem alle daag/
 In huis alleen op 't landt / en straat/
 Zoek ik mijn Jezum vzoeg / en laaf.
 JEZUS die mijn beminde is,
 In 't hert alleen te vinden is.

M 5

7. 'k Zal

7.

Ik Zal met Maria bzoeg op staan/
 En 's morgens tot den grabe gaan/
 Met bragen / klagen / doef gemoedt/
 Hem zoeken / tot dat ik hem groet.
 Die JESUM den gekruyften mint,
 En vreeze niet, want hy hem vindt.

8.

Ik Zal 't graf met tranen maken nat/
 Met zuchten wand'len door den padt/
 Door Jezus voeten vallen ne'er/
 Die kussen / en omhelzen we'er.
 By zijne voeten heel doorwondt,
 De Zondares genaden vondt.

9.

Jezus een Konink wonderlijk/
 Is Heerlijk / Machtig / Edel Rijk:
 Veel zoeter / en volmaakter / dan
 Een sterflijk mensch uitspreken kan!
 Min doch, o Ziel! dient dezen Heer,
 Groot is uw loon, uw vreugd, en eer.

10.

My Heere Jezus bidden dy/
 Maakt dat ons hert verzadet zy.
 Geen duyster nacht daar inne dult:
 Maar met uw licht / en liefd' vervult.
 't Hert dat God nadert niet en deert.
 Die Godt geniet niet meer begeert.

11.

Heer! als ons herte u onthaalt/
 Als uwe klaarheit ons bestraalt:
 Dan wordt des werelts lust verfoeit/
 En 't vuur der liefden in ons gloeit.
 O liefde Jezu! my verteert,
 En al wat tegen u begeert.

12.

De liefde Jezu oberzoet/
 Is waarlijk eene Honing-bloedt/
 Veel zoeter duyzentmaal / en meer/
 Want niemant zeggen kan hoe teer.
 Proeft, ziet, en smaakt dat Godt is zoet,
 Geen waerder schat, geen hooger goet.

1. Pauze. 13.

Zijn lijdē is zijn 's liefden pandt/
 Veel grooter als men ergens vandt/
 Hy heeft ons met zijn bloedt gekocht/
 De vree met Godt voor ons gewrocht.
 Geen meerder liefde iemant heeft,
 Als die zijn ziel voor vrienden geeft.

14.

Jezum te kennen / tracht / o mensch!
 Hem te beminnen zy u wensch:
 Met vlijt te zoeken niet ontbreekt/
 In 't zoeken meer uw' liefd' ontsteekt.
 Die JEZUM kent zijn Ziele leeft:
 Die JEZUM mint, houw, dat hy heeft.

15. Die

15.

Die u zoo mint / met minn' onthaalt/
 Zijn liefd' / ó ziel! met d'uw betaalt/
 In dezen geur u blytig spoedt:
 Godes liefd' met wederliefd' ontmoet.
 Na Godes liefd' uw herten voegt,
 Zijn liefd' heeft zich in ons vernoegt.

16.

Jezus die zo genadig is/
 Geeft blijdschap oie gestadig is/
 Oprechte troost hy mede bzengt/
 En vzeugd des herten onbermengt.
 Des werelts vreugd' in druk vergaat:
 Des Heeren blijdschap eeuwig staat.

Terug antwort

17.

Jezu! myn deze gunste doet/
 Geeft my uw's liefdens overbloet:
 Laat komen dien gewenschten dag/
 Dat ik u zien / en leven mag.
 Zalig is hy die in uw Hof
 Woont, en u zingt een eeuwig lof.

Terug antwort

18.

Al zijn mijn woorden onbequaam/
 Nochtans verbzeid' ik uwen Naam:
 De liefde my bymoedig maakt/
 En bukten u de vzeugde staakt.
 O JÉZU! die gezegent zijt,
 U liefd', en lof my staag verblijdt.

19.

Jezu! u ober zoete minn'/
 Vermaakt des menschen hert en zin/
 Verzaadt de ziele zonder last/
 Als geestelijken hunger wast.
 Dien Godt verzaadt, gants niet ontbreekt,
 Als men hem smaakt, den lust ontsteekt.

20.

Al die u eten / hong'ren Heer!
 Al die u dzinken / dozsten meer:
 Doch zy begeeren anders geen/
 Dan Jezum d'alderliefst' alleen.
 Eet van dit Broodt, drinkt dezen Wijn,
 't Is zalig, hier in gulzig zijn.

21.

Maar dien deez' liefde dzonken maakt/
 Die weet te recht hoe Jezus smaakt.
 Hoe zalig is hy dienze vult;
 Want hy niet anders in hem dult.
 Wat kan ontbreken in 't gemoet,
 Als 't Godt bezit, ons hoogste goet.

22.

Jezu der Engelen tierzel rijk/
 In 't hooren zoeter als muzijk!
 In 't pzoeben boben alle smaak/
 In 't hert een Hemels bly vermaak.
 Niet is zoo waerd't in 't aerdrze dal!
 JESUS alleen is 't Al, in Al.

Deur de k. 23.

Ik roep wel duyzentmaal / en meer :
 Mijn Jezu, komt gy ook mijn Heer !
 Wanneer maakt gy mijn hert zoo blij ?
 Dat'et van u verzadet zy.
 Ik queel van liefde, (roept uw Bruidt,)
 Voert eens mijn herts-verlangen uit.

24.

Jezu, 't gestadig minnen dijn / *Ames Jezu*
 Geeft my geduurig quaal / en pijn : *Centomies*
 Doch vooz de ziel is 't honig zoet /
 Uw liefd' alleen mijn leven boedt.
 't Verlangen is my wel een smert.
 't Omvangen geeft weer vreugd in 't hert.

2. Pauze. 25.

Jezus! op 't hoogste goedertier / *Jesu, summe*
 Mijns herten vreughd' / en leven hier :
 Wat hebt gy al vooz ons gedaan ?
 Laat doch uw' liefd' mijn ziel omvaan.
 O Ziel! die Godes liefd' omvat,
 Wat goet hebt gy? O rijke Schat!

26. Jezum

26.

Jezum te minnen is my goet/
 Aan niemant hecht meer mijn gemoedt/
 Ik werp mijn eygen wil van my;
 Op dat Jezus mijn leven zy.
 Het sterven is my groot gewin,
 JEZUS mijn leven, hert, en zin.

27.

O Jezu! alderzoetste Lief/
 Uw troost mijn zuchtend hert verhief:
 Als bitter schreyen u genaakt.
 En 's herten roep uw ooren raakt':
 Ik zucht, ik schreye dag, en nacht:
 Komt Bruydegom! uw Bruidt die wacht.

28.

Waar dat ik ga / of waar ik sta:
 Mijn hert jaagt altijd Jezum na/
 Hoe bly ben ik / als ik hem vind!
 En hy zich aan mijn ziel verbindt!
 JEZUM te derven is my smert:
 Zijn schat te erven zoekt mijn hert.

29.

't Omhelzen dat ik dan bekoom/
 Is zoeter als een Honing-stroom:
 Den bandt / waar tusschen ik dan hang/
 Is Jezus arm: maar 't duurt niet lang.
 O vreugd! o lot! o zoete bandt!
 't Omhelzen van Godts rechter handt.

30.

Du zie ik / dat ik heb gezocht/
 En mijn begeert' word nu volzocht:
 Jezus heeft my het hert doozwondt/
 Dooz liefd' ontsteken in den grondt.
 Wie vat hoe zich de ziel vernoegt?
 Als Godt zich zelve by haar voegt.

31.

Als Jezu dus in 't herte rust/
 Zijn liefd' en wordt niet uitgeblust/
 Maar blijft gestadig / onverflauwt/
 En wast te meer w' t haar benauwt.
 Benauwtheit, pijn, hoe groot, hoe fel,
 Godts liefd' verwint ook Doodt, en Hel.

32.

De liefde Jezu immer brandt/
 En wonder zoet is haren bandt:
 Verheug'lijk is ook haren smaak/
 En zeer geneuglijk haar vermaak.
 Deez' brandt verteert de booze lust,
 En brengt ook aan de ziele rust.

33.

Deez' liefde opt den Hemel daalt/
 En 't merg mijns herten diep doorstraalt:
 Ontvonkt mijn ziel / en houdt gemoet:
 Den doeben Geest zy vreugd aan doet.
 Die Godt bemint zy vry verheugt,
 Gy zijt Godts kindt, o groote vreugt!

34. brandt!

34.

O brandt! o hepl'ge hemels-brandt:
 Geen liefden-buur men heeter vandt.
 O troost hier in dit tranendal!
 Godts Zoon te minnen boven al.
 Mind Godes Zoon, zo vliedt uw pyn;
 Zyn liefde doet u zalig zyn.

35.

O Jezu! bloem van 't maagden-belt/
 Uw minn' met zoetheit wordt vertelt:
 Lof / eer zy u / en Majesteit /
 Uw Rijk duurt tot in eeuwigheit.
 JEZU, u zingen d'Eng'len lof;
 Want gy den Vorst zyt van haar Hof.

36.

Komt Koning! komt mijn goede Heer!
 Komt Heplandt! u komt alle eer.
 Beschijnt mijn ziel met uwwe straal:
 Gy zyt verwacht zo menigmaal.
 Myn tranen zyn myn Broodt, tot spot
 Men dikwyls zegt, waar is uw Godt?

3. Pauze. 37.

Jezu klaat boven zonneschijn:
 Geen balzem kan zo rupkend zyn/
 Zoet! zoetste boven alle zoet:
 En liefte boven alle goet.
 Die kent wat gy van binnen zyt,
 U mint zo gy te minnen zyt.

38.

Jezu uw smaak de ziel verwekt /
 Uw geur het herte tot hem trekt:
 Mijn geest in u geheel verzygt /
 Als zy u tot haar deel verzygt.
 Vreugd, eer, gewin wordt al versmaat,
 Wanneer Godts minn' het hert verzaat.

A

39. Jezu

194 Over den Name Jezu.

Ten eerste.

39.

Jezu mijn gerten hoogste lust /
 Uw' liefde-vlam wordt noit geblust /
 Doo; u mijn ziele wordt verblijdt :
 En eeuwig van de doodt bevrijdt.
 O JEZU zoet, ons toeverlaat,
 Gy geeft al 't goet, en weert al 't quaat.

40.

Komt tot my / O hemelde schoon /
 Die zit in uwes Daders Croon :
 Den Dpandt hebt gy overmocht /
 Den Hemel doo; uw bloedt gekocht.
 JEZU; dit is uw Testament :
 Ik ben met u tot 's werelts endt.

41.

Ik volg al om u achter aan /
 Waar 't is / gy zult my niet ontgaan !
 Want gy hebt my mijn hert ontruikt /
 En uwe liefd' daar in gedruikt.
 Die JEZUM volgt, gaat wel gewis ;
 Want hy den Weg, en Leidsman is.

42. © He.

42.

O Hemels Burgers komt met spoet /
 En uwe poozten open doet :
 Komt uwen Heylandt in 't gemoet /
 Roept Koning / Jezu! weest gegroet!
 Vuur, Lucht, Zee, Aerde, Berg, en Dal,
 JEZUS regeert! maakt bly gefchak.

43.

O Koning! machtig / glorieus /
 O Koning! zeer victorieus :
 Genadig ober onz' misdaadt!
 O Jezu! 's Hemels meest clerast.
 Ryk, en grootdadig, machtig, wys,
 Maar meest genadig in uw prys.

44.

Fonteyne der genaden bloedt /
 O Zon! wiens licht Godts Stadt behoedt /
 Des droefheids nebel van ons jaagt /
 Met 't licht uw's blijdschaps ons bedaagt.
 Fontein, u kracht Godts stadt verblydt;
 O Zonne! die geen nacht en lydt.

45.

Jezu! u prijft des Hemels Choor / *Te cala d'...*
 En zingt u lof met zoet gehoor:
 De Werelt hebt gy gantz verblydt /
 Met Godt verzoent / van 't quaadt bezydt.
 De Eng'len zingen altydt weer,
 O Heylig! Heylig! Heylig! Heer.

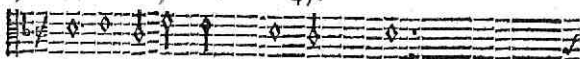
46.

Jezu, u sijkt in vze's bestraat / *Luce in para*
 Die hert en zin te boven gaat /
 Och of mijn ziel die eens bezat!
 Hoe zeer verlangt zy na dien schat!
 Gods Ryk is spys, noch drank: maar meest
 Recht, vreed', en blydschap in den Geest.

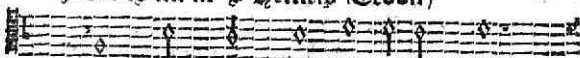
D 2

47. Jc.

Tonen ad libitum 47.

Jezus is nu in 's Hemels Croon /

Daar draagt hy d'hoogste Eeren-kroon.

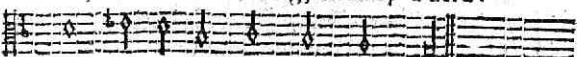
Mijn ziel wil mijn geheel ontgaan;

Want zy volgt Jezum achter aan.

Mijn ziel! wat doet gy hier op d'aerd?

U Schat is JEZUS hoog van waard'.

48.

Jezu, met bidden / zang en lof /

Op volgen u in 't Hemels-hof.

Geest ons tot een genadig loon /

Met u te zitten in u Croon.

Lof JEZU, om 't verhoogden dyn,

Moet alle knie gebogen zyn.

Zamen-spreekinge, tusschen een Godt- zoekend', en vindend' herte.

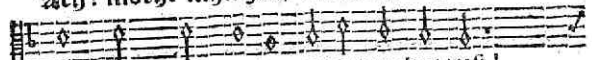

Ezai. 55: 6. Zoekt den Heere terwyle hy te vinden is.

Matth. 7: 7. Zoekt, ende gy zult vinden.

TOON: Psalm 50.

O *Bron van 't licht! uw glans de ziel verlicht.*
 Wringt die u zoeken, voor uw aangezicht!

Zoekende.

 Wch! mocht mijn ziel / die steeds begeert' en lust'
 Na Godt! eens vinden op dit zoeken rust!
 Mocht ik maar na al 't zuchten en verlangen /
 hem tot mijn Deel, en eeuwig goet omvangen!

Vindende.

2. Wel zoekend' hert! daar toe is hulp / en raadt /
 Is 't u maar ernst; gy komt tot dezen staat.
 Wie Godt wil zoeken, die vindt hem gewis!

Du hy na by, en noch te vinden is:
 Spoelt u maar boort / en gaat de rechte wegen /
 Gy vindt hem dan in zijne gunst en zegen.

Zoekende.

3. **Op my! ik ben zoo verre afgedwaalt,**
Ik ben zoo laag na d'aerde toe gedaalt!
Hoe is mijn lust in strikken zoo verwert
Dan pdeihet een rechte zielen smert?
Hoe raak ik los? hoe zal ik my outwinden
Dan dezen bandt? om dien ik zoek te vinden.

Vindende.

4. **Boort na zjn woort volgt noit geen bles noch**
bloet /

° Vernuft, en eppen wil, moet onder boet.
Die Godt zoekt, moet eerst uit hem zelve gaan,

Zoekende.

Maar hoe zal ik zo zwaren werk bestaan;
My zelfs geheel in alles gaan verzaken,
Ger ik tot Godt! en hy tot my zal naken?

Vindende.

5. **Ja 't padt is smal, hier is een enge poort.**

Hier

Hier moet geweldt zijn of men raakt niet voort;
 Wie Godt wel zoekt, die heeft veel tegenstandt.
 De vbandt komt van d'een en d'ander kant /
 Op dezen weg valt arbeidt / kruis / en ijden /
 Doet wapens aan ! om moedighjk te strijden.

Zoekende.

6. Moet dit zo zijn ? ach waar krijg ik de kracht !
 De wil is goet : maar 't schort my aan de macht.

Vindende.

Toest u wu wil, want 't listig hert bedylegt.
 't Zeit wel ik kan niet ! waar in 't veeltijts liegt.
 In dit kan niet ! komt wil niet ! zich verbergen.
 Een trage wil zal zich niet grootz gaan vergen.

Zoekende.

7. Helaas ! Ik vinde in my zelven niet.

Vindende.

Keert u tot Jezus, die u krachten biedt.
 Hierz is te zwaar voort die in hem geloof,
 Zijn geest, werkt in de leden daar hy 't heeft
 Dan is :

Zoekende.

Ach ! kond' ik vastelijck geloven !
 Maar 't ongelooft komt my de kracht beroben.

Vindende.

8. De twijffeling moet onder vorten neer.
 Hooft gy // en rust op 't wooydt van onzen Heer :
 Hy roept / Komt tot my ! zyt gy zwaar belaan ?
 Mont gy niet loopen ? komt maar kruppand' aan !
 Uw ziele vindt in my genaâ en leven ;
 Ik zal uw kracht / ja troost / en ruste geven.

Zoekende.

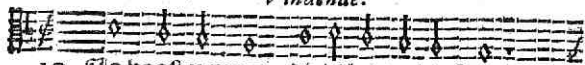
9. Dit zoek ik maar / en 't is mijn eppen wit,
 O groot geluk ! hoe raak ik aan 't bezit ?

Vindende.

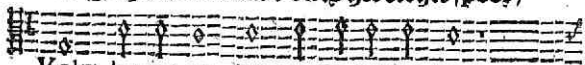
Neemt aan / O ziel ! wat onzen Jezus zeldt /
 Ik ben de weg ! die tot den Hemel leidt.
 Ik ben de waarheit, ja ook zelfs het leven !

Zoekende.

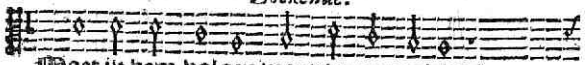
Ik zal my dan met spoet tot hem begeben!

Vindende.

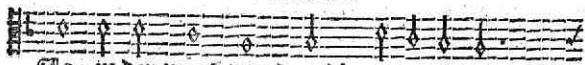
10. Ja haast u maar: dit is het rechte spoor /

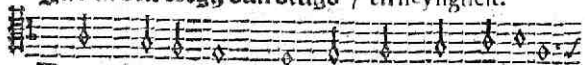
Volgt Jezum na, hy gaat u zelden voor.

Zoekende.

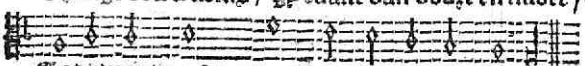
Moet ik hem volgen waar hy my geleidt?

Vindende.

Ja: in den wegh van deugd' / en heyligheit.

Draagt ook u kruis / gy raakt dan voort en nader /

Tot uwen wensch: zoo komt gy tot den Vader!

Zoekende.

11. Tot Godt komt niemant dan door heyligheit.
 Maar als ik merk hoe mynen wandel leidt?
 Hoe noch de zond' in myne ziele leeft?
 Hoe wepnig vruchten dat mijn leven geeft?
 Hoe menigmaal ik afdwaal in mijn wegen?
 Van valt de moedt / en ik sta gants verlegen!

Vindende.

12. Verlegen ziel! gants billijk is u klacht.

Zie

Zie toe / dat gij na meer volmaaktheit tracht ;
 Verlaat dat achter is / en u belet :
 Jaagt na den prys , op 't eind' nu boozgezet :
 Walt gij dan neer / staat op , raakt gij aan 't dwalen /
 Keert weer op weg / gij zult de kroon behalen.

Zoekende.

13. Dit neem ik booz / en hier op leg ik toe :
 Maar ach / hoe haast ben ik van arbeidt moe /
 Mijn hert woijt zwaar met aerdtse bezigheid.
 Booz wereldt , vlees , ben ik zo haest verleidt.
 De Zatan ! wil mij doen te rugge wyken ;
 Ik sta verstelt / en breez' ik zal bezwijken !

Vindende.

14. Niet moedeloos ! breez niet booz dit geweld !
 Gaat voort / breekt door / betoont u als een Heldt.
 Waakt in 't geloof / strijdt met kloekmedigheid /
 Jezus heeft overwinning toegezeid.
 't Eind' zal den arbeidt / en u zoeken kroonen /
 Volhardt gij maar : Godt is u zelfs ten loone !

Zoekende.

15. Wat noot is 't noch ! als ik den Heer maar vondt
 Maar 't alderzoebigst' welk mijn ziel doozwondt /
 Is dat hy schijnt van mij zo verr' en vreemdt ,
 En zijnen troost en gaven van mij neemt.
 Ach ! hy verlaat mij ! zoo raak ik te vallen /
 Al wat ik doe / ik vorder niet met allen.

Vindende.

16. O ziel ! kent gij noch 's Heeren wegen niet ?
 Hy is niet verr' , schoon gij hem niet en ziet ;
 Een korten tijdt / bedekt hy 't aangezicht ,
 Da dzoeffenisse geeft hy troost en licht :
 Zoekt / klopt / en bidt / gij zult hem weder vinden.
 Dit zal de band / veel sterker zamen binden.

Zoekende.

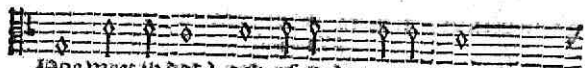
17. Mijn ziele rijst / mij dunkt ik voele moedt !
 Daar hoom wat wil / 't zij booz of tegenspoedt /

Zoekend' hert.

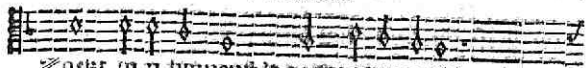
't Blijft mijn begeert' en eind', ja dit is 't slot.
 Ik moet noch nader zyn by mynen Godt!
 Myn ziele verliest, op deugd en heyligheden /
 Zal met dit beeldt al hemelwaarts gaan treden.

Vindende.

18. Gy hebt / o ziel! ten deel het geen gy zocht.

Zoekende.

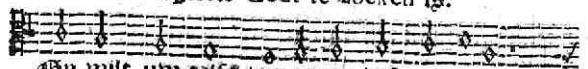
Hoe weet ik dat? ach of ik 't voelen mocht!

Vindende.

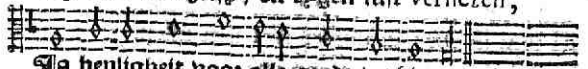
Zoekt in u binnenst' t geest getuygenis.

Wat uw' begeerte Godt te zoeken is.

Gy wilt uw zelfs / en eegen lust verhezen,

Ja heylighelt voor alle goet verkiezen.

Zoekende.

19. Gaat dit al vast? dat Godt gevonden is /
 Dan die hem waarlijk zoekt?

Vindende.

Dit is gewis.

Wie zoekt doch Godt! als dien hy heeft gezocht?
 Ons zoeken, heeft Godts Geest in 't hert gezocht /
 Godt zoekt ons eerst, eer wy hem zoeken konden.
 Zoekt gy dan Godt, gy hebt hem al gevonden!

Zamen.

Zamen.

20. O groot geluk! van die den Heere heeft?
 Wens' ziel in Godt, en zijn gemeenschap leeft!
 Want alle goet dat men begeeren kan /
 Is al in hem! daar rust die ziele dan!
 Die hy omhelst in liefde / en genaden.
 Is Godt met ons! wat zal ons dan beschaden?

Zoekende.

21. Naby den Heer te zijn is 't beste goet!
 Wat middel is 't dat ik gebuyken moet?
 Om dus altydt te blyven by myn Godt?

Vindende.

Schuwwt eerst des werelts ydel, boozerot.
 Hoedt 't dwalend hert. stuit 't zwerwen van de
 zinnen.

't Geen 't hert verleidt / dat kome daar niet binnen.

22. Leest / overdenkt / doozoekt / Godts heylig
 woort!

Komt in Godts Huis, daar gy zjn stemme hoort.

Daar 't volk hem aanroeft / daar hy zegen toont /

In de Gemeente, daar de Heere woont.

Doegt u in liefde' by Hemelze gezinden!

Gy zult daar Godt, en Jezus met haar vinden.

23. Stelt u dan Godt geduurig dooz uw' oog.

Doert u gemoedt van aerdis-gewoel om hoog.

Leest dooz geloof, toont dat in heyligheit.

Dolgt zjn bestuur; waar heen hy u geleidt.

Spreekt deel tot hem! met zuchten en gebeden:

Godt blyft by u, En gy by hem, in vrede.

Zoekende.

24. Ay Vrienden Gods! laat my dan met u gaan

Als ik vertraag' / of wijst / voert my weer aan!

Ik zal u volgen, met al mijne macht.

In dezen weg: mijn ziele hoort / en tracht

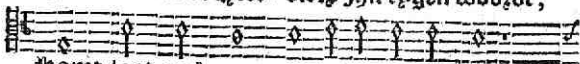
Da' g' Heeren hulp: hy zal my bozder stercken.

Die 't willen geeft / zal ook het goede werken.

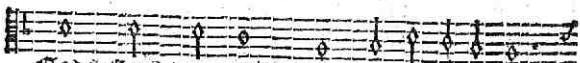
Zoekend' hert.

Vindende.

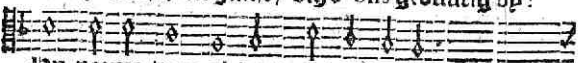
25. Zoo doet de Heer! dit is zijn eygen woordt;

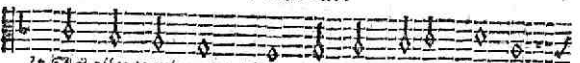
Komt laat ons gaan; en treden zamen voort.

Zoekende.

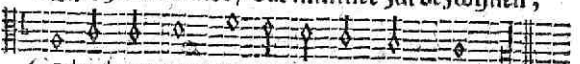
Gods Geest / en gunst / blijv' ons geduurig by!

Wy neemte weg al wat ons tegen zy!

Vindende.

't Is zijn verbondt / dat nimmer zal bezwijken;

God zal van ons, en wy noit van hem, wyken!

Zamen.

O Heil-Fontein! O algenoezaam goedt!

Clendig is hy / die u missen moet.

Hoe zalig? Ja zalig in eeuwigheyt?

Is hy / dien gy tot u gemeenschap leidt;

Dien u geniet / in Jezus onzen Heere!

Wie zal? en kan? dit heyl genoeg waarderden!

Vindende.

De volle vreugd' wozt in d'Hemel bewaart;

Wanneer wy voor Godts aanzicht zyn vergaart,

Dan hebben wy van strydt, en zoeken rust

In Godt: wien's glory onze ziel verluft.

Zamen.

Dan zingen wy Haleluja! te zamen.
Haleluja! Haleluja! Ja Amen.

Kinder-bede tot Godt.

Prediker, Cap. 12: 1. *Ende gedenkt aan uwen
Schepper in de dagen uwer jongeling ſchap, eer
dat de quade dagen komen, enz.*

TOON: O Heylig Zalig Bethlehem.

Heyli ge; die-eenig Godt!

Ik ben in u wen Naam geteekent

In mijnen Doop: laat my dan tot

Uw Kindt! en Erve, zyn ge rekent.

2.

't Gedichtfel van myn hert is boos!
Ik ben in zonden al geboren,

Tot

Tot quaat genegen / zorgeloos!
In de natuur een kindt van tooren.

3.

Mijn lust is steeds in ydelheit!

Ik dwale heen! op quade wegen /

Tot ondengt ben ik haast verleidt.

Maar tot het goede on ge negen.

4.

Ik geel' / helaas / mijn teere jeugt,
Tot beuzeling, en quade zeden,
Hoe zwaar! valt my de ware deugt.
Ik ven gewent tot ydelheden.

5.

Wascht my / o Godt / door Jezus bloedt!
Vergeeft doch alle mijne zonden.
Maakt rein mijn herte / en gemoedt /
Dooz Christl Geest / en duure wonden.

6.

Wie ook ten Hemel in zal gaan /
Moet door uw Geest zyn wederboren!
Ach! werkt dit in my: neemt my aan
Tot eene van uw' upthekoren!

7.

O Zone Godts ! o menschen Kindt !
 Geest aan my zondig kindt ! uw zegen.
 My teere , zwakke ! doch bemindt.
 Zijt met my / leidt my in uw wegen.

8.

Leert my den Weg der Zaligheid !
 Te rechte / en van herte kennen ;
 Tot goet , en deugt , maakt my bereit.
 Dat ik my aan uw dienst gewenne.

9.

Behoedt my vooz het dwalend' padt.
 Daar Werelt , Zatan , 't Vlees my lepden
 Uit d'enge weg , van 's Hemels Stadt !
 Om my van 't goed' , en Godt , te schepden.

10.

Bewaart my in mijn jonge jeugt !
 O Heer ! vooz al dat my kan schaden.
 Geest dat ik in gena , en deugt ,
 Opwas : en gaa uw heyl'ge paden.

11.

Of haalt gy my hier vroeg van daan !
 Wilt my de vreugd' des Hemels geven.
 Doet dan mijn ziel in vrede gaan !
 Vooz dezen doot , in 't Eeuw'ig Leven.

Voor d'Oeffening van Gods Woort.

Pfalm. 86: 11. *Leert my, Heere, uwen weg. Ik zal
in uwe waerheit wandelen: vereenigh myn herte
tot de vreeze uwes Naams.*

TOON: Pfalm 130.

O **Dader van de Lichten!**

 Leert ons uw woordt verstaan;

 Wat kan de zielen stichten,

 Ook die noch dwaalen gaan /

 Tot u doen wederkeeren,

 Van zonden tot de deugt.

 Die kan de slechte leeren.

 't Geest ware Troost, en Vreugd.

2.

Uw woordt is enkel waarheit!
't Is zuyver, en volmaakt.
't Geeft in de zielen klaarheit,
Geen honing zoeter smaakt.
't Is voedzel voor de schapen.
't Is op den weg een staf.
't Is ons een zwaard en wapen,
En 't keert den vjandt af.

3.

Geeft doch uw Geest van boven!
't Verstandt dat duyfter is
Verlicht. En werkt 't Gelove
Nan uw Getuygenis.
Dat hy aan ons betuyge,
Wat in 't verborgen leidt;
En onze herten buyge,
Tot 's woorts gehoorzaamheit!

4.

Schrijft Heer uw Wet van binnen!
En heiligt ons gemoedt.
Bewaart ons hert / en zinnen;
Beteugelt vlees, en bloedt.
De Zatan wil ontrukken
Uw woordt in ons geplant:
De werelt wil 't verdrukken.
Wat is'er tegenstandt!

5.

Noit valle utwe reden
Op een versteende grondt;
Noch weg, daar 't wordt vertreden,
Of daar men doornen vondt.
Die 't goede zaadt verslikken,
Ach maakt ons 't hert bereidt!
Verbreekt de Zonden stricken.
En geeft zoo vruchtbaarheid!

Ⓢ

6.

Dan zal uw waarheit bloeyen!
Nis op den wasdom geeft;
En alle deugden groeyen,
Waar dooz men heplig leeft;
Tot uwen lof/ en eere.
Dan schijnt des Wijsheits licht.
d'Een' zal den and'ren leeren,
Den rechten weg, en plicht.

Om wel te bidden.

Of om den Geest des Gebedts.

Psalm 141: 2, 3.

*Mijn Gebedt wordt gestelt als een Reukwerk voor
 uw aangezichte, en de ophessinge mijner handen
 als het Avont-offer.*

Zachar. 12: 10.

*Over het Huis Davids, en de Inwoonders van Je-
 rusalem zal ik nitstorten den Geest der Genaden,
 en der Gebeden.*

TOON: Psalm 34.

O Hepl'ge Majestept!
 Die woont in 't ontoegankelijk Licht.

't Zal

Om wel te bidden.

211

Ik Zal naad'ren vooz uw aangezicht/
 Maar bindt my onbereidt,
 t'Anroepen uwen Naam/
 Met mijn gebeden zoo 't behoort;
 Om vooz te brengen zucht, of woordt,
 Ben ik gants onbequaam!

2.

Wel dikwils bidt de mond;
 Maar ach! waar vliegt, en blijft mijn hert?
 Zoo traag, in d'pdelheit verwert!
 't En wil niet van de grondt;
 Dan moedt, en yver bloot/
 Hept'et zoo twijffelmoedig neer/
 Het klimt, en rijst niet tot u Heer!
 Al is'er Biddens-noodt.

3.

Ach / wy maar stof, en aerd!
 Zoo nietig / enkel pdelheit/
 Te smeeken vooz uw Majesteit!
 Dat zijn wy gants niet waerdt.
 Ja d'ongerechtigheit!
 Daar gruwelt gy / o Hepl'ge af.

2

Die

Die baart de bloek / en brengt de straf/
Die Godt / en menschen scheldt.

4.

O Jezus Middelaar!

Dooz' s Vaders aanzicht de Voorpraak,

Die in den Hemel onze zaak

Bepleit, en daar neemt waar:

Geest aan ons vry geleidt;

Wat wy verzoeken in uw Naam,

Zy by den Vader aangenaam!

Na zijn barmhertigheid.

5.

Bestraal / o Godt / mijn ziel!
Ach / dat doch uw Genaden-Geest,
Die 't zwak / en doodig hert geneest,
Nu in my nederbiel!
Om mijn gemoedt (gezet
Uw heplig Godt! te roepen aan;)

Om ons zelve te kennen. 213

Te sturen / om bereidt te gaan
Tot u in mijn gebedt.

6.

Legt reed'nen in mijn mondt,
Leert my, gelijk men kind'ren doet/
Dat ik met aandacht, in 't gemoedt,
Nu smeek uit 's herten grondt!
Mijn ziel dan uitgebreidt.
Verlangt / en zucht / tot zy ontfange
Uw Geest, waar aan 't wel bidden hangt/
Ach! die maakt ons bereidt.

Om ons zelve te kennen.

2. Corinth. 13: 5.

Onderzoekt u zelve, of gy in 't gelo-
ve zyt, beproeft u zelve; of kent
gy u zelve niet? enz.

TOON: Psalm 15.

I.

Helaas my zelfs zoo onbekent!
Gaa buyten met gedachten dwalen.
Mijn hert is 't zwerven zoo gewent/

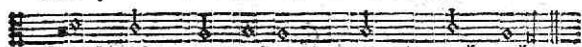
3

Da

214. Om ons zelve te kennen.

Na ydelheit, daar is 't omtrent/

Het houdt geen oordeel / maat / noch palen.

3.
 O ziel! keert tot u zelve in.

O dwaas / wil u in huis gewinnen!

Let op u zels, toemt hert / en zin.

Geen kennis geeft aan uw gewin;

Als gy u zelve niet zoud kennen.

3.

Op die ons kent! en 't hert doorziet.

Doet licht, en waarheit in ons stralen,

Dat zels-bedrog, en dwaling blied'.

Wat zijn wy? Niets. Ja min dan niet!

Uw moet de hoogmoedt nederdalen.

4.

O Godt! maakt u bekend aan my.

Wil my voor d'uwe ook erkennen.

Dat ik nu van my zelve by

Met u vereent; In Jezus zy.

En my gemeenzaam aan u wenne!

Over 't Ongelove, of Klein- gelovigheid.

Marc. 9: 24.

Ik gelove, Heere, komt mijne ongelovigheid te hulpe.

Luce 17: 5.

De Apostelen zeyden tot den Heere, vermeerdert ons het gelove.

TOON: Psalm 42.

O Godt! wie zal tot uo komen?
 Wie herkzigt barmhertigheid?
 Wie werdt van u aangenomen?
 Wien is 's Hemels-bzeugd bereidt?
 Wie heeft Jezum! tot zyn Hoofst?
 't Is hy / die in hem geloof.
 Die daar dooz hem aan zal kleven;
 Heeft genaad, en vindt het leven.

2.

Maar ik moet al weder klagen/
 Over 't ongelovig hert;
 Lange binnen my gedragen/
 Met veel onrust / strydt / en smert.
 Moedt, en hope leggen neer.
 't Hert onvast / keert heen / en weer/
 Als een schip in storm / en winden;
 Hoe zal ik noch ruste vinden ?

3.

Oskwils komt de Zatan ziften,
 Mijn zo zwak / en teer geloov'!
 Doo? bedrog / en dwalings-dziften/
 Zoekt hy my geheel ten roob'.
 Ach! mijn ziele zo onvast,
 Valt schier onder dezen last.
 Doo? 't gezicht van al mijn zonden/
 Wordt mijn hope schier verflonden.

4. Hoorn

4.

Koom ik tot u / o Godt ! nader /
 Als een arm verlaten kindt ;
 'k kan niet zeggen / o mijn Vader !
 Ik ben een, dien gy bemindt.
 Supten u vind ik geen rust.
 't Is al mijn begeert / en lust /
 Om op u / o Godt te leunen !
 Ach ! wil my doch ondersteunen.

5.

Straalt op my met uwe waarheit /
 Geeft mijn duyst're ziele licht.
 Doet my zien uw woordt dat klaar leidt :
 Stelt my Jezus in 't gezicht.
 Doet my uyt my zelve gaan,
 En niet langer stille staan /
 Den Gekruyften te aanschouwen ;
 En door hem op u vertrouwen.

6.

Doet mijn ziele u aankleven.
 Neemt doch weg de twijfeling ;
 Dat ik door 't geloof mag leven.
 Geeft aan my verzekering,
 Van uw gunst / en zaligheid.
 Zo getroost ben ik bereidt /
 In uw wegen steeds te loopen ;
 En van u mijn hell te hoopen.

Over een hardt ongevoelig herte.

Ezaja 63: 17.

*Heere waarom doet gy ons van uwe we-
gen dwalen? waarom verstokt gy ons
herte dat wy u niet vreezen?*

TOON: Psalm 6.

D Mar leidt een quaat inwendig;
 Dat maakt my zeer elendig/
 Een hardt, en steenig hert!
 In aardze dysten woelig.
 Van 't Hemelz' ongevoelig,
 Traag / zorgeloos / verwert.

Godts woordt kan 't niet bewegen,
 Het acht op vloek, noch zegen.
 De hamer van Godts Wet;
 Zal deze Rotz niet breken.
 Daar helpt dreygen, noch smecken;
 't Blijft even onberzet.

3. Het

3.

Het wordt niet licht verflagen,
Dooz straffen, noch dooz plagen.
Doet Godt zijn grimmigheid,
Dooz oordeelen betuggen;
Dit herte wil niet buygen,
Dooz 's Richters Majesteit.

4.

Godts vriendelijke woorden/
Met al die liefde-koorden,
Zijn goedertierenheit,
Waar dooz hy 't hert wil trekken;
Die kan het niet verwekken.
't Blijft hardt, en onbereidt.

5.

Zal ik ten Godtsdienst treden/
Dit herte wil niet mede;
't Is webelmoedig / boos!
Ten goede onbewogen,
Het leidt in onvermogen:
Gantz traag, en levenloos!

6.

O Godt gy hebt behagen!
In eenen Geest verflagen,
Gevoelig, dweeg, en teer.
Gebroken, en gebogen,
Oprecht dooz uwe pogen.
Ach / schept dit in my Heer!

7.

Wie zal dit hert verzachten?
Wie buigt de zielen-kzachten?
Als gy dooz uwen Geest,
Doet dan mijn geest herleven!
Wilt my een herte geven/
Dat u bemint, en vreesst.

8.

Dat booz u Hoogheit beve,
 En aan uw goetheit kleve.
 Verzacht dooz Jezu bloedt!
 Giet d'Olie der Vreugden
 In 't hert / en maake ter deugden
 Bereidt mijn hardt gemoedt!

Over de ydele ongeregelde
 Gedachten, enz.

Spreucken 23: 26.

*Mijn Zone geeft my uw herte, en laat
 uwe oogen mijne wegen bewaren.*

1.Chron. 29: 18.

*O Heere Godt, bewaart dit (namelijk
 d'oprechtigheit, en vrywilligheit in 't
 goede) in der eeuwigheit in de herten
 uwes volks: en richt haer herte tot u.*

TOON: Psalm 130.

O **Godt! ik doe mijn klachten/
 Over mijn booze hert!
 Dol dwalende gedachten,**

Ver-

en ongeregelde gedachten, enz. 221

Verstroit, en zeer verwert,
Die zwieren, zwerben / kzielen/
Die loopen heen / en weer :
En trekken geest / en ziele ;
Gantz tot de aarde neer.

2.

Wlegende ongebonden !
Als vogelen na 't aas :
Zo driftig tot de zonden.
Zeer ydel / zot / en dwaas.
Den toom te los gelaten/
Slaan zy geheel op 't wildt ;
Zy houden paal / noch maten.
Hoe wordt haar dyft gestilt !

3.

Als ik die wil vergaad'ren !
Om u / o heylig Godt ;
Met hert, en geest te naad'ren :
Dan wil 't weerspannig stot
Dan strevige gedachten,
Niet komen tot haar plicht :
Noch blijven in 't betrachten/
Zy zijn te los, en licht.

4. Wie

4.

Wie zalze dan betomen?
 Wie brenge in den bandt?
 O Godt! uw Geest moet komen/
 Te stuuren het verstandt.
 En wil, en tochten scheidt
 Van 't ydel / 't quaat / tot goedt.
 Ook mijn gedachten leyden:
 En zuyv'ren mijn gemoedt.

5.

Mijn ziel! gy moet ook waken.
 Neemt op uw zinnen acht.
 Zet 't hert op heyl'ge zaken/
 Bedenkt die met aandacht.
 Acht al het aard's gewemel
 Dooz enkel ydelheit.
 Verheft de ziel ten Hemel!
 Daar u de hope leidt.

Over de laauwheit, of gebrek van yver.

Rom. 12: 11.

*Zyt niet traag in 't benaerstigen. Zyt
 vuurig van Geeste. Dient den Heere.*

TOON: Psalm 100.

O Godt! uw hooge Majesteit/

 Vereischt een dienst met vuurigheid

Die

2.

Den Heylandt die zich obergaf
Ten kruis / en leedt der zonden-straf.
Heeft hem een eygen volk bereidt,
Dat yv'rig zy in heiligheit.

3.

Uw Koninkrijk lijdt groot geweld.
Die 't winnen zal moet als een Heldt/
Loopen, strijden, om 's Hemels-Kroon/
Wie verwint / zet op den Troon.

4.

Belaag! wat loome trage geest
Is al te lang in my geweest?
Wat zijn mijn krachten zwak / en flauw!
Niet koudt, noch heet: maar traag / en laauw.

5.

Op my; wat laag / en dof gemoedt!
Zo lusteloos in 't geen het doet.
Ach! 't vuur van yver schijnt gebluft/
En 't goetd doen meer een last, als lust.

6.

O Godt! o leven! van wat leeft.
Mijn ziel die wepnig levens heeft/
Trekt tot u / en voertz' uit het stof/
Maakt my baardig tot uwten lof.

7.

Uw Geest verwekk' een yver-gloet!
Die zo verwarm' mijn laauw gemoedt/

224 Verheffinge boven 't aardze.

Dooz utw Huis / en utwes Naams eer!
Die my in utwen dienst verteer.

8.

Als dan mijn hert in yver brandt:
Doet die verzelt zyn met verstandt.
't Zp geen wildt / maar een heylig vuur;
(Noit uitgeblust,) dat eeuwig duur.

Verheffinge boven 't aardze.

Pfalm 4: 7, 8.

*Vele zeggen, wie zal ons 't goede doen
zien? verheft gy over ons het licht
uws aanschijns, O Heere! gy hebt
vreugde in mijn herte gegeven, meer
dan ter tydts als haar koorn, en baren
most vermenigvuldigt zyn.*

TOON: Pfalm 65.

W **At groote goetheit / gunst / en zegen!**

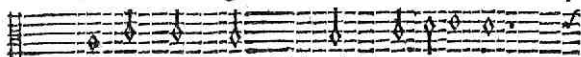
 Wat Goed'ren overvloed?

 Geeft gy / o Godt! tot ons genegen?

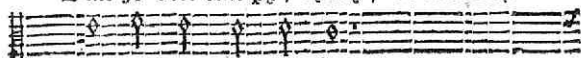
 Meer / als gy and'ren doet.

Dan

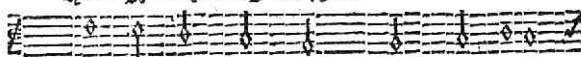
Verheffing boven 't aardze. 225

Dan zo veel rampen / duis / en elenden!

Heet gy ons lang bezicht.

Uw weldoen duurt noch, 't heeft geen einde.

Uw goetheit strekt zeer wijd.

2.

Maar al die goed'ren van dit leven,

Gy in 't gemeen / o Heer!

(Ook aan den wereltling) wilt geven;

Doch dan hier na niet meer.

Gezondheit, leven, vreugd, wellusten,

Staat, rykdom, eer, en spoedt,

Daar is geen grondt in om te rusten;

Wy zoeken beter goedt.

3.

Wy zijn niet 't aardze niet te vreden /

Hoe aangenaam het is!

Geeft niet ons deel, en schat beneden!

Maar 's Hemels erffenis.

't Is uwe liefde, en genade,

In Jezus weg-geleidt /

Die kan ons hert alleen verzaden /

In alle eeuwigheyt!

4.

De ziel te eel, te groot van waerden /

Tot hooger staat bevoegt;

Vindt niets in hemel / noch op aerden /

D

• Dan

226 Opwekkinge tot Vergenoeginge.

Dan Godt; die haar genoegt.
 In Jezus wilze u aankleven;
 Zp zoekt uw aauzicht Heer/
 Schenkt in uw Zoon aan ons het leven.
 Dan lust ons ook niet meer!

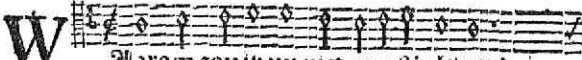
5.

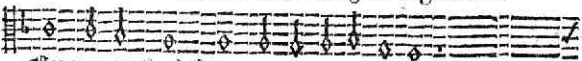
Wat gp hier geeft / zp ons tot zegen,
 En nimmer tot een strik:
 Geeft dat ons hert tot 't aerds genegen/
 Zich in uw gunst verqukt;
 Verheft het, wil het hooger trekken.
 Tot u / o hoogste goed!
 Doet tochten / en begeerten strekken:
 Daar rust dan ons gemoedt!

Opwekkinge tot vergenoeginge.

Philip. 4: 11, 12. *Want ik hebbe geleert vergenoegt
 te zyn in 't gene ik ben.*

TOON: Psalm 103.

W *Waarom zou ik nu niet gerustig leven?*

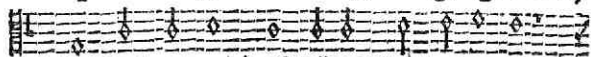
 En my zo steeds tot zorgen overgeben?

 Waarom zou ik zo zeer bekommert zyn?

 kan ik doch niet mijn ziele dus te quellen,

't Der

Opwekkinge tot Vergenoeginge. 227

't Verdriet ontgaan? of mijnen staat heritellen,

Ach neen! ik maak vergeefze smert / en pijn.

2.

't Gaat na Godts wil, en heylig welbehagen;
 Wat herft de mensch dan van zijn lot te klagen?
 Hy handelt niet na onze waardigheid.
 Hy geeft aan ons zo veelerley weldaden:
 Van ziel / en lichaam / enkel uit genaden.
 Hy neemt, of geeft, 't is ons tot zaligheid.

3.

Zoekt 't hoogste goed! dat zielen kan vernoegen.
 Een zuiver hert, 't geweten zonder wroegen,
 't Welk van Godts gunst / en liefd' verzekert is:
 Rust door 't geloof op Christus tot voldoening.
 Zoekt vree met Godt / en in zijn bloedt verzoening.
 Wacht dan hier na noch beter erffenis.

4.

In Gods beleid, gaat u gantz overgeven.
 Blijft aan geen schepzel hier op aerden klevan.
 Al wat Godt doet is door zijn kind'ren goet:
 Hy zal ons kruis / en de elenden weeren,
 Of alle quaat tot onzen goede keeren.
 Zijt dan gerust, o onvernoegt gemoedt!

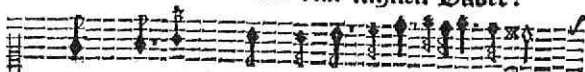
5.

Ach! mocht ik doch eenmaal hier toe geraken;
 My zelfs / en alle schepzels te verzaken!
 Myn wil te buygen na Godts heyl'ge wil!
 Dan zou ik al mijn tegenspoedt verwinnen.
 Dan zou mijn hert / en mijn beroerde zinnen /
 In Godt! vernoegt zijn / en van onrust stil.

Godts kinderen roem, plicht, en zucht.

1 Joan. 3: 1. *Ziet hoe groote liefde ons de Vader gegeven heeft, [namelyk] dat wy Kinderen Gods genaamt zoude worden.*

TOON: δ Kersnacht.

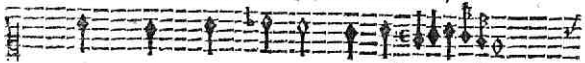
In Christo 's heils-en levens- a der;

Ben ik van eeuwigheit bemint.

Als ik afkeerig van hem dwaalde /

Zijn gunst / en goetheit my be straal de /

Op maakt / en stelt my tot zyn kindt.

2.

Gelukzalig ! is die verkooren ;
 Dan boben dooz den Geest herbooren
 Is ; Godt tot zijnen Vader heeft.
 Die Jezus is den oudsten broeder !
 Die Zion heeft tot zijnen moeder !
 Dien Godt des Hemels erfgoedt geeft.

3.

O Ziel ! gy moet uw Vader eeren,
 Hem vreezen. Tot zijn wegen keeren,
 In liefd' en onderdanigheid,
 Komt in vertrouwen met gebeden /
 Vrymoedig booz zijn aanzicht treden.
 Genaad' / en hulp vindt gy bereidt.

4.

Dader ! uw Geest daal in my neder.
 Dan rijst mijn hert / dan roep ik weder /
 Abba ! mijn Vader ! Ik uw kindt !
 Dan mijn kindtschap zy hy getuyge.
 Mijn hert hy na uw' Vader ! bukke.
 Daar ik mijn troost / en bzeugde vind.

TROOST-LIEDT,

In byzondere zwarigheden.

Pfalm 42: 6. *Wat buigt gy u neder, ó myne ziele! ende wat zyt gy onrustig in my? hoopt op Godt? want ik zal hem noch loven, voor de verlossingen zyns aanzichts.*

TOON: Pfalm 61.

Wat is de mensch vol elenden /
 Waar wy 't wenden?
 't Leven is vol tegenspoedt.
 Die kan al de dyuk / en quaden /
 Ramp / en schaden
 Vragen / even wel gemoedt?

The musical notation consists of six systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The notes are simple, with a mix of quarter and half notes, and rests. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The piece ends with a double bar line and repeat dots.

2.

Zorge, vreeze, komt ons quellen /
 En ontstellen;

Dit

Diktwijls ook een quaad gerucht,
 't Hert beroert / en maakt verslagen,
 't Kan niet dragen /
 Al den last daar 't onder zucht.

3.

Hoe verdwijnen zielen-krachten?
 Dooz 't verwachten!
 't Leben woedt dooz sinert verteert.
 Zo sterk is des lusts-verlangen,
 Na 't ontfangen
 Dan het goedt dat men begeert.

4.

O ziel! als u d'ongelukken /
 Nederdrukken;
 Waarom zoudt gy 's lebens-lust /
 In zo bitt're droefheits pijnen /
 Gaan verquynen?
 En verstooren uwen rust?

5.

Of Godt wilde u begeeren;
 Dan u weeren;
 Al neemt hy dooz zijne handt /
 't Geen u is van groote waerde /
 Op de aerde /
 Hy blijft doch u beste pandt.

6.

Ach / de Heere is rechtbaerdig!
 Wp zijn waerdig,
 Quaat te lijden om de schuldt.
 Wordt het goed van hem gekomen /
 Ons ontnoomen,
 Laat 't ons dragen met geduldt.

7.

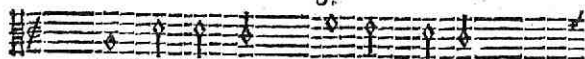
Denkt ook eens hoe veel genaden?
 En weldaden?
 Godt noch geeft te dezer tijdt /

Wat geniet gij noch al zegen!

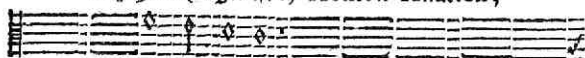
In uw wegen /

Denkt eens wat gij waerdig zijt!

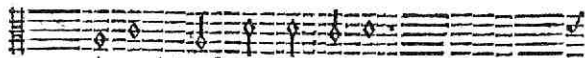
8.

Gij hebt (ô gunst!) Hemels-schatten,

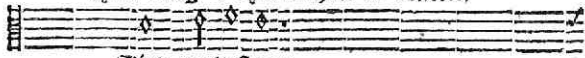
Wan te vatten /

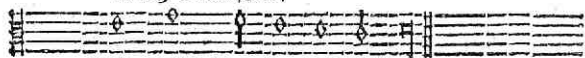
Jezus! heeft die nu bereidt.

Hier mag 't droeve hert in rusten /

Zich verlusten /

Dit goetd blytt in eeuwigheit.

9.

Godt is zelfs uw heil sprink-ader;

Lieve Vader!

Dat vernoeft een ang gemoedt /

Moet gij iets op d'aerd' ontbeeten?

In den Heere /

Is uw algenoezaam goetd.

10.

Ziele! zijt gerust en stille /

't Is Gods wille.

Al het geen u hier ontmoet;

Wij zal goede redding maken /

Van uw zaken /

En die sturen tot uw goetd.

11.

Ja verliest gy 't aardze leven /
 't Was gegeven /
 Door een tijt / van hem bepaalt.
 Geeft de ziele, in zijn handen.
 Uit de banden
 Wordtze in de vreugd gehaalt.

12.

Heere! geeft dat ik my boege /
 In genoegen,
 Da't bestuur van uwe handt.
 Help't my doch mijn kruice dragen,
 Met behagen!
 Geeft gedult in dezen standt.

13.

Dat dan 't hert / en ziel's verlangen
 Nimmer hangen /
 Aan het schepzel kleyn van waerd' /
 Doet my alle ydelheden
 Gantschly vertreeden,
 Doert mijn ziele boven d'aerd.

14.

Ik zal my in doot / en leven
 Over geven.
 Aan u / die wat recht is doet;
 Al wat quaat is booz uw kindzen!
 Zult gy kindzen /
 O mijn ziel! zyt wel gemoet.

15.

Ik zal nu booztaan vertrouwen;
 In 't benouwen /
 Op Gods hulp / en goedigheid.
 Hy zal goede uitkomst geven.
 In dit leven!
 Anders in der eeuwigheit!

D s

BLY.

B L Y - G E Z A N G ,

Over byzondere verlossingen.

Pfalm. 30: 6, 12, 13. *Des avonts vernacht het ge-
ween: maar des morgens is'er gejuig. Gy hebt
myne wee-klage verandert in een Reye, gy hebt
mynen zak ontbonden, ende my met blyfchap om-
gordet; op dat [myne] eere uw Pfalm zinge, ende
niet en zwyge: Heere myn Godt in eeuwigheit
zal ik u loven.*

TOON: Pfalm 61.

Groot zyn Heer! nu goedigheden /
Die gy heden!
En ook eertijts hebt gedaan.
Nieuwlyks daet gy u genaden /
En weldaden
Weder vooz ons' oogen staan.

2.

Gy voldoet mi Heer der Heeren!
 Ons begeeren,
 Gy verhoort der zielen klacht!
 Onze droefheit komt gy wenden;
 En volenden
 't Geen zo lange was verwacht.

3.

Als de ziele was beladen /
 Onder quaden /
 Uwe handt dee ons bestaan;
 Uwe gunst / quam ons beschijnen /
 Onder 't quijnen /
 En dee 't quaat als rook vergaan.

4.

Heer! gy wilde noch wat sparen,
 En bewaren
 't Leven; van die tot u riep.
 Gy verhoorde 't klagen / zuchten /
 Van die bluchten /
 Tot uw / in het elends-diep.

5.

Gy wilt aller toeblycht wezen /
 Die u vzezen.
 Inde zeer ben auwde tijdt.
 Is uw Naam een sterke Toren!
 d'Witverkoren'
 Bliedt daar heen / en wordt bevrydt.

6.

Gy toont in benauwtheit's tijden /
 Medelijden;
 In de vreeze van de doot /
 Komt gy weer verlossing geven /
 Aan die leven /
 In de allerdiepste noot.

7. Want

7.

Want al liep ons alles tegen /
 Uwe wegen /
 Gaan ver' boven ons verstandt.
 Gp kondt tegen al't vermoeden /
 Ons behoeven /
 Door u wijze sterke handt.

8.

Gp doet de benauwtheit's baren,
 Gene baren /
 Die ons dreigden groot elend.
 En wil die in nooden zwerven,
 Niet verderben :
 Want gp haat uw hulpe zend.

9.

Gp geeft Heer ! op onze wegen,
 Noch uw zegen /
 Dag aan dag in overvloedt.
 Wiens ziel kan uw goetheit's schatten
 Gecht bevatten ?
 Diegg aan uw' kindzen doet.

10.

Hoe gy 't dan met onze zaken,
 Doozt zult maken /
 Geven wy in uwe handt.
 Geeft gy? of wilt gy beroven?
 Wy beloven /
 Ons te boegen na dien standt.

11.

Wy verplichten onze dagen /
 Op te dragen /
 d'Offeren van dankbaarheid.
 Dooz zoo beele gunstg bewyzen /
 Al te pryzen,
 Dziendelyke Majestept!

12.

Laaten wy ons nu ten tyden /
 Van verblyden,
 Loven Godt ons leven lang.
 Komt dan 's Heeren lievelingen,
 Helpt ons zingen,
 Dzijlijk uit / dit bly-gezag.

13.

O Mijn Ziele! rijst na boven /
 Godt te loven
 Is uw werk, in deze tijt.
 Komt met alle binnen krachten /
 En gedachten /
 Toont dat gy recht dankbaar zijt.

14.

Gy verlost! looft den Heere /
 Doet hem Eere,
 Koemt nu zijn weldadighept.
 Gaat hem ziele, lijf, en leven,
 Over geven.
 Looft hem in der ewighheit,

De Christelyke Loop-bane.

Hebr. 12: 1, 2. *Ende laat ons met lydzaamheit loopen, de loop-baane die ons voorgesteld is. Zien- de op den oversten Leids-man, ende voleinder des geloofs, enz.*

TOON: van de Tien Geboden.

N *Zet ongelijk is 's menschen leven /*

 Een renbaan / of een loopers perk,

 Daar ongelijk de menschen streven ;

 Elsk naa zijn voorgestelde merk.

2.

Een Christen strekt zijn ooge leden /
 Uit 's werelts slijk poel Hemelwaert /
 Het werelts hint ziet na beneden /
 En zoekt zijn' deel hier op de aerd'.

3.

Een schoone prys is opgehangen /
 Die noit zal dooren of vergaan /
 Door die na hoven strekt zijn gangen /
 Beloost in 't eynde van de baan.

4.

Maar dwaze zyn 't die durven roemen /
 Den prys, die d'aerd' haat loopers geeft /

Een

En krans van stechte boter bloemen,
Die niet bestendig is by zich heeft.

5.

O gunstig Godt! wendt gy mijn ooggen /
En voert mijn logge geesten aan /
Da 's Hemels oberzaal'ge bogen /
Om na die waerde prijs te staan.

6.

Mijn loopen, Heer! staat aan u trekken,
Want anders ik geheel bezwijk /
Och wilt my doch u handt toe strekken /
Dat ik niet zink in 't aardze slijk.

7.

Wilt my bereyschte krachten geven /
Om in uw wegen voort te gaan /
Want ziet / Heer! hoe mijn schenkels beben /
Die dooz het minste kluitje staan.

8.

Op my! 'k zal nimmer 't einde krijgen /
't Zp gy begunstigt mijnen tredt,
Want ziet my na den adem hÿgen /
Op elken voetstap doozt gezet.

9.

'k Moet sroyten neer / ter halber wegen /
En smooren in het gulle zant /
En zp gy Heer tot my genegen /
My stutten zult dooz uwe hant.

10.

Ja / wilt gy Heer / mijn traagheit merken /
Gy mogt my werpen uit het perk /
Maar neen / Godt wilt my liever sterken /
En bozd'ren uwer handen werk.

11.

Ach staat doch uwen knecht! dees bee toe /
Wilt met de Oly van uw Geest /
Van den hooft-schedel tot de tee toe /

240 De zoetigheid van de goede Weg.

Zijn leden zalven minst en meest.

12.

Zo zal hy wakkerder voort loopen,
En jupchen hier in uw gena,
En na't uit-eind' der bane hoopen/
De kroon der heerlijkheit hier na.

S. Simonides.

De zoetigheid van de goede Weg.

Spreuk. 4: 18. *Maar het padt der rechtvaerdigen is gelyk een schynende licht, voortgaande, en lichtende tot den vollen middag toe.*

Op de wyze van den 9. Psalm.

H Dozt vrome ziel! het deugden padt,
Het welli daar leit na o' hemels stad /
Al is 't gepast vooz enge treden,
Dat mist ook niet zyn lieftgheden.

2.

Het is geen naar / en donker spooz /
Gelyk het werelts kint geeft vooz /
Maar vol van licht, van vzeed' / en zegen /
Wemilijk boven alle wegen.

3. De

3.

De glans / die zelfs Gods hups doorstraalt /
Ook hier gantsch lieffelijker daalt /
En steeds al wassend wert bebonden /
Als 't licht des daags tot elken stonden.

4.

Al gaat het schoon gelijk niet op /
Het klimt allenskiens tot den top /
En rust niet eer 't tot troost der vromen /
Zy tot het middagpunt gekomen.

5.

Och! Hemels reizman! treet dan aan /
Ziet voor u oogen 't licht opgaan /
Het welk u zonder lang te beiden /
In 's Hemels vzeugde in zal leiden.

6.

Daar 't eeuwighlyk zal stille staan ;
Creedt Hemels wandelaar ! treetd aan /
En juigt in Godes goedigheden
Die u hier te gemoete treden.

7.

De dag komt aan / en nadert al /
Die 't volle licht eens vzeugen zal /
En een gewenste klaarheit geven /
Daar nacht en schijn van zy verdreven.

S. Simonides.

Godts herderlijke zorg over zijne
SCHAPEN,

En Vriendelijk onthaal van zijne

HUIS-GENOTEN.

Getoont in den 23. Psalm.

I. DEEL.

Vers 1. *De Heere is mijn Herder.*

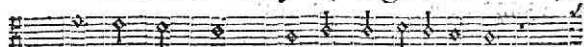
Gestelt in een Samen-spraak

Tusschen een $\left. \begin{array}{l} \text{Roemende} \\ \text{Vertrouwende} \\ \text{Begeerige} \\ \text{Verzekerde} \end{array} \right\} \text{Ziel.}$

Op de wijze van den 23. Psalm.

Laat Hert en Tong / ó Hemels liebelingen!
 Hoembaardig zyn; om Gode lof te zingen.
 O heil-fontein! Genoegzaam Al, hoe goedig!
 Genadenrijk / van liefde overbloedig!

Zijt

Zyt gy aan ons / nu en tot alle tyden.

Ach! komt ons hert tot uwen lof verwinden!

Vertrouwende.

2. JEHOVA is / en blijft / mijn eppen HERDER!
Van mijn Geboort / tot aan mijn doot / en verder;

Roemende.

Hy is mijn Vader! Leptsman / en Behoeder
Van lyf en ziel:

Vertrouwende.

Ia hy is my veel goeder:
Als eenig mensch / over zyn liebe kind'ren.

Ik mis geen goet / geen quaat kan my ook hind'ren

Roemende.

3. Ik arme SCHAAP liep heen en weer / afdwalen
Na mijn berderf: wie zou my weder halen?
Ziet Jesus! trouwe HERDER van mijn ziele!
Die ziet mijn spoor / hy volgt my op de hielen /
Hy zoekt, hy roept, en doet my wederkeeren!
Van 't dwalend' padt: tot in de koy des Heeren.

Vertrouwende.

4. Die Goede Herder, liet voor my zijn leven,
Hy neemt my aan / en gaat zich aan my geven.

Roemende.

Mijn maag're ziel voedt hy in vette weyden,
Mijn dwalend hert komt hy in wijsheit leyden.
Al ben ik zwak / in 't geestelijk betrachten / (ten.
Zijn macht, versterkt mijn geest met nieuwe krach-

Vertrouwende.

5. Dus rust ik vast in d'algenoezaam Hoeder.
Op Jezus zorg' / mijn Heplandt / en mijn Broeder!

Roemende.

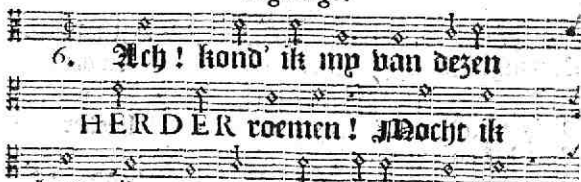
Wel zalig! zijnze die hy komt vergad'ren

244 Gods herderlijke zorge,
Tot zijne Tent, die hy doet tot hem nad'ren!

Vertrouwende.

Ja zalig! is hy / die hy kent dooz zijne,
Die dooz 't geloof ook zegt hy is de mijne!

Begeerige.

6. Ach! kond' ik my van dezen
HERDER roemen! Macht ik
hem mijn, en my weer zijne, noemen!

Verzekerde.

Keert van uw spooz / laat u dooz hem geleyden,
Op moet van 't Rot der vuple Bokken scheyden,
Komt daar hy weidt / voegt u by zijne Schapen.

Begeerige.

Toont my wat is haar rechte Merk en Wapen!

Verzekerde.

7. Decz' SCHAPEN zullen haren HER-
DER kennen:

Van vreemde / willen zy haar noit gewinnen;
Maar volgen hem: waar hy haar booz gaat treden.
Zy gaan te zaam / in Eendracht, Liefd', en Vrede,
Met

Met Lijdtzaamheit, Goet-aardig, en Zachtmoedig.
 Daar wol, en Melk, gebenze overbloedig.

Zamen.

8. Hoe groot / en veel zijn Heer! uw goedigheden /
 Die gy aan ons onwaerdig' gaat besteden /
 Gy hebt ons tot uw SCHAPEN uytverkooren
 En dooz uw geest tot kinderen / herbooren.
 Gy zijt ons deel / en wy u volk / ô Heere!
 Niet ons, niet ons, maar uwen Naam zy cere!

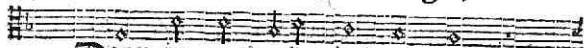
II. DEEL.

My en zal niets ontbreken.

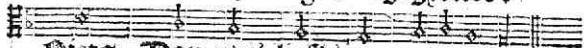
Zamen-sprake, tusschen een $\left. \begin{array}{l} \text{Roemende} \\ \text{Vertrouwende} \\ \text{Klagende} \\ \text{Vergenoegde} \end{array} \right\} \text{Ziel.}$

Op de wijze van den 24. Psalm.

O Neyndig Godt, ô hoogste Goedt!
 Daar eens de ziel in rusten moet:
 Wat heeft uw Majesteit bewogen?
 Met ons te maken dat verbondt/
 Daar

Daar in ons zalig deel gezondt!

Niets. Dan uw' liefd' en mededogen.

Roemende.

2. Gy geeft u zelven aan my Heer!
Als ik u heb / wat wil ik meer?

Vertrouwende.

Mijn ziel! gy meugt met recht nu spreken /
Ik heb J E H O V A! aan myn zy' /
Gy is / en heeft het al voor my.
My kan / en zal dan niets ontbreken.

Roemende.

3. Godt spaart 'zijn eygen Zone niet!
Maer zendt hem neer; en met hem biedt
Hy my genade, voor genade,
Tot Wijsheit, en Gerechtigheit;
Tot heyligmaking, zaligheit!
Is hy my; o groote weldaden!

Vertrouwende.

4. Mijns HERDERS volheit is zoo groot!
In wat gebrek / armoef of noot
Mijn ziel of lichaam / mochten steken.
Hy zorgt / hy voedt / en zal steeds voen /
En geven wat ik heb van doen /
Daarom zoo zal my niets ontbreken.

Klagende.

5. Ontbreckt dan noit den b'zomen iets?
Die zoo veel armoed' en verdriets /
Dier op de aerde moeten dzagen;
Dan tegenspoedt en ongeluk,
Dan krankheit, armoed', smaat en duikt
Hooztmen haar veeltijds droevig klagen!

Ver

Vergenoegde.

6. Zoo d'Heere oit zijn kind'ren leidt
 In veel gebzels en tegenheit;
 't Is dan de uure van beproeven!
 Dan toetst hy eens waar 't hert aan hangt /
 Vertrouwt hem maar: en gy ontfangt /
 Gewislijk wat gy zult behoeven.

Klagende.

7. Dit quelt zeer dikwils mijn gemoedt /
 Zoo my de Heer als HERDER hoedt /
 Hoe kan mijn dan zoo veel ontbreken?
 Ik denk dan hy bezorgt my niet!
 Ik blijf in 't kruis / en draag verdriet /
 Zijn zegen schijnt van my geweken!

Vergenoegde.

8. Den handel Godts is wonderlijk!
 Hy maakt de zijn' dooz armoë rijk,
 Hy doet haar hier zoo veel ontbreken /
 Om haar te geven beter goedt,
 't Welk hert en ziele eeuwig voedt /
 Als dit ontbrecht / zal dat vermeeren.

Vertrouwende.

9. Dat wepnig' dat d'oprechte heeft /
 Die in des Heeren vreeze leeft /
 't Is beter, als der boozen schatten.

Vergenoegde.

Godt geeft my een genoegend' hert!
 Dat dooz geen zorg gebroken wert /
 Dit kan in Godt! zijn ruste vatten.

Vertrouwende.

10. Ontbreekt dan iets in 't tijdelijk /
 Godt maakt weer na de ziele rijk.
 Was 't tijd'lijk nut / hy zoud' my geven.

Vergenoegde.

Ik krijg dan booz mijn Koper, Gout,
 O dwaasheit! zoo my dat berouwt /

248 Gods herderlijke zorge,
Zijn gunst is beter dan het leven!

Klagende.

11. Ik zorg, en vrees! hoe 't noch zal gaan!
Daar komen quade tijden aan,
Die mij / en ook de mijne raken.
Verduking / krankheyt / armenoe /
Die dreygen mij! Ik weet niet hoe
Ik 't met de mijne dan zal maken!

Vertrouwende.

12. O ziele! quest u zelven niet /
Met ongeloobig zorg-verdriet /
Bekommernissen voor den morgen.
Rust in de wijsheit / goetheit / macht
En trouwheit van uw HERDER, wacht;
Hy kan en wil u wel bezorgen.

Vergenoegde.

13. Dat ook geen ingebeelde noot,
Uw ziel beroert / of nederstoot /
Al hebt gy niet wat u zal lusten.
By Gode staat de wijz', en maat.
Hy heeft genoeg voor leders staat /
In zijn bedeeeling moet men rusten.

Ver-

Vertrouwende.

14. Zijt gy zijn kint? mistrouwt hem niet/
't Is Heydens, zich met zulke verdriet
Te quellen.

Vergenoegde.

Ook ten mag niet baten!

Vertrouwende.

Godt! en de Godts-dienst wordt onteert.

Vergenoegde.

Ons eegen hert ontrukt, verteert/
Als zorg / en vrees / gaan buyten mate.

Klagende.

15. Maar ach! mijn geestelijke staat,
Is zeer gebrekkelijck: wat raadt!
Mijn klein verstandt / mijn zwak gelove /
Mijn stoutwe liefd' / en wankel-hoop /
Mijn vallen / en mijn tragen loop /
Doen mijne ziel haar troost beroven!

Vertrouwende.

16. Gy ziele rust! zijt niet beroert!
Wat Godt begint hy ook volboert.

Vergenoegde.

Gy hebt des Geestes Eerstelingen!
In zwakheit werkt des Heeren macht /
Tot alles in u is volbracht.

Vertrouwende.

Godt zal u met zijn gunst omringen.

Klagende.

17. Ach! kond' ik mijn bekommert hert!
Ontlasten van die zorg en suert /
Dat is mijn wensch!

Vertrouwende.

Gy moet dan trachten /
Te staan in 's Heeren Heil-verbondt!
't Geloof, zy op zijn woordt gegrondt.
De hoop, moet beter lot verwachten,

Vergenoegde.

18. Bedenkt eens of de Heere oit /

250 Gods herderlijke zorge,

H / of de zijne / gants berooit /
In arremoeude heeft begeben?
Zoo niet; legt af bekommernis.

Vertrouwende.

Zoekt maar met ernst dat boven is.
Daar is verzadiging ten leven.

Zamen.

19. **L**of zy u / die uw **SCHAPEN** hoedt!
Die ons met zulken overbloedt
Derrijkt / zoo dat wy mogen spreken /
Du gy Heer! onze **HERDER** zijt /
Zoo zal ons doch tot geener tijdt!
Wat nut / of noodig is / ontbreken.

III. DEEL.

Vers 2.

*Hy doet my neder liggen in grasige weyden;
hy voert my sachtkens aan zeer stille wateren.*

Zamen-sprake tusschen een

{	Dankbare	}	Ziel.
	Gerafste		
	Vergenoegde		

Op de wijze van den 65. Psalm.

O Al bezorger, Menschen Hoeder!
 Al wat'er leeft en zweeft/

Ziet

Ziet na uw handt / en wacht zijn Voeder
 Van uw / die alles geeft ;
 Doet gij uw milde handen open
 Dan wordt elk een geboedt/
 Zo komen alle schepzels loopen
 Tot uwe volheits-bloedt.

Dankbare.

2. Mijn trouwe Herder! gaat mij leyden/
 In 't geurig jonge gras,
 In groene vette Klaver weyden
 In 't lieflijk gewas!

Geruste.

Dan voert hy mij in zijne hutten,
 Dooz heete Zonnebant /
 Dooz Wolf / en Leeuw / komt hy beschutten
 Elk Schaapjen, dooz zijn handt.

3. Daar mag ik dan zoo vespig rusten,
 Op 's Herders trouwe wacht.

Dankbare.

Ja mij in d'overloedt verlusten
 En weyden dag en nacht;
 Wanneer ik dan in dorst ontsteken
 Na 't versche water heyg' /
 Leidt hy mij aan de stille beeken
 Daar ik verquikking krijg'.

252 Gods herderlijke zorge,

Geruste.

4. Zeer zachtjens komt hy my dan boeren
 Daar 't zoete water blinkt/
 Dat bloedt / noch varen niet beroeren!
 Als 't Schaapjen daar uit dymkt.

Dankbare.

Dus vriend'lyk hoedt de Heer zyn Schapen,
 Hy doetze na haar aart
 Het keurlijk nutte voedzel rapen.

Geruste.

Het vree en rust gepaart!

Dankbare.

5. Israëls bergen, Zyons velden!
 Zijn ons ter Weyd' bereidt;
 Daar Godt zyn wooning neder stelde/
 Daar rust zyn heyligheyt!
 Daar straalt zyn vriend'lyk aangezichte!
 Daar stort hy zegen neer.

Daar

Daar komt hy hert / en zielen sichten ;
Dooz zuyb're Hemels-leer.

Geruste.

6. Daar woon ik stil in vreed' en ruste ;
Of schoon de werelt raast.
Daar komt de Heer mijn ziel verlusten /
Hy zeldt weest niet verbaast !
Ik ben u als een teere Moeder !
Dies schuil ik in zijn schoot :
Hy is mijn zorg en trouwe Hoeder !
Ik vrees geen schzikt of noot.

Dankbare.

7. De lieffelijke waterstromen !
Alts Heeren heyligdom ,
Doet hy tot onze zielen komen ;
En bloesen in / en om.

Vergenoegde.

Hier kan zich 't dorstig herte laven !
Met troost / en zielen kracht /
Met zalige genaden gaven /
Als 't Schaapjen schier ver smacht.

Dankbare.

8. O zalig ! zijn wy die noch wonen !
In 't zegenrijke Landt ,
Dat vette Erfdeel / ja dat schoone !
Dooz 's Heeren arm geplant /
Een Paradijs van oberbloeden.

Geruste.

Daar eski zoo veylig leeft ;
Onder de vleug'len van Godts hoede /
En daar zijn voeding heeft.

Dankbare.

9. Hoe groot is 't goedt ? dat Godt wil geven !

Kan

254 Gods herderlijke zorge,

Man lichaam en aan geest /
 Golt zelfs in dit berganklijk leven /
 Dien die zijn Name vzeest.

Vergenoegde.

Indien hy my niet oberbloedig /
 Maar Spaarzaam spijs of dzenkt /
 Ik ben vernoecht, en wacht lankmoedig /
 Tot hy my beter schenkt.

Dankbare.

10. Oe volle volheit / is om hooge ;
 Op Jezus, 's Levens-boom.

Vergenoegde.

Daar wordt verzadigt hert en ooge !
 Daar bloeit des wellufts-stroom !

Geruste.

Daar klygt de ziel haar volle ruste /
 Van moept' en ongebal.

Vergenoegde.

Daar wordze zaet van alle lusten /
 In Godt, 't oneindig Al.

Dank.

Dankbare.

11. **S**CHAPEN! van zo vette weyden;
 Bergeet uw HERDER niet!
 Draagt vruchten, laat u van hem leyden,
 Waar heen hy u gebiedt.

Vergenoegde.

Gezegt volk! laet 't herte rijzen
 Tot lof en dankbaarheid /
 Dat tong, en leven, Gode prijzen /
 Door zijne vriend'lykheit.

Zamen.

12. **H**eer! toont goedertierentheden
 Aan uwe Kerk, en 't Landt.
 Aeh geeft doch aan uw Zyon vrede!
 Bevestigt haren bandt.
 Uw Schapen! die zo sober leven /
 Beziet doch meer en meer.
 Uw goedigheit zeer mildt in 't geven /
 Ontfangt van prijs en Eer.

IV. DEEL.

Vers 3.

Hy verquikt mijne Ziele.

Zamen-sprake tusschen een $\left. \begin{array}{l} \text{Verquikte} \\ \text{Flaanwe} \\ \text{Aanklevende} \\ \text{Verzekerde} \end{array} \right\} \text{Ziel.}$

Op de wijze van den 42. Psalm.

Opper Herder! trouwe Borge,
 Die uw SCHAPEN zeer bemindt/
 In wiens gunst / en nauwe zorge/
 Elk van ons genoegten bindt :
 Zondaars troost, en 's herten rust,
 Vreugden bron, ô Zielen lust!
 Laat doch in ons bange quijnen/
 Uwten troost / en vreugd' verschijnen.

Ver-

Verquikte.

2. Zwakke Schapen, teere Lammers!

Krank / aamechtig / zeer benaauwt /
 Dijnlijk / schriklijk / en vol jammer's
 Dooz de kouw of hit' verflaauwt /
 Afgemat / na by de doodt ;
 Komt hier / tot uw's HERDERS schoot !
 Daar by u zeltogend' snikken
 Hoozt / en wil u ziel verquikken.

Flaauwe.

3. Mijne ziel / van Godt geweken /

Gants besmet met sonden quaat /
 Is een woning vol gebreken,
 Zeer elendig is mijn staat !
 Droefheit / angst / onrust / en smert.
 Breez' / benaauwtheit / breekt my 't hert /
 Dit doet my dan treurig zuchten !
 Waar zal ik om hulpe vluchten ?

Getrooste.

4. Jezus Herder van de zielen /

Hecht die zeer verwondt van geest,
 Schier in slaauw' / en onmacht vielen ;
 Komt tot hem : en by geneest
 Uwe wonden / dooz zijn bloedt !
 En zijn Geest, zal in 't gemoedt
 Nieuwe kragt / en vzeugde geben.
 Ja de doode doedt by leben.

Flaauwe.

5. Ach mijn overgrootte zonden !

Zijn my zulken zwaren last !
 Noch al kragt ik dieper wonden /
 Nu 't getal noch grooter wast !
 Dus verteert mijn levens-kragt /
 Want mijn hert met sinerte wacht ;
 Tot de Heer dit woort zal geben /
 Kindt ! uw zonden zijn vergeven !

258 Gods herderlijke zorge,

Verquikte.

6. Ziel! met zonden zoo beladen/
 Dat uw herte smelt en breekt/
 Gaat ten Troone der genaden,
 Hooft wat uwten Herder spreekt:
 Komt tot my, ik geef' u rust!
 Zondaars doot, is my geen lust;
 Geeft u my, en gy zult leven/
 Al uw zonden zijn vergeven.

Flaarwe.

7. Ach! hoe droevig moet ik zuchten!
 Onder 't jok van d'oude mensch,
 't Herte draagt veel booze vruchten /
 'k Doe niet / wat ik wil of wensch.
 'k Wil het goed' / maar doe het quaat /
 Ik bedrijve 't geen ik haat,
 Dikwils val ik neer in 't strijden;
 Ach wie zal my eens bevrijden!

Vet-

Verquikte.

8. Ozoelve ziele zijt gedachtig /

In wat staat gij heden zijt.

't Vlees, wordt wel den geest te machtig /

Doch den geest wint weer den strijd.

Jezus, maakt dooz zijne doodt /

d'Oude mensch, van krachten bloot,

Dag / aan dag / zal die verdwijnen:

Maar de nieuwe meer verschijnen.

Flaanwe.

9. Ach! mijn ziel is aan 't verfloutwen!

Traag, en laauw, in 's Heeren werk.

Liefd' / en pber / gaan verkoutwen /

Booze lust / werdt heet en sterk /

Keer ik my / ik dwale weer.

Sta ik op / ik valle neer.

Wat ik doe / of waar ik 't wende /

't Is al zond' / 't begin / en 't ende.

Verquikte.

10. Bange ziele niet kleynmoedig!

Schoon de zonde raast en woelt /

Jezus volheit overbloedig!

Is / booz die zijn armoe boelt /

Die in elend' zich verzaakt /

Wordt in Jezus gants volmaakt!

Aanklevende.

Jezus! geeft in zwakhelt krachten;

'k Houd' hem vast, en zal hem wachten.

Verquikte.

11. Staat maar op / en keert doch weder;

Knield booz Godts genaden troon /

's Vaders liefde is zoo teeder /

Hy verschoont u als een Zoon!

d'Oprechte will' neemt hy aan

260 Gods herderlijke zorge,
Dooz de daadt; noch niet gedaan.
Als wy steeds na beter strekken/
Al 't gebreik zal Jezus dekken!

Flaanwe.

12. Ook de Zatan, leit zijn strikken,
Van de recht / en linker zp.
Zorgloosheid, of zielen schrikken,
Werpt hy uit: en zeide tot my/
Zoude wel een kindt van Godt?
Zoo vertreden zijn Gebodt?
Als gy doet: ô misdader!
Denkt gy noch, Godt is mijn Vader?

Vrquikte.

13. Steurt u aan geen Zatan's laster /
Jezus! geeft zijn Geest tot pandt,
Die maakt uwen staat te vaster.
Wie breekt dezen vasten bandt?
Jezus heeft zijn eygen beeldt,
Dooz zijn geest in u geteelt;

Daar:

Daarom zullen de gebreken /
 Van 't Kindtschap nooit verſteken.

Flaauwe.

14. Die my zachtjens moeſten voeren /
 Met verſtand: vermoejen 't hert /
 Door hart drijven. Zy beroeren
 Mijn gemoedt met angſt en ſinert.
 Ook der boozen ſchimp, en ſinaat,
 Dikwils dooz mijn herte gaat
 Wanneer zy als wycede honden
 Baſſen / met haar laſter-monden.

Verquikte.

15. Kijgt gy weynig trooſt van menſchen /
 Hebt gedult, en leert'er by;
 Wat is van den menſch te wenſchen!
 Godt alleen / heeft trooſt booz my!
 Ook de laſter / ſinaat / en ſpot:
 Om de zake van uw Godt /
 Is geluk, ja die te lijden /
 Geeft ons loon! en doet verblijden.

Flaauwe.

16. Ach Glende / der Glenden!
 Als Godts lieflijk aangezicht,
 En zijn Geest, haar van my wenden,
 D'een'ge trooſt / en zielen licht!
 Als by my alleene laat /
 Ja my gants te moſſel ſlaat!
 Met zijn felle gramſchaps ſtralen /
 Die by op my neer laat dalen.

Verquikte.

17. Bange ziele / dit verlaten,
 En 't gevoel / van toorn en ſchrik /
 Heeft zijn palen / epud' en maten;
 Godt vertoont een oogeblik.

262 Gods herderlijke zorge,

Maar zijn gunst / en goedigheid;
 Duuren weer in eeuwigheit!
 's Heeren lieflijk aangezichte /
 Doet hy na de droefheit lichten.

Aanklevende.

18. 't Zal dan Jezus, gaan aankleben/
 In myn bange zielen slaauwt.
 Jezus, is my troost / en leven/
 Al is 't herte zeer venaauwt.

Verzekerde.

Wegert hy : en laat u gaan/
 Onverhoort, houdt sterker aan,
 Na uw bidden / en verlangen/
 Zult gy heil / en troost ontfangen.

19. Haat de ongerechtigheden,
 Hebt uw lust in 't heyligdom:
 En hy 't volk dat vromigheden
 Liefd' / voegt u: gaat daar mee om.

Aanklevende.

O mijn ziele / neemt u rust!
Datt' uw Jezus! die u kust;

Verzekerde.

Ia zijn kus van vriend'lijkheden!
Geeft mijn ziele troost, en vrede.

Troost.

20. 'k Ben (zeldt Godt) uw trouwe Vader!
Die ik eeuwig blijven zal.
'k Ben uw heil! en 's Levens-ader.
Lust u iets? in my is 't al.
'k Ben met u! en breeft dan niet;
'k Help u in / en uit 't berdziet.
'k Zal u na 't ellendig leven /
Volle rust, en vreugde geven.

Zamen.

21. O verquikker onzer zielen!
Dank zy uwe goedigheide.
Sterkt doch die zoo lichtlijk velen
Tegen wankelmoedigheide.
Als gy ons het hert verwijdt,
Zullen wy deez' levens tijdt /
Uwe heyl'ge paden loopen
En noch beter goed'ren hoopen!

V. DEEL.

*Hy leidt my in het spoor der gerechtig-
heit, om sijns naams wille.*

Zamenprake tusschen een $\left. \begin{array}{l} \text{Dwalende} \\ \text{Rechtwandelende.} \\ \text{Leerende} \\ \text{Verlichte} \end{array} \right\}$ Ziel.

Op de wijze van den 105. Psalm.

O Heer! doet uwre Hemels-stralen/
Op ons / in onze wegen dalen/
Want in uw licht, zien wy het licht,
Verlicht doch onze ziels-gezicht!
Gaat ons steeds als een HERDER voor/
Dan volgen wy het rechte spoor.

Dwalende.

2. Mijn ziel altydt geneigt tot dwalen,
Zweeft hier en daar / op Berg / en Dalen /
Zy keert / en sluipt het doolpadt in /
Dan 't vleys: en 's werelts lust / en zin.

Hoe

Hoe koom ik op de rechte straat?
 Waar door men langs ten Hemel gaat!

Rechtwandélende.

3. Volgt Jezus! d'Opper-zielen weyder /
 Dooz 't dwalend' Schaap, een trouwe Leyder.
 Ik ben (zeidt hy) des werels licht;
 Die na mijn weg / zijn wégen Richt,
 Die wandelt nooit in duysterheid;
 Mijn licht hem tot het leven leidt.

Dwalende.

4. Gaats / dom en traag, zijn mijne gangen /
 Hoe blijf' ik op de wegen hangen!
 Waar ik my heer daar leidt een net.
 Wat is'er al dat my belet!
 Mijn ooge zwiert: Ik blybe staan.
 Ik ben zoo traag in voort te gaan.

Verlichte.

5. Als gy op weg zoud achter blijven /
 Ziet Jezus; zal u voort gaan drijven.
 Zijn Geest, zijn woordt / zijn Herders staf,
 Die wemmen u van traagheit af.
 Dooz kruz's / vervolging / smaat en spot /
 Voert hy u nader by uw Godt.

Leerende.

6. Hoe dikwils staat mijn ziel verlegen!
 Ik die zoo veel verkeerde wegen,
 'k Weet nauwlijks waar ik keeren zal.
 (Den weg valt my zoo bang en smal)
 Zegt my waar is de rechte baan,
 Die ik ten leven in moet gaan!

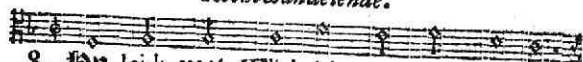
Verlichte.

7. De Herder Jezus; wil u leyden,
 In 't rechte spoor, ter zielen weyden /
 In waarheit, en gerechtigkeit,
 In deugd', geloof, en heyligheit.

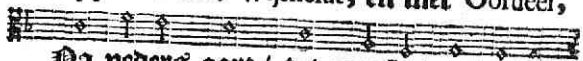
266 Gods herderlijke zorge,

Hij hoert ons zelfs op 's levens padt /
Recht aan, en in des Hemels stadt!

Rechtwandelende.

8. Hij leidt met Wijsheid, en met Oordeel,

Na peders aart / tot meeste hoordeel.

Verlichte.

De zwakke doet hij zachtjens gaan /

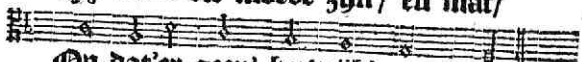

De sterke; drijft hij meerder aan.

Rechtwandelende.

Hij sterkt die moede zijn / en mat /

Op dat'er geen' bezwijk' op 't padt.

9. Hij maakt ons ook de paden effen,
De bergen die zich hoog verheffen /
Vernedert hij. en 't lage Dal
Verhoogt hij weer:

Verlichte.

Dien volgens zal
Die ziele op Godts weg gezet /
Steeds verder gaan, door al 't belet!

Rechtw.

Rechtwandelende.

10. Ons tot het dwalen gants genegen /
 Roept hy dan na / keert in mijn wegen;
 Komt hier / dit is het padt, dat leidt /
 Tot ware deugd', en heerlijkheid,

Verlichte.

Bolgt na den regel van het woort /
 Dat is de weg; gaat daar in voort.

Rechtwandelende.

11. Hy gaat ons recht, en zeker leyden,
 Hy zal / hy wil noyt van ons scheyden.
 Hy stuurt / en helpt ons in de noodt.

Verlichte.

Ja voert en brengt ons door de doodt /
 Uit al 't gebaar / in zaligheyt,
 Daar rust en vzeugde is bereidt.

Leerende.

12. Wat maakt den Heere dus genegen,
 Zijn oog te slaan op onze wegen?
 Wie zijn wy? wat is ons geslacht;
 Dat hy op ons wil nemen acht?

Verlichte.

Ten is / o mensch / uw waarde niet /
 Daarom dat hy zijn aanschijn biedt.
 13. De Heere wil zijn Naam verklaren /
 Zijn eysenschappen openbaren.

Rechtwandelende.

't Is zijn genaâ, en goedigheid,
 Zijn wijsheit, macht, die u geleidt.

Verlichte.

Ja om zijns naams wil voert u d'Heer /
 In 't rechte spoor: tot zijne Eer.

Rechtwandelende.

14. O SCHAPEN, van zo vette weyden;
 Die Godt zo vziendelyk gaat leyden.
 Berheft u ziel / en zingt hem lof!

268 Gods herderlijke zorge,

Zijn goedigheid beschikt u stof.

Verlichte.

Doegt hert / en mondt / ó Drome! zaam/
Rocmt zo de hoogheit van zijn Naam.

Zamen.

15. O HERDER, wy zijn gants genegen/
A na te volgen, t'aller wegen.

Ach was doch onzen weg gericht,

Om heplig booz uw aangezicht

Te wand'len na uw zupb're wet/
Booz onzen padt ten licht gezet.

16. Wy zullen ons verstandt verzaken,
En uwen wil, den onzen maken:

Wy geven ons geheel, ó Heer!
Tot uwen dienst: u komt de eer.

Voert ons in 't padt der heiligkeit.

Maakt ons tot d'eer uws Naams bereidt.

VI. DEEL.

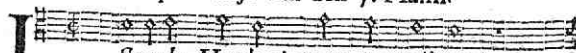
Vers 4.

*Al ging ik ook in een dal der schaduwe
des doodts, ik en zoude geen quaat
vreezen.*

Zamenfprake tuffchen een

}	<i>Kloekmoedige</i>	}	Ziel.
	<i>Vreezende</i>		
	<i>Verzekerde</i>		

Op de wijs van den 7. Pfalm.

Sraels Herder! zeer te prijzen!

Uw

Uw zegen is een Zon in 't rizen.
 Gp voedt, verquikt, en leidt uw Schaar/
 Ook gp bewaartze in 't gebaar.
 Gp zyt een Burg, een Schilt, en Wapen,
 Een Hoeder, van uw liebe S CHAPEN:
 Uw naauwe zorg, en trouwe macht,
 Houdt ober haar geduurig wacht.

Kloekmoedige.

2. Al ging ik in de duyst're dalen,
 Die zon / noch licht / noit komt bestralen.
 Ook in de schaduw van de doot!
 Al was 't gevaar noch eens zo groot;
 Al gaapten na my Leeuw, en Wolven:
 Al dreef ik in d'oufupme golven:
 Al quamen stroomen van verdriet;
 Daar kooft wat wil, ik vreeze niet.

Vreezende.

3. Belaas! als ik aan 't Kruis gedenke/
 Die vreeze, kan mijn herte krenken:
 Wat raadt als 't eens mijn beurte viel?

Kloekmoedige.

Nochtans is 't dienstig dat de ziel/

270 Gods herderlijke zorge,

Te vooren ziet de quade tijden,
 Zich wapene tot strijdt / en lijden.
 Dit breekt de trotze zorgeloosheit ;
 En maakt den mensch tot huys bereidt.

Vreezende.

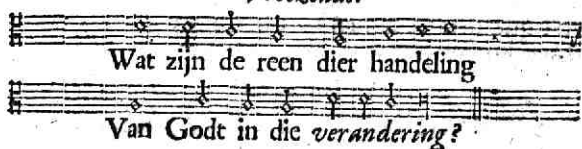
4. 't Zyn my altijt geen weelde-dagen,
 Daar komen dikwils duyst're blagen
 Van tegenheit / en ongeluk/
 Van droefheit / angsten / strijdt / en druk.

Kloekmoedige.

Godt geeft wel zomtijds vreugde stralen :
 En boert dan weer in duyst're Dalen.

Vreezende.

Wat zijn de reen dier handeling
 Van Godt in die verandering?

Kloekmoedige.

5. Als Godt na vreugde, komt bedroeven,
 Wil hy de deugd' zijns kindts beproeven :

Door lijden brengt hy aan den dag/
Wat in de ziel verborgten lag.

Verzekerde.

In zwakheit wil hy krachten toonen.
Den strijd met meerder glory kzoonen.
Dit is de handel van den Heer!
Tot onzen nut / en zijne Eer.

Kloekmoedige.

6. Als u de Heer in 't huus komt voeren/
Laat u dat niet te veel beroeren.

Vreezende.

Ach! hoe ontstelt? en zonder moedt;
Ben ik in klepne tegenspoet!
Hoe word' ik sterk? hoe krijg ik krachten?
Om neer te leggen de gedachten/
Van ongedult, en wrevelheit,
Als mijne ziel zoo neder leidt.

Kloekmoedige.

7. Waarom / o ziel dus neer gebogen?
Godt die u slaat, heeft mededogen:
Leunt maar op Jezus, en zijn kracht.
In zwakheit, wordt zijn werk volbracht.

Verzekerde.

Denkt aan zijn goedertierentheden/
Nau u getoont den tijd voorleden.
Hy heeft u zo veel goeds gedaan.

Kloekmoedige.

Zijn trouwe zal noit van u gaan.

Vreezende.

8. Maar 's doodts gedachten doen my vreezen;
Ik denk / hoe zal 't dan met my wezen?
Als ik de aard' en al verlaat?

Ver-

Verzekerde.

Godt hoert u dan tot beter staat!
 Een vaste hoop / van 't eeuwig leven!
 Doet dit gewillig overgeven.

Vreezende.

Ach! was doch als de dootd my scheidt /
 Mijn hert getroost, mijn ziel bereidt.

Kloekmoedige.

9. Wilt gy van deze vreeze rusten?
 Zoo dootd by tyds des werelts lusten,
 Maake hert / en zinnen los van d'aard'.
 Wat Hemels is / houdt dat in waard':
 Haat / en verlaat uw snoode Zonden.

Verzekerde.

Vliedt heen, en rust in Christi wonden,
 Die 't alles vooz ons heeft volbracht.
 Zijn dootd, beneemt den dootd zijn macht.

Kloek-

Kloekmoedige.

10. De dood die zal geen SCHAPEN scheyden,
 Van Christi liefd', maar die geleyden,
 Dooz noodt en doot, ter Hemel rust.
 Daar volle vreugd' haar ziel verlust!

Zamen.

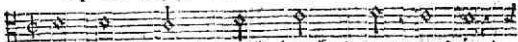
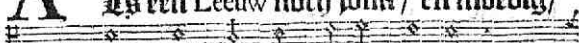
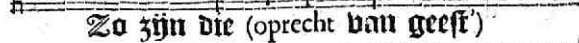
Wat! zouden wy 's doodts schaduw vreezen?
 Wy gaan daar dooz tot beter wezen.
 Uit 't jammerdal in 't gloryrijk,
 By Godt! in vreugde ceuwiglijk.

VII. DEEL.

*Want gy zijt met my : wven stok, ende
 wven staf, die vertroosten my.*

Zamensprake, tusschen een $\left. \begin{array}{l} \text{Zwakke} \\ \text{Sterke} \\ \text{Getrooste} \\ \text{Vreezende} \end{array} \right\}$ Ziel.

Op de wijze van den 77. Psalm.

A **Is een Leeuw noch jonk / en moedig /**
 fier / in krachten, overbloedig :
 Zo zijn die (oprecht van geest')
 Godt vertrouwen / onbevreesd.

Gods herderlijke zorge,

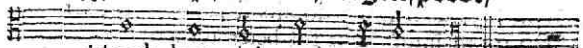
In benauwde droeve dagen/

In den strydt / en zware plagen :

In ramp / elend / tegenspoedt/

Houdt haar ziel noch goede moedt.

Zwakke.

2. Wat sterkt de ziele van binnen ?
 Wat doet haar de vrees verwinnen ?
 Wat geeft zulken moedt in noot ?
 Zelfs in vreeze van de doot ?

Sterke.

't Is alleen / om dat de Heere,
 Met haar is / wat zal haar deeren ?
 Hy troost met zijn Stok en Staf.
 Dat neemt al de vreeze af.

Zwakke.

3. Oneindig Godt, hoog geprezen/
 Kan van niemant verre wezen.
 By allen / en ober al;
 Boven / en in 't aerdsche dal/
 Is de Heer: *Getrooste.*

Maar hy wil woonen/
 Zijn gena en heil, betoonen/
 In zijn liefs-gemeenzaamheit,
 Aan d'oprechte toegezeldt.

Zwakke.

4. Maar wat troost is hier te lezen ?

Getrooste.

Nis de Heer met ons zal wezen/
 Maakt ons geen gebaar verbaast.
 Hoe zeer ook de werelt raast!
 Godt geeft troost, en zielen-krachten,
 Tegen alle vbandts machten.

Sterke.

'k Rust op hem / in zulken standt.
 'k Voel hy ondersteunt mijn handt.

Getrooste.

5. Al laagt gy in water-(stroomen):
 Ja moest in de vlammen komen:
 Vrees niet, hy wil u vpslaen.
 Geen van die zal u beschaan.

Sterke.

Ook booz duyzenden vbanden/
 Meemt hy u in zijne handen.

Getrooste.

'k Ben (zeidt hy) uw heil en kracht:
 Schykt dan niet / rust in mijn macht.

Vreezende.

6. Maar hoe? Ik sta gantsch verlegen!
 Op de duyst're nare wegen,
 Ach de Heere licht my niet!
 Hulp, noch troost, hy aan my biedt:
 Zal de Herder my begeven?
 My alleene laten zweven?
 Zo dwaal ik van hut, en koy,
 'k maak den Wolven tot een prop.

Sterke.

7. Hy heeft noft / noch zal verlaten,
 Die in zijne schaduw zaten:
 Al verbergt hy 't lieflijk licht,
 Van zijn goedig aangezicht:
 Noft zal hy van Droomen wijken,
 Zijne zorg / zal niet bezwijken.

276 Gods herderlijke zorge,

Hy schuilt:

Getrooste. Na een oogenblik,
Komt hy weer; dan bliedt de schizt.

8. Ja ook in het droevig woelen,
Doet hy in de ziel gevoelen,
Zijne tegenwoordigheid,
Ook den geest die binnen leidt/
Hoe komt die het herte roeren?
En de ziel tot Jezus voeren?
Dooz 't gebedt, gezocht, en klacht,
Kleeftzē aan: en houdt de wacht.

Sterke.

9. Den Stok, en Staf in zijn handen/
Geest ons troost en slaat byanden/
Op dat geen Wolf, Leeuw, of Beer,
SCHAPEN scheure of verteer:
Wrevel-bokken, komt hy schepden/
Om zijn kudde wel te weyden.
Hy voert en drijft, met verstandt/
Eeder Schaapjen na zijn handt.

Zwakke.

Zwakke.

10. Als hy my dan hardt komt jagen,
 Met zijn Roe, en Stok; ('k voel slagen/)
 Zo dat 't in mijn ziele smert,
 Ach hoe beeft / en trilt my 't hert!
 'k Sta verbaast / in mijne paden.
 Gants bedwelmt / met angst beladen.
 'k Heb geen moedt / 'k en kan niet boozt/
 Als mijn Herder is verstoort.

Sterke.

11. Ziele, dit zijn liefde slagen:
 Gy zoud' in uw weg vertragen;
 Daarom slaat hy met zijn Roe,
 Of dreigt met zijn Staf eens toe.

Getrooste.

Somtijds raakt hy maar de vachten,
 Dan zijn Schaaap, en jist het zachte.

Sterke.

En zo hy dat straffer doet/
 't Is om dat het wezen moedt.

Getrooste.

12. Laat dit noit uw troost vermind'ren/
 Godt handelt zo met zijn kind'ren/
 Die hy dooz den kruys-weg leidt
 Tot de bzeugd' en zaligheid.
 Altoos zijn des Heeren oogen
 Op uw; hy wil niet gedoogen/
 Dat gy van zijn kudde dwaalt;
 Zijnen Stok, uw wederhaalt.

Sterke.

13. Godt is met ons, in genaden/
 Wie? of wat kan ons dan schaden?

Zwakke.

Doe zijg ik dan Godt met my?
 Dat ik in zijn gunste zy?

Getrooste.

Maak doo Jezus met hem vrede:
 Wijk van ongerechtigheden/
 Die ons scheidt van den Heer,
 Owaalde gy: keert tot hem weer.

Sterke.

14. In 't genaa-verbondt, komt treden:
 Met gelove, en gebeden,
 Roept hem aan / dan Nadert hy,
 Scheidt uw van des werelts zy.
 Nadert hem, met d'heyl'ge Scharen,
 Die zijn woordt / en dienst / bewaren.

Getrooste.

Zijnder zamen twee, of dry,
 In zijn Naam', daar is hy by.

Zamen.

Zamen.

15. Zalig zijze / die de Heere/
 Zich verkieft, om te verkieeren
 In zijn tegenwoordigheid:
 Die hy tot zijn volk bereidt,
 Onze zonden maakten fcheyding,
 Jezus / dooz de vree-breyding
 Gaant den weg tot Godt te gaan,
 Du hy vooz ons heeft voldaan.

16. O Herder! blijft by ons woonen,
 Komt uw gunste verder toonen/
 Staat ons by in alle noodt/
 Trooft ons in de bange doodt:
 Als gy epndelyk zult fchepden
 Schaap, en Bok: komt ons dan leyden/
 (Sttaande aan uw Rechter handt,.)
 In het zalig Vaderlandt.

VIII. D E E L.

Godts vriendelijk onthaal, van zijne
Huisgenooten.

Vers 5.

*Gy richt de tafel toe voor mijn aangesichte,
tegen over mijne tegenpartyders;
gy maekt mijn hoofd vet met olie, mijn
beker is overvloeyende.*

Zamenpraake, tusschen een

{	Dankbare Verheugde Welonthaalde Gezalfde	}	Ziel.
---	---	---	-------

Op de wijze van den 40 Psalm.

O Heere! maakt ons hert/ en tong/ bereit/
Die anders zijn gants onbequaam/
Ten prijze van uw heyl'ge Naam/
Te roemen uwe goedertierentheit.
Zendt doch uw geest van boven;

Op

van zijne Huisgenooten. 281

Op dat wy mogen loven:
Uw zoo genadenryk/
Dooz 't menigbuldig goedt/
Dat gy ons daag'lyks doet/
Zoo overbloediglya.

Dankbare.

2. Gelijk een Herder die zijn schapen weidt,
Verquikt, geleidt, en rijklyk voedt,
Zo is de Heer / tot my gemoedt.

Verhengde.

Ja noch veel hooger reest zijn goedigheid:
Hy heeft my met de vromen/
In zijn huis opgenomen,

Wel onthaalde.

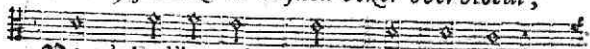
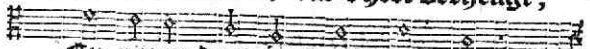
Daar hy my wel onthaalt,
Niet slechts als een die dient;
Maar als een innig vriendt,
Op wien zijn gunste straalt.

3. Een Tafel, dekt hy voor mijn aangezicht,
Hy zet my neer / aan zynen Dis,
Daar volheit aller dingen is.
Zo overbloedig vooz my toegericht.
Ja Konings lekkernyen,
In spyt van weerpartyen,
Op 't heerlykste bereidt.

Verheugde.

Dan geeft de zoete smaak,
 Aan my een bly vermaak/
 In 's Heeren vrend'lijkheit.

Wel onthaalde.

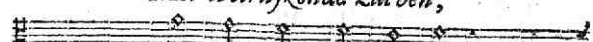
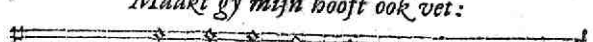
4. *Hy schenkt in mijnen beker overvloedt,*

 Dan 't Eed'le vocht, dat 't hert verheugt;

 En ryzen doet in dankb're vzeugt.

Dankbare.

O Heere! hoe zyt gy aan ons zo goedt?

 Gy toontet allenthalben.

Gezalsde.

Met welruykende zalven,

Maakt gy mijn hoost ook vet:

 Du ben ik als een gast/

 (Op wien gy Heere past/)

Man uwen Dis gezet.

Wel omhaalde.

5. Godt heeft op zijnen Berg der heyligkeit,
Een vette Maeltijt aangericht,
Hy zet ons voor zijn aangezicht/
Wan 's Konings Tafel, rijklijk toeberait.

Verhengde.

Ja in zijn binnen zalen /
Kromt hy mijn ziel onthalen.

Wel omhaalde.

Mijn Jezus 's levens-broodt ;
Hy geeft en krachten geeft/
Waar doot men zalig leeft.
Ook eeuwig na den doodt.

6. Hieris 't Lam Godts, al lang voor ons geslacht
Ten offer / Jezus, vlees, en bloedt,
Dat ziel en leven / eeuwig voedt/
Wordt 't hongertig hert gereikt / en toegebracht ;
Dit kan den Geest verzaden
Die hongert na genaden.

Verhengde.

Den Beker dien hy schenkt,
Is vol van Vreugde-wijn,
Die heelt mijn smert en pijn/
Als hy my daar uit dzenkt.

Gezalsde.

7. De Vreugden-Oly, van den Heil'gen Geest ;
Geslozt op ieder Dis-genoot.
Wiens geur en kracht is wonder groot :
Geest haren reuk / op 't heplig Bruylofts-Feest,

Ver-

Verheugde.

Op vult de ziel met vreugden,
 Genaden / gaben / deugden.
 Op geeft den moeden kracht.
 Op troost / in droeffenis ;
 En maakt de slaauwe fris,
 Ja doodt der zonden macht.

Gezalsde.

8. *De zalving die van Christus neder vliet.*

Op ons genoemd na zijnen Naam.

Maakt ons gewillig / en bequaam

Tot zijne diensten / die hy ons gebiet.

'k Ben een Propheet des Heeren !

Om zijnen weg te leeren.

Van Koninglijk geslacht :

Van 't Heylig Priester-rot,

Die diene vooz mijn Godt.

Dankbare.

9. Godts volle Bron van goedertierentheit/
 Dooft ober ons / in onzen staat/
 Een groote opgebulde maat/
 Is my ook in dit leven, toebereidt.

Verhengde.

Zijn schepsels / en weldaden/
 Derquikken / en verzaden

My: *Dankbare.*

Ja! noch dag / aan dag/
 Doet hy dat mijnen Dis,
 Vol van zijn gaven is.
 Niet minder als hy plag.

Wel onthaalde.

10. Hy opent voor my zijne milde handt/
 En doet my van den Hemel goedt;
 Veel meer als hy aan and'ren doet.
 Voor 't oog' tot spijt van mijnen doodt-vyandt.

Dankbare.

Dalt ook mijn deel wat minder?
 't En doet aan my geen hinder/
 Ik zet daarom geen smert.
 Het weynigje met rust,
 Verzaadt begeerens lust;
 't Vernoeft my ook mijn hert.

Wel onthaalde.

11. 'k Verbly my in Godts schepsels / als ik denk/
 't Is al door Jezus my bereydt,
 Geheyligt / en my toegelept;
 Wat ik ontfange / is zijn vry geschenkt.

Dank-

286 Gods vriendelijk onthaal,

Dankbare.

't Zaadt doet Godt / voor my zaejen;
 De vruchten / groejen / maejen.
 Mijn broodt, wijn, vlees en vis.
 Ja wat ik drink / of eet,
 Mijn woning, en mijn kleedt,
 Al van mijn Vader is.

Zamen.

12. Dank zy u onzen vriendelijke Godt,
 Wiens gunst en goetheit ons bestraalt/
 Wiens zegenvloed steeds nederdaalt/
 Die ook u zelfs / geeft tot ons deel, en lot:
 Hoe konnen wy vergoeden?
 Alle de overbloeden/
 Van u ons toebereidt/
 't Is recht: dien gy onthaalt/
 Dat hy u Dank betaalt.
 En roem uw goedigheid.

IX. D E E L.

Vers 6.

*Immers zullen my 't goede ende de welda-
 digheyt volgen alle de dagen mijns levens.*

Zamen-sprake tusschen een $\left. \begin{array}{l} \text{Vertrouwende} \\ \text{Roemende} \\ \text{Wankelende} \\ \text{Verzekerde} \end{array} \right\} \text{Ziel.}$

Op de wijze van den 33. Psalm.

Volheit aller goedigheden!

Goedt

Goedt in u zelfs, aan allen goedt ;
 Uw kind'ren die hier zijn beneden/
 Deelt gij van uwen overbloede :
 Deelerley weldaden,
 Zalige genaden !
 Geeft uw' goedigheid ;
 Die / hoe veel gegeven !
 Steeds is vol gebleven
 O oneindigheid !

Vertrouwende.

2. Ja de weldadigheid des Heeren/
 En 't goede, dat hy aan my doet/
 Die zal ik nimmer weer ontbeeren/
 Hy was / hy is / en blijft / my goedt !
 Hier is geen verand'ring.
 Ook in vzeemde hand'ling !

Ver

288 Gods vriendelijk onthaal,

Verzekerde.

Eeuwig blijft zijn trouw!
Niets en kan ons scheidē,
Noch zijn liefd' verleyden/
Hy heeft geen berouw.

Roemende.

3. Godts goetheits stroomen, uit de hoogte
Die bloejen steeds / en geben uit.
Zp worden noit dooz hitt' / of droogte/
Dooz Dam / of Dylk / dooz ons gestuit.

Vertrouwende.

Goed'ren uit Godts handen.
Zijn dooz vrome panden,
In toekomstheit,
Dan tot aller uren;
Godts goetheit zal dueren
Tot in eeuwigheit.

Wan-

Wankelende.

4. Neemt ook de Heer niet zijn genade/
En gaven / van de menschen af?
Zy missen goed'ren, en weldaden!
Ontneemt hy weer? dat hy eerst gaf?

Verzekerde.

Ja dikwils van booze!
Ondankbaar' godtlooze!
Die Godts mildigheid/
En zijn goeden gaven
Gaan verdoen, (als slaven/
Van de ydelheit.)

Vertrouwende.

5. Godt is een Godt, zo overgoedig!
Dat hy aan allen quaad' en goed',
Van zijne goed'ren overbloedig/
Haar een gedeelte over doet.

Verzekerde.

Maar zijn uitverkooren!
Dooz den geest herbooren/
Geeft hy beter Lot!
't Is een goedt inwendig;
Eeuw'ig / en bestendig.
Weg geleidt by Godt.

Wankelende.

6. Hoe dikwils is'er reem te klagen;
Om het verlies van eer, en goedt.
In plaats van boozspoedts volle dagen:
Komt over vromen tegenspoedt.
Schijnt Godt niet vervolgen?

290 Gods vriendelijk onthaal,

Nis hy niet laat volgen,

Zijn weldadigheid?

't Goedt, dat hy te vooren

Gaf / wordt veel verlooren /

En aan haar ontzeldt.

Verzeerde.

7. Oprechte die den Heer gaat blyzen.

Israëls Godt is aan uw goedt!

Vertrouwende.

Zo is hy, en zal, altijd wesen.

Ook in gebzek / en tegenspoedt.

Verzeerde.

Komt hy 't aardze mind'ren /

't Zal uw geenzins hind'ren /

Nan uw zaligheid!

Roemende.

Hy heeft voer die schade /

Betere

Verzekerde.

8. Straft Godt ons dan met menschen roeden?
Bezoekt hy onze misdadaadt/
Die slagen zal hy weer vergoeden/
Ten besten van der zielen staat.

Roemende.

Zijne goedigheden!
Ong getoont voozleden;
Staan zo vast gezondt
Datze noyt bezwyken.

Verzekerde.

Godt zal nimmer wijken,
Van zijn heil verbondt!

Wankelende.

9. 't Hert is my vol van droeffnisse;
Als ik gedenk aan d'oude tijdt!
Wat rust / en troost / ik nu moet missen?
Hoe zoet / en lieffelijkt / verblijdt!
Ja met God verkeerde,
Dem in vreugd' vercerde!
Maar nu is mijn staat!
In een ander wezen;
't Is niet als vooz dezen/
Nu hy my verlaat!

Verzekerde.

10. O ziel! Gods zalige genaden,
 In Jezus! voor de ziel bereidt.
 De Hemels goed'ren, en weldaden,
 Die raken aan de zaligheid/
 Van de Uitverkooren/
 Worden noit verlooren/
 In der eeuwigheit.

Vertrouwende.

Schoon des troosts gevoelen,
 In het strydig woelen/
 Gants ter neder leidt.

Verzekerde.

11. Als 's Heeren gunste schijnt geweken,
 Beproeft hy onzer zielen staat:
 Hy heelt de wonden; door gebreken!

Roemende.

Ja nadert, als hy ons verlaat!
 Ziet des Heeren wegen/
 Schijnen ons wel tegen!
 Maar zijn wijze handt/
 Wonderlijk in 't werken/
 Wil in zwakheit sterken!
 Boben ons verstant.

Vertrouwende.

12. Ik zal den Heere dan vertrouwen/
 En rusten in zijn goedt beleid;
 Als noodt / of doot / mijn ziel benouwen/
 Ofsied' ik tot zijn' barmhertigheid.

Verzekerde.

Die zal my verschoonen/
 By my blijven woonen!
 Gods weldadigheid!
 Volgt my al mijn leven,
 Eeuwig zal hy geven/
 De volkomentheit.

Zamen.

13. O Heere! zijt doch niet berbolgen
 Op ons; die u goedt doen met quaan
 Vergelden: komt ons achtervolgen;
 Met u genaa, of wy vergaan;
 In uw lieven Zoone!
 Wilt ontferming toonen,
 Om uw goedigheid!
 Die wy zullen loben:
 Hier / en namaals / boben/
 Ja in eeuwigheit.

X. DEEL.

Ende ik zal in het Huis des Heeren blijven in lengte van dagen.

Zamen-sprake, tusschen een

{	<i>Roemende</i>	}	Ziel.
	<i>Stantvastige</i>		
	<i>Lovende</i>		
	<i>Hopende</i>		
	<i>Verheerlijkende</i>		

Op de wijze van den 146. Psalm.

O Getrouw weldadig Vader!

Uwe goedertierenheit

komt ons daag'lyks by, en nader.

Uwe volheit die verspreidt

Zonnel' groods van alle soort.

Noch' gaat gy in weldoen voort.

Roemende.

2. Doen ik als een vreemd'ling dwaalde
 Uit mijns Vaders huis, en Erf.
 En ook na geen Vaden, staalde:
 Maar liep heen na mijn verderf.

In mijn wederspannigheit/ Dooz den boozen afgeleidt.

Lovende.

3. Doe zag my mijn Vader dwaalen.

Ik was een verlooren Zoon,
Doch hy quam my weder halen/
In zijn huis, daar ik nu woos,
Daar ik zijn genaa bevind'.
Als een weer gevonden kindt!

Stantvastige.

4. Zijne goed'ren en weldaden;

Blijven my voor eeuwig by:
Noit verlies ik Godts genade,
Zijne gunst die woont by my;
's Vaders trouw, daar ik aan hang/
Duurt mijn gantze leven lang.

Roemende.

5. 't Huis van levendige steenen,

Heeft de Heer booz zich geboutot;
Zijnen geest gaat die vereenen:
Liefd', en vree, die zamen houdt.
In dit huis, daar woont de Heer!
't Is de Tempel van zijn Eer.

Lovende.

6. Oock het volk dat Godt wil nad'ren,

Komt hy dooz zijn Geest, en woort/
Zamen tot zijn dienst vergad'ren,
In zijn Tent, dien heil'gen oort,
Daar hem met aandachtigheit/
Wordt lof / eer / en prijs gezeldt.

Roemende.

7. In dit huis vertoont de Heere!

Aan de ziel gemcenzaamheit.
Met gena wil hy verkeeren/
Op 't volk tot zijn dienst bereidt:

296 Gods vriendelijk onthaal,

Dat zijn name liefst / en bzeest/
Doont ook Jezus, met zijn Geest.

Lovende.

8. Uit de stroomen van genaden,
Vloejend' in het heyligdom,
Komen zegens / en weldaden.
Jezus, deelt hier goed'ren om;
Goed'ren in genoegzaamheit/
Dooz de vzoome weg geleidt.

Roemende.

9. Daar zijn 's Heeren Lievelingen!
't Konink-Pristerlijk geslacht:
Die den Heere / als omringhen/
Houdend' in zijn dienst de wacht:
O Gezelschap! lief / en waard' /
Al mijn lust op deze aard'.

Lovende.

10. d'Huisgenooten doet Godt geven/
Doedzel dat verzaden kan;
't Welk de ziele voedt ten leven;
Het Verborgten Hemels-Man!
Zijnen Geest, en 's levens-woort,
Deelt hy aan ons rijklijk voort.

Roemende.

11. Heyl'ge kled'ren die ons dekken,
 Jezus, zelfs gerechtigheit,
 Zal ons tot verciering strekken/
 Dooz Godts Troon van Heyligheit ;
 Jezus, eppen heyl'ge Beeldt,
 Is de ziele mee gedeelt.

Lovende.

12. In dit huis, zijn overvlooden,
 Beter dan het beste goudt.
 Zielen schatten, Hemels godden !
 Die zijn hier zo menigvoudt.
 Dat de ziel / en haren lust/
 Daar in zich genoegt, en rust.

Roemende.

13. Daar wort ook mijn ziel, genezen,
 Al is die zeer krank ter doodt ;
 Hier krijgt zy een ander wezen,
 Geen gebrek ook noch zo groot ;
 Neem ik maar de Medicijn,
 'k Zal wel haast genezen zijn.

Hopende.

14. 't Is mijn hoope, en begeeren,
 Ach dit is mijn ziels verlang !
 Om Godsdienstlig te verkeeren,
 In Godts huis, mijn leven lang,
 Gunt my dit / o Heere Godt !
 Laat dit zijn mijns levens lot.

Stantvastige.

15. Elk van 's Heeren gunstgenooten :
 Die hy in zijn huis opneemt ;
 Zal hy noit daer uit verstooten,
 Zijne liefd' wordt niet vervreemt !

298 Gods vriendelijk onthaal,
Want hy heeft haar toegeleidt/
Wooningen in eeuwigheit.

Hopende.

16. *Maeten wy Gods huis ontbeeren,*
Doo? herbolgingen / of huys :
Nochtans blijven wy des Heeren
Tempel, en zyn eygen huis.
Daar woont Jezus, in de ziel:
Of schoon 't uiterlyk verbiel.

Verbeerlykende.

17. *Zalig zynse die ten leven!*
In des Heeren Huis, en Tent,
Met haar Namen zyn geschreven:
Ook in Jezus, zyn geent.
Haar geluk is zonder maat.
Eeuwig / heerlijk is haar staat!

Hopende.

18. *Als wy uit Godts Huis! beneden,*
Varen na het glory-ryk,
Dy van quaadt / in vreugd', en vrede,
Daar wy woonen eeuwiglyk.

In

In dat huis der heerlijkheit/
Heeft ons Jezus plaats bereidt.

Roemende.

19. 't Nieuw Jerufalem, om hooge,
Heeft Godt zelfs voor ons gebouwt.
Daar de ziel wordt opgetogen:
Daar wordt 't aanzicht Godts beschouwt!
Daar geen goet ontbreken zal.
Godt! is daar in allen al.

Lovende.

20. Daar is vrec en zoete ruste;
Boven in ons Vaders huis,
Vreugde zal de ziel verlusten!
Zonder droefheit, smert, en kruis:
Zonde, doot, noch enig quaadt/
Quest ons daat / o zaal'ge staat!

Roemende.

21. Daar is Jezus, en de schaaren;
Nu volmaakt in heerlijkheit!
Die met d'Engelen vergaaren.
Zynde zamen toebereidt!
Om te zingen voor Godts Troon,
Met een blijde Hemels Toon.

Zamen.

22. Heylig! heylig! heylig! Heere,

Roemende.

Groot, is uw gerechtigheit:

Lovende.

Wijdt, strekt uw genaden Eere:

Roemende.

Diep, gaat uw barmhertigheit:

Lovende.

Hoog, rijst uw goedigheit:

Verheerlijkende.

Heerlijk, is uw Majesteit.

Zamen.

300 Gods vriendelijk onthaal, &c.

Zamen.

23. **Eer zy uw genadig Vader!**
Lieve Jezu, eeuw'ge Zoon,
Heyl'ge Geest, der gaven Alder:
Lof zy u in 's Hemels Troon.
Drie, in een, ô eenig Godt!
Aller zaal'gen deel, en lot.

Lovende.

24. **Haleluja! looft den Heere;**

Roemende.

Haleluja! Hemels-Hot.

Verbeerlijkende.

Haleluja! zingt hem Eere;

Lovende.

Haleluja! looft nu Godt.

Zamen.

Haleluja vooz en na;
Halelu! Haleluja.

Lof-

Lof-zang aan 't Lam Gods.

Joan. 1: 29.

*Ziet het Lam Gods, dat de zonde der
werelt wegneemt.*

Openb. 5: 13.

*Den Lamme zy de dankzegginge, ende
de eere, ende de heerlijkheyd, ende de
kracht in alle eeuwigheit.*

TOON: Psalm 138.

I.

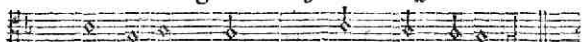
O Heylig Lam! zoo lang verwacht.
 Man 't kuis geslacht / vooz onze zonden.
 O Lam! dat vooz de misdaadt boet;
 Dooz 't waarde bloedt, uit ulve wonden.
 Onschuldig Lam! gy draagt de straf.
 En neemt ons af / de misdaden.

Zacht-

302 Lofzang aan 't Lam Godts.

Zachtmoedig Lam, zoo vol gedult.

Met onze schuldt / waart gy beladen.

2.

Dolmaakite Jezus! trouwe Zorg;
 Aan uwe zorg / wil ik my geven.
 In Godts gericht pleit doch voor my:
 En maakt my by. Wijs my ten levan.
 Mijn ziel gedrukt met zondenlast.
 Verstrikt zo vast. Hoozt die doch klagen!
 Neemt weg de schuldt / de straf / de smet.
 En dwinglandts wet / niet om te dragen!

3.

Ziet hier mijn ziel! dit Offer-Lam,
 Dat op hem nam, al onze quaden.
 Ziet hem hier voor u oogen staan.
 Komt neemt hem aan, hier straakt genade.
 Zingt een Eer-Liedt / niet hoogen toon;
 Voor zynen Troon. Coont dankbaarheden.
 Ziet op dit Lam, waar 't hene gaat.
 Hoozt na zyn raadt / en volgt zyn treden.

4.

Looft hem / o zaalge Hemels-schaar!
 In 't openbaar. En gy / o vromen!
 Dat eere, macht, en heerlijkheit,
 In eeuwigheit, het Lam toekomen!
 Hy 's waardt dat eest hem eere doet.
 Want door zyn bloed, tot prijs gegeven
 Heeft hy ons uit alle geslacht!
 Tot Godt gebzacht: in 't Hemels-leven.

Verlegen Zondaars klachte, en Bede.

Psalm 130: 3.

Zoo gy, *HEERE*, de ongerechtigheden
gade slaat: Heere, wie zal bestaan.

En Psalm 143: 2.

Ende en gaat niet in't gerichte met uwen
knecht: want niemand die leeft zal
voor uw' aangezigte regtveerdig zijn.

TOON: Psalm 42.

I.

A *Ch* mijn ziel! beroert / verduyfster /
Gants bekommert in haar staat.
Van het vleesch zoo vast gekluyfster.
Heer gedrukt / door 't zondig quaat,
Doet tot u / ó Godt! haar klacht.
Laat mijn smeken zijn gedacht!

Geest

304 Verlegen Zondaars-klachte, enz.

2.

Krachteloos, en zeer verlegen;
Staat mijn ziel! neemt zy haar keer
t'Uwaards; wilze haar bewegen/
Ma om hoog; dan zigtze neer.
Mocht ik leven, levens-bzon!
Geeft u glans, o zielen zon!
Trekt my doch / dan zal ik loopen!
Sluit u volheit voor my open.

3.

Alderbziendelijkste Vader!
Op houdt u zo verr' en vreemt:
Koom ik tot uw goedtheit nader;
Zo mijn ziel de vyshyft neemt/
Mijne klachten in uw schoot
Uit te gieten; en mijn noodt
Dooz gesmeek en zucht te uppen.
Schijnt gy deur, en hert, te sluyten.

4.

Als u kind'ren tot u komen.
Werden zy zo wel ontmoet;
Uwe gunst en liefde-stroomen/
Troosten haer ontroert gemoedt/
Maar ik koom, en keere weer/
'k Vind' uw aanzicht niet, o Heer!
'k Zoek kracht, en troost; ja leven,
Doch gy stelt my uit te geven.

5. Omijn

5.

O mijn ziel! keert in u zelve.
 Zoekt, doorzoekt, gy vindt de schuld.
 Rondt gy diep in 't herte delven/
 Ziet wat gy daar binden zult.
 Oordeelt dan / en maakt u staat.
 't Zijn de zonden! **o** dat quaat.
 Komt uw 's Daders goetheit tergen.
 En zijn aangezicht verbergen?

6.

Ach mijn staat is zeer ellendig,
 'k Ben verdwaalt van 't hoogste goede:
 Hebbe lust, noch kracht inwendig.
 Een onrust, verwert gemoedt:
 Ik heb u versmaadt, **o** Godt!
 En vertreden u gebodt.
 Dwaaze ziel waar gaan u oogen?
 Edel hert! waar toe bewoogen?

7.

Ay my! 'k ben zoo zwaar beladen.
 Gants verdorven, en bezet/
 Met zoo veel misdaden,
 Onreyn, boos, geheel besmet.
 'k Doel een blind en dwaas verstandt;
 Tegen Godt, en Wet gekant.
 'k Bind mijn wil, en 't ziels begeeren;
 Steeds van Godt / ten schepfel keeren!

8.

Ziel! is dat u Vader eeren?
 Is dat dank voor al zijn goet?
 Rondt gy dan zijn gunst ontbeeren?
 Daar de ziel in rusten moet.

D

Godt

306 Verlegen Zondaars-klachte, enz.

Godt verlaat die hem versmaadt.
 Hy verstoot / die hem verlaat,
 Ober die zijn banden breken,
 Wordt zijn gramschap zeer ontsteken.

9.

 O vergift der snoode zonden!

 Dat de eed'le ziel mismaaft.

 Daar dooz is Godts beelt geschonden:

 Jezus, aan het kruis geraakt.

 O! zijn wonden droefheyt smert!

 Breeken die niet 't steenig hert?

 Ziet wat bloek / wat straff' / en plagen.

 Jezus, booz uw heeft gedragen.

10.

*t Weet mijn zonden zijn de banden.
 Roeden, nagels, doorne-kroon.
 Die hem quetsten / & wat schande!
 Lasteringe, smaet, en hoon,
 Droeg en leedt 't onnoosle Lam!
 Dat de zonden op hem nam.

Mijn

Verlegen Zondaars-klachte, enz. 307

Mijn misdaadt heeft hem doorsteken,
Zal mijn hert van rouw niet breken?

11.

Als my ook uw Geest wil raden;
En geleyden na uw woordt.
Die my wijst de rechte paden/
Wordt hy dikwils niet gehoort.
O mijn wederhoorig hert!
Tergd' u geest en doet hem smert.
Als hy my komt overtuigen.
Wil het na zijn raadt niet buigen.

12.

Wilt gy my dooz dreygen trekken/
Toont gy roeden, zendt gy straf.
Wilt gy my dooz goetheit trekken;
't Herte wijckt van zond' niet af.
't Helt na 's werelts vleyery,
Daar komt dan de Zatan by;
Die het vleesch ter zond' genegen;
Poort/ en drijft/ tot booze wegen.

13.

Schand'lijk quaat, dat ons kan scheidn/
Van het allerhoogste goet!
't Quaad dat eeuwig zal bereyden
't Quaad der smert/ in d'helse gloet.
Gruwelzond', het hoogste quaad.
Waarom Godt de ziel verlaat.
Die verstoot van 't zalig leven.
En ten vlock wil overgeven.

14.

Ach wie zal my dan bevrijden,
Dan dit quaat, en zwaren last!

308 Verlegen Zondaars-klachte, enz.

Doorzaakt van mijn smert en lijden.

't kleeft aan mijne ziel zo vast.

My te helpen kan ik niet.

Zo gy Heer, geen hulpe biedt.

Zo 'k van u geen gunst verwerbe/

Moet ik eeuwiglijk verderven.

15.

Gy, ô Jezus, moet genezen/
 Mijne ziel gequetst ter doot,
 Dan kizg ik een ander wezen.
 Al zijn mijne zonden groot.
 O mijn Borg en Middelaar!
 Gy neemt weg de schulden zwaar.
 Dooz u kizis maakt doch voldoening.
 En by Godt booz my/ verzoening.

16.

Vader, wilt het my vergeven;
 't Geen ik heb aan u misdaan:
 Schenkt my arme zondaar 't leven.
 Deemt my in genaden aan,

Dat

Verlegen Zondaars-klachte, enz. 309

Dat uw vriend'lijk aangezicht,
Mijne droeve ziel verlicht.
Spreekt in Jezus my rechtvaardig.
Maakt my 's hemels criff'nis waardig.

17.

Ap my! die noch vast gebonden
Zen / aan 't lichaam van de doot:
'k Bind de kracht en drift der zonden
Is in my noch al te groot.
Maakt doch voort's mijn ziele vry,
Dan der zonden slaverny.
Meh doet my het quaadt van binnen!
Meer verzwakken en verwinnen.

18.

Jezus wilt in my regeeren:
Zuigt geheel tot u gebiedt/
Wil, gedachten, lust, begeeren,
Maakt der zonden macht te niet.
Geeft mijn ziele vreed' en rust.
Dooz uw geest, meer kracht en lust.
Dan zal ik der deugden trappen
Hemelwaarts, al hooger stappen.

Een Liefde Liedt, en zucht tot den
Heere Jezus.

Hoogliedt 7: 10.

*Ik ben mijnes liefsten : ende zijne gene-
gentheit is tot my.*

Openb. 22: 20.

Ja, komt Heere Jezus.

TOON: Van den 36. of 68. Psalm.

G hebt mij door uw geest, geraakt.
O liefste! die in liefde blaakt.
De kracht van u gekomen;
Die mij als met een zeil-steen treckt,
Mijne doode ziel ten leven wekt,
Heeft mij tot u genomen.
Nu treckt my meer! ik loop u na.

Dooge

Een Liefde-liedt en zucht, enz. 311

Doogt nimmer dat ik van u ga/
Mag ik uw liefde smaken:
Daar in leidt al mijn bzeugd' en lust.
Zoo gy / ó vriend', mijn ziele kust;
Mijn liefd' zal weder blaken.

Wanneer ik uwen balsen geur,
Den Adem uwer liefde speur;
Dan werdt mijn geest ontsteken.
Uw Oly heelt der zielen bzeuk/
En wekt in my een weder-reuk,
Die kzachtig door zal bzeken.
O liefste! schenkt de nieuwe wijn,
Die in uw Koninkrijk zal zijn.
Denkt my uyt uwe vleeschen:
Dan wort mijn ziel (nu neer gebruikt/)
Verquilt / en Hemel-waard' verruikt/
Daar sy haer dorst kan lesschen.

U Oogen-zalve gebe licht!
En klaarheit in mijn ziels-gezicht
Dat ik u recht mag kennen.
U aangename lieflijkheit
Die 't herte trekt, en tot u leidt;

312 Een Liefde-lied, en zucht

Zal my aan u gewinnen.
 Zendt neder in mijn traag gemoedt/
 En meerder hzacht en overbloedt/
 Van uw lieftde-stralen:
 Dan rijst mijn ziele tot u Heer/
 Dan kleeftz' aan d'aarde zo niet meer.
 Als gy die op komt halen.

4.

 O Jezus, als gy 't hert doorziet.

 Gy dringt my tot uw wederliefd'.

 Ik zal u vast aankleben!

 Dit vuur wordt nimmer uitgeblift.

 O lieftde, mijner zielen lust!

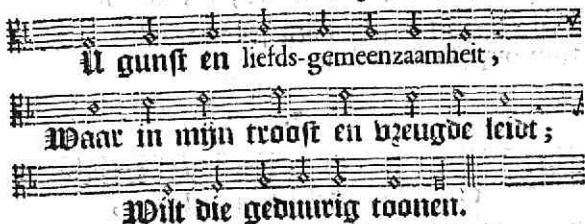

 Mijn heil, mijn al, mijn leven,

 Komt by my in, met uw en geest.

 Ach waar hebt gy zo lang geweest!

 Komt blyft doch in my wonen;

U gunst

5.

Klopt aan mijn hert, tot het ontsluit.
 Komt gy daar in; en drijft'er uit/
 Al wat u kan mishagen.
 Wacht ik (wannert gy klopt) te lang.
 Gaat doch niet weg; dat valt te bang
 En lastig om te dragen.
 Mijn ziele die zo omme zweeft
 Bindt nergens rust tot datz' u heeft.
 O Jezus mijn beminde!
 Na u is 't dat ik zoek en wacht.
 Ach dat gy weder aan my dacht!
 En liet u van my vinden!

6.

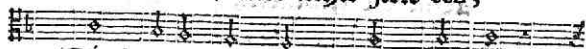
Als ik u die mijn ziele mint,
 Na lange zoeken weder bindt:
 Zal ik u binnen leyden.
 Mijn ziel hangt u te vaster aan;
 Ik laat u noit weer van my gaan.
 Gy zult ook nimmer schepden.
 O liefte Jezu gy zijt mijn!
 Eeuwig zal ik de uwe zijn:
 O heil! niet uit te spreken.
 Geen tegenspoedt zo sterk of groot.

314 Een Liefde-liedt, en zucht
Geen dubbel / hel / noch felle doot/
Kan onze liefde breken.

7.

O liefste, met mijn ziele een,

Die 't uwe aan my, maakt gemeen.

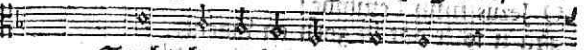
Ik kome tot u zuchten!

Mijn toegesloten dor gemoedt,

Zo leedig noch van hemels-goedt!

Zoekt by u hemels vruchten,

Mijn Jezu, dat uw heylig beeld,

Dan u werd' in mijn ziele geteelt,

Mag ik die gunst ontfangen!

Dat gy zo tot mijn ziele maakt,

En door u Geest zo vruchtbaar maakt.

Die

8.

Mijn liefste, waar ik ga of sta.
 Volgt my den ouden man, noch na.
 En zoekt my te verleyden:
 Met vleyeryen, schijn / en list/
 Dy stoekt onrust, beroert' en twist/
 Om ons van een te schepden.
 Mijn Heere! die mijn zwakheit kent.
 Ik ben tot dwalen gants gewent.
 Mijn Leidtsman, Zielen-hoeder!
 Ontstaat my van den ouden man,
 En zijn verzoek / helpt my daar van/
 Mijn Heylandt, vriend, en broeder.

9.

Beev' liefste, my getrouwen raadt
 Wanneer mijn ziel in twijffel staat:
 En in haar doen verlegen.
 Als zy ook t'uwten dienst haar plicht/
 Of eenig heplig werk verricht.
 Verleent dan uwten zegen.
 Doet uwten noordt- of zuyden-windt,
 Zo als 't u wijsheit noodig vindt.
 Doch mijnen hof door-waejen:
 Dan wast de aangename vrucht,
 Dan zal der speceryen lust,
 Zich wijdt / en zijdtg versprepen.

10.

O Liefste 't is mijn laatste Bee/
 Komt haast'lijk tot my als een Roe,

316 De klagende Kerke, enz.

Ik wachte met verlangen/
Na 't eeuwig zalig Bruylofts-Feesf.
Komt daar mijn lichaam ziel en geest/
Mit dezen strijdt ontfangen.
Komt Jezus Hemels-Bruydegom!
Komt voert my in uw koningdom!
Komt haast om my te geven/
Te zitten op den Eeren-troon:
Verciert met heil / en 's levens-kroon,
In 't glorprijke leven.

De klagende Kerk, als een bedroefde
Moeder, treurende over hare
zwarigheden.

Pfalim 129: 2.

*Zy hebben my dikwils van mijner jeugt
af benauwt.*

Klaagl. 1: 2.

*Zy weent steeds des nachts, ende hare
tranen loopen over hare kinnebakken,
hare vrienden hebben trouwlooslyk met
haar gehandelt, zy zyn haar tot vy-
anden geworden.*

TOON: Pfalim 79.

I **S** steeds mijn lot verdrukkingen te
dragen/

De klagende Kerke, enz. 317

dragen / 'k Ben van mijn jeugd' bezocht met
 scherpe plagen / 'k Draag altijd Rouw,
 en treur om al d'elenden / Die 'k liyden
 moet / want waar ik d'oogen wende.
 Den kind'ren van mijn huis,
 Treft ramp / en kuis op kuis /
 Geen quaadt dykt my alleene !
 't Is daag'lyks smert / op smert.
 Hoe zou een Moeders hert !
 Niet schrypen ? treuren ? weenen ?

2.

Den ouden draak, staag byant van mijn kind'ren,
 Leidt daar op toe / dat hy mijn voospoet hind're.
 Begint mijn zaadt eens hier en daar te groejen /
 Hy woedt en raast / om dat weer uyt te roejen.
 Den Antichrist zijn zoon !
 Vermeten op zijn Croon /

Der =

318 De klagende Kerke, enz.

Verbittert en vervolgen/
 Die met list en geweldt
 My altijd heeft gequelt/
 Volhardt my te vervolgen.

3.

Hy maakt steeds op de Konin-
 gen en Dorsten. Die zeer verhit / na
 't bloedt der mijne dorsten. En 't boos ge-
 spuys, upt d'helsche poel gerezen / Vol
 list en schijn / van een zeer heylig wezen !
 Een Got dat geelt'lijk heet/
 Die onder 't schapen-kleedt
 Zo heele gaan verlepden/
 In 't stuck van bygelooft,
 Na Babel tot een roof!
 En die van Zyon schepden.

4. Wat

4.

Wat kettery en dwaling uit der hellen
 Becht my niet aan? en komt mijn kind'ren quellen?
 Met schijn van wijsheit / waarheit / vroomheit /
 listen?

En woorden-strijdt / met vband'lijke twisten.

Waar in de Christenheit,
 Du gantz verballen leidt/
 Dol bittere hazkeelen/
 Tot laster en oneer/
 Van Jezus, en zijn leer.
 Wie zal die wonden heelen?

Pauze. 5.

Die in mijn huis gestelt zijn om te waken/
 En toe te zien / hoe 't mijne schapen maken.
 Wie dwaalt of valt / te lepden / en te stichten.
 Met zuiv're leer, en vroomheit vooz te lichten/

Zijn diktwilg zonder wacht:
 En slaan te weynig acht
 Op 's Heeren liebelingen.
 Van komt het boos gespuis,
 Ook sluppen in mijn huis;
 En aan mijn tafel dringen.

6.

Helaas hoe veel / die my haar moeder noemen/
 Die van geloof, en 's Heeren liefde roemen.
 Een pd'le waan! zy zijn als doode leden.
 Genadenloos, vol losse booze zeden
 Dooz hert / en oog verleidt;
 Tot werelts ydelheit:
 Haar eenigste vermaking/
 Is pracht, wellust, gewin,

Die

320 De klagende Kerke, enz.

Die hebben 't herte in.

Santz zonder zelfs verzaking.

7.

Een ontrouw volk, schandblekken van mijn
 name: Geheel ontaart / waar van ik
 my moet schamen. Die onbeschaamt zich
 tot mijn huis begeben / En onder
 schijn van Godts-dienst / zondig leven,
 Een volk dat mijn verbond,
 Derft nemen in den mond,
 En dat dan stout'lyk byeten.
 Dus komt het huychels-rot:
 Met mondt en schijn tot Godt.
 En neemt het heylig teken.

8. Ach

8.

Ach Zions! eeren-glans / en heyl'ge luyster,
 Leid neer in 't stof / bezwalkt wozt zy gantz duyfter.
 Hoe plag Godsvrucht en liefde dooz te stralen!
 Maar ach! hoe is haar heerlijkheit aan 't dalen!

Den yver zo verhoudt:
 De zonden menigboudt/
 Van d'eerste liefd' geweken;
 De kerk wozt overstroomt/
 Verbastert en ontvroomt/
 Met allerley gebreken.

2. Pauze. 9.

En hoe zou doch mijn smerte nu vermind'ren?
 Daar ik moet zien dat van mijn eygen kind'ren,
 Daar uit mijn huis en van mijn Tafel schepden/
 En willen haar van vremde laten leyden.

Zy doen my alle spijt!
 My gevende 't verwijs/
 Dat ook onreyne komen/
 In 't huis; en aan mijn dis,
 Tot smaats en ergernis.
 In tegenwil der vromen.

10.

Deez' op haar deugd' en heilichheit vermeetten/
 Gaan my een Hoer, een Beest, en Babel heeten!
 Ja Belial, en veele and're last'ren:
 Die langs hoe meer verbzeenden / en verbast'ren.

Een zwaar en smertlijk kruzis/
 Dat kind'ren uit mijn huis,
 My schandelijk verlaten,
 En weyg'ren my haar plicht:
 't Vermaan en onderricht/
 Mag nu aan haar niet baten.

✠

11. Dooz

II.

Doo? Godts genaa beſtraalt noch 's hemels waar-
 heit,
 't Volk van mijn huis, met een zeer zupb're klaarcheit.
 Daar roenden zp te zyn wedergebooren,
 Daar dee haar Godt zyn goedtheit zien en hooren.
 Daar aatenz' aan den Dis,
 Daar 't Broodt des levens is,
 Vol kzachten / en genaden/
 Daar hebben zp getmaakt,
 Hoe Jezus. 't Herte raakt!
 En zielen komt verzaden.

12.

Maar nu helaas! verachten zp den
 zegen / En al het goedt dats' in myn
 huis verkregen. 't Oordeel verhoert / strekt
 nu tot nieuwe leydung. En 't hoog ge-
 voel, oorzaak van droeve ſcheyding.
 Waar dooz de liefd' vergaat,
 Afkeer, vervreemding, haat,
 In plaats van eendracht komen.

Men

De klagende Kerke, enz. 323

13.

Ik smeek tot u mijn Konink, Heer en Hoeder,
 Verhoort de klacht / van my zo droefte moeder:
 Ach! brenge doch weer / mijn afgedwaalde schapen;
 Die buyten 't huys, haar voochtzel willen rapen.

Die tegen wil van Godt/
 't Nieuw afgeschepden rot/
 Gaan volgen / buyten palen.
 Haalt haar doch weder Heer!
 En laatze dan niet meer/
 Noch verder, van u dwalen.

14.

Verlicht / o Heer! haar schemerende oogen,
 Door vooroordeel misleide / en zo bedrogen/
 Door naam van licht en geest in 't net gebangen/
 En 't hert verlokt, om menschen aan te hangen.

Buigt haar misleide verstandt:
 Breekt los / dien strik en bandt:
 Geneest die breuk, en wonden,
 Van ergernis en smert/
 Dat u volks ziel en hert,
 Weer zamen zijn verbonden.

15.

o Jezus, komt in deze booze tijden!
 Geeft meerder geest, aan 't volk die u belijden.

324 De klagende Kerke, enz.

Tot heyligheit. Zend' veel getrouwe Booden;
Die tot uw huis noch veel van buypen nooden.

Der Heyd'nen volheit kom:

't Verharde Jodendom/

Doet doch eens tot u keeren.

Verbezt uw Koninkrijk:

Geest van uw hoogheit blyk/

Dat u de volken eeren.

16.

O Zions volk! mijn kind'ren,
huisgenooten, Mocht ik doch zien uw
yver meer vergrooten: Blyft in mijn
huis / laat u geen schyn verleyden, Gaat
niet van vroom', om de onbrome schepden.
Zyt tegen 't quadt gekant,
Geest my uw hert en hande;
En poogt mijn huis te stichten!
Laat Jezu heylig beelot;

In

17.

Bemindt Godts huis, verkeerft by Chrifti fcharen,
Die Godts verbondt, zijn woordt, en dient bewaren/
Gaat u Talent en gaven hier befteden;
In 't huisgezind met Chrifti vromd leden.
Zo groepen liefd' en deugd' /
Dat geeft my trooft en vzeugd'.
Doegt hert en zielen zamen:
Geest van u trouheit blijf /
Dooz Chrifti Volk en Rijk. **E**
Komt dan Heer Jezu. Amen.

18.

Ja / gij zult Heer / eens van den Hemel komen.
En fcheiden uit, de booze / van de vromen.
Mit uwe kerk, doen / ergeriffen / fchanden.
't Onkruidt, en 't kaf, dooz 't buur geheel verbzanden.
Dan zult gij 't onderscheit /
Dat nu verbozgen leidt /
Dooz alle menschen toonen.
Wech moet de huychlaar gaan:
d'Oprechte zal beftaan.
En eenwig by uw wonen.

Christi

Christelijke Reyze, door de Werelt,
na den Hemel.

Hebr. 13: 14.

*Want wy en hebben hier geen blyvende
Stadt, maar wy zoeken de toekomende.*

TOON: Psalm 91.

En staat niet in des menschen macht,
Te Richten zijne wegen.

Dooz ons beleidt / beraadt / of wacht /
Wordt doch geen heil berispen.

Geen ongelukken / rampen / quaden /
Geen prikkel / noch elende /

Kan niemant dooz zijn zorg outgaan /
Noch dooz zijne wijsheit wenden.

2.

Zo niet de hoogste Majesteit/
 Wy / en met ons / zal wezen/
 Op onzen weg, met zyn beleidt,
 Wat moeten wy al vrezzen?
 Al waar wy zyn / op zee, of landt,
 Wie? of wat / zal ons schaden?
 Is Godt met ons! zyn sterke handt/
 Weert van ons alle quaden.

3.

Op doe zijn vaderlijke oog,
 Op ons steeds nederstralen.
 Op doe zyn Eng'len van om hoog/
 Tot onze hulpe dalen!
 Datz' ons zorgvuldig gade staan/
 Geleyden en bewaren.
 En baardig ons ten dienste staan/
 In allerley gevaren.

4.

O Godt / uw vriend'lyk aangezicht,
 Verlichte onze wegen.
 Dat wy volvoeren onze plicht/
 Dooz u beleidt en zegen.
 U geest / en woogdt / stuur ons gemoedt.
 In alle onze zaken:
 Doet die na moeit' en tegenspoedt;
 Ter goeder uitkomst raken.

5.

Ons leven is een wandeling,
 Een loopbaan die wy loopen.
 Een vreemd'lingchap. Is 's werelts-kizing
 En is geen rust te hoopen/
 Wy gaan na 't Hemels-vaderlandt,
 Na d'eeuwige Paleyzen;
 Daar wy verwachten zaal'ger standt/
 Op 't eind' van onze Keyzen;

6. Dat

6.

Dat Jezus onze Leidsman zij/
Op dat wy niet en dwalen.
Ter rechter / of ter linker zij/
Dat hy ons wederhale,
Zo wy van 's Hemels-weg afflaan/
Tot 's werelts breede paden,
Den zatan / of ons vleesch nagaan,
En loopen zo ten quaden.

7.

Tertwyl wy zwerven hier beneen
In al het aards gewemel/
De ziel moet dooz al 't woelen heen/
En wand'len in den Hemel:
Daar zij behoort / en Burger is,
Daar Jezus haar zal geven:
De zaligheid / ter erffenis.
Daar zij met Godt zal leven.

Quero Spero.

E Y N D E.

Vervolg, of Tweede Deel,
 Van
 HENDRIK UILENBROEKS
 CHRISTELYKE
 GEZANGEN,

Over
 Gods eeuwig Testament en Genaden-
 verbont. Christi Koninkryke. Klachten, Ge-
 beden, over de verdrukkingen. Zucht
 om Vrede der Kerke, En Chri-
 sti Komste, enz.

Mitsgaders
 Een hertgrondig Gebed om de bekeeringe der Jo-
 den. De Geestelyke Wysdom van Christi
 volk. En de Uitbreiding over
 den 85. Psalm.

AMSTERDAM,

By de Wed. van Gysbert de Groot, Boekverkoop-
 ster / op de Nieuwen-dijk / tusschen de twee Haar-
 lemmer-sluypen / in de Grootte Vpbel / 1713.

Met Privilegie voor 15. Jaren.

Pfalm 105: 2. Psalmzingt Gode, spreekt aandachtelyk van alle zyne wonderen.

- 3. Roemt u in den name zynner heiligkeit, 't herte der gener die den Heere zoeken verbljde zich.*
- 4. Vraagt na den Heere en zyne sterkte. Zoekt zyn aangezicht geduriglyk.*

Aan de
Liefhebbende Christelijke
LEZERS
En
ZANGERS.

Zeer Waarde en Geliefde!

Hier worden u weder-opgedragen eenige *Christelijke Gezangen*, zynde een *vervolg* van die, welke voor dezen van my zyn uitgegeven, naamlyk:

1. Van Gods *eeuwig Testament*, en *Genaden-verbond*, mitsgaders de uitvoeringe, en wedervaren in Gods Kerke.

2. Het *Prophetisch Geestlyk Brui-
lofts-lied*, van den Koning Jesus Christus, begrepen in den *45sten Psalm*.

3. *Klachten, Gebeden, en Troost der
verdrukte Kerke*, in deze tyden, uit den *94sten Psalm*.

4. *Vrede en Zegenzucht*, over de Kerke, uit den *133sten Psalm*.

5. *Verlangen en zucht om de komste van Christi Koninkryke.*

6. *Een hertgrondelyk Gebed, om die beloofde, en lang verwachte bekeeringe der Joden.*

7. *De Geestelyke Wasdom van Christi Volk, verbeeld door Boomen, Planten, enz.*

8. *Vitbreiding over den 85sten Psalm.*

Ik hebbe deze teksten uit de H. Schrift daar by gevoegt, om te toonen, na wat *Regel* wy gevoelen en spreken moeten, gelyk den Apostel dat toont; als hy zegt: *het woort Christi woone rijkelyk in u in alle wijsheid; en daar op volgt, leert en vermaant malkanderen, met Psalmen, Lofzangen, Geestelyke Liederen, enz. Col. 3: 16.*

Vertrouwende of gy zult *deze*, met dezelve liefde en genegtheit ontfangen, en tot uwe stichtinge gebruiken, als myne *voorgaande*, welke door Gods zegen zoo veel ingangs gehad hebben, datze verscheidenmaal herdrukt zyn.

Ik hebbe derhalven geen reden, dat het

het my berouwen zoude die gemaakt,
en uitgegeven te hebben: maar wel,
ziende d'onvolmaaktheit van myn werk,
wensche en trachte, dat de *latere*,
mochten *beter* zyn dan de *eerste*, en
meerder tot heerlijkheit Gods, en stich-
tinge der vromen.

Wat de *Stoffe* aangaat, die recomman-
deert haar zelve, aan een recht Christen.

Want waar mede zullen wy meer op-
genomen zyn? dan uit Gods Woordt te
verstaan, en aandachtelijk te overden-
ken, de gelegenheit van Gods *ewwig*
Testament, daar wy Erfgenamen; Gods
Genaden-verbond, daar wy Bondgenoo-
ten; *Christi Koninkryk*, daar wy On-
derdanen; en van zyn *Kerke*, daar wy
Lidmaten van zyn? voorts wat God in
dezen *gedaan heeft*, en noch *doen zal*?
enz.

Wat dient meer tot versterkinge van
ons *geloove*? tot bevestinge van onze *ho-
pe*? tot bevorderinge van onze *lydzaam-
heit*? tot de Practyke van de ware *God-
zaligheit*? tot ontfekinge van *liefde*,
tegen onze Mede-Christenen? Ja tot

aanporringe dat wy ernstelyk *bidden* om de beloofde *bekeeringe der Joden*? inkomite der *Heidenen*, nederwerpinge des *Antichrists*, om de *tyden van de wederoprechtinge aller dingen*, die Godt gesproken heeft door den *monat zynner heiliger Propheten van alle eeuwe*? Hand. 3: 21. En aanmerkende Gods wegen, handelingen, deugden en volmaaktheden, welke ons daar door bekend worden, worden wy aangeport tot onzen plicht, tot Gods lof, liefde, heerlijkheit, en bevorderinge van zyn Koninkryke.

Waar toe u alle, en my, God meer en meer zyn Geest en Genade verleene!
Amen.

*Door uwen toegenezen en Dienstbereiden
Broeder in Christus,*

Amst. den 16. May,
1678.

HENDRIK UILENBROEK.

Krankenbezoeker in de Gereformeerde
Gemeente tot Amsterdam.

LOF;

L O F, P L I C H T,

En

T R O O S T - G E Z A N G,

Over Gods eeuwig Testament en
Genaden-verbond, enz.

Toon: van den 89. Psalm.

I.

Opwekkinge tot Godts Lof.

Al geeft derz' droeve tydt ons zoo
veel treurens-stof / Nochtans
moet Christi volk uitbreken
tot Gods Lof: Schoon d'aarde werdt be-
roert / door zoo veel ramp / en plagen /
En d'eene buy / en vaar / de andere komt
sagen / Noch d'zing een hemeling uit 't aardg-
bedrijf na boven / Om God zijn Heil en
Rors met hert en mond te loven.

Job 1. 21. Psalm 73. 25, 26. Hab. 3. 17, 18, 19.

8. Lof, Plicht, en

Ydelheit en ongenoegen in de schepselen.

Wij vinden hier nog niets / Van moeyt' en
ydelheit, Hoe werot des menschen Geest be-
roert / en ongleit ! Maar isser dan geen
goedt / dat zielen kan genoegen ! Zal ook de
mensch om niet / dus zoeken / slaven / zwegen ?
In 't aards berust geen Geest, hoe aange-
naam 't mag lijken. Het moet om 't hoo-
ger zijn / en vooz 't oneindig wijken.

Pred. Capp. 1. 2. en 3. doorgaans.

3.

Trek na 't hoogste goedt.

Want rijkdom / Eer / en Staat / of wat de we-
relt lust /

Is alles ydelheit : En 't geeft geen ziele rust.

Doch hy / van wien wy zijn : heeft in onz' hert ge-
schreven.

Een weet' , een wil of zucht / na een G'lykzallig le-
ven / (a)

't Welk niet vergeefs kan zijn : (b) want hoe zou 't
hem betamen ?

Die ons schiep met deez' drift, die beide te bescha-
men ?

(a) Rom. 1. 19, 20. Cap. 2. 14, 18. (b) Ezai. 45. 19. Hebr. 11. 6.

't Lank-

Troost-gezag.

9

4.
Aanleidinge en openbaringe daar toe.

't Lankmoedig Wilbestuur / leidt tot de Bron van
gode / (c)

Daar allegoet uit konit / daar rust dan het gemoet.
Diens ziele die 't aardse veracht / en zich geheel zal
strekken

Na d'Algenoezaamheit, God zal die hem ontdeks-
ken;

't Geheim der zaligheid / dooz 't licht zyus woords
verklaren;

Zijn heerlijkheit en Naam, en deugden openba-
ren. (d)

(c) Handel. 14. 17. en Cap. 17. 27. Rom. 2. 4.

(d) Exod. 34. 6, 7. Ezai. 48. 17.

5.

Gods Algenoezaamheit in de Scheppinge.

Godt maakte het begin, als hy de werelt schiep,
En dooz 't wijs machtig woord / het al tot wezen
riep / (e)

En d'aarde vooz den mensch bereid om te bewoo-
nen / (f)

In die / zou Vader, Zoon, en Geest, haar wond'ren
toon;

Dies juichten 's hemels heir, de Morgen-sterren zon-
gen,

En prezen 't werk van Godt / met Hemels-toon
en tongen. (g)

(e) Gen. 1. 3, enz. Psalm 33. 9. (f) Ezai. 45. 18.

Handel. 17. 26. (g) Job 38. 7.

6.

't Beeldt Godts in den Mensche.

Godt / 't Algenoezaam Goedt, zich zelven mede-
deelt /

Maakt al zijn werken goed / den mensche na zijn
Beeldt (h)

Met Rechtheit in 't verstandt / in een verlichte klaar-
heit/

Met een geheil' gde wil / en liefde tot de waarheit.

Met onderdanigheit van kizachten / zinnen / leden/

Van de geheil' gde Geest, en ongeschonden reden. (i)

(b) Genes. 1. 26, 27, 31. (i) Pred. 7. 29. Col. 3. 10. Ephes. 4. 24.

7.

't Werk-verbondt.

Gadt gaf hem 't vrye recht / bestuur en
heerschappy, Van zijner handen werk / (k) en
stelde hem daar by. In 't Werk-verbond, een
wet was in zijn hert geschreven / (l) In-
dien hy daar in bleef / dan zou hy eeuwig
leven / Maar brak hy dit Verbond, (m) al
stervend' zou hy sterben / En hem / en al
zijn zaad / het hemels-goedt onterven.

(k) Genes. 1. 26, 27, 28, 29, 30. en Cap. 2. 19, 20. Psalm 8. 7, 8, 9.

(l) Rom. 2. 14, 15. (m) Genes. 2. 17. Rom. 5. 12, 19.

8.

Val des Menschen.

Maar dooz der Slangen raadt verlaat hy dit Ver-
bondt,

Der liefst Gods Beeldt, en gunst / waar in hy eertyds
stondt/

Want hy veranderlijk / zocht vele vree inde vonden,
 Dus viel hy in de doot / en slaverny der zonden /
 In Zathans hels-gewelt / daar bleef geen haadt /
 noch hzachten /
 Noch hoop / wat hond hem 't Recht / als zijn ver-
 derf doen wachten ! (n)

(n) Genes. cap. 3. doorgaans. Predik. 7. 29. Rom. 5. 6, 8, 12, enz.
 1. Cor. 15. 21, 22. Ephes. 2. 2, 3. en cap. 6. 12. Hebr. 2. 14, 15.

9.

Straffscholt, en verdraagzaamheit Gods.

De Mensch die buiten Godt / zijn goedt en leven
 zoekt /
 Is waardig afgesuen / verlaten en verbloekt. (o)
 Doch Godt wil 't Slangenzaad lankmoediglijk ver-
 dragen,
 Tot hope van Gena. Zijn eeuwig welbehagen
 Moet ook zijn uitgeoert / tot heil der uitverkoren.
 Dies heeft hy na den vloed, verdraagzaamheit be-
 zwoeren. (p)

(o) Jerem. 2. 11, 12, 13. Rom. 2. 4, 5, 6, 8, 9. (p) Gen. 3. 22.
 en Cap. 9. 11, 15, enz. Ezai. 54. 13. 2. Petr. 3. 9.

10.

Gods besluit van genaad' en toorn nu bekend.

Du was de tydte bequaam dat Godt zijn Raads-
 besluit
 Verklaard', daar hy gena aan d'arme Zondaar
 uittr. (q)
 Den weg was nu gebaant. Barmhertigheit te tonen /
 En zijn Rechtyardigheit, in zynen een'gen Zone
 Van eeuwigheit gezalf, 't beginzel zyner wegen.
 De Rotzsteen van ons heil / de Bron van alle ze-
 gen. (r)

(q) Pred. 1. 1, 11. Rom. 11. 32, 33. (r) Spreuk. 8. 22, 23, enz.
 Col. 1. 12, 13, 21, 22, 23.

Eerste belofte geopenbaart.

God zeld' ik stelle haast een vyandschap en
 vriende Dat Slang- en Vrouwen-zaad, die
 duurt in alle tydt / Ik zal het eene volk zoo
 wijt van 't ander scheiden / Daar zal in
 een'wigheit geen vrede tusschen bei-
 den / (f) Het een' is tot gena en leven
 uitverkoren / Maar d'and're zijn ge-
 steld tot vaten van zyn toren. (c)

(f) Gen. 3. 15. Gal. 5. 17. Jacob. 4. 4. (c) Rom. 9. 11,
 21, 22, 23. 1. Theff. 5. 9.

't Eeuwig Testament.

Daar leidt een Testament, daar in 't uitverkoren
 zaad, 't welk van den Vader, is den Zoon, ten eest' gegeven/
 Mits hy op 's Vaders eest' haar Borge is gebleven (u)
 Die beide van den Geest, ten lichte en hell gingzen
 Tot onderpandt, van die zy voor de hare kenden. (v)

(u) Ezai. 49. 6, 7. Ezai. 55. 7, 16, 11, 12. Hebr. 13. 20. (v)

(v) Joh. 14. 16, 17. Ephes. 12. 13, 14. 1. Cor. 4. 30.

De

Viederaadt by Godt, den Zoon een erfnis bezet.

De Vader had den Zoon een Koningrijk bezet,
In 't eeuw'g Vree-verdrag, als met bezworen
 wet. (w)
Hy moest een eigen volk, een zaad; vooz hem be-
werben/
(Nig Jood- en Heidendom) doch dooz zijn bloedig
sterben;
Hy geven aan Gods Recht / na Eis der Wet vol-
doening/
En maken Vree met Godt, en Zondaren verzoee-
ning. (x)

(w) Psalm 2. 6, 7, 8, enz. Luce 22. 29. Psalm 110. 4.

(x) Esai. 53. 7, 8, 10. Ephes. 2. 14, 18.

14.

Des Vaders wil van den Zoon.

Want wie zou met zijn hert voor Godt als Borge
staan? (y)
Zoo Godt na schulden sichte / de Zondaar moet
vergaan / (z)
Dies wil de Vader dan dat zijne Zoon genake,
En dooz zijn eigen bloedt / de Dede weder make; (a)
Op dat 't v'andig volk / by God in gunste woone; (b)
Jehova, zich een God der Zondaren betoone.

(y) Jerem. 30. 21, 22. (z) Job 9. 2, 3. Psalm 130. 3. en 143. 2.

(a) Col. 1. 20. (b) Psalm 68. 19, 20.

15.

Des Zoons gewilligheit aan den Vader.

Des Vaders heil'ge wil dien neemt de Zoon aan /
Hy kan noch wilde oock / die Borgtocht niet ontgaan /
Dit trouwe Vree-verbondt, zoo heiliglijk bezwo-
ren / (c)
Waar in hy Middelaar / en Priester is verkoren
Daar op valt geen berouw, hy kan daar noit af-
wyken /

**Ja Berg, en heuvel kan en mag wel eer bezwij-
ken. (d)**

(c) Psalm 110. 4. Hebr. 5. 5, 6. en Cap. 7. 15, 16, 17, enz.

(d) Elai. 54. 10.

16.

Gehoorzaamheit des Zoons, onzen roem.

Wat Liefd-gehoorzaamheit, toont gy / o
 eeuw'ge Zoon! Gy wordt een arme
 knecht / en daalt uit 's Hemels troon / Hier
 ben ik, (zegt gy) Heer! te doen uw welbehagen,
 Geen Offer / dan my zelfs. Ik neem' op
 my / te dragen De zonden van uw volk / o
 Vader! my gegeven. Gy gaast u in de
 Dood / op dat wy eeuw'ig leven. (e)

(e) Psalm 40. 7, 8. Hebr. 10. 5, 6, 7, enz. Phil. 2. 5, 6, 7, 8.
 Job 6. 39, 40. en Cap. 10. 15, 28, 29.

17.

Mitsgaders zijn waardigheit, bequaamheit, enz.

**Eeuw'ig God (f) heilig Mensch, volmaakte Mid-
delaar! (g)**

**In wien Gods heerlijkheit nu afstraalt zonne-
klaar / (h)**

**Emmanuel, (i) Bloedvriend, (k) Ja onzen oudsten
Broeder!**

**Ongeentig Heer, en Hooft, Verlosser en Behoeder:
Fontaine**

Fonteyne van gena / tot wien top Zondaars keeren/
Van alle Zaligheid komt u de Roem en Eere. (l)

(f) Ezai. 9. 5. (g) 1. Tim. 2. 5, 6. (h) Hebr. 1. 3. (i) Ezai. 7. 14.
(k) Job 19. 25. Hand. 2. 36. (l) Zach. 13. 1. Ezai. 45. 22.
Matth. 11. 28. Ezai. 45. 24, 25. Ephes. 1. 19, 20, 21, 22, 23.

18.

Lof over Gods Vrede-raadt.

O zaal'ge Vrede-raadt, o heilrijkt Testament!
Wie isser die Gods liefd' / in hoogt' of diepte kent? (m)
Gy hebt Drie-eeuig Godt! een gunst-verbodag ge-
slooten /

Om ons met uwen Zoon te stellen Erfgenooten:
O Erfdeel rijkt en groot! zoo heerlijk / uitgelezen!
Gy / o Alrijke Godt! wilt zelfs de onze wezen. (n)

(m) Ephes. 3. 18, 19, 20. (n) Psalm 16. 5, 6. en 31. 20.
Psalm 33. 12. Psalm 65. 5, 6.

19.

Heilige Verwonderinge daar over.

Ja wonderlijkt geheim. o Diepten zonder grond!
Da dat Godt 't Menschendom liet vallen in de
zond /

Toont Godt zijn wijsheit, Recht, en zijn genaden-
wegen,

Zijn doen is heiligkeit, wat twist het vleesch hier
tegen?

Wie meestert Godes wil / als of hy beter wiste?
Het wee staat tegen hem / die met zijn Godt wil
twisten. (o)

(o) Rom. 11. 32, 33, 34, 35, 36. Deut. 32. 4. Psalm 111. 2, 3, 7, 8.
Job 28. 20, 23, 27. Ezai. 45. 9. Rom. 9. 20, enz.

20.

't Genaden-verbodt wat het is.

Koom hier en leer / o Mensch! hoe men Gods
gunst verwerft,
Hoe men 't verloren Goed in Jezus weder eest /
Hoe Godt den Zondaar wil in zijn genaad' ontfangen.
Zijn liefd' aan hem betoont / om hem weer aan te
hangen: Te

Te keeren in geloof, om Godt de hand te geven/
Dem Recht en heilig maakt om zoo met Godt te le-
ven. (p)

(p) Psalm 32, 1, 2, 8, 9. Psalm 34, 12, 13, 14, 15, 16. Ezai. 48.
16, 17, 18, enz. 2. Chron 30. 8, 9. Ezech. 20. 12.

21.

Des zelfs natuur.

Godt toont zijn vry' Gena, by wegen
van verbondt, Op dat des Zondaars
croost te vaster zo gegrant; (q) In Christo,
Heer en Hoofd / die weg, waarheit, en leven
(r) In wien 't al Amen is / wat Godt belooft te
geven. (s) Godt zoo des Zondaars Godt!
heeft ook de kracht besloten Te geven tot
dien plicht, bereijcht van Bondgenooten. (t)

(q) Ezai. 55. 1, 2, 3, 4, enz. Jerem. 31. 31, enz. (r) Joh. 14. 6.
(s) 2. Cor. 1. 20. Col. 1. 19. en 2. 10. (t) Ezech. 36.
26, 27. Phil. 2. 13.

22.

Gods Eer daar in te merken.

Beschouw dan hier / O Mensch! den Rijkdom
van Gena,
Elk geve Godt Eer: en denk zijn wegen na.
Hier 's wijsheit zonder grondt / Godt weet hier weg
te vinden/

Om

Om zonder keuze zijns Rechts, hem weder te verbinden

Met Zondaars, gants verbloekt: zo groot is zijn medogen!

Zijn liefd', en goedigheit, verzelt met Alvermogen (u)

(*) Psalm 145. doorgaans. Luce 2. 13, 14. Ezai. 5. 16. Hozei 2. 18, 19, 20. Ephes. 2. 4, 5, 7, 8. Rom. 11. 33, 34, 35, 36.

23.

En 's Menschen nietigheit.

Wat was'er doch in ons: dat Godt aan ons denkt?

En uit zijn volle bron zo groote goetheit schenkt! (w)
De Algenoezaam Godt, kan van ons niets ontfangen. (x)

't Is ons tot zaligheid; zoo wy gedultig hangen
Aan hem / het hoogste Goedt: (y) van hem komt alle zegen.

Ach trekt / ó Godt! en maakt ons hert tot u genezen. (z)

(w) Job 7. 17, 18. Psalm 8. 5. (x) Job 35. 7. (y) Deut. 10. 20, 21. (z) Hoogcl. 1. 4. Joh. 6. 44.

24.

Onwaardigheit, onmacht.

Wat zag ook Godt in hem? die lag in zonden doot, (bloot. (a))

Dan alle waardigheit, verdienst / en kracht / ont-
Wat wil dan noch het vleesch zijn schendaan gaan verbloemen?

Dan wijsheit / kracht, en deugd / of van Gerechtheit roemen! (b)

Niet onz' (als schand / en smaad) maar d'Eer zy opgedragen /

Aan die Drie-eenig God! en zijn genaads-behagen. (c)

(a) Ephes. 2. 1, 2, 3, 8, 9. (b) 1. Cor. 1. 30, 31. (c) Psalm 115. 1. Luce 12. 32.

En verdorventheit.

Want als Godt neder zag, op 't mensche-
 lijk geslacht / Waar was doch iemant
 wijs? die recht aan Godt gedacht / Waar
 was doch iemant goet? waar was er
 een Rechtvaardig? Een ieder was onnut, sin-
 kend' / wegwercpens waardig. Op zo dan
 Jood' of Griek, wy alle zijn bevonden In een
 verbloekte staat / en slaven van de zonden. (d)

(d) Job 35. 10, 11. Psal. 14. en Psal. 53. Rom. 3. 9, 10, 11. 12, tot 20.

En zonder hulpe.

Wy liggend' in ons bloedt geworpen op het veldt,
 Onrein en zeer mismaakt / gants' waigelijk gestelt/
 En als' er niemant wierd tot onze hulp gebonden/
 Die ons met water wiesch, of wreef, en had bewon-
 den,
 Heert God genadelijkt tot ons zijn goetheits oogen/
 En heeft ons uit ons bloed, ja Dooden-huil / ge-
 togen. (e)

(e) Ezech. 16. 1, 2, 3, 4, 5.

27.

Gods roepende Genade.

Op die dooz 't machtig woordt aan alles wezen
geest/

Riep tot de ziele leeft. Ja doode ziele leeft!

Siet Jezus met zijn bloedt, quam 't ontren Dier
besprengen/

En zalven met zijn Geest; ja reine kleed'ren bren-
gen/

Met aangenaam cieraat, en schoonheit, doch van
binnen/

Dus trekt hy deze ziel/ tot zuiv're hemelg minne. (f)

(f) Ezech. 16. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, enz.

28.

Geestlijk Huwlijks verbondt.

Haar roepend uit 't verderf/ hy vatze by de hand/
Hy bied haar zijne liefd', en brengeze in de Band.

Ik zal, zeld hy / met u, in ondertrouwe treden!

In recht, gerechtigheit, en in barmhertigheden.

Gy, in geloof, en liefd', zult my vooz d'uwe kennen;

Niet meer tot vreemde gaan; maar u tot my ge-
wennen. (g)

(g) Hozea 2. 18, 19, 20. Hoegel. doorgaans. Job 21. 22, 23, enz.
Psalm 73. 24, 25, 26. 27, 28.

29.

Roem hier over!

O groote Zaligheid! Jhova, Zondaars Godt!

In Godts gemeenschap staan! wat is'er grooter lot!

O Zondaar! Godt, uw Godt! dooz het geloof te
noemen;

In waarheit als zijn kindt, en erfgenaam te roemen;

Met Godt zijn in 't verbondt; wie kan die gunst
uitspreken? (h)

Wiens Godt Jhova is / kan nimmer iets ontbre-
ken. (i)

(h) Psalm 33. 12. en 144. 15. (i) Psalm 23. doorgaans.
Rom. 8. 21, 32, enz. 1. Cor. 3. 21, 22, 23.

Openbaring aan Abraham.

Wanneer de wereld was verbeemt van
 Gods verbondt, Doen riep Godt Abra-
 ham, die by hem gunste vondt. Ik ben, zeydt
 hy / uw Godt! genoegzaam in genade / Ik
 maak nu mijn Verbondt met u, en uwen za-
 de: Ik ben uw schild, en loon! uw zaad zal
 Canaan erven, (k) Den zegen van uw
 Zaad, zal elk geslacht verwerben. (l)

(k) Genes. 12. 1, enz. Genes. 17. 1, 7. Genes. 15. 1, 7, 8, enz.
 (l) Genes. 22. 18. Galat. 3. 8.

Verzegelt door besnijdenis.

Godt rekt door geloof hem toe gerechtigheit, (m)
 Gasde Besnijdenis, tot pand en zekerheit/
 Van all' 't beloofde goedt / (n) doch 't zaad moest vele
 dagen (gen. (o))
 Egyptens harde jock / en dyukt / lankmoedig dza-
 Abrahams ware zaadt, zwerft in veel' rampspoeds
 wegen / (p)
 Eer 't komt ter volle rust, en erft de grootste zegen.

(m) Gen. 15. 6. (n) Gen. 17. 7, 9, 10, 11, 12. Rom. 4. 11, 12.
 (o) Gen. 15. 13, 14, 16. (p) Handel. 14. 22. Hebr. 12. 1, 2, 3, enz.

Wan

32.

Aan gants Israël.

Wanneer nu Abr'hams zaadt, voor God aan Ho-
reb stondt/
Egypten uitgeboert / spreekt d'Engel van 't Verbont,
Ik ben Jehova, Godt van u. Wil na my hooren:
Gy zijt mijn Eigendom, ik hebb' u uitverkoren,
Erkent my voor uw Godt! en hebt geen andre Go-
den,
Houd u aan mijn verbondt, bewaart al mijn Gebo-
den. (g)

(g) Exod. 19. 5; 6. Hand. 7. 38. Exod. 20. enz.

33.

Israëls gedrag.

Ir'el kent dit voor goet: (r) maar ach! hoe haast
verlaat
Dit volk zijn eigen Godt; als 't tot den Afgodt gaat/
En valt tot Kalverdienst. (f) Zy trouw'loos afge-
weken/
Verzamt zich Godt / en bzeigt met haar 't Ver-
bond te bzeiken/
Doch gaat haar met een jok van dienstbaarheid be-
zwaren/
En onder wet, en dek, in nauwe Tucht bewaren. (t)

(r) Exod. 19. 7, 8. (f) Exod. 32 1, enz. Ezech. 20. 13, 14, 17, 24, 25, 26.

(t) Exod. 34. 33. 2. Cor. 3. 7. Gal. 2. 23, 24, 25.

34.

Aan David en andre Vaders.

Nochtans dit Heil-verbondt, bleef Davids troost/
en lust,
Ja aller Vaad'ren roem. Die 't bzeacht ter hemels
rust;
Dit maakt haar hert vol bzeugd / 't kond' haren
mondt ontsluiten
Tot lof en dankbaarheid: eer 't heil noch quam
uitspruiten.

En hy die was beloofte. (u) Godts Eed en vaste
trouwe/

Daar op kond 't oude volk haar hope zeker bou-
wen. (v)

(u) 2.Sam. 7. 18, 19, 20, 21, enz. 2.Sam. 23. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.
Pfalms 89. 4, 5, enz. Gen. 49. 10, 18. Job 19. 25. Joh. 8. 56.

(v) Luce 1. 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, enz.

35.

Onder schaduwen.

Al was 't beloofde Goed / dooz schadu-
wen bedekt, Zp zagen daar dooz heen / met
hope uitgestrekt / Ja onder wet, en jok der
dienstbaarheid bevangen / Zienze tot verre
heen / en wachten met verlangen Dat
haren Heilandt quam / in 't vleesch op
aarde naad'ren. De troost / de zalig-
heit. / van alle vrome Vaad'ren. (w)

(w) Hoegel. Cap. 1. 2. enz. Ezaii 64. 1, 4. Handel. 26. 6, 7.
1.Petr. 1. 9, 10, 11. Luce 2. 25.

36.

Oprichting van Davids Tente.

Schoon Judaas Scepter viel / en Davids rijk, en
kzoon / (x)

Geraakt in 's Dyands macht / doch zat zijn Heer
en Zoon,

Davids.

Dauids vervallen hut, we'er heerlijkst oprichten. (y)
 Een eeuw'ig Koninkrijk over de volken stichten.
 Hy zou na't vast Verbond / op Davids Throon re-
 geeren/
 En't gantsche Heidendom, hem onderdaan doen ee-
 ren. (z)

(x) Gen. 49. 10, 11. Psalm 89. 39, 40, enz. Ezech. 21. 27.
 (y) Amos 9. 11, 12. Handel. 15. 16, 17, 18. (z) Luce 1. 36.
 Openb. 12. 5.

37.

Met Christi komste't O. Testament afgeschaf.

Doe quam de volle tijd, dat Godt den Zone
 zondt.
 Opaarden in het vleesch: (a) doe viel het Oud Ver-
 bondt,
 En't Nieuw wierd uitgevoert. Doe't lichaam was
 verschenen/
 Zijn schaduw'en vergaan: (b) al't Oude is verdwe-
 nen/
 't Is alles Nieuw gemaakt. (c) 't Heeft nu een ander
 wezen/
 Nu Jezus heeft voldaan: En heerlijk is verzezen.

(a) Galat. 4. 4, 5, 6, 7. (b) Hebr. 7. 17, 18, 19. Hebr. 8. 13.
 Hebr. 9. 8, 9, 10, 11, 12. Hebr. 10. enz. (c) 1 Bzai. 65. 17, 18.
 2. Cor. 3. 17, 18. en 2. Cor. 5. 16, 17, 18, enz.

38.

't Nieuwe Testament verzegelt.

Dit Nieuwe Testament nu vast in Jezus bloedt, (d)
 Geeft beter effenis / en heel volmaakter goedt/
 Als't Ond Verbondt: (e) een tijdt van zaligheid uit-
 sient (f)
 Doo? Doop, en Avondmaal, verzegelt en beteekent,
 Nu in geen Offer-bloedt: maar in dit bloed vergo-
 ten,

Is volle bzeugd / en roem / voor alle Bondgenooten. (g)

(d) Zach. 9. 11. Matth. 26. 28. (e) Hebr. 7. 22. en Hebr. 8. 6.
(f) Psalm 68. 20. 1. Petr. 1. 9, 10, 11, 12. (g) Col. 2. 11, 12, 13, 14, 15.
Luce 22. 19, 20. 1. Cor. 11. 26.

39.

Roem van 't Nieuwe Verbondt.

Wat was 't een zalig woord! ik maak een
Nieuw Verbondt? In plaatze van het
Oud' (noch) vaster op zijn gont / Veel
klaarder toegedient: waar in mi Abr'hams
zegen, Voor alle volken, is door Jezu
krus verzeegen.) Ik zal ten vollen zijn Je-
hova, ulwen Heere / Uw Godt, en gy mijn
Volk, erkent dat tot mijn eere. (h)

(h) Jerem. 31. 31, 32, 33, 34. Hosca 2. 18, 19, 20, 21, 22.

40.

Deszelfsweldaden, vergevinge der zonden, zonder handschrift, enz.

De heil'ge, nu door 't Recht geheiligt, en voldaan
Van Jezus onzen Borg: (i) komt ons geheel ont-
slaan/

Op rift geen Offer meer, geen handschrift noch ge-
dacht'nis,

Al aan het kruzis gescheurt, nu allen eis v olbracht
is, (k)

Die schulden die zoo lang / tot Jezu lasten bleven/
Zijn weg / en afgedaan / ten vollen nu vergeven. (l)

(i) Ezai. 5. 16. Ezai. 53. 4, 5, 6, 7, 10, 11. (k) Coloss. 2. 13, 14, 15.
(l) Hebr. 9. 11, 12, 14, 15, 16, 17. Hebr. 10. 3, 4, 10, 14, en 18, enz.

41.

't Recht aangebracht.

O zalig dan het volk / 't welk Godt de schuld ver-
geeft, (m)

Van Zathans macht bevizjdt / Godt tot zijn Vader
heeft/

Dooz 't aangebrachte Recht, mach dit bypnoedig
treden/

Ten Throone der gena: ontfangen zijne Beden. (n)

En met een blijde rust: in dezen Goël roemen. (o)

't En vzeest geen schuld-verwijdt / want wie kan
haar verdoemen? (p)

(m) Psalm 32. 1, 2. Rom. 5. 8, 9, 10, 11. Dan. 9. 27.

(n) Hebr. 4. 14, 15, 16. (o) Job 19. 25. Hebr. 4. 8, 9.

(p) Ezai. 50. 8, 9. Joh. 16. 23, 24, enz. Rom. 8. 1, 33, 34, 35, enz.

42.

Haar inschrijvinge der Wet in 't hert.

Zp dwalende van Godt / afkeerig van zijn Wet
Dooz 't steenig hert in 't vleesch / verdozven en be-
snet/

Geneest hy van dit quaat: en wil zijn wetten schrij-
ven

In 't binnenste, en doen / datz' in zijn wegen blij-
ven, (q)

Die kind'ren van 't Verbondt wil zelfz Jehova lee-
ren, (r)

Haar trekken dooz zijn Geest / en doenze tot hem
heeren, (s)

(q) Ezech. 11. 19, 20. Ezech. 36. 25, 26, 27. (r) Ezai. 54. 13.

Jerem. 24. 7. (s) Joh. 6. 44, 45, 46.

Groote maat van kennis.

Zoo wie dan waarlijk is in deze zaal ge
 Bandt / Die heeft Gods Wet ten licht ge-
 schreven in 't verstandt, (t) Zijn hert der wijsheit
 vol / zal hy die and'ren leeren: (u) De
 Geest, haar ingestoot / doet haar dan prophe-
 teeren; (v) Dus moet Gods heerlijkheid uit
 kindermonden blijken / (w) En Geest en Woordt,
 op haar / zal nimmer van haar wijken. (x)

(t) Hebr. 8. 10. 2. Cor. 4. 3, 4, 5, 6. (u) Psalm 37. 30, 31.

(v) Joël 2. 28. (w) Psalm 8. 2, 3. (x) Ezaï. 59. 20, 21.

Haar vryheit zijn nu ontvoogde kinderen.

Dooz Jezus nu verlost van 't jok der Dienstbaar-
 heit,

Dan 't eerste A. Bc. Cc. 3p worden niet geleit.

Dooz menschelyk ontzag: maar als ontvoogde
 kinderen, (y)Die ook niet staan van verr'. Wat zou nu toegank
 hnd'ren?Dooz Jezus dood aan 't kruys / is d' Voorhank
 weggenomen / (z)

Om nu als Priestren Gods, in't Heiligdom te komen. (a)

(y) Gal. 4. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, enz. Gal. 5. 13, enz.
(z) Ephes. 2. 12, 13, 14, 15, 18, 19, enz. (a) 1. Petr. 2. 5, 9.

45.

Mogen vrymoedig naderen, enz.

Wat zy dus kind'ren zijn / getuigt dien Heil'gen Geest,

Die haar vrymoedig maakt / en leidze onbezweest
Tot Jezus in Geloof' en Hope by en nader /
En doet met Kinderzucht dan roeyen Abba, Va-
der! (b)

Ja doen die Eis en vraag, nu van een goet gewisse,
(Want Jezus heeft voldaan) om 's Hemels erffenisse. (c)

(b) Rom. 8. 15, 16, 17, enz. Ephes. 2. 18. Gal. 4. 6. (c) 1. Petr. 3. 21.

46.

Die vryheit geen losheit, enz.

Hoe grooter die gena / hoe meerder Dankbaar-
heit /

Hoe klaarder licht en troost / hoe meerder heilichheit!
Want wie gena misbruikt / geeft geen gena ver-
schooning / (d)

Deez' vryheit neemt noit weg / den dienst van onzen
Koning.

Dit Koninklyke zaad kan zich ook niet begeben /
Om na der menschen wil, maar door den Geeste
leven. (e)

(d) Rom. 6. 1, 2. Tit. 2. 10, 11, 12, 13, 14. Zendbrief Juda vs 4.
(e) 1. Joh. 5. 18. 1. Cor. 7. 25. Gal. 5. 14, 16, 18, en 22.
1. Petr. 4. 1, 2, 3, 4.

47.

Ingank van 't Heidendom.

Ook Jezus dooz zijn dood / verbrakt het middel-
schot,

Op bracht het Heidendom, vervreemd, weer na by
Godt/ (f)

Op nu ter rechter handt in heerlijkheit verheben/
Zijn Geest in voller maect aen ieder heeft gegeven/(g)

Op dat aan 's werelts eind / zijn licht en heil zou
stralen

Dooz 't Euangelis Woord / in aller Volken ta-
len. (h)

(f) Ephes. 2. 12, 13, 14, 15, 16, enz. (g) Handel. 2. 17, 18, 19.
en ys 33. (h) Psalm 66. en 96. 10. Psalm 98. 1, 2, 3.
Ezai. 9. 1, 2. Matth. 28. 19, 20.

48.

Verwerpinge der Joden.

Wanneer dan Jeschurun, de Rotz' zijns heils

verfmaad, (i) En Godt haar Scheid-brief geeft/
berstoot / en gants verlaat / (k) Moet

die onvruchtbaar was / nu Gode kind'ren

baren In menigte / ook die uit alle volken

garen / (l) Dit Zaad (na de beloft') dat

Christus zou verwerben / Moest dooz

't Belsob' in hem / Abrahams zegen erven. (m)

(i) Deut. 32. 15. (k) Hosea 2. 1, 2, 3, enz. (l) Ezai. 54. 1, 2, 3.

(m) Genes. 22. 18. Galat. 3. 7, 8, 9.

49.

Dankzegginge.

Odagen van Gods heil / Genadentijke tijde!
Du Zions Tenten zijn / zoo ruim, zoo breed en wijdt,
Dat die het Heidendom / en ons / in haar bevatten.
Ogrootte Zaligheid / dat wy van 's Hemels-schat-
 ten
 Meed'-erfgenamen zijn ; die noch zoo veel' ontbee-
 ren/ (n)
Wat Eer? en Dankbaarheid? komt u niet toe/ O Heere!

(n) Psalm 95. doorgaans. Psalm 100. Ezai. 54. 1, 2, 3, enz.
 2. Cor. 6. 1, 2. Ephes. 3. 2, 6, 8, 10, 11, 12.

50.

Wedervaren der Kerke. 10 Vervolgingen.

Als nu door Christus kracht de Sathan nam de
 wijk/
En 't wederhoorig volk bracht tot zijn Koninkrijk/
Was d'oude Slang geraakt / gants' toornig en ver-
 bolgen/
Komt Tienwerf met zijn Rot / het Vrouwen-zaad
 vervolgen ;
Doch 't bloedt der Martelaars, voer Christus naam
 vergoten/
Vermeerderde de Schaar van Jezu Bondgenoten.

Als bleek in de 10 Heidensche vervolgingen, zie Horni
 Kerkelijke Historien.

51.

Verval in voorspoedt.

Doen alom 't Heidendom wierd Christus onder-
 daan/
De Kerk had rust en spoedt: maer ach! men zag
 vergaan
Den yber voer Gods eer. De liefde tot de waarheit.
De heilighelt / en deugd / die certijds zuib're klaar-
 heit/

Het

Het onkruid wierd gezaait, dooz menschen vonden/
listen/ (o)

De Zathan met zijn zaadt toont zich in schijn een
Christen.

(o) Matth. 13. 24, 25. Ten tijden van de Keyzer Constantinus
de Groote, zie Horni Kerkelijke Historie.

52.

Inkomst des Antichrists.

Mus quam de Mensch der zond', de Zone
van 't verdeif, Op maakt zich Heer en
Hooft / en meestert Christi erf / (b) Onare
donkerheit ! als hy die twee getuigen Dooz
dood wierp op zijn straat : doe 't al vooz
hem moest butgen / (q) Die duist're
nacht / en macht / dee Godt met kracht ver-
dwynen ; - Zijn Heilig zuiv're Woorzt/
aan onze Vaad'ren schijnen. *

(p) 2. Theff. 2. 3, 4. (q) Openb. 11. 8, 9, 10, 11, 12, 13.

* Ten tijde der Reformatie.

53.

Reformatie.

Die twee getuigen staan , haer stem werd nu ge-
hoort,

Dien Engel met zijn glans dooz 't eeuwig blijde
woordt,

Riep / en roept nu ter tijdt / dat ieder zich zal keeren
Tot d'oozprong van het Al: Godt na zijn woordt te
Erren. (r)

Die noch de zaligheid den zondaar aan komt bieden/
Maar wie onachtzaam is, hoe zal hy s'zaff' outblie-
den! (f)

(r) Openb. 14. 6, 7. (f) Hebr. 2. 3.

54.

Noodging tot 't Verbondt:

Men hoorz dat vyzend'lijk woordt / wie dorstig is
die koom,

Elk zeg ik koom! drenkt my! uit utwe volheidtz
stroom/ (t)

Hoorz Jezus / roept / wend u tot my, van 't eind'
der aerden, (u)

Zeg hier ben ik / om utw Verbond vooz my t'aan-
baarden.

O Vader! wil my trage / tot utw Zone trekken! (v)

Komt doch / d' Heilige Geest, mijn doodig herte wek-
ken! (w)

(t) Ezai. 55. 1, 2, 3, 4. Openb. 21. 6. en 22. 17. (u) Ezai. 45. 22.

(v) Joh. 6. 44, 45. (w) Psalm 51. 12, 14. Joh. 6. 63.

55.

Beweegreden.

De Zondaar kome dan, en toebe langer niet/
Terwijl noch Jezus roept, en zijn genade biedt, (x)

Ja haaste zich / en koom niet ernst en pber loopen/
Hy neem zijn woorden aan / de grond van alle hope.

Hy gebe zijne handt, en ga zijn ziel verbinden (y)

Wan Jezus, daar is rust, en 't geen vernoegt / te
binden. (z)

(x) Matth. 11. 28, 29, 30. Hebr. 3. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, en 2.

Psalm 119. 49, 50, 74, 81. (y) 2. Chron. 30. 8.

(z) Psalm 73. 23, 24, 25, 26, 27, 28.

Beleifselen weg te doen.

Wat wederhoudt ons van? wat band? wat
strik? of net? Waar zien wy noch na
om; wat is 't dat ons belet? O dwaasheit!
zoo wy niet na zijne stemme hooren. Ja
wie zijn gunst versmaat / gaat eeuwig-
lijk verloren. (a) Ook rijkdom/ eere/ vzeugd/
en wat een ziel kan lusten / Is in volheit
by Godt: daar kan 't begeeren rusten. (b)

(a) Spreuk. 1. 20, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, enz. (b) Jerem. 2. 12, 13.
 Matth. 7. 26, 27. 2. Chron. 29. 11, 12. 1. Cor. 3. 21, 22, 23.

57.

De plichten der Bondtgenooten. Weerliefde, vreeze Gods, gehoorzaamheit, enz.

Wel aan/wat eischt de Heer van ieder Bondgenoot?
Die dooz't geloof omhelst die goederen zoo groot!
Als met zijn gantsche hert, hem lieven, en te vreezen,
In zijn wegen te gaan, hem onderdaan te wezen/ (c)
Te steunen op zijn wooydt / de grootste loon te wach-
ten/ (d)
En alles buiten hem / als niets en scha te achten. (c)

(c) Deut. 10. 12. Micha 6. 8. (d) Gen. 15. 1. en 17. 1.

(e) Pred. 1. 1, 2, 3. Phil. 3. 7, 8, 9. Hebr. 11. 25, 26, 27.

58.

Idem.

Die roemt in Gods Verbond , met Jezu liefd'
 doozgheeft/
 Die leeft door zijn Geloof : dien dringt de weder-
 liefd',
 Hy oordeelt zich verplicht / aan Jezus nu gestorven,
 (Dooz wien 't belooftde goedt ten vollen is verwor-
 ven)
 Om nu voortaan niet meer na eigen wil te leven ,
 Maar na zijn wll / tot Eet / van hem voor ons ge-
 geben. (g)

(g) Rom. 1. 16, 17. 2. Cor. 5. 14, 15. Tit. 2. 14.

59.

Geen gemeenschap met Goddeloozen, enz.

Hy zp geen jok-geuoet van 't ongeloovig Rot,
 Met d'ongerechtigheit heb hy geen deel noch lot;
 Het zalig Hemels-licht, blied helse duisternisse;
 d'Oprechte vromie man / bewaart een goet gewisse:
 Hy geeft zijn stemme niet / aan looze booze streken;
 Christus en Belial, zich noit te zaam verleen. (h)

(h) 2. Cor. 6. 14, 15.

60.

Noch aan haar Zonden.

Met 't volk van Christus vzeemt / heeft hy geen
 mededeel;
 Haar' Goden / weg / en eind / verworpt hy in 't ge-
 heel:
 Hy richt zich na dat God gebied / of heeft verbor-
 den/
 Hy weet / Gods Tempel, voegt niet met de vreemde
 Goden.
 Die 's werelts vriendt wil zijn, zal Godt tot Vyandt
 maken/ (i)

(i) Jacob. 4. 4. 5.

Dus

Dus scheidt hy, en gaat uit, om geen onrein te raken. (k)

(k) 2. Cor. 6. 15, 16, 17.

61.

Beloften aan die haar afscheiden.

Dan zeyd de Heer ik zal u zijn tot eenen
 Godt! En gy zult zijn mijn volk, en erven
 in mijn lot / Ik neme u dan aan tot Dochteren en
 Zonen, Ikt wand'le onder u, ja ik zal in u
 wonen. Ikt de Almachtig Godt! uw levens
 heils-spring-ader / Ikt ben uw Bond-
 genoot / en eeuwig trouwe Vader! (l)

(l) 2. Cor. 6. 17, 18.

62.

Geloove door liefde werkzaam.

Die Lidt is van 't Verbondt, door Jezus 't heer-
 lijck Hoofst/
 Die toone met zijn doen / dat hy oprecht geloofst,
 Geen bloot, geen dood Geloof, in schijn alleen
 waarachtig/
 Noch uiterlijk vertoon / maar dat door liefde krach-
 tig
 Is Gode aangenaam: dat kan verzeekt'ring geven/
 Dat wy zijn uit de dood gegaan, in 't ware leven. (m)

(m) Rom. 8. 1. Galat. 5. 6. en 6. 15. Jacob. 2. 14.

18, 20, 26. 1. Joh. 3. 14.

63.

Moeten zijn een Koninklijk Priefterdom, een heilig Volk.

Op dan met Jezus een / en Gode toegebracht /
Zijn nu Gods Priefterdom, een Koninklijk geslacht,
Zijn eigen heilig Volk, door Jezus nu verkregen,
Dat zijne deugden roemt, en houd zijn naam in zegen. (n)

Om dat Godt heilig is, in al zijn doen en handel /
Betaamt ons heiligkeit in herte / tong / en wandel. (o)

(n) 1. Petr. 2. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. (o) 1. Petr. 1. 14, 15, 16.
1. Petr. 3. 15, 16.

64.

Nieuwe Schepselen.

Die Godt met hem bereent / en haar zich mededeelt /

Moet Nieuwe Schepsels zijn, verandert na Godts Beeld, (p)

En by 't Geloove, deugd', by deugd' de kennis boegen.

Lijdzamt en matig zijn; dat kan een hert vernoezen:

Godzaligheid, en liefd', tot Broeders, ja tot allen,
Dit stelt de ziele vast voor struikelen en vallen. (q)

(p) 2. Cor. 1. 17, 18. (q) 2. Petr. 1. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

65.

Onderzoek van zich zelfs.

Wel aan die denkt te staan in 't zalige Verbont,
Doorzoek' hem zelve nauw; en peil zyns herten grondt / (r)

Want niet elk een die roemt / en zegt / o Heere, Heere!
Gaet in zijn Koninkrijk, noch zal by Godt verkeren. (s)

Elk zie de rechte plicht van ware Bondgenooten /

(r) Zephan. 2. 1, 2, 3. (s) Matth. 7. 21, 22, 23.

En oordeel, of zich blind in dit Verbond geslo-
ten. (t)

(t) 2. Cor. 13. 5. Galat. 6. 2, 4, 5.

66.

Ydele roemers van Gods Verbond, levend' in geveinstheit.

Daar is een huichels-volck, 't welk
pronkt met Gods Verbondt, En 't neemt met
schoon gelaat Gods woorden in den
mond, Daar 't doch Gods Wet en
Tucht, verwerpt en gaat bertreden / Gants
goddeloos, ontbloot van deugt en heil'ge
zeden / En heimlijk sluip en loopt / met
die af zijn geweken / Van Godt en 't hei-
lig Recht / tot alle booze streken. (u)

(u) Psalm 50, 16, 17, 18. Ezech. 33, 31, 32.

67.

In Broederhaat.

Dat ook Gods Bondgenoot / tot in het herte
haat/
En koppelt steeds bedrog. En dan met laster, smaat,
Ver-

Vervolgt / en achterklapt van Zonen zijner Moeder :
Ja schend dien hy in schijn erkent voor zynen Broe-
der!

Maar Godt die 't ziet / zal eens ter straf (ò schyik !) /
genaken /

En 't quaat voor leders oog / (tot schande !) kienlijk
maken. (v)

(v) Psalm 50. 19, 20, 21, 22, 23. 2. Theſſal. 1. 5, 6, 7.

68.

Ij begeerlijkheden der zonde, enz.

Ach ! 't volk na Godt genoemd / zoo zeer nu af-
geleidt !

Elk jaagt den Afgodt na / van zijn begeerlijkheden :
't Zp wellust van het vleesch; begeerlijkheden der oogten;
Hooft van het aardg verzaad : door trotsheit opge-
togen

Tot eere / pracht en staat / in grootsheit van dit le-
ven :

Die zijn nu / laas ! het wit daar elk werd heen ge-
dreeven ! (w)

(w) 2. Timoth. 3. 1, 2, 3, 4, 5. 2. Petr. 3. 3. 1. Joh. 2. 15, 16, 17.

69.

Trouwloosheit, ondankbaarheit, zorgloosheit, enz.

't Verbastert Christendom dus trouweloos aan
Godt /

Houd noch Verbondt, noch plicht, belofte / noch
gebodt.

Dat volk 't welk God met kracht uit Babels strik-
ken haalde /

En met zijn woord / en gunst / zoo heerlijk bestraalde /
Toont Godt geen Dankbaarheit, noch vrucht, voor
alle zegen /

't Is laauw en zorgeloos, 't veracht Gods heil'ge
wegen. (x)

(x) Ezai. 59. doorgaans. 2. Timoth. 3. 1, 2, 3, 4, 5, enz.

Openb. 2. 14, 15, 16, 17, 18, 19.

70.
 Eendeh van God's Kerk.

Daarom leit d'eer en glang des heil'gen
 Volks ter neer / In 't stof / (haar handt ver-
 stroit) in ramp en bloek / o Heer! (y) Ver-
 woest / in bloedt / beroert / gescheurt / vol
 zware plagen / Dies uw beminde volk
 moet droebig weenen / klagen / Want
 doch de zwaarste ramp treft uwe Bondge-
 nooten / Die gy van raadt en macht /
 geheel schynt te ontbloeten.

(y) Dan. 12. 1, 2, enz. Matth. 24. 6, 7, 8, 9, 10, enz.

71.

Door de Vyanden.

Nu 't Gogs en Magogs volk met kragt te zamen
 rot /
 En poogt na d'ondergank van 't Koninkrijk van
 Godt.
 't komt als een woeste Zee, 't wil alles overstroom-
 men /
 Ten zy dat gy / o Heer! ons zult ter hulpe komen /
 Het is geheel gedaan met d'waarcheit, byzphelt, leven;
 Zou

Zoo gy ons in 't gewelt van haer zond overgeven. (z)

(x) Psalm 124. doorgaans. Ezech. 37. 38, 39.

72.

Vassigheid van Gods Verbondt.

Maar gy kond nimmermeer verbreken uw Verbondt,

Zoo onveranderlijk by Eed' / op Trouw gezont / (a)
Maar 't is uw heilig recht / wel strengelyk te waken

De Breuk van uw Verbondt : En die zoo trouwloos waken

Van haren rechten plicht / die door de Tucht te leeren ;

Niet meer van u / haar goed / tot pdelheit te keeren. (b)

(a) Psalm 89. 3, 4, 5. Ezai. 54. 10. Hozea 2. 18. Hebr. 6. 16, 17, 18.

(b) Levit. 26. 25, 41, 42, 43, 44, 45. Hozea 2. 5, 6.

73.

Verwachtinge van herstellinge.

Gy komt eens in uw glans / dan wint uw heerschappij /

Dan word uw Kerk verlost van alle Tyranny / (c)

Dan word Jeruzalem gestelt tot lof op aarden / (d)

Als die in hoogheit zijn / eens uw Verbondt aanbaarden ;

En kussen uwen Zoon, dan moet haer trotsheit wijken /

Haar macht / gebiedt / en glans, komt in uw Koninkrijke. (e)

(c) Psalm 80. 1, 2, 3, 4, enz. (d) Ezai. 62. 7. Psalm 14. 4, 7.

(e) Psalm 72. 9, 11. Ezai. 49. 7, 17, enz. en 60. 1, 2, 3, 4, 5, 10, enz.

74.

Verlangen na Eendragt, enz.

Wanneer wordt 't Christendom (nu dus gescheurt / gedeelt)

Tot uw Verbont gebzacht? haer bezoeken toegeheelt /

C 4

Wan-

Wanneer zal Zions zeer / en smertelijke wonden /
 Gens weet genezen zijn ? En zamen zijn verbonden
 Juda en Ephraim ? (e) Ja wanneer zal het wezen
 Dat uwen Name Een : eendzichtig zijt genezen ? (f)

(e) Ezai. 11. 13. Ezech. 37. 22, 23, 24. (f) Zach. 14. 9

75.

Gebiedt voor Joden.

't Verharde Jodendom, welk in uw gunste
 stondt / Gertijds uw eigendom, het
 volk van uw Verbondt ! 't Is wel door onge-
 loof van haren Stam gebroken, Gy hebt ook
 na u recht / haar moerwil lang gewroken : (g)
 Maar denkt aan uw Verbond, bezworen
 met haar' Vaad'ren, (h) En doet haar na be-
 lof', toe haren Heilandt naad'ren ! (i)

(g) Deut. 29. 19, 20, 21, 22. Ezai. 53. 1. Rom. 11. 20, 21, 22, 23.

(h) Deut. 4. 27, 28, 29, 30, 31, enz. (i) Ezai. 11. 7, 8, 9.

Ezech. 34. 23, 30, 31. cap. 36. 24, 25, 31, enz. cap. 37. 21, 22, enz.
 Hozeai. 10, 11. cap. 3. 4, 5. Rom. 11. 25, 26, 27, 28, 29, 30.

76.

Voor Heidenen.

Ziet noch na 't Heidendom, verduistert van ge-
 moedt /
 Onkundig van 't Verbondt, verbermt van 't hoog-
 ste goedt /

Haar

Haar wijzen zijn doeh dwaas, (i) wilt gy haar noch
 eens leeren
 Van p'd'le Godendienst / tot uwe wegen keeren.
 Ach! komt doch haast uw heil den Volken openba-
 ren, (k)
 En wilt haar volheit mee tot uw Verbondt verga-
 ren.

(i) Rom. 1. 21, 22, 23. (k) Ezai. 60. doorgaans

77.

Grondt van hope.

Ja gy zult t' zijner tijdt uitvoeren al uw Woort,
 Dooz uwen Geest voozegt / van ouds, al lang ge-
 hoozt / (l)
 Wy zullen in Geloof verandering verwachten,
 En wakende bereidt / al onze plicht betzachten / (m)
 Uitzierende na uw heil, en smeeken met de vromen /
 Uw Koninkrijke koom'! ja / Jezus wil haast kom-
 men! (n)

(l) Hebr. 2. 1, 2, 3, enz. Ezai. 46. 9, 10. Handel. 3. 21.

(m) Mich. 7. 7. Matth. 25. 13. Marc. 13. 33, 35.

(n) Psalm 14. 7. Hoogel. 8. 14. Openb. 22. 20.

78.

Klachte over strijdt.

En wy als reizenaars in 't Landt der vzeemd'-
 lingfchap /
 Noeh klebende aan 't stof: (o) staand' op zoo lagen
 trap
 Van heilighelt en deugt. (p) Maakt ons uw Geest
 genegen /
 Ten goede na Gods Wet / het vleesch begeert
 tegen; (q)
 Dus staan wy zonder rust / gewapent om te strijden /
 En zuchten onder 't joch / van zoo veel drukf te lij-
 den. (r)

(o) Psalm 119. 19, 25. (p) 1. Cor. 13. 9, 10, 11, enz.

(q) Rom. 7. 14, 21, 22, 23, 24, 25, 26. Galat. 5. 16, 17.

(r) 2. Cor. 5. 2, 3, 4. Ephel. 6. 10, 12, 13, enz.

42 Lof, Plicht, en Troost, &c.

Zucht na verlossinge.

79.

Wanneer maakt gy ons vry van zonden
 en elend? Van 't lichaam dezès doods? en
 breekt deez' booze Tent? (f) Ach! laat dien
 bandt en strengt / eens gantslyk zijn ont-
 bonden! Wanneer zal 't sterffelyk, door 't leven
 zijn verflonden? (r) En wy eens by u zijn / in
 's Vaders huis daar boven / (u) In volle rust
 en vreugd', om uw volmaakt te loben.

(f) Rom. 7. 24, 25. 2. Cor. 5. 1, 2, 3, 4, 5. Phil. 1. 21, 22, 23.

(r) 1. Cor. 15. 54, 55, 56, 57. (u) Psalm 16. 11. Joh. 14. 1, 2, 3.

80.

Lof-besluit.

Dan zullen wy tot lof verheffen onzen toon:
 En roepen Eer zy Godt! en 't Lam op zynen Throon!
 Met al dier Scharen-rep / die 's Konings Throon
 omringen/
 Daar zullen wy met vreugd / en hemels tongen
 zingen
 Halleluja! looft Godt, looft Gods betaamlykhe-
 den:

Looft die Drie-eenig God! looft hem in eeuwigheden!

Psalm 103. 20, 21, 22. Psalm 150. 1, 2, 6. Openb. 3. 9, 10,
 11, 12, 13, 14. en cap. 19. 1, 4, 5.

Het

Het

Geest'lijk Prophetis

BRUILOFTS-LIEDT,

Van onzen Koning Jezus Christus
en zijn Kerke, enz.*Vervat in den vijf-en-veertigsten Psalm.*

In vijf Deelen.

Het eerste Deel.

Over de 1/ 2/ en 3de verssen.

1. Een Onderwijzinge, een Liedt der liefden: voor den Opper-zang-meeſter: onder de kinderen van Korah, op Schoſchammim.
2. Mijn herte geeft een goede reden op; Ik zegge mijne Gedichten uit van eenen Konink; mijn tonge is een penne eens vaardigen Schrijvers.

Toon: Psalm 89.

1.

Iehova! gebe licht / en oop'ne
 ons gezicht / (a) Op makie ons be-
 quaam te zingen een Gedicht, (b) Het

(a) Psalm 139. 12. Ephes. 3. 15, 16, 17, 18, 19. (b) Psalm 51. 17.
 hert

hert der zaken vol / wil ons den mond ont-
 sluiten / (c) Het kookt en rijst om hoog / het
 moet een reden uitten. Hoorn hier / ó Christen-
 ziel / mijn Dicht geeft bij vertooning / kom
 zingt dit Liefde-lied, van Jezus onzen Koning.

(c) Psalm 57. 8. 2. Cor. 4. 13.

2.

De tonge als een pen, die groote dingen schrijft,
 Dooz't hemels-vuur ontvonkt / die haer zoo baar-
 dig drijft / (d)
 Zingt van Gods eenig Zoon, van eeuwigheit gebo-
 ren;
 Die booz des wereldds grondt / ten Koning is verko-
 ren: (e)
 En volgens't Vreed-verbond, zou hem den Vader
 geven
 Een uitberkozen zaadt / ten leven opgeschreven. (f)

(d) Psalm 19. 3. Act. 2. 3. (e) Psalm 2. 6, 7, 8, enz. Ezai. 42. 6.

(f) Ezai. 49. 6, 7. Joh. 17. 6, 9.

3.

Hij erfgenaam des Rijks, na 't eeuwig Testa-
 ment / (g)
 Moest hij ook Borge zijn, booz't volk hem toe-
 gekent;
 Die hij uit Adams zaadt / vervallen / moest ver-
 gaad'ren /

(g) Luc. 22. 29. Hebr. 1. 1, 2, 3.

Gods

Godts recht voor haar voldoen / als Hoogepriester
naad'ren : (h)

Ja voor dit eigendom, de doot aan 't huzice sterben/
Voor d'arbeid van zijn ziel, moest hij dit zaad verwer-
ben.

(h) Jer. 30. 21, 22. Hebr. 7. 17, 21, 22. Hebr. 8. 6, 7, enz.

(i) Ezai. 53. 4, 5, 6, 7, 10, 11. Joh. 17. 19. Openb. 5. 9, 10.

4.

3. Gy zijt veel schoonder dan de menschen kinderen ; genade is uit-
gestort in uw lippen, daarom heeft u God gezegent in eeuwigheit.

Dan u / ô Koning ! nu verheffen wy den toon /
Zoo vol van Majesteit , uitmuntend , heerlijk / schoon,
Schoon boven d'Eng'len Gods / en kinderen der
Menschen , (k)

Dol liefde en gena, ja al dat men kan wenschen.

Geeb' / dat uw liefde-gloet / des werelts-liefde
blusse / (l)

Dat ons uw' oog' bestraal / en wy uw lippen kuf-
fen. (m)

(k) Hoogel. 5. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16. Hebr. 1. 4, 5, enz.

(l) Hoogel. 1. 4. 2 Cor. 5. 14, 15. Ephes. 3. 18, 19.

(m) Exod. 3. 7. Psalm 2. 11, 12. Hoogel. 1. 2.

5.

Uw lippen zoo verbult niet zegen en gena,
Ontsluit voor ons / en geeb' dat elk van ons versta
De wond'ren uwer wet, en uw verborgentheden / (n)

Ô volle Bron des heils ! stort u gena en vrede
Dan uwe lippen uit / op dat die neder vloeyen ;

Dat door uw hemels-dauw uw kerk / herleeb' /
en groeje ! (o)

(n) Psalm 119. 18. Psalm 49. 4. Luce 4. 22. Luce 24. 32, 45.

(o) Deut. 32. 1, 2. Psalm 68. 10. Hozeä 14. 6, 7, 8.

II. Deel.

Over de 4/ 5/ en 6de verffen.

4. Gord uw zwaardt aan de heupe, δ Heldt uw Majesteit en uwe heerlijkheit.

Toon de Lofzang Marpe.

Het 4. vers.

O Koning! gordt uw zwaardt! Slaat
 upan den eer aard/ Die haar weers-
 spanning dzagen: Toon haat uw
 Majesteit, Uw kragt en heerlijk-
 heit; En doet haar na u vragen.

Pfalm 110. doorgaans. Pfalm 105. 1, 4.

2.
 (Gy moest ten strijde gaan:
 Uw weerspartij verslaan:
 En al der hellen machten.
 Gy moest / δ sterke Heldt!
 Al het gebrzeest getwelt/
 Verdoen door uwe kraghten.

Ezai. 63. 1, 2, 3, 4, 5, 6. Openb. 19. 11, 12, 13, 14, 15, 16, enz.

3.
 Gy hebt gebrzacht te niet/
 Zond: Doods- en Hels-gebiet,

Dooz uw Godtheits vermogen:

Aan 't Kruis getriumpneert,

De Machten overheert,

Berooft, en uitgetogen.

Nozea 13. 14, 15. 1. Cor. 15. 25, 26, 27, 28, enz. en veest. 54, 55,
56, 57. Col. 2. 14, 15, 16. Hebr. 2. 14, 15.

4.

5. En rijdt voorspoediglijk in uwe heerlijkheit, op 't woordt des
waarheit; en rechtvaardige zachtmoedigheit, en uwe rechter
hant zal u vreeslijke dingen leeren.

o Konink! rijdt dan voort/

Op uw waarachtig Woordt,

Rechtvaardig, en zachtmoedig,

Rijdt in uw heerlijkheit,

Verwacht/ en toegezeit/

Maakt doch uw woordt voorspoedig.

Pfalm 68. 5. en 118. 25, 26. Openb. 6. 2.

5.

Ja rijdt noch spoedig voort/

Komt met uw Geest en Woordt/

Om volken te bekeeren!

Doet dooz uw Rechter handt,

't Volk noch in onderstandt/

Vreeslijke dingen leeren.

Pfalm 65. 3, 6, 9, 10, 11. en 72. 8, 9, 10, enz.

6.

o Koning! zie eens om:

Bekeer het Jodendom,

't Welk u heeft gaan verstraden;

o rots-steen van haar heil/

Uw woort dat lijdt geen feil/

Toont haar weer uw genade.

Ezai. 19. 20. Rom. 11. 25, 26, 27. Ezech. 34. 11, enz. en 37.

Nozea 1. 3.

Bekeer

7.

Bekeer het dwaalend' rot / Misleid en
vreemt van God, (a) En komt eens
nederbellen: Gants Babels heerschap
op / Maakt vele zielen by Dan't
jok / en strik der Hellen. (b)

(a) Ephes. 2. 12. (b) Psalm 18. doorgaans. 2. Thessal. 2. 7, 8.
Openb. 16. 5, 6, 7. Cap. 19. doorgaans voorzegt.

8.

6. Uwe pijlen zijn scherp, volken zullen onder u vallen: zy trefsen
in 't herte van des Konings vyanden.

Beek door uw rechter handt,
Wien helsen Dood-vpandt/
Wil hem zijn doen verleen:
Span utwen boog / en werp
Uw pylen glad en scherp/
Dat uw vyanden eeren.

Psalm 72. 9. Openb. 3. 9.

9.

Ja trefte zoo in 't hert,
Dat haar de zonde-smett/
En tot u komen vlieden,
Gy wilt / o Vrede-vorst!
Wien na genade dooft
Uw Vrede-scepter bieden!

Ezai. 55. 1, 2, 3. Openb. 22. 17.

III. Deel.

Over de 7/ 8/ en 9de verffen.

7. Uwen Throon, ô Godt! is eeuwiglijk en altoos;
het Scepter uwes Koninkrijks is een Scepter der recht-
matigheit.

Toon: Psalm 65.

I.

Het 7. vers,

U W Throon, ô Godt! ô Hemels
Koning! Die is in eeuwigheit; Dien grooten
dag van uwe krooning / Is vol van
Majesteit; Uw Scepter die het al doet
leven / Doert op rechtmatiglijk,
Op reikt die toe / en schenkt het leven/
Aan 't volk van 't Koninkrijk.

Psalm 72, 1, 2, 3, 4, enz. Hebr. 1. 6, 7, 8, 9.

2.

8. Gy hebt gerechtigkeit lief, en haat godtloosheit, daarom heeft
uw, ô Godt, uwe Godt gezalf met vreugden-oly boven uwe
medegenooten.
Gy lief, ô Godt! gerechtigheden,
Maar hebt een eeuw'ge haat
Van die uw recht en wet vertreden/
Gy straft het zondig quaat/

D

Die

Die zamen spannen met de booze/

En 't wederhoorig volk/

Ja al den raad van Goddelooze,

Stoet gy in d'afgronds kolk.

Psaln 3. 5, 6, 7. Psalm 9. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, enz.

Rom. 2. 4, 5.

3.

Daarom, ô Godt! Godts eeuwig Zone!
 Van ouds gezalft van Godt. In
 wie Gods Naam/ en kracht haer
 toonen/ Zijt verre boven 't lot Van
 alle uwe Meed'-genooten; Vol Geest/ gena
 en deugd; Zeer rijk'lyk doven maat' be-
 goten/ Met Olie der vreugd.

Ezai. 11. 3, 2, 3. en Ezai. 61. 1, 2, 3, 4. Joh. 3. 34. Hebr. 3. 8, 9.

4.

9. Alle uwe kleederen zijn Mirrhe, Aloë, en Cassie; uit de elpen-
 beenen Paleizen, van waarze u verblijden.

Hw kleederen als Speceryen,

Vol lieffelijken geur/

Zullen / ô Koning! u verbly'en,

Zy ruisken deur en deur;

Als Mirrhe, Aloë gewreven/

En Cassie, na eis/

Naac

Haar aangename reukte geven/

Het uw heilig Paleis.

Hoogl. 4. 16. Ezai. 49. 18. Rom. 12. 1. 2. Cor. 2. 14, 15.

Gezalfde Heilandt! wil ons leeren/

o Hemels-groot Propheet!

Hoe Godt te kennen en te eeren;

Wie isst die dit weet?

Wil ons den Vader openbaren.

o Wijsheit / levens-woordt!

Wil ons den weg tot Godt verklaren/

o Zalig die u hoort!

Deut. 18. 17, 18, 19. Handel. 3. 22. Matth. 7. 24, enz. Matth. 11. 26, 27, 28. Proverb. 8. 1, 6, 32, 33, 34, enz. Joh. 1. 18.

6.

Gy Hooge-priester! der verzoening:

Hebt ziele / en duurzame bloedt:

Van 't kruis gegeven tot voldoening/

En zoo Gods recht gehoet.

o Borge! die voor ons woud naadren

Door Offer, en Gebech,

Om 't afgescheiden volk te gaadzen/

En maken die tot een.

Hebr. 9. 11, 12, 14, 15, enz. Hebr. 10. 5, 6, 7, 10, 14. Matth. 26. 28. Ephes. 2. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, enz. Col. 1. 19, 20, 21, enz.

o Koning! nu vol heerlijkheden

Van 's Vaders rechter handt;

Op zoud uw Geest rijk'lijk beneden/

Als op een dorstig Landt;

Ach giet doch nu dien Hemels-regen!

Op uwen Akker neet/

(Zoo doyt' / zoo woest / om Geest betlegen/)

Dan goelt uw wijnstok weer.

Psal. 110. 1, 2, 3. Psalm 68. 10. en 19. 20. Handel. 2. 33. Ephes. 4. 8, 9, 10, enz. Ezai. 49. 3, 4. Psalm 63. 1, 2, 3. en 143. 6.

Op dan / δ Chrysti zalvelingen,
 Koninklijk Priester-rot.
 Komt Jezus uw Altaar omringen/
 Bzeng offer vooz uw Godt!
 Van heilig Keuk-werk en Gebeden;
 En draagt u Koninklijk.
 Die overwint, die zal betteden
 Gods Throon, in Jezu rijst!

1. Petr. 2. 5, 9. Openb. 1. 5, 6. 1. en Cap. 5. 9, 10. Rom. 12. 1.
 Hebr. 13. 10, 15, 19. Openb. 3. 21.

IV. Deel.

Ober de 10/ 11/ 12/ 13/ 14/ en 15de verffen.

10. Dochters van Koningen zijn onder uwe kostelijke
 staat-dochteren; de Koninginne staat aan uwe rech-
 ter handt, in 't fijfste goudt van Ophir.

Toon: Psalm 89.

I.

Het 10. vers.

UW volk / δ Koning! dat in uw Pa-
 leizen woont / Ziet nu uw heerlijkheit / waar
 op het vzeugde toont. Mit 't Elpenbeenen
 huis; wat ziet men daar al binnen Staat-
 dochters in een rep / de Bzuidt / de Konin-
 ginne! Bekleedt met Ophirs Goudt, aan
 'sKe-

Pfalm 84. 5, 6, 10, 11, enz. Openb. 19. 8.

2.

11. Hoor, ô Dochter! en ziet, en neigt uw oore: en vergeet uw volk en uws Vaders huis.

Kom Abz'ham's dienstbaar zaadt / zie hier / en
geev' gehoor;
Merk wat de Koning zegt / neig' tot hem hert en
oor,
Zoo zeer tot Offer-werk / en Tempel-dienst gene-
gen/
Verlaat dat Vaders huis, en schaduw'lijke wegen. (a)
Niet meer ten heubel op / (b) zoekt al uw heil en le-
ven

In Jezus nu gedooft / verheerlijkt / en verheven.
(a) Ezai. 66. 1, 2, 3, 4, 5, 6, enz. Hebr. 7. 8, 9, 10, 11. (b) Hab. 2. 4-
Joh. 4. 20, 21, 22, 23, 24. Col. 2. 10, 11, 22, 23. Col. 3. 1, 2, 3.

3.

12. Zoo zal de Koning lust hebben aan uwe schoonheit; dewijle hy uwe Heere is, zoo buigt u voor hem neder.

Van 's Vaders rechter handt / in 't Hemels hei-
ligdom,
Zend daar u herte heen; ziet na geen werelts om / (c)
Dan heeft de Koning lust aan uw eierlyke schoon-
heit,
Dan nieuws heerlijk bekleedt / (d) hy u tot zijnen
Throon leit/
Als 't oude menschen-jok, en kleedt is uitgeto-
gen / (e)
En hoogtens tegens hem / zijn in het stof gebogen.

(c) Col. 3. 1, 2, 3, 5, enz. (d) Ephes. 4. 20, 21, 22, 23, 24-
Hebr. 9. 1, 11, 12, enz. (e) 2. Cor. 15. 16, 17, 18, enz.
en Cap. 10. 4, 5. Col. 2. 18, 19, 20, 21, 22, 23.

4.

Buig' u dan voor hem neer, met onderdanigheid; (f) Hy heeft u duur gekoft / en tot zijn volk bereit / Op zigt zijn eijendom / nu door zijn bloed verkezen / (g) Buig u voor dezen Heer, en zigt niet meer genegen tot dienstbaarheid na 't vleesch, (h) elst van u zj een Koning: Be-erb' het Heiden-
dam / de aard' is nu zijn woning. (i)

(f) Ezai. 45. 22, 23, 24, 25. Rom. 14. 11. Phil. 2. 10.

(g) 1. Cor. 6. 20. 1. Cor. 7. 23. 1. Petr. 1. 18, 19. (h) Col. 2. 18, enz. Jer. 30. 8, 9. (i) Psalm 24. 1, 2. Ezai. 54. 5.

13. Ende de Dochter van Tyrus, de rijke onder den volke, zullen uw aangezicht met geschenk smeeken.

Zoo isst van nu hoop / voor u die zonder Godt,
Die doodt / eertijds geen volk / en zonder deel en lot
Van 't Godlijk Erfgoet waart: (k) ja Tyrus! 'k zte
hier Boden

Op Zion toegerust / om u te komen nooden:
Verrijkt met kragt en Geest / met hemelsche ge-
schencken,

Ten

Ten blijkt dat Jezus nu aan 't Heidendom komt
denken. (l)

(4) Ephes. 2. 12, 13, 14, 15, 20, 21, enz. 1. Petr. 2. 9, 10. (l) Ezai. 2.
2, 3, 4. Mich. 4. 1, 2, 3. Psalm 68. 19, 20.

6.

Op Tyrus! leen uw oor / nu van het Hemels-hof/
Dit huys-gezandfchap u / dus noodt en smeekt om
't stof (len

Dan 't aardf-genot / voor deze Hemels-puifjuwee-
Te wiffelen; laat noit u hert van Jezus stelen;
Ontfangt zijn liefde-wet, waar op de Heid'nen ho-
pen,

Bzeng zaadt, bzeng fchatten in / Godf huif is voor
u open!

Psalm 72. 9, 10, 11. Ezai. 41. 4. Ezai. 23. 18.

7.

14. Des Konings dochter is geheel verbeerlijkt inwendig, hare
kleedinge is van gouden borduurfel.

15. In geftikre kleederen zal zy tot den Konink geleit worden; de
jonge dochteren [die] achter haar zijn, hare mede-gel-
linnen, zullen tot u gebracht worden.

De Koning nu gekzoont / heeft tot het Bruiloftf-
feest/ (Geest/

Zijn kerke gants verciert, en door zijn bloedt en
Gants rein gemaakt; welk haar noch zult're wit-
te kleed'ren (m)

Des heils aandoet; die haar gelijk op goude vee-
d'ren, (n) (ben/

Dan deugden wel voorzien / dan vaardiglijk bege-
Door huif en lijden heen / al hemelwaarts ten le-
ven. (o)

(m) Psalm 110. 2, 3. Ezai. 61. 10. (n) Psalm 68. 14.

(o) Col. 3. 1, 2, 3, 4.

8.

Op 't fpoor gevolgt van een doozluchte Maag-
den-rei,

Die Zusters, die als Speel-gnooten tot geleit

Derstrekken booz de Bruidt; die allereerst haar zinnen

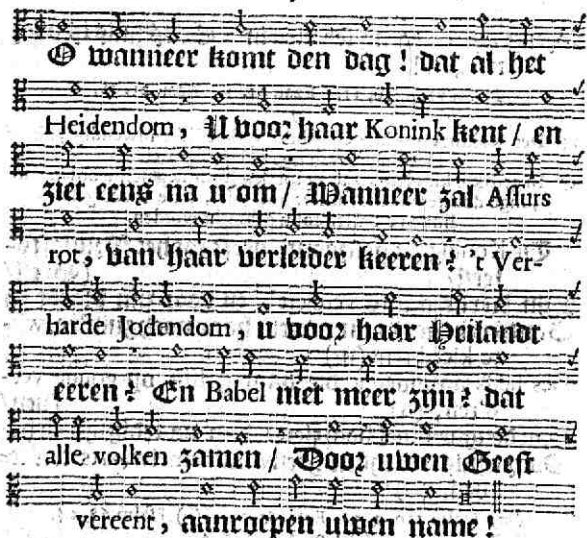
Op Jezus heeft gebest / (p) en zich van 't aardg te minnen

Gespeent had: en met dozst na Jezus toe komt loopen/

Die om deez' paar'l, en schat, al 't oude wil verkopen. (q)

(p) Hoogel. d. 5; enz. Ezai. 2. 1, 2, 3. (q) Matth. 13. 45. Phil. 3. 7, 8.

9.

O wanneer komt den dag! dat al het
 Heidendom, u booz haar Konink kent / en
 ziet eens na u om / Wanneer zal Affurs
 rot, van haar verleider keeren? 't Ver-
 harde Jodendom, u booz haar Heilandt
 eeren? En Babel niet meer zyn? dat
 alle volken zamen / Dooz uwen Geest
 vereent, aanroepen uwen name!

Pfalm 22. 28, 29, 30, 31, 32. Ezai. 11. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.

Zach. 14. 9, 10, 14.

V. Deel.

Over de 16/ 17/ en 18. verffen.

16. Zy zullen geleidt worden met alle blijdschap en verheuginge; zy zullen ingaan in 's Konings Paleis.

Toon: den 103. Psalm.

I.

Het 16. vers.

G Glukkig volk / dat tot den Koning
 nadert / En toegerust voor zynen
 Thoon vergadert / Die in 't Paleis met
 blijdschap zijn geleidt, Die met geklank zijn
 Majesteit omringen; Die van zijn
 Naam' / en heerlijkheden zingen; Dit
 liefde-liedt vol heils en lieflykheit.

Psalm 65. 5, 6. Psalm 84. 5, 11, 12, 13.

2.

Vers 17. In plaatze van uwe Vaderen zullen uwe Zonen zijn; ghy zultze tot Vorsten zetten over de gantsche aarde.

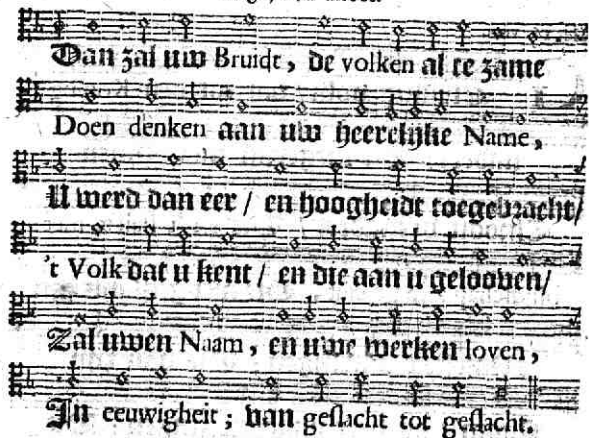
Deez' Hemels-echt / dit heilig samen woonen / Dus

Dus ver volbracht / geeft menigte van Zonen,
 Die nu in plaatze van haar Vaad'ten staan.
 Zeer na by Godt / in Vorstelijke waarde/
 In 't Koninkrijk / dat nu de gant'che aarde
 Zou (dooz haar wootot) innemen en beslaan.

Ezai. 49. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23. Marth. 18. 19, 20.
 Ephes. 4. 8, 9, 10, 11, 12.

3.

Vers 18. Ik zal uws Naams doen gedencken van elken geslachte tot
 geslachte: daar voor zullen u de volken loven eeu-
 wiglijk en altoos.

Dan zal uw Bruidt, de volken al te zame
 Doen denken aan uw heerlyke Name,
 U werd dan eer / en hoogheid toegebracht/
 't Volk dat u kent / en die aan u gelooben/
 Zal uwen Naam, en uwe werken loven,
 In eeuwigheit; van geslacht tot geslacht.

Pfalm 72. 17, 18, 19,

4.

U komt de eer / o Koning aller volken!
 Dan al die wonen onder 's Hemels wolken/
 Stopt noech uw Geest op alle vleesch beneen/
 Komt doch 't verleide volk van 't jok bezyden/
 Sukt mit / die nu van goddelooze lyden/

Maakt

Maakt uw volks hert, en uwen Name een!

Pfalm 103. 19, 22. Ezech. 34. Cap. 37. en 38. enz.
Ezech. 11. 17, 18, 19, 20. Zach. 14. 9.

5.

**Wanneer zult gy uw Majesteit bewijzen?
En doen eens Zions Tent weer uit stof rijzen?
Wanneer herstelt gy eens het Christendom?
Wanneer zal lof van alle volken tongen/
Eendrachtelijk met vzeugde zijn gezongen?
En gy de Koning zijn / ge-eert alom?**

Pfalm 74. 12, enz. Pfalm 79. 10, 13, enz. Pfalm 102.
14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25.

6.

**Wanneer komt gy / en voert ons van beneden/
In uw Paleis ter rust / in heerlijkheden?
De ziele zucht / verlangt en wacht hier na;
Dooz uw aanzicht is volle vreugt in wezen:
Drie-eemig Godt, van d' Hemels-schaar geprezen/
Dan zingen wy 't eeuwig Halleluja!**

Pfalm 42. 1, 2, 3, enz. Pfalm 16. 11. Pfalm 63. 12, enz.
en 84. 1, 2, 3, 4, 5. en 11. Pfalm 149. 9. Psalm 150. 6.

**Klachten, Gebeden, en Vertroofteringen
der Kerke, in deze laatste dagen.**

Dolgens den 94sten Psalm.

I.

L **Ankmoedig Godt! die zoo veel dagen/
 **De booze werelt hebt verdragen, En
lang****

60 Klachten, Gebeden, en

2.

Noch woordt, noch straf, ja goedt, en zegen!
Kan 't woeste Chyftendom bewegen/
Om weer te keeren tot zijn plicht/
Te komen tot een recht verftandt/
Elk breekt Gods en 's Gezalfdens bandt/
En volgt zijn wet / hem opgericht.

Ezai. 26. 8, 9, 10, 11. 2. Timoth. 3. 1, 2, 3, 4, 5, enz.

3.

Vers 1. O Godt der wraken, Heere Godt der wraken, verschijnt
blinckende.

Daarom Jehova, Godt der wraken,
Da lang verdzag doet luchtig naken
Die held're dag van uw Gericht/
Jehova! uw gerechtigkeit,
Die zoo betrapt ter neder leit/
Moet dooz uw arm zijn opgericht.

Pfalms 50. 1, 2, 3, 4, 5, 6, enz. Ezai. 59. enz. Ezai. 64. 1, 2, 3, 12.

4.

2. Gy Richter der aarde verheft u, brengt vergeldinge weder over
de hoovaardige.

O Richter! van de gantsche aarde,
Die recht doet, en elk geeft na waarde/
Daar Zions volk met smert op oogt:
Tot dat gy uit de duisternis/
Nu 't alles in wan-ozder is/

Wec

Weer licht doet schijnen uit de hoogte.

Psalms 96. 97. en 98. enz.

5.

Verheft u Godt! strafthovaardyen
Der wreeden / en haar Tyrannyen /
Die zoo vermeten / spits / en trots,
Noch roemen / pochen / in haar doen;
Die zoo met macht ter boosheit spoen /
Zijnd' onbeweeglijk als een rotz'.

Psalms 9. 19, 20, 21. Psalm 54. 5, 6.

6.

3. Hoe lange zullen de goddelooze, ô Heer! hoe lange zullen de
godtlooze van vreugt opspringen.

Hoe lange zal de Goddelooze
Zich vleven? hoe lang zal de booze
Opspringen, in zijn doen met vreugd?
Hoe lange zal list en geweld /
Waar door de brome wordt gequest /
Bemantelt zijn / met schijn van deugd?

Ziet Psalm 10. en 11. doorgaans.

7.

4. Uitgieten; hard spreken, alle werkers der ongerechtigheit
zich beroemen.

Zal't u Jehova! niet verdzieten /
Dat de Godlooze uit zal gieten,
Zijn trotze hert door laster-taal?
Zijn tonge harde woorden spreekt,
En roemt, als hy rechts wetten vzeekt /
Heeft dan zijn boosheit eind' / noch paal?

Psalms 12. 2, 3, 4, 5, 6, enz. Psalm 52. 3, 7, enz. Openb. 18. 6, 24.
Psalm 140. 12, 13, 14.

8.

5. O Heer! zy verbrijfelen u volk, en verdrukken uw' erfdeel.

Ziet hoe uw' erfdeel wordt vertreden /
Berooft van byheit / recht / en vrede;

62 Klachten, Gebeden, en

Ja ziet uw volk en eigendom/
Nu Zion / zoo vol smart en ween/
 Verbrijfelt, als in 't stof vertreen,
 't Ziet na u ter berlossing om.

Pfalm 79. doorgaans. en Pfalm 80. 4, 8, enz.

9.

6. De Weduwe en vreemdeling dooden zy, en vermoorden
 de Weezen.

Want zy / **ô** Godt! die u niet blyzen / **Der**
schoonen Weduwe noch Weezen, **Doch**
 vreemdeling, (van hulp onbloom) Zy hooren/
noch zy doen geen recht / **De** brome in haar
oogen slecht / **Wort** van haar allezints gedoodt.

Pfalm 10. 10, 14, 15, 18. Pfalm 68. 6.

10.

7. En zeggen, de Heere en ziet het niet, de Godt Jacobs en
 merkt het niet.

Die dziftig in haar booze werken
Noch zeggen / Godt zal dat niet merken;
 't **Dol**maakte wezen / ziet dit niet;
Godt Jacobs Godt, staat dit geen acht,
Waar op dit volksjen / roemt en wacht/
En te vergeefs na hulpe ziet.

Pfalm 3. 2, 3. Pfalm 10. 4, 5, 6, 8, 9, 10, 14, 15.

11.

8. Aanmerkt gy onvernufte onder den volke, en gy dwaze,
 wanneer zult gy verftandig worden?

9. Zoude die de oore plant, niet hooren? zoude die de oogen
 formeert, niet aanschouwen?

Maar dwaze! ho! van **Goddeloosheit**!

Stijft

**Stijft gy u dus in uwe boosheit ?
Wanneer komt gy weer tot verſtand ?
Heeft / die formeert het oog', en oor',
Nu geen gezichte / noch gehoor ?
Zeg onvernuste ! wie die plant ?**

Exod. 3. 7, 8. Ezai. 57. 17, 18, 19, enz. Hebr. 4. 13.

12.

10. Zoude hy die de Heidenen tuchtigt, niet ſtraffen ? hy die den menſch wetenſchap geeft ?

**Gy ſnoode wichten / zoo vermeten ;
Zou Godt niet van uw werken weten ?
Hy die de Heid'nen houdt in tucht,
En die zijn wet den menſchen gaf/
Zou hy niet komen tot de ſtraf ?
Op hem / die Godt / noch menſchen vucht.**

Pſalm 9. 8, 9, 10. Rom. 2. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15.

Sendtbrief Jude verſ. 14, 15.

13.

11. De Heere weet de gedachten des menſchen datze ydelheit zijn.

**Jehova ! kent de ziele-gedachten,
Het innig pogen / en betrachten,
Hoe liſtig van den menſch beleidt !
Der werelts-wijzen dwaas verſtant/
Zoo tegen 't woordt van Godt gekant/
Maakt hy als dwaas, tot ydelheit.**

Pſal. 139. 2, 3, 4, enz. Ezech. 11. 5, 14. Job 5. 15. 1. Cor. 3. 19, 20.

14.

12. Welgelukzalig is de man, ó Heere, dien gy tuchtigt; ende dien gy leert uit uwe wet.

**Wel hem Jehova ! die getucht wordt,
Zoo dat zijn ziel met licht bedrucht wordt/
Die gy wilt leeren uit uw wet !
't Volk dat gy met uw Geest beſtraaft/
En trekt 'et weer / als 't van u dwaalt/
Ja vaster in uw wegen zet.**

Pſalm 119. 69, 71, 75. 1. Cor. 11. 32. Hebr. 12. 6, 7, 8, 9, 10, 11.

1. Petr. 1. 6, 7, 8, 9.

15.

13. Om hem rust te geven van de quade dagen.

Om vry gemaakt van vele plagen / Ge-
rust te zijn in quade dagen, Tot dat uw
aanzicht door de wolck / Zich op doe en een
wisselbeurt Verschaf / aan uwwe Bruidt die
treurt En queelt om redding van uw volck.

Psalm 56. 4, 5. en 112. 7, 8. Hab. 3. 17, 18. 2. Thessal. 1. 7.

16.

14. Tot dat de kuil voor de Godloozen gegraven worde.

Terwijl een straf-kuil word gegraven
Door haar / die doch als Sathans slaven / is
Als Zoons gerechticheitd versmaan;
Die kuilen graben van geweld /
Haar netten zijn vergeefs gesiet /
Op zullen vallen en vergaan.

Psalm 7. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18. Psalm 69. 25, enz.

Rom. 11. 7, 8, 9, 10, 11.

17.

14. Want de Heere zal zijn volk niet begeven: noch hy zal zijn erve niet verlaten.

Jehova zal doch nooit begeven!
Het Volk dat tot zijn gunst verheben /
In 't Lebens-boek getekent staat.
Dat Jezus eens gegeven is /
Op Testament / ter erffenis;

Ver-

Verlaat hy nimmer, in het quaat.

1. Sam. 12. 22. Rom. 11. 1, 2. Joh. 6. 39. 40. en Cap. 10. 28, 29.

18.

15. Want 't oordeel zal wederkeeren tot gerechtigheit.

Gods wraak zal uit den Hemel neder-
Zien op het quaad' / en keeren weder,
Het oordeel tot gerechtigheid,
Du lang in ballingschap verjaagt/
Wijl 't Chzistendom verwert / geplaagt/
Verstikt in d'ongerechtigheid.

Psaln 58. 12. Psalm 96. 13. 2. Theffal. 1. 5, 6, 7.

19.

Alle oprechte van herten zullen 't zelve navolgen.

Als Godt zal tot herstelling werken/
Zal 't oprecht volk verstaan en merken:
Dat hy zijn werk na oordeel doet/
Zy houden hert / en tongen stil/
Zy boegen zich na Daders wil/
En kennen Jezus oordeal goedt.

Psaln 107. 42, 43. Jerem. 9. 12. Hozea 14. 10. Openb. 18.
6, 20. Cap. 19. 1, 2.

20.

16. Wie zal voor my staan tegen de boosdoenders? wie zal zich voor
my stellen tegen de werkers der ongerechtigheit?

Wie zal zich voor de vrome stellen?

Wanneer haar de boosdoenders quellen?
Wie maakt zich tot haar hulp bereit?
Wie trekt zich haar verdrukking aan?
Wie kander vast op menschen staan?
Die smeders zijn van pdelheit.

Ezai. 59. 4, 14, 15. Pred. 4. 1, 2. Psalm 62. 10, 11. 1. Cor. 1.
19, 20, 21. en Cap. 3. 19, 20, 21.

21.

17. Ten waar de Heere my een hulpe geweest ware: mijn ziel had-
de byna in stilte gewoont.

Alwaar wy uitzien / zoeken / keeren /

Ⓢ

Daar

66 Klachten, Gebeden, en

Daar is geen hulp dan by den Heere!
 Had hy zijn volk niet by gestaan.
 Het lag bedolven in het stof;
 Zijn goetheit heeft alleen den lof;
 Dat wy niet gantslyk zijn vergaan.

Pfalm 124. doorgaans. en 146. 5, 6, enz.

22.

18. Als ik zeide mijn voet wankelt, uwe goedertierentheit, o Heere! ondersteunde my.

Als ik vervult met treurgedachten
 Ontbloot van hulp / was zonder krachten;
 Zoo dat ik wankte met mijn voet,
 Dooz 't zware kruis op my geleit/
 Bevond ik dat Gods goedigheit
 Een stut was booz mijn zwak gemoet.

Pfalm 73. 2, 17, 23, enz. Pfalm 138. 3, 6, 8. Ephes. 3. 16, 17.

23.

19. Als mijne gedachten binnen in my vermenigvuldigt wierden, hebben uwe vertroostinghen mijn ziel verquikt.

De ziel ontrufft en zeer bekommert/
 Dooz vele denkens, gants bestommert/
 Biel in een dzoebe mymerp.
 Die 's levens geesten schier verstikt/
 Maar uwen troost, die 't hert verquikt,
 Die maakte my van quelling byp.

Pfalm 23. 4. Pfalm 88. 4, 5, 6, 7, 8, enz. Pfalm 116. 9, 10.
 en 119. 28, 49, 50, 92. en 146. 7, 8, 9. 2. Cor. 1. 3, 4, 5, 6, 7, 8.
 1. Petr. 1. 6. 7. 8, 9, 10.

24.

20. Zoude zich de stoel der schadelijkheden met u vergeselschap-
pen, die moeite verdicht by insettinge?

Zal zich de stoel der schaadlijkheden?
Die recht en wetten gaat berceden/
Zal zich 't hobaardig Babels-rot?
Zal d'Antichrist en 't hels-gefticht?
Dat niet dan moeit' en leugens dicht,
Uw metgezel zijn? heilig Godt!

Ezai. 14. 12, 13, 14, 15, enz. Psalm 110. 5, 6. 2. Theffal. 2.
4, 5, 6, 7, 8. Openb. 18. 19, 20, enz.

25.

21. Zy rotten zich zamen tegen de ziel desrechtvaardigen, en ver-
doemen onschuldig bloedt.

O neen! zy vbandt van uw name;
Die rotten in haar raad te zame,
Om den oprechten van gemoet
Te quellen / zonder zyne schult/
Met leugens / boosheit / opgebult;
Verdoemen zy onschuldig bloedt.

Psalm 5. 7. Psalm 7. 12, 13, 14, 15. en 16. 17. Psalm 9. 13.
en 79. 2, 3, enz. Openb. 16. 6. en 17. 6. en 18. 24.

26.

22. Dog de Heer is my geweest een hoog vertrek: en mijn God!
tot een steenrots mijner toevlucht.

Als zy dan moedig op haar' krachten/
Niet als 't bederf der Kerck bedachten/
Zoo zyt gy Heer! in noodt geweest
Den Rotssteen, en uws volks vertrek,
Haar toevlucht / en een overdek/
Daar zy dan schuilen onbeveest.

Psalm 61. 3, 4, 5, enz. Psalm 62. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, enz. Psalm 91.
1, 2, 3, 4. en 14. 15, 16. Matth. 16. 18. Rom. 8. 31, enz.

27.

23. En hy zal hare ongerechtigheit op hem doen wederkeeren, en
hy zalze in hare boosheit verdelgen.

Zien wy na 't recht / de Heer der Heeren

68 Klachten, Gebeden, &c.

Zal 't onrecht op den kop doen keeren:
 En bezeken haar, en 't boos gewelt;
 Haar Scepter tegen Godt gehoert/
 Die Christi rijkt / en kerk beroert/
 Zal eens ter hellen zijn gebelt.

Pfalms 59. doorgaans. Psalm 68. 1, 2, 3, 22, 23, 24, 31.

28.

De Heere onze Godt zalze verdelgen.

En gy verdrukte die gaat quinnen/
 Hebt moedt uw Godt zal eens verschynen/
 En haar vergelden in 't gericht;
 En gy die lydt / vooz Christi zaak/
 Wacht met gedult / hem is de wraak;
 Na duisternisse / rijst uw licht.

Pfalms 9. 5, 8, 9, 10, enz. 2. Thess. 1. 5, 6, 7, 8, 9. Jakob. 5. 9.

29.

Kroom Heer! in deze droebe tijden/
 Bedt die om ulwen Name lijdén;
 Ontdekt bedrog en Godloosheidt.
 Met schijn van pber Gods bedekt/
 En doch tot grooten nadeel strekt
 Van waarheit, en gerechtigheidt.

Pfalms 48. 1, 2, 3, 4, enz. verss. 14, 15, 16, 17, 18. 2. Tim. 3. 5.
 Psalm 79. 9, 11, enz. Ezai. 59. 5, 6, enz.

30.

O Koning! wil de trotze Ceed'ren,
 Geweldenaars / vooz u verneed'ren/

Doen

Doen buigen voor uw Scepter neer;
 En onderwerpen aan uw Rijk:
 Dat alle Volken eens gelijk,
 Berzaamt / u geben lof en eer. Amen.

Pfalm 29. 5, enz. Zach. 11. 1, 2, 3, 4. Pfalm 72. 8, 9, 10, 11, enz.
 Zach. 14. 9.

Vrede-lof en Zegen over Gods Kerke.

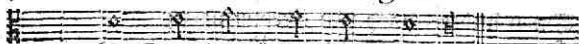
Volgens den 133. Psalm.

Toon den 89. Psalm.

I.

Verst. Een Liedt Hammaaloth van David. Zier hoe goet en hoe
 lieflijk is 't, dat ook Broeders zamen wonen.

O Christen! die uw lust in Zions welstant
 bindt / Die Jezu Koninkrijk verr' boven
 't aardtsch bemindt; Wat kan u in de
 ziel doch grooter blyschap geben / Dan
 Christi Schaar te zien in vrede zamen leven;
 Dat liefde daar gebied' / en alle twisten
 wijken. Dat eendracht / liefde-dienst /

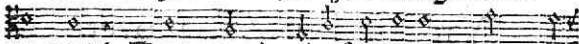
Op Broed'ren klaarlijk blyken.

Pfalms 122. 1, 2, 6, 7, 8, 9. Gal. 3, 14, 15. 1. Theffal. 4. 9, 10.

2.

Wat is zoo lieflyk! zoo aangenaam

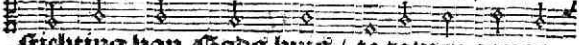
en goet? Dan doo? 't geloof in Jezus, eens zyn

van gemoet: Als Broeders, doo? een

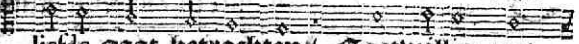
geest / zoo vast aan een te kleven / Tot

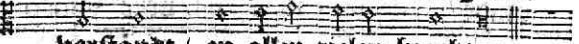
stichting van Gods huis / te zamen aange-

dreven; Dat d'een des and'ren nut, in

liefde gaat betrachten / Goetwillig met

verstandt / en aller zielen krachten.

Handel. 2. 42, 44, 46. Cap. 4. 32. 1. Cor. 12. 13. Phil. 2. 1, 2, 3, 4, 5.

3.

Vets 2. Het is gelijk de kostlyke olie op 't hoofd, nederdalende op den Baart, den Baart Aarons, die nederdaalt tot op den zoom zijner kleederen.

Wanneer de vrede Gods, en liefd' haar kracht be-
toont;

Als Zions Burgerfchap zoo lieflyk zamen woont;

Dat is als 't Ballemecht op Aarons hoofd gegoten;

't Welk met zyn eed'le geur quam nederwaarts ge-
bloten/

Op

Op 't Prieſterlijk gewaad : ja tot den zoom gezegen/
't Heeft al dooz 't koſtlijk vocht, een heilzaam reuk
gekezen.

Exod. 29. 7. Cap. 30. 25, 30. Pfalm 45. 8, 9. 1. Joh. 2. 20, 27.

4.

Als Jezus 't heerlijk hoofd, ten hemel was ver-
hoogt/
Dan daar als Koning heeſt / heeft hy zijn Kerke
ontvoogd'
Dan meeſterlijk gezag : doe heeft hy hemels-ſtroo-
men
Dan zijnen Geest, op 't dor en dorſtig landt, doen
komen :
En d'Olie der vreugd', geſtozt op zijne leden,
Die zamen zijn verknocht dooz Eendracht/ Liefde/
en Bredde.

Pfalm 110. 1, 2, 3. Ezai. 44. 3, 4. Pfalm 45. 8, 9.
Ephes. 4. 3, 4, 8, 10, 15, 16, enz.

5.

Vers 3. Het is gelijk den dauw Hermons, en die nederdaalt
op de Bergen Zions.

Die liebe Vreed' is / als wanneer den hemel
dauwt,
En 't Ward'-gewas berquilt / dooz hit' en dzoogt'
verflauwt/
Ja als dauw op Hermons en Zions Berg met ze-
gen :
Zeer rijk' lijk nederblet / en als een milde regen ;
Die zoo met kracht doozdingt / dat dorre zielen
groeien/
Dat vruchten van den Geest ! zich na volmaking
spoejen.

Pfalm 65. 10, 11, 12, 13, 14. en Pfalm 68. 19, 29. Hozea 14. 6, 7.
1. Cor. 14. 20. Ephes. 4. 15. Phil. 1. 10, 11, 12.
en Cap. 3. 12, 13, 14, 16.

6.

Ach wieg dan Zions volk / in waarheit
 (met verstand) En liefd' / in Jezus
 't hooft! en dat zy handt aan handt / In
 Vree haar plichten deen: dan blood de
 Nijdt in 't duister / Na d'afgrondt met haar
 vucht / dan kreeg de kerk haar luf-
 ster. Daar Waarheit, Liefd', Geloof, in
 held'ren glans verschijnen / Moet leugen,
 veinzery, en boos gedrogt verdwijnen.

Ephes. 4. 15, 16. Ezai. 2. 1, 2, 3, 4. en Cap. 11. 5, 6, 7, 8, 9,
 12, 13, 14. Handel. 2. 42, enz. Psalm 104. 35.
 Jacob. 3. 13, 14, 15, 16, 17, 18.

7.

Wel aan / wiens ziele is / met Jezu liefd' dooz-
 giest/
 Herboren van Gods Geest / die toone Broeder-liefd'
 En gaa met hem tot Godt. 't Werk, zy van 't hert
 getuige/
 Dat eigen zin en dzift / en hoogmoedt nederbuif-
 gen/

d' Een

d'Een helpe 's anders last, na Christus voorbeeld
dragen,

En zoekt door al dat sticht, den naasten te behagen.

1. Joh. 3. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19. Cap. 4. 11, 12, 13, 20, 21.
Cap. 5. 1, 2. Gal. 6. 1, 2, 3, 4. Rom. 15. 1, 2, 3.

8.

Want wy Gods huisgeind, van Jezu vleesch en
bloed/

En leden van zijn lijf / te zamen opgevoedt/

Die van een Vader zijn / en eener Moeder zonen

In eene erffenis, die eeuwig zamen wonen,

Hoe past daar bitt're nijd / of haat en Broeder-
twisten?

De liefd' is de Banier van den oprechten Christen!

Ephes. 4. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 15, 16. Cap. 5. 30. Joh. 13. 34, 35.

9.

Komt nu / o Vrede-Vorst! bindt de verbzoken hand/
Stort waat'ren van uw Geest, op Doorn- en Dist'lig-
Landt,

Die't schaad'lijk vuur van twist, met Broed'ren
weder blussen/

Dat Waarheit, Vrede, Trouw, en't Recht malkan-
d'ren kussen.

Dat Moises, Aron zaam / in't huis van Godt als
Broeders;

Betoonen zorg / en wacht / als Kerk- en Burger-
hoeders.

2. Sam. 23. 4, 5, 6, 7. Psalm 85. 11, 12, 13, 14. en Psalm 101.
2, 3, 4, 5, enz. Jacob. 3. 6, 7, 8, enz.

10.

Vers 3. Want de Heer gebiedt aldaar den zegen en het leven
tot in der eeuwigheid.

O dan gelukkig volk! dat zulken Goedt geniet/
Daar woont Jehova by / die daar zijn zegen biedt;
Daar rust de Vrede Gods; daar wil Godt heil en
leven,

Tot in der eeuwigheit, zijn lievelingen geven.

Dan leeft men't leven Gods / dan leeft men / heilig samen:

Dan roept men eens in Gheest / Halleluja. Ja Amen!

Pfalms 23. doorgaans. Psal. 144. 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15. Psal. 150. 6.
Openb. 13. 14. en Cap. 19. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Verlangen en Zucht om Christi Koninkrijke.

Toon: de 99. Psalm.

1.

K Om o Godt der Vree! Keer het d'oe-
big wee, Van uw eigen volk; Breeke
die duistere wolck / Die noch blyven
schiet; Bloedt / en blammen giet/
Laat uw aanzicht schijnen, Doet
dien schyck verdwynen!

Psalms 80. 1, 2, 3, 4, 20. Joël 2. 1, 2, 3, 30, 31, 32.

2.

Kom / o Koning! kom / Tot het Christendom,
Nu verballen zeer: Kom in glans en eer,
Met een heils gejuig, Dat de werelt buig;

Hooft

U booz koning groete; En ball' booz uw boeten.

Pfalm 95. 3, 4, 5, 6, 7. en Pfalm 96. doorgaans. Pfalm 118. 15.
Ezai. 24. 16.

3.

Rijdt op 's waarheids woordt; Spoedig, hzachtig
boozt/

Stort van uwen Geest: Maakt uw Naam gebzeest;
Wek de liefd' en lust, (Nu schier uitgeblust;)
Tot uw woordt en waarheid; Geed' meer licht en
klarheit.

Pfalm 43. 8. en 45. 5. Pfalm 68. 5. Zephan. 2. 1, 2.

4.

Want de wereld leidt / Doodt in zsgloosheit/
't Christendom verflaauwt Heet, nog kout, in laauwt;
't Jaagt na poelheit. 't Dolgt begeerlijheit.
Ach of 't zijn elende! Necht tot weer-keer kende.

Jer. 8. 4, 5, 6, 7, enz. 2. Timoth. 3. 1, 2, 3, 4, 5. Openb. 3. 1,
2, 3, 15, 16, 17, 18, 19, 20.

5.

d'Helse Geest vol list / Baart haat/nijdt/en twist/
Laster / achterklap / Onder 't Broederschap!
Steeds hy aanstoot zet / Op dat hy belet
Christi Rijk te groejen / Licht, en liefd' te bloejen.

2. Thessal. 3. 5. Jacob. 3. 6, 14, 15, 16.

6.

Zend uw Geest dan Heer! Die de herten keer
In de liefde-bandt; Dat men handt aan handt
Treena's Hemels-licht, Zoo malkhand'ren sticht:
U dan vrucht te geben / Met hert / tong / en leven.

Gal. 5. 22. Phil. 2. 1, 2, 3, 4, 5, 14, 15, 16. 1. Thessal. 3. 11, 12, 13.

7.

Kom / o Vrede-vorst! Kom / uw Bruidt die dozst
Na haar Bruidegom, Kom dan spoedig kom;
Booz zy zucht en smeekt / Geest en kracht ontbzeekt.
Wil

76 Verlangen en Zucht om, &c.
Wil haar weder geven / Uit de doot het leven.

Pfalm 85. 7, 8, 9, 10, 11, 12. Hoogel. 4. 16. Cap. 8. 14.
Openb. 22. 19, 20, 21.

8.

Kom dan machtig Heer! Werp den Dui-
vel neer; Met zijn rijk, en werk; Bzeid
weer uit uw Kerk, Geeft een klaarder
licht / Opent 's volks gezicht; Doet haar
tot u keeren / Na uw woordt u eeren.

Pfalm 72. doorgaans. Ezai. 54. en Cap. 60. Ephes. 6. 19.
Coloff. 4. 3, 4.

9.

Kom / Verlosser! kom / Doe het Heidendom
Met menigt' ingaan: Ziet eens gunstig aan
Uw oud Israël, Hoef uit 't trots Babel,
Dat de glorp blijke / Van uw Koninkrijke!

Ezai. 59. 20. Rom. 11. 25, 26, 27, 28. Openb. 9. 19, enz.

10.

Op dan zamen Een, Zullen vooz u treen/
En met vzeugde-stof / Zingen uwen lof.
Want de heerlijkheit, Tot in eeuwigheit;
Zp aan uwen Name; Jezus! ja / en Amen!

Pfalm 72. 17, 18, 19. Zach. 14. 9. Phil. 2. 10. 11.

Der Christenen hertelijke Wens en
Bede, om de langverwachte bekeeringe
der Joden.

Pfalm 14: 7. *Och dat Israëls verlossinge uit Zion quam.*

Toon: Psalm 74. en 116.

1.

O Abrahams, Izaaks, en Jacobs Godt!
 Van uw Dienaars / en liebe Bondtge-
 nooten, Met al 't geslacht en zaad uit
 haar gesproten / Dooz u ver-
 hoogt / tot uw erfdeel en lot.

Exod. 3. 6. Cap. 6. 1, 2, 3, 4, enz. Deut. 7. 6, 7, 8, enz.
 en Cap. 10. 14, 15, enz. Psalm 135. 4. Ezai. 41. 8, 9.

2.

Sy grooten Engel van 't Gena-verbondt!
 Jehova! hebt uw Israël ontslagen
 Uit Pharoos dienst / verlost, geleidt, gedragen!
 't Was 't volk dat in uw liefd' en gunste stondt.

Exod. 9. 5, 6, 7. Cap. 19. 4. Ezai. 63. 7, 8, 9, enz. Malach. 3. 1.

3.

O Heilige, en zoo hoogwaarde Geest!
 Die eertijds plag in Israël te wonen,
 Dooz Schaduw-dienst dien Christus haar te toonen/
 Die

78 Der Christenen hertelijke
Die steeds de hoop der Dad'ren is geweest.

Ezai. 63. 11, 12, 13, 14. Hagg. 2. 5, 6. Hebr. 9. 8.

4.

Wp van natuur by ons / 't Heidens
rot; Van uw Verbond / en volk gants
vreemdelingen; Die nu uw Thoon eer-
biedelyk omringen / Verneem'ren
ons in stof / ô heerlijk Godt.

Ezai. 11. 10, 11, 13. Cap. 60. 14. Ephes. 2. 12, 13, 18, enz.

5.

Wp hondkens met vzeugd' en dankbaarheid /
Erkennen dat wp onze ziel bezaden
Dan utwen dis: met kruimpjes van genade /
Maar overvloedt, hebt gy voor ons bereit.

Pfalm 22. 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32. Jerem. 31. 12, 13, 14, 15.
Matth. 15. 26, 27.

6.

Ons arm' onwaard' doet gy van d'hemel goet,
En stopt op ons uw geestelijken zegen,
Wricht van 't Verbondt, door Jezus nu verkregen /
Die ons naby bracht, door zijn Offer-bloedt.

Handel. 14. 16, 17. Galat. 3. 8, 9, 13, 14. Ephes. 2. 12,
13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.

7.

Wp nu geplant in Abr'hams huisgesin:
Ja ingeleit tot utwe Wylloftz-zalen;
Daar gy ons met u slachtvee komt onthalen /

En

En uit uw Heilbron schenkt den Beker in.

Genef. 22. 18. Galat. 3. 7, 8, 9. Ephel. 2. 19. Ezai. 25. 6, 7.
Matth. 8. 11.

8.

Wp te gering dan uw weldaat en trouw/
Staan schuldig aan zoo veel ondankbaarheden!
Dies komen wp hier voor uw aanzicht treden/
En buigen ons / met schaamte en berouw.

Genef. 32. 10. Deut. 32. 6, 7. Rom. 2. 3, 4, 5, enz.
Hebr. 2. 4. Cap. 12. 28, 29.

9.

Waardig zijn wp dat gy dit Hemels-licht
Weg neemt / 't welk ons zoo helder quam bestra-
len;

En als wel eer / ons wederom liet dwalen
Ten uitersten / verr' van uw aangezicht.

Joh. 12. 35, 36. Openb. 2. 4, 5.

10.

Genadig God! noit van vergeven moe/
Laat ons doodswaardige doch niet verderben;
Om Jezus wil / laat ons uw heil verwerven/
Welk ons den Scepter van genade toe.

Exod. 34. 6, 7. Psalm 86. 5. Mich. 7. 18.

11.

Ontfang in gunst / o Heere! neemt doch wel;
De liefde-wens, en zucht van onze herten;
Mit medelijden kommerlijke smerten;
Ober uw arm gevangen Israël!

Psalm 34. 7. Psalm 51. 20, 21. Psalm 74. 1, 2, 11.
Psalm 79. 11. Rom. 10. 1.

12.

Nis nu uw volk haar' herten voegen zaam/
Dooz li'rels noot; verhooz dan die Gebeden!
Laat die u zijn een reuk van lieflijkheden;

En

80 Der Christenen hertelijke
En als een Avond-offer aangenaam.

Pfalm 80. 1, 2, 3, 4, 5, enz. Pfalm 141. 1, 2, 7, 8.

13.

Ach ziet uw oud, lief, nu verlaten
volk! 't Zaad van uw knechten / eertyds
Bondtgenooten, Uw kinderen; nu
van uw gunst verstootten / Geboeit/
gebruikt / als in een diepe kolk.

Pfalm 102. 1, 2, 11, 21. Pfalm 107. 9, 10, 11, 12, 13, 14, enz.
Rom. 11. 27, 28, 29.

14.

Haar kost'lijk Landt, leidt onder Ban en bloek:
Haar Stadt en heiligdom, dooz buur verdozben;
Haar Stammen zoekt / als Wallingen gezwozben;
Veel eeuwen lang / in aller werelts-hoek.

Deut. 32. 22, 23, 24, enz. Klaagl. Jeremia doorgaans. Ezai. 5. 5, 6, 13.
en Cap. 64. 9, 10, 11, 12. Mich. 3. 12. Matth. 23. 38, enz.

15.

Ach! zietze dolen om, van Zee tot Zee,
Van Landt tot Landt, na al des hemels-winden/
Om't woordt van Godt, en grondt tot hoop te bin-
den.
Maar laas! om niet / haar blindheit houd noch
stee.

Deut. 28. 64, 65. Amos 8. 9, 10, 11, 12, 13.

16.

Heer! zle dit volk doch met outferming aan/
Laatz' in uw huis, en zaal weer plaats verwerben;
En

En buiten u gena niet langer sterben ;
Haer ziel versmachten / en te gronde gaan.

Ezai. 63. 15, 16, 17, 18. Mich. 7. 18, 19, 20.

17.

Dien helzen Vyandt dooz zijn tyranny/
Houd haar zoo vast in zijne sterke pooten/
Met p'z're deur / en koop're grendel-slooten
Gevangen / in zijn harde slaverny.

Ezai. 49. 24, 25, 26. Matth. 12. 29. 2. Timoth. 2: 25, 26.

18.

Dooz binnen-bzand ontsteekt een helsen-dorst,
Die knaagt en quelt haar bloedtschuldig gewisse,
Daar is geen vree van haar ontroerenisse ;
Dan dooz het bloedt van Christus. Vrede-vorst!

Deut. 28. 64, 65, 66, 67. Ezai. 57. 20, 21. Ezai. 53. 5, 6, 7.
Zach. 9. 11, 12.

19.

Zoo legt gants H'rel in de grootste noodt ;
Die eertijds bloejend' heilige Gemeente !
Op 't veldt, als 't dorr', vermyterde gebeente,
Verstrooit / geknaagt / van levens-geest ontbloot.

Psaln 141. 7. Ezech. 37. 14. Röm. 11. 15.

20.

Ach Heer ! zp zijn elck een tot smaadt en spot,
Waar zp ook zijn onder des hemels wolken ;
Den Antichrist en alle vzeemde volken
Versmaden haar / als een verbannen rot!

Deut. 28. 36, 37, 49, 50. Psalm 79. 4, 5, 6, enz. Lucé 19. 43, 44.

21.

Hw wooydt is haar als een gezegelt Boek,
Haer hert gedekt, gaan zp haar oordeel lezen/
Zp schryven zelfs haar vonnis / lang gewezen/

82 Der Christenen hertelijke

En blijven blindt, met al haar onderzoek.

Ezai. 6. 9, 10. Cap. 29. 10, 11, 12, 13, 14. Rom. 11. 7, 8.
2. Cor. 3. 14.

22.

In een woestijn zwerben zy even dom/
Ter proop booz' t wildt gediert, als arme
schapen / Gants weereeloos / ja zonder
wacht / en wapen ; Met angst en
breez' zien na verlossing om.

Levit. 26. 22. Jerem. 10. 21. Ezech. 5. 17. en Cap. 14. 15.

23.

Daar blarren zy daag'lyks met onverstandt,
En zoeken om na dien beloofden Herder,
Doch zien hem niet : maar dolen noch al verder ;
En blijven vast in dien verbloekten standt.

Psaln 95. 6, 7, 10, 11. Rom. 10. 1, 2. 2. Cor. 3. 14.

24.

Gy dan / o Godt, die aller herten kent,
Gy weet den noodt / haar sammer / elendt / plagen ;
Meer als ons hert en tong u booz' kan dragen :
Want gy zyt aller menschen weg gewent.

1. Kon. 8. 39. Ezai. 57. 17, 18. Jer. 10. 23, 24, 25.

25.

Nan't eeuwig, vast, en heilig trouw Verbondt,
(Dat gy na't vry-behagen, met uw knechten/

En

En met haar zaad genaad'lijk woud oprichten)
Gedenkt, o Heere! noch tot dezert stont.

Pfal. 105. 7, 8, 9, 10. Jer. 14. 21. Luce 1. 72, 73e
 Rom. 11. 1, 2, 25, 26, 27, 28, 29.

26.

Gy, o Jchova! zift en blijft getrouw,
Hoe zou dan 't zaad van Jakob gaan verloren?
In giften van genaä, (aan uitverhoren.)
En roepingen, valt nimmermeer berouw.

Jerem. 31. 35, 36, 37, 38. Malach. 3. 6. Rom. 11. 29.

27.

Of zou dan ook haar ongeloovigheit
Vernietigen, uw trouwe en geloove?
Neen: uw waarheit vast in d'heem'len daar boven,
Die is en duurt / tot in der eeuwigheit.

Pfal. 89. 3, 4, 5, 33, 34, 35. Rom. 3. 1, 2, 3.

28.

O Heere Jezu! d'eenige Goël;
Haar bloedt-verwant uit Judaas stam gesprooten,
Ober uw Volk, uw Erw', en Bondtgenooten,
Ober doch weer / loffer van Israël!

Job 19. 25. Psal. 74. 12. Ezai. 11. 1. Hebr. 7. 14.

29.

Zal ook de Duivel, Doodt, en hels geweld,
Dit volk, van uw noch lang afkeerig maken?
Zal eenig ding haar wederkeeren staken?
En doen te niet 't Verbondt zoo vast gestelt.

Levit. 26. 44, 45. Deut. 4. 31. Rom. 11. 1, 26, 29.

30.

Hoe? zal dien sterk gewapenden Tyrani,
In zijn geweld noch sluiten uwe vaten,
Doe hem dien roof zoo lang gehad / verlaten/

84 Der Christenen hertelijke

O Isr'els Godt! die haar verlossen kan.

Ezai. 43. 1, 2, 3, 4, enz.

31.

Gy hebt betrapt dien sterken dooz uw
doodt; En hem zijn boozgewende
recht benomen / De uwe uit zijn handen
doen ontkomen: Onwin're Heldt! gy
hebt hem gants ontbloot.

Ezai. 25. 8, 9. Cap. 49. 25, 26. Matth. 12. 29. 1. Joh. 3. 8.

32.

Gy Heer! die open doet, en weder sluit;
Gy maakt dat zee, en doodt, en helle geven
Haar doode rompen, om eens weer te leven/
Gy boett uw werk in spijt des vband's uit.

Ezai. 22. 22. Openb. 1. 17, 18. en Cap. 20. 1, 13, 14.

33.

Is Ephraim niet d'Eerst-geboorne Zoon?
Uw troetel-kint? zult gy dan overgeven
Uw duurb're Zoon? om buiten gunst te leven:
Is't eeuw'ig toorn? o neen! maar God verschoon!

Jerem. 31. 20. Psalm 79. 5. en 89. 47.

34.

Hoe stelt gy Isr'el als een Adama?
En Zeboim? om hem gants te verderben/
Dit kond gy niet / (hy moet uw zegen erven!)
Uw liefde l'jdt niet dat uw volk verga.

Bozea 11. 8, 9, 10, 11. Rom. 11. 26. Jer. 31. 1, 2, 3, 4.

1782

35.
 't Daderlijk hert / neem doch eens ommekeer /
 In 't binnenst' word berouw door liefd' ontfoken ;
 Gy zult ten uttersten geen zonden wreken.
 Gy zijt geen mensch , maar Godt : barmhertig Heer ;
 Jer. 3. 12, 22. Ezech. 34, 30, 31. Micha 7, 18, 19, 20.

36.
 Staat op en waakt / doch booz uw naam , en eer !
 En booz uw roem , en heerlijk Koninkrijke ,
 Doet uwe macht , en heerschappije blijken /
 Werpt eens het wederhoorig volk ter neer .
 Psalm 68. 1, 2, 19. Psalm 74. 11, 12, 13, 18, 21, 22, 23.
 Psalm 110. 1, 2, 3. Ephes. 1, 20, 21, 22, 23.

37.
 Bzeng doch eens weder dit weerspannig rot ,
 (Ihu zoo veel eeuwen van u afgezworven /
 Dat zijnen weg zoo schand'lijk heeft verdorven)
 Ter wooninge / van u / o heerlijk Godt !
 Deut. 32. 15, 16, 18, 19, 30. Jer. 31. 10, 12, 13.

38.
 Toont uw Bannier en teekens , van om hoog /
 Uw oordeel en gerechtigheid den volken ;
 Datz' u / o Jezu ! komend' uit de wolken /
 Dan zien ; niet ongedekten hert en oog .
 Ezai. 11. 4, 5, 10, 11, 12, enz. Cap. 52. 8. Cap. 59. 19, 20.

39.
 Ach ! dat uw volk , nu blind u zoo aanschouw ,
 Gelijk zeertijds in doodsbenuwtheit zagen
 De koop're Slang , tot heeling van haar plagen /
 Met dzoebe smert / ootmoet en waar berouw .
 Num. 21. 9. Joh. 3. 14.

40.
 Ziende den Heilande , aan het kruis ten toon /
 ¶ 3 Dan

Van haar versmaadt / verworpen / ja doorsteken,
 Rond eens haar hert daar over smelten / brennen;
 Dooz bitter rouw, als om een eenig Zoon.

Zach. 12. 10, enz. Openb. 1. 7.

41.

Want zy helaas! noch boben al haar
 quaat / Zoo hitig dooz haar boosheit
 aangedreven / Datz' haar Heil rots, ten
 vloek gaan overgeven. Schrik! hemel/
 aarde / vooz die gruweldaat.

Deut. 32. 15, 16. Matth. 27. 23, 24, 25, 45, 51. Hand. 3. 13, 14, 15.

42.

Maar gy onelndig in barmhertigheid,
 Hebt om gena te toonen / uw behagen;
 De zaligheid den zondaar voor te dragen.
 Die machteloos / in doodse elende leidt.

Ezech. 16. 5, 6. Cap. 18. 23. Micha 7. 18, 19, 20.

43.

Gy badt / ó Jezus, hangend' in uw smert/
 O Vader, wil doch aandit volk vergeven,
 't Quaad dat ze doen; zoo dom / verkeert gedreven;
 Zy weten 't niet, de blindheid dekt haar hert.

Luce 23. 34. Handcl. 3. 17.

44.

Wil u doch nu voor 's Vaders aangezicht:
 Nis d'eenige Hoogepriester, gaan betoonen;
 Dooz

**Dooz uw verdienst, en voorbee, haat verschoonen/
O Borge, die des Zondaars zaak verricht.**

Jerem. 30. 20, 21. Hebr. 7. 24, 25, 26. en Cap. 9. 24, enz.
1 Joh. 2. 1, 2.

45.

**Verzoen haar Landt, dat in verwoesting lecht/
Uw Volck, dat zoo veel plagen heeft geleden
Dan't Heilendom / die noch met smaat vertreden
Jeruzalem. Ach! bzing haar eens te recht.**

Deut. 32. 43. Ezech. 36. 32, 33, 34, 35, 36. Luc 21. 24.

46.

**Mis Schapen blaren zy haar Herder na,
Haar onbekent. Ach! toont u booz haar oogen/
Eens openbaar / op datz' u vinden mogen;
En rusten in den schoot van uw' gena.**

Ezech. 34. 5, 6. Cap. 36, 37, 38.

47.

**Open haar oogen, datze ongedekt,
De heerlijkheit van uw belofte' aanschouwen.
En uwa' t' Euangelis woordt betrouwen/
Met liefde na haar Heilandt uitgestreke.**

Psaln 119. 18. Ezai. 35. 5, 6, 7. Ezai. 45. 22. 2. Cor. 3. 14.

48.

**Verzaadt doch eens haar onleslijken dorst,
En zielen-honger, in deez' wildernisse/
Blus uit den brandt van haar ontsiet gewisse.
Ach geest haar rust, o groote Vrede-vorst.**

Ezai. 57. 17, 18, 19, 20, 21. Ezech. 26, 28, 29, 30.

49.

**Wast en verquilt haar uit de Heil-fontein,
Die gy booz't Huis van Israël stelde open/
Doetz' in geloov', begerig / daar toe loopen/
Maakt haar van schuldt, en van besmetting rein.**

Zach. 13. 1, enz. Hoze 2. 5.

88 Der Christenen hertelijke

50.

Vergadert eens die hinkend henen
gaan, Bzeng weer tot u / die herre
zijn verdreyen, Van zoo heel rampen
oberig gebleven / Ach! neemt dit
volk, weer in genaden aan.

Ezai. 27. 12, 13. Micha 4. 6, 7. Zephan. 3. 14, 19, 20.

51.

Wat zoud gy toornen in der eeuwigheit?
Zijt gy vergzamt tot eeuwige geflachten?
Hoe lange, Heer; 't berouwe u; wy wachten
De daadt van 't woordt, uw knechten toegezeit.

Pfalm 77. 8, 9, 10, 11. Pfalm 90. 13, 16. Rom. 11. 26, 27.

52.

Wy werpen ons gezamentlijk ter neer;
Dooz uwen Thoon: uw volk / en eerftelingen.
Van Abr'hamis zaadt, die de beloft' ontvingen:
En smeeken booz uw aangezicht / O Heer.

Pfalm 25. 22. en 51. 20, 21. Pfalm 130. 7, 8.

53.

Zie doch eens neder van den hemel af:
Schouwt van uw heil'ge en heerlijke wooning,
Doet van uw heil / aan Israël vertooning;
Verloft uw erfdeel, van den bloekt / en straf.

Ezai. 64. 1, 2, 9, 10, 11, 12.

Waar

54.

Waar zijn uw yver en uw mogentheit?
 En het gerommel van uw ingewanden?
 't Medelijdigh hert? en al uw liefde panden?
 Zijn die niet meer voor Israël bereit?

Ezai. 63. 15. Jerem. 14. 19.

55.

Ja gy die vader zijt van ons alleen:
 Want Abraham die kan van ons niet weten,
 Noch Israël: 't moet alles zijn vergeten;
 Wy kennen u voo? Heer, en anders geen.

Ezai 63. 16.

56.

Gy / ó Verlosser, 't is van ouds uw Naam;
 Waarom doet gy ons dwalen van uw wegen?
 Verstokt ons hert: van zelfs zoo ongenegen.
 Ach! trek / en maakt ons tot uw vrees' bequaam.

Psaln 74. 12. Ezai. 63. 16, 17, enz.

57.

Gedenk eens weer der Stammen van uw crv',
 Van Israël, eertijds uw waarde knechten,
 Wil haar uit stof / doo? uwe macht oprichten/
 En redden haar / ó Heilandt, van 't verderf.

Psaln 74. 1, 2, 3. Ezai. 52. 1, 2, enz. Jer. 30. 18, 19, 20.

58.

Uw heilig volk heeft het gezegent landt,
 En 't heiligdom, maar weinig tijds bezeten;
 De weer-partijders hebben 't omgesmeten;
 Uw woning, met Jeruzalem verbrandt.

Psaln 79. 1, 2, 3. Ezai. 63. 18.

59.

Belaas! dat volk, eertijds zoo hoog getoemt/
 Is nu / als die u Heere, niet toekomen,
 Uw Throon, en Kroon is van haar weg genomen/
 Als waren zy noit na uw Naam genoemt.

Deut. 4. 6, 7, 8. Ezai. 63. 19. en 64. 8, 9, 10, 11, 12.

60.

O Jezus! doet te niet geweld / en
macht / Van die uw woord / uw
Geest / uw werk beletten; Die haar zoo
trots uw Finke tegen zetten; Kom / met
uw heil en glans, zoo lang verwacht!

Psalm 68. 1, 2. Psalm 74. 13, 14, 15, 19. Ezai. 60. 1, 2, enz.

I. Cor. 15. 24, 25.

61.

Uw Kerk, uit Babel eertyds uitgegaan;
Zucht om veel druk en droevige kzaakeelen;
Die 't Christen volk (o bitterheit!) verdeelen/
Heelt eens de breuk: doet aanstoot ondergaan.

Ezai. 11. 6, 7, 8, 9, 13.

62.

Verbrijzel doch ons hardt, en steenig hert,
Laat ons uw oordeel kzachting overtuigen/
Dat wy ootmoedig voor uw roeden buigen/
Siedt ons dan weer van alle druk en smert.

Ezech. 36. 24, 25, 26, 27, 28, enz.

63.

Maak doch uw Dienaars, tot dit werk bequaam;
Geest daar toe Geest, wil uit het midden weeren/
Al wat belet, 't beloofde wederkeeren
Van Israël: verhoog uw groote Naam!

Ezai. 30. 20, 21. Ezech. 34. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 23, enz.

Ezech. 36. 23, 24, enz.

64.

Soeit gantsgelyk uit 't Rijk van den Antichrist,
Wil aan dat onrein Babel zoo gedenken

En

En haar 't grondfop uit uwen Beker fchenken,
Werpt in den afgrondt al 't gewelt en lift.

Ezai. 14. 11, 12, 15, 16, 17, enz. Openb. 18. 1, 2, 8.
Cap. 19. en 20.

65.

Dan zal 't Oud Iſr'el, met het Heidendom,
Haar eeniglijk tot uwen dienſt begeben;
En onder u / haar Koning vredig leven;
Kom / (Geest / en Bzuud zucht) kom haast, Jezus, kom!

Ezai. 55. 1, enz. Ezech. 37. 21, 22, 23, 24, enz. Zach. 8.
19, 23. Openbaringe Johanhes 22, 17.

66.

Dan is Jehova en zijn Name een,
En Jezus Koning van de gantsche aarde,
Dan geeft men Gode lof / en eer na waarde;
Dan wordt der Slangen kop geheel vertreen.

Gen. 3. 15. Zach. 14. 9. Rom. 16. 20. Openb. 11. 15.
Openb. 19. 1, 2, 4, 5, 6, 7, enz.

De Geestelyke Wasdom van Christi
Volk, verbeeld door Boomen,
Planten, enz.

TOON: Psalm 65.

1.

H De wijs is God in al zijn werken!
Dol heilzaam onderwijs / Door die met
aandagt daar op merken; Tot 's Schep-
pers eer en prijs. Al 't geen men uit de
aard

De Geestelijke Wasdom

Pfalm 104. 24. Rom. 1. 20. Pfalm 92. 6, 7, 8, 13, 14.

2.
 O trage mensch! wil u gewennen/
 Met wijsheit en verstand.

Uw Maker en uw zelfs te kennen/

Bemerkt uw zielen-stand.

Leest gy wel door Gods Geest na boven?

Zijt ge in 't gena-Verbond?

Staat gy geplant in Zions Hoven?

Is daar uw wortel-grond?

Job 35. 10, 11. Pfalm 92. 13, 14.

3.
 Gods Hof beplant met schoone Boomen,

Van Goddelijken aard/

Waar van die goede vruchten komen/

Den planter lief en waard:

Dat is het Volk van hem verkoren,

Tot zijne Heerlijkheit:

In Jezus door zijn geest herboren,

En tot zijn dienst bereid.

Joh. 15. 16. Ephes. 1. 3, 4. Joh. 3. 5. 2. Pettr. 2. 3, 4, 5, 6, 7. 8.

4.
 Die uitverkoren Ged'le Spruiten/

Van wilden Stam gesneen/

Komt Jezus in zijn perk besluiten:

't Zijn ranken met hem een.

Al die in dezen Wynstok bloeijen,

Zijn Stam vast ingelyfte

Die ziet men steeds al verder groeijen,
Met vrugt die eeuwig blijft.

Joh. 15. 1, 8. Rom. 11. 27, enz. Psalm 1. 3, 4.

5.

Gods Heilbron bloeide van de hoogte,
Op 't dorr' en woeste veld;
Daar hy in 't Land, versmagt van droogte,
Zijn watertogten steld.
Daar zet hy aan die groene kanten,
Daar zijn Riviere stroomt;
Tot zijn verlusting, hemels planten.
Een heilig vrugtgeboomt:

Ezai. 41. 18. Ezai. 44. 3, 4. Ezai. 60. 13. Ezai. 61. 3. Ezech. 47. 12.

6.

d'Opregte / schoon nog zwak en teeder/
Wast dan hy dezen Stroom,
Allengs om hoog als Libans-ceder:
En als een Eikenboom.
O Jezus! Bron en Boom des levens,
Stoet geest en hzagten neer.
O Volheit noit vermoeit des gebeng!
Volmaakt ons meer en meer.

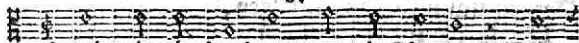
Psalm 92. 13, 14, 15. Openb. 22. 2.

7.

Want / zal uw Erf tot wasdom komen/
En zijn tot vrugt bereid.
Gy moet het dzenken uit uw Stroomen,
En met de vettigheid
Van uw Huis ieder ziel berzaden;
Gemest, en zoo doorboed/
Dan word en Tak en Rank geladen/
Met vrugten rijp en goed.

Psalm 36. 9. Psalm 65. 10. Joh. 15. 1, 5, 8.

8.

Roeit uit die dorr' en vreemde Planten, Die
uwten

utwen Hof beslaan / Ja die haar tegen
 't goede kanten / En in den wege
 staan. Die loof en takken breeder
 strekten En nemen zon en lugt, Die
 vogt en voedzel aan haar trekken/
 Tot nadeel van de vrugt.

Matth. 15. 13. Luce 13. 7. Deut. 32. 32. Psalm 37. 35, 36.

9.

Ook ranken die in 't wilde groeijen/
 En 't schadelijke kruid,
 Koomt eens van utwen Akker roeijen/
 Ja tot den wortel uit.
 d'Uitspruitzels der begeerlijkheden,
 En wat ter zijden strekt/
 Dat geeft en ziele na beenden/
 En tot de aarde trekt.

Psalm 119. 113. Deut. 29. 18. Hebr. 12. 13. Col. 3. 1, 2, 3, 4.

10.

Komt dog in utwen Hof verschijnen/
 Die lijkt een wildernis;
 Zo barr' en doze' als een woestijne,
 Die vol van ruigten is.
 Komt eens al 't ongewas verdelgen/
 Dat gy niet hebt geplant.
 Bezoek uw uitberkoren telgen,
 Bzeng die tot beter stand.

Cant. 4. Jerem. 17. 6, 8. Psalm 80. 9, 10, 11, 12, enz.

11.

Straal met uw Sonnen-schijnzel neder/
 Van leest en tiert de vrugt.
 Dan wast uw Volk als Eik en Ceder :
 Verheben in de lugt.
 Als d'aangename specerpen/
 De Nardus, Zafferaan.
 Wat oog en herte kan verblijven/
 Op 't laast eens vzugtbaar staan.

Cantic. 4. vers 11. tot 16.

12.

Doe Isr'el als een Lelic bloejen :
 En die op Libanon,
 Zijn wortel schiet om op te groejen/
 Bespzoet uit 's Levens-bron.
 Uw Geest en overrijke zegen/
 Daal op uw Volk / o Heer !
 Gelyk een dauw en milde regen !
 Dan groeit uw Erfdeel meer.

Hofc. 15. 6, 7, 8, 9. Psalm 65. 10.

Uitbreiding over den 85sten Psalm.

TOON: Psalm 65.

 J EHOVA! uwre gunst en zegen Be-
 straald' uw Volk en Land; Uw goedheit
 liet ons noit verlegen / In onzen droeben
 stand. Jacobs gevank'nis deed gy wende-
 den;

96 Uitbreiding over den 85. Psalm.

2.

Wanneer de misdaan en de zonden
 Van ons uw eigen volk,
 In menigt' / vooz uw oogen stonden:
 (Gelyk een duistere wolk
 Zig over 't Zou-gestraal komt strekken/
 Zo heerden glans en ligt.)
 Gy quaamt die in genaa bedekken,
 En wegdoen uit 't gezigt.

3.

Gy hebt ook van ons weg genomen
 Al uw verbolgentheit;
 En hitt' des Toorns, (op ons gekomen)
 Ja uit den kuil geleid.
 Gy had verzoeninge gebonden
 In Jezu eigen bloed:
 Die / vooz de schuld en straf der zonden
 Uw regt en wet voldoet.

4.

Uw zegen die is weer getwelken/
 Breng ons dog weder, HEER,
 En Zions muuren schier bezwelken/
 Bevestigt meer en meer.
 O onze Heil-god, van genade!
 Doet uwe Toorn te niet;
 Bezijd uw Erfdeel van de quade
 Op uw Gezalfde ziet.

Want

Uitbreiding over den 85. Psalm. 97

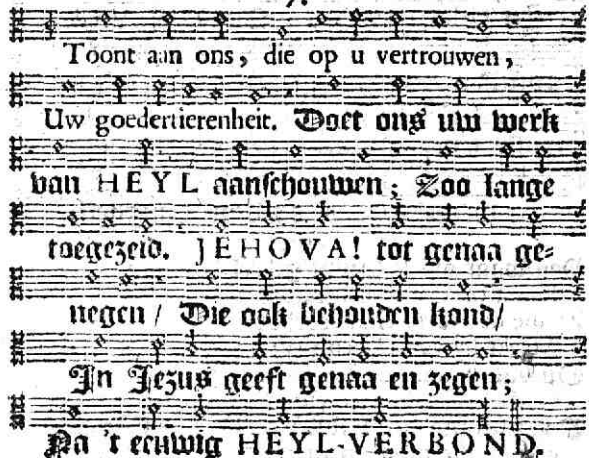
5.

Want zoud' uw Volk tot alle tijden/
Geslagte, aan geslagt,
Uw strenge straffen moeten lijden
't Welk van uw Geil verwacht?
Zy nu dus lang zoo veel geleden/
Gaan quijnen in die nood:
Geboeid / en in het stof betreden/
En booz de wereld dood.

6.

Zult gy dan niet / Almagtig Heere/
Die 's levens volheit heest/
Tot ons / als dooden / wederkeeren/
Op dat uw Volk herleeft,
En uwen Naam met lof verbzijden/
O zegenvrijke God!
Dat wy na d'ruk / ons weer verblijden
In uw ons deel en lot.

7.

Toont aan ons, die op u vertrouwen,
Uw goedertierenheit. Doet ons uw werk
van HEYL aanschouwen; Zoo lange
toegezeid. JEHOVA! tot genaa ge-
negen / Die ook behouden hond/
In Jezus geeft genaa en zegen;
Da 't eeuwig HEYL-VERBOND.

6

De

98 Uittreiding over den 87. Psalm.

De Ziel in 't donker / Hecht haat voren /
 Zy luistert wat de HEER /
 Man haat ten godde /
 Zy wagt en nimmer /
 Zy na van ramp en zigt bezochten.
 Totze in Geloob' verult,
 God zal tot my van vrede spreken.
 Zy roept ten Hemel toe.

9.

Spreekt Vrede met uw Gunstgenooten,
 Van den Getaden Throon; Do
 't Vree-verbond zo vast besloten/
 In 't bloed van uwen Zoon. O Vrede,
 tusschen God en mensche / Waare in de
 ruste leed / O Vreed' der vromen zigt
 en weefse / Dol op van Zaligheid.

10.
 Doozwaat als 't schijnt geheel verloren/
 Komt ons Gods heil nabij.
 Zy die de vreeze Gods verfloren/
 Maakt hy van plagen vry:
 Op dat hi onze landen woone,
 Gods Volk, in vree en eer,
 Dat zigh nu HEERLYKHEYF vertoone/
 En blikke meer en meer.

11.

Dan zullen lieflijk zig ontmoeten
 De Goedertierenheit,
 De Waarheit zal de Trouw bezzoeten/
 Tot alle deugd bereit;
 Om nijd en valsheit uit te blussen:
 Ook zal Geregtigheid,
 En liebe Vree malkandren kussen
 Dooz regt en deugd geleid.

12.

De Waarheit zal uit d'aarde spruiten:
 En 't Goddelijke regt / Zal zig weer
 van den Hemel uiten / Dat al den
 weibel slegt: Dan kringt de aard een
 ander leven: Dooz deze Hemels rep/
 Zal 't land zijn Edel vrugten geven,
 Dan deugden meen'gerlep.

13.

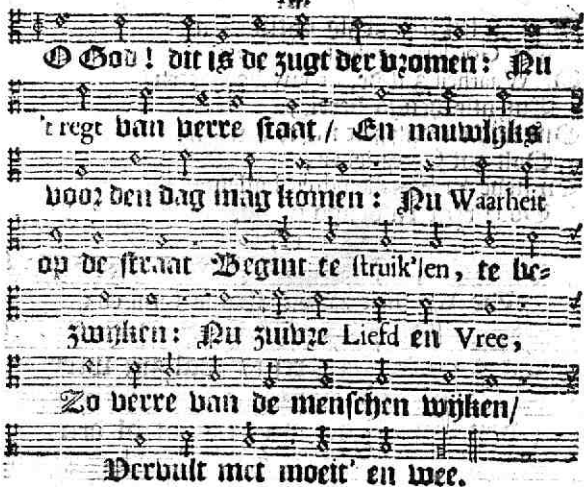
Dan zal Geregtigheid ten leven/
 Dooz Jezus aanzigt gaan:
 Om aan de zondaren te gevel/
 't slegt / van dooz God te staan.
 Hy zal haar in zijn voet-staps wegen.
 Gaan zeten altijd doozt.
 En haar doen erben 's HEEREN zegen/
 Maar 't vaste Waarheits woord.

G 2

14. O God!

100 Uitbreiding over den 85. Psalm.

14.

O God! dit is de zucht der zromen: Du
 't regt van verre staat. / En nauwlijks
 voor den dag mag komen: Du Waarheit
 op de straat Begint te struik'len, te be-
 zwincken: Du zuijze Liefd en Vree,
 Zo verre van de menschen wijken/
 Verbult met moet' en wee.

15.

Dat door uw Waarheits heldze stralen/
 't Gantsche Wardrijk zy verligt.
 Doet duisternis ten afzond dalen:
 En al wie / leugens sijt.
 Laat trouwe Waarheit, Regt en Vrede,
 Zijn Zulen van uw Rijk:
 Den Aijd / en Leugen / gansch vertreden
 Op dat uw Eere blijk.

E I N D E.